

ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓

ครั้งที่ ๓๕

(สมัยสามัญทั่วไป)

วันพฤหัสบดีที่ ๓๑ เดือนมีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๒

ศูนย์ชวเลขและพิมพ์ดีด
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมการตรวจแล้ว วันที่ ๒๕ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

สมารับรองในคราวประชุม ครั้งที่...../..... วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

สารบัญ

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓

ครั้งที่ ๓๕ (สมัยสามัญทั่วไป)

วันพฤหัสบดีที่ ๓๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๔๒

ณ ตึกรัฐสภา

หน้า

ระเบียบวาระที่ ๑ กระทั่งถาม ไม่มี

๑

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

๒.๑ รับทราบเรื่องการขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า
ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการ
แผ่นดินของรัฐสภา พ.ศ. มีข้อความขัดหรือแย้ง
ต่อรัฐธรรมนูญ

๑

๒.๒ รับทราบเรื่องวุฒิสภาได้ลงมติขยายเวลาการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณา
คดีปกครอง พ.ศ. ออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน
ตามมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

๒

๒.๓ เรื่องขอนัดประชุมสภาผู้แทนราษฎรในวันพุธที่ ๗
และวันพฤหัสบดีที่ ๘ เมษายน ๒๕๔๒ เป็นกรณีพิเศษ

๒

ระเบียบวาระที่ ๓ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

๒๑๗

การประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๓๕/๒๕๕๒ (ส. ทัวไป)

- ๒ -

หน้า

เรื่องด่วนที่ ๑ พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม ร่างพระราชบัญญัติการเช่าอสังหาริมทรัพย์ ที่กำหนดให้เป็นทรัพย์สิน พ.ศ.	๘
<u>ผู้อภิปราย</u>	
- นายเรวัต สิริกุล	๙
- นายเกษม รุ่งชนเกียรติ	๙, ๑๘
- นายพินิจ จันทรสุนทร	๑๑
- นายวราเทพ รัตนากร	๑๒
- นายเจริญ จรรย์โกมล	๑๒
- นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล	๑๔
- นายวัฒนา อิศวเหม	๑๙
- นายไพจิต ศรีวรขาน	๒๐
- นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค	๒๑
- ร้อยโท กุเทพ ไสกกระจำง	๒๕
เรื่องด่วนที่ ๒ พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	๒๘
<u>ผู้อภิปราย</u>	
- นายเรวัต สิริกุล	๒๙
- ร้อยโท กุเทพ ไสกกระจำง	๓๐
- นายเจริญ จรรย์โกมล	๓๒
- นายสำเริง อัจฉริยะประสิทธิ์	๓๔
- นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย	๓๕
เรื่องด่วนที่ ๓ พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม ร่างพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนา เกษตรกร พ.ศ.	๔๐

ผู้อภิปราย

- นายเรวัต สิริบุญกุล ๕๒

เรื่องด่วนที่ ๕ พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม ๕๕

ร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

ผู้อภิปราย

- นายเกษม รุ่งชนเกียรติ ๕๕
- นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์ ๕๗
- นายพินิจ จันทรสุนทร ๕๘
- นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา ๕๙
- พันจ่าอากาศเอก เต็ดดวงดอกกรัก คุ่มชนะ ๕๓
- นายโชคสมาน สีลาวงษ์ ๕๔
- นายวิชัย ชัยจิตวุฒิกุล ๕๔
- นายวีระกร คำประกอบ ๕๕

เรื่องด่วนที่ ๗ ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน ๖๔

แห่งชาติ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. (นายเอกพร รักความสุขกับคณะ เป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. (นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา กับ นายสุรสิทธิ์ นิตวุฒิวรรักษ์ เป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. (นายปรีชา สุวรรณทัตกับคณะ เป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน
แห่งชาติ พ.ศ. (นางสาวธารทอง
ทองสวัสดิ์ เป็นผู้เสนอ)

ผู้อภิปราย

- นายสุทัศน์ เงินหมื่น ๖๕
- นายทวีวัฒน์ ฤกษ์ถาศัย ๖๕
- นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรวัักษ์ ๖๖
- นายปรีชา สุวรรณทัต ๗๐
- นางสาวธารทอง ทองสวัสดิ์ ๗๑
- นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ ๗๒
- นายวิชัย ต้นศิริ ๗๔
- นายลามศักดิ์ ลามาโรจน์กิจ ๗๕
- นายอภิชาติ กาวินาญจน์ ๘๐
- นายอรรถพล สรสุชาติ ๘๓

รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๘๗

เรื่องด่วนที่ ๖ ร่างพระราชบัญญัติการจัดการหุ้นส่วนและหุ้น
ของรัฐมนตรี พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี
เป็นผู้เสนอ)

ผู้อภิปราย

- นายพิสิฐ ลีลาธรรม ๘๙, ๑๐๖, ๑๑๐,
๑๑๔, ๑๑๖
- นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรวัักษ์ ๙๐
- นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล ๙๒, ๑๐๘, ๑๑๐
- นายชัย ชิดชอบ ๙๔
- นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ ๙๖, ๑๑๐
- นายสุนัย จุลพงศธร ๙๘
- นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ ๑๑๒, ๑๑๕

รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ๑๙๙
การจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี พ.ศ.

เรื่องด่วนที่ ๑๑	ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหาร งานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	๑๒๐
	ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหาร งานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. (นายถวิล ไพรสณฑ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)	

ผู้อภิปราย

- นายชานี ศักดิ์เศรษฐ์ ๑๒๑,
- นายถวิล ไพรสณฑ์ ๑๒๒
- ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม ๑๒๒
- นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา ๑๒๕
- นายเกษม รุ่งธนเกียรติ ๑๒๖

รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ๑๒๓
ระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ.

เรื่องด่วนที่ ๑๒	ร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ กรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	๑๓๓
------------------	--	-----

ผู้อภิปราย

- นายชานี ศักดิ์เศรษฐ์ ๑๓๔, ๑๔๑
- ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม ๑๓๕

รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ๑๔๑
ระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

ผู้อภิปราย

- นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ	๑๗๖
- นายสมชาย สหชัยรุ่งเรือง	๑๗๘
- นายทวีวัฒน์ ฤทธิ์ฤาชัย	๑๘๐
- นายวราเทพ รัตนากร	๑๘๒
- ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม	๑๘๔
รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ	๑๘๙
ส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ.	

เรื่องด่วนที่ ๑๘ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ	๑๙๔
ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร	
และสมาชิกวุฒิสภา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	

ผู้อภิปราย

- นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	๑๙๕, ๒๐๒
- ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม	๑๙๕
- นายวราเทพ รัตนากร	๑๙๗
- นายสำเริง อัจฉริยะประสิทธิ์	๒๐๐, ๒๐๘
รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ	๒๑๐
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิก	
สภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา (ฉบับที่ ..)	
พ.ศ.	

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๐ ปีที่ ๓
ครั้งที่ ๓๕ (สมัยสามัญทั่วไป)

วันพฤหัสบดีที่ ๓๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๔๒

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๑๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๓๕๙ คน

(เนื่องจาก นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ประธานสภาผู้แทนราษฎร
ติตราชการ นายโสมณ เพชรสว่าง รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง
จึงปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ขณะนี้มีท่านสมาชิกได้ลงชื่อมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว
ผมขอดำเนินการตามระเบียบวาระนะ ครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ กระทั่งถาม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

๒.๑ เนื่องจากได้รับทราบเรื่องการขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า
ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา พ.ศ.
มีข้อความที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ

ด้วยเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือแจ้งว่า สมาชิกวุฒิสภา
ได้เสนอความเห็นเพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า ร่างพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา พ.ศ. มีข้อความ
ที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ ผมจึงนำมาแจ้งให้ที่ประชุมได้รับทราบ เพราะร่างพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาแล้ว แต่เมื่อมีเหตุต้องให้
ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย นายกรัฐมนตรีจึงต้องระงับการดำเนินการเพื่อประกาศ
ใช้บังคับเป็นกฎหมายไว้ก่อน ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๖๒

ผมขอเรียนเพิ่มเติมว่า ขณะนี้มีเรื่องท่านเองเดียวกันที่สมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาได้เสนอความเห็นให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย
อีก ๓ ฉบับ ซึ่งผมเห็นว่าควรแจ้งต่อที่ประชุมให้ทราบก็คือ ๑. ร่างพระราชบัญญัติ
ควบคุมบาง พ.ศ. สมาชิกวุฒิสภาเสนอความเห็น ๒. ร่างพระราชบัญญัติ
ทุนรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเสนอความเห็น

๓. ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. สมาชิก

สภาผู้แทนราษฎรเสนอความเห็น จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ๒.๒ รับทราบเรื่องวุฒิสภาได้ลงมติขยายเวลาการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ออกไปเป็นกรณีพิเศษ ตามมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ด้วยประธานวุฒิสภาได้มีหนังสือแจ้งว่า ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๗ (สมัยสามัญทั่วไป) วันศุกร์ที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๔๒ ที่ประชุมได้ลงมติให้ขยายเวลาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน นับแต่วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๔๒ เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมีสาระสำคัญและรายละเอียดที่ต้องพิจารณาด้วยความละเอียดรอบคอบ จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ๒.๓ เรื่องขอนัดประชุมสภาผู้แทนราษฎรในวันพุธที่ ๗ และ วันพฤหัสบดีที่ ๘ เมษายน ๒๕๔๒ เป็นกรณีพิเศษ เนื่องจากท่านประธานสภาให้ผมเรียนต่อที่ประชุมว่า ได้ประสานงานกับคณะรัฐมนตรีว่า ในสัปดาห์หน้า จะเป็นการประชุมสภานัดสุดท้ายของสมัยประชุมนี้ แต่เนื่องจากยังมีกฎหมายค้างอยู่ในสภาเป็นจำนวนมาก จึงขอนัดประชุมสภาผู้แทนราษฎรในวันพุธที่ ๗ และ วันพฤหัสบดีที่ ๘ เมษายน ๒๕๔๒ เป็นกรณีพิเศษ เริ่มตั้งแต่เวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา เป็นต้นไป และเนื่องจากวันพุธเป็นการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติตามปกติ ส่วนวันพฤหัสบดีนั้นมีการถาม ตอบ กระทั่งถามจบแล้วจะของการพิจารณาญัตติ แต่จะนำร่างพระราชบัญญัติที่ค้างจากวันพุธมาพิจารณาต่อ ดังนั้นสำหรับกระทัตสุดที่จะตั้งถามในวันที่ ๘ เมษายน นั้น ขอให้ผู้ที่ตั้งกระทัตถามสดขึ้นกระทัตถามได้ ในวันพุธที่ ๗ เมษายน ๒๕๔๒ ตั้งแต่เวลา ๑๔.๐๐ - ๑๕.๐๐ นาฬิกา จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ต่อไประเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

นายอิสสระ สมชัย (อุบลราชธานี) : ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านอิสสระ สมชัย มีอะไรเชิญครับ

นายอิสสระ สมชัย (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ

กระผม นายอิสสระ สมชัย พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดอุบลราชธานี ผมขอเลื่อน
ระเบียบวาระการประชุมในวาระที่ ๕ ดังต่อไปนี้ ท่านประธานครับ เริ่มตั้งแต่
เรื่องด่วนนัดรับท่านประธาน เป็นเรื่องด่วนที่ ๑ เรื่องด่วนที่ ๒ เรื่องด่วนที่ ๓
เรื่องด่วนที่ ๔ ซึ่งเป็นร่าง พ.ร.บ. ที่วุฒิสภาได้แก้ไขเสร็จแล้ว และก็ต่อไปเป็น
เรื่องด่วนที่ ๖ เป็นร่าง พ.ร.บ. จัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี เรื่องด่วนที่ ๗
ร่าง พ.ร.บ. คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เรื่องด่วนที่ ๑๑ ร่างพระราชบัญญัติ
ระเบียบบริหารบุคคลส่วนท้องถิ่น เรื่องด่วนที่ ๑๒ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการกรุงเทพมหานคร เรื่องด่วนที่ ๑๓ ร่างพระราชบัญญัติกำหนดแผนและ
ขั้นตอนการกระจายอำนาจท้องถิ่น เรื่องด่วนที่ ๑๔ ร่างพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา
แล้วเรื่องด่วนที่ ๑๖ ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องครับ ท่านเกษมมีอะไรเชิญครับ

นายเกษม รุ่งชนเกียรติ (สุรินทร์) : ขอขอบคุณท่านประธาน

ผม เกษม รุ่งชนเกียรติ พรรคความหวังใหม่ จากจังหวัดสุรินทร์ ผมไม่ขัดข้อง
การเลื่อนระเบียบวาระ แต่ผมหารือทางผู้เลื่อนนัดหนึ่งว่า ผมอยากให้เราเลื่อน
กฎหมายสมยอมขึ้นมาด้วยซึ่งมันเป็นนโยบายของรัฐบาล ก็พอพิจารณา ๘ ฉบับ
ตรงนี้เสร็จแล้วก็เอาสมยอมอีก ๑ ฉบับ ได้ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ในวาระไหนครับท่านเกษม

นายเกษม รุ่งชนเกียรติ (สุรินทร์) : เห็นว่าคุยกับทางวิป (Whip)
รัฐบาลเขาว่าจะเสนอเข้ามาแล้ว แต่รู้สึกวาท่างประธานยังไม่บรรจุ คือตกลงกัน

ไว้ก่อนว่าถ้า ๘ ฉบับอันนี้พิจารณาไปถึงอาทิตย์หน้าแล้วขอสมยอมเอาเข้าอีก ๑ ฉบับ
ได้ไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านอิสสระ สมชัย เชิญครับ

นายอิสสระ สมชัย (อุบลราชธานี) : ท่านประธานครับ เนื่องจากว่า
ร่างพระราชบัญญัติสมยอมนั้นยังไม่ได้บรรจุระเบียบวาระ คงจะให้คำรับรอง
ตอนนี้ไม่ได้ เมื่อบรรจุระเบียบวาระเข้ามาแล้วผมว่าค่อยคุยกันอีกทีครับ

นายเกษม รุ่งชนเกียรติ (สุรินทร์) : อย่างนี้ท่านประธาน
คือขอยืนยันนัดหนึ่งว่า ถ้าอาทิตย์หน้าเสนอเข้ามาแล้วขอเลื่อนได้ไหม คือให้มันเสร็จ
ในวันที่ ๘ และวันที่ ๙ เพราะว่าต้องการให้ไปทำงานในกรรมาธิการวาระ ๒
แล้วก็พอเปิดสภาคราวหน้าเราจะได้พิจารณาวาระ ๓ เลย เพราะกลัวว่าไม่อย่างนั้น
เดี๋ยวมันจะไม่ได้ใช้ ซึ่งจริง ๆ ก็เป็นนโยบายของรัฐบาล แล้วก็เขียนในนโยบาย
รัฐบาลชัดเจนว่ารัฐบาลสนับสนุนให้มีกฎหมายนี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านไพจิต เชิญครับ

นายไพจิต ศรีวรขาน (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ไพจิต ศรีวรขาน พรรคความหวังใหม่ จังหวัดนครพนม ความจริงการเลื่อน
กฎหมายที่เป็นเรื่องด่วนที่วุฒิสภาได้แก้ไขเป็นเรื่องหลักการที่ผมไม่ได้ขัดข้อง แต่เมื่อ
เป็นร่างพระราชบัญญัติที่เสนอใหม่โดยคณะรัฐมนตรีนั้นควรที่จะได้มีการประสานงาน
แล้วก็บอกกล่าวกันล่วงหน้าบ้าง ผมอยากกราบเรียนท่านประธานอย่างนี้ว่า ในการ
พิจารณากฎหมายทางพรรคร่วมฝ่ายตัวเองก็ต้องการมีส่วนในการที่จะศึกษากฎหมาย
ที่ทางพรรคฝ่ายรัฐบาลเห็นว่ามีความสำคัญจะได้ดูกันล่วงหน้า ตลอดถึงการเตรียม
คณะกรรมาธิการประจำแต่ละคณะด้วยครับท่านประธาน แล้วก็มีการเสนอเป็น
แถวยาวมาเลยผมก็อดอัด แต่อย่างไรก็ตามผมอยากจะให้เรื่องนี้เป็นงานถ้อยว่า
เป็นหน้าที่ที่ฝ่ายตัวเองก็ให้ความร่วมมือในการประชุมในการที่จะพิจารณากฎหมาย
ที่จะเป็นเครื่องมือของรัฐบาล ของท่านเกษมที่เสนอไว้ครับท่านประธาน อยากขอให้
ทางฝ่ายรัฐบาลได้รับเป็นหลักการว่า ถ้าได้บรรจุแล้วก็ขอต่อเลยไม่ต้องมาเลื่อนอีก
ประการที่ ๑ ประการที่ ๒ ผมเห็นกฎหมายที่จะเป็นประโยชน์ในการแก้ปัญหา
ที่รัฐบาลเสนอมานี้แล้ว แต่แปลกไม่ได้เสนอการเลื่อนในวันนี้คือเรื่องด่วนที่ ๑๖
ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญ
ที่จะช่วยเหลือภาคการผลิตของประชาชน ผมขอให้เลื่อนตรงนี้ด้วยนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านไพจิตต์ครับ เมื่อสักครู่นี้มีครับ ท่านอิสสระ สมชัย เสนออยู่
เรื่องด่วนที่ ๑๒ ที่ท่านพูดถึงนะครับ

นายไพจิตต์ ศรีวรขาน (นครพนม) : ครับ ก็ขอเป็นหลักการไปให้
ท่านเกษมที่เสนอเรื่องของการก้าว เพราะเป็นปัญหาอย่างยิ่งในการจ้างงานของ
รัฐบาลต่อภาวะวิกฤติที่เป็นปัจจุบันนี้ครับ ท่านประธานครับ แล้วก็ขอให้
หลักการไว้ว่า เราไม่ได้รับการประสานงาน ต้องขอความกรุณาว่าขออย่าได้คิดว่า
เป็นการเตะถ่วงหรือไม่ให้ความร่วมมือต่อฝ่ายรัฐบาล เพราะฉะนั้นกฎหมายที่จะ
ออกไปนี่จะเป็นกฎหมายในชั้นของการพิจารณาวาระแรก ซึ่งมีความรอบคอบ
ที่จำเป็นจะต้องดูกันอย่างถี่ถ้วนที่ท่านประธาน ถ้าอย่างไรรู้ก็ตามเมื่อเสนอเป็นพวง
อย่างนี้ก็คงจะต้องใช้เวลาในการดูกฎหมายด้วยความรอบคอบ อาจจะพิจารณา
ไม่เสร็จวันนี้ก็จะ เป็นแนวทางว่า พอวันพุธที่ท่านประธานเสนอประชุมแต่เช้า
ก็จะได้อาเรื่องเหล่านี้มาพิจารณาด้วย แล้วก็ต่อด้วยเรื่องที่ว่าหากมีการเสนอ
เรื่องก้าว เพราะมันมีปัญหากันอย่างยิ่งในปัจจุบัน -----

ท่านประธาน ผมขออนุญาตอีกนิดเดียว เพราะอย่างไรท่านก็บอกไว้แล้วว่า ความจริงผมขอมือจะอภิปรายเรื่องการเลื่อนเวลานัดพิเศษในสัปดาห์หน้า ๒ วันเลย คือวันพุธและวันพฤหัสบดี ความจริงผมสังเกตดูภาวะของฝ่ายค้านนี่คงไม่เท่าไรที่จะมาประชุม แต่ว่าฝ่ายรัฐบาลเพราะภารกิจล่วงหน้าจะมีไว้แล้ว วันพุธนัดล่วงหน้า ๙ โมงครึ่ง แล้ววันพฤหัสบดีอีก ๙ โมงครึ่ง ผมอยากจะให้เวลานั้นเมื่อนัดแล้วก็ขอให้มา อย่าได้ติดภารกิจอย่างอื่น แล้วผมได้รับรองกับท่านประธาน แล้วจะไม่รีบองค์ประชุมในช่วงแรกๆ ที่เริ่มการประชุม เพื่ออยากให้ความร่วมมือเต็มที่ เพราะฉะนั้นไม่ใช่ว่าพอนัด ๙ โมงแล้ว ๑๐ โมงครึ่งก็ยังไม่มาก็เลื่อนกันไปอีกก็เสียเวลา ก็อยากจะให้เคร่งครัดด้วยว่าเราให้ความร่วมมือซึ่งกันและกัน แล้วก็จะเป็นประโยชน์ต่อสภาด้วย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณท่านไพจิตร ผมไม่อยากจะยืนยันเรื่องรีบองค์ประชุมเลย ท่านเรวัต เชิญครับ

นายเรวัต สิริกุล (กาญจนบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายเรวัต สิริกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาญจนบุรี พรรคชาติไทย พูดถึงการเลื่อนระเบียบวาระ กระผมก็เห็นด้วยว่าถ้าเป็นการเลื่อนที่เป็นประโยชน์ในเรื่องของปัญหาเศรษฐกิจ แก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ หรือว่าการเลื่อนขึ้นมาเพื่อที่การพิจารณานั้นรวดเร็วขึ้น แต่ในบางฉบับแม้ว่าจะต้องออกตามรัฐธรรมนูญก็ตาม แต่ก็ยังมีเวลา และที่สำคัญบางฉบับนั้นมีความสำคัญแต่สมาชิกไม่มีการพิจารณาเลย ถ้าทำกันอย่างนี้เลื่อนกันอย่างนี้ท่านประธาน กระผมคิดว่าโอกาสที่จะพิจารณานั้นไม่มี แม้จะจบสมัยประชุมนี้ไปแล้ว หรือแม้ว่าสภาชุดนี้จะหมดหรือยุบสภาไปแล้วก็ตาม ไม่มีการได้พิจารณาหรืออภิปราย อย่างเป็นต้นว่ากฎหมายที่เป็นประโยชน์ต่อพี่น้องประชาชน และที่จะแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจก็ดี อย่างผมยกตัวอย่างท่านประธาน ในระเบียบวาระ ๕.๓ เรื่องธนาคารพาณิชย์ ซึ่งเรื่องนี้ก็เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องว่าการแก้ไขปัญหามูลต่างระหว่างอัตราดอกเบี้ย และตรงนี้ก็เป็นเรื่องสำคัญที่จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ แล้วอีกระเบียบวาระหนึ่งคือ ๕.๓๑ ท่านประธาน ที่ว่าจะไม่คิดดอกเบี้ยเกินอัตรา และในกรณีที่มีความสำคัญเกี่ยวกับที่ดินทำกินใน ๕.๓๖ ซึ่งเป็นการแก้ไขที่ดินที่ราษฎรในเขตหวงห้าม อย่างนั้นนับว่าเป็นประโยชน์ซึ่งประชาชน พี่น้องประชาชนราษฎรรอคอยกันมาช้านาน ก็น่าจะมีการพิจารณาเรื่องนี้ด้วย กระผมจึงอยากจะฝากว่าให้สภา

เห็นความสำคัญในเรื่องนี้ด้วย ก็อยากจะกราบเรียนต่อสภาให้รับทราบ
ไว้ด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านวราเทพ

นายวราเทพ รัตนากร (ก่าแพงเพชร) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม วราเทพ รัตนากร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัด
ก่าแพงเพชร พรรคความหวังใหม่ ท่านประธาน ต่อกรณีที่ท่านสมาชิกทางปีก
ฝ่ายรัฐบาลได้ขอเสนอเลื่อนระเบียบวาระในการพิจารณาในวันนี้ซึ่งค่อนข้าง
จะเป็นการเลื่อนหลายเรื่องด้วยกัน ผมอยากจะได้อธิบายว่าฝ่ายค้านคงไม่
ขัดข้องที่จะให้การพิจารณาในสภาผู้แทนราษฎรเป็นไปตามประโยชน์ของ
ความดีของประเทศไทย แต่บางครั้งเราคงจะต้องอาศัยความร่วมมือกัน
ในการพิจารณาด้วย โดยเฉพาะหลักการในการตั้งคณะกรรมการประสานงาน
ของทั้งฝ่ายค้านและฝ่ายรัฐบาล กระผมทราบว่าไม่ได้มีการประสานกันในเรื่อง
ของการจะเลื่อนระเบียบวาระเลย เราเผชิญปัญหานี้มาโดยตลอดก็คือว่า
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้เตรียมตัวในการทำงานหรือในการทำการบ้านมา
ในการที่จะอภิปรายในระเบียบวาระที่ท่านประธานได้บรรจุไว้ เจ้าหน้าที่
บุคคลภายนอกที่เตรียมที่จะมาชี้แจง หลายต่อหลายคนไม่ทราบจะมีการเปลี่ยน
กันอย่างไรกันแน่ ตรงนี้จะสร้างความเสียหายให้กับการพิจารณาใน
สภาผู้แทนราษฎร ถ้าหากจะบอกว่าสมาชิกคงจะต้องเตรียมตัวตามระเบียบวาระ
ทั้งหมดนั้นก็คงเป็นเรื่องที่ปฏิบัติได้ยาก ทุกคนต้องเตรียมตัวไว้ที่จะต้องรู้
ทุกระเบียบวาระ แต่การเตรียมตัวนั้นต้องเป็นไปตามลำดับก่อนหลัง ก็อยากจะฝาก
ให้ท่านประธานได้กรุณาแจ้งไปถึงฝ่ายรัฐบาลแล้วก็ขอร้องสมาชิกฝ่ายรัฐบาลว่า
ถ้าหากจะมีการเลื่อนระเบียบวาระอะไรกัน การตัดสินใจของท่านถ้าคิดว่าสามารถ
ที่จะแจ้งประสานงานไปทางฝ่ายค้านได้ หรือให้เราได้ทราบล่วงหน้าบ้าง
ผมว่าจะเป็นประโยชน์ในการพิจารณาเพื่อที่จะได้เตรียมตัวในเรื่องของการ
ที่จะทำหน้าที่ในสภาผู้แทนฯ ได้มากกว่านี้ นี่อยากจะทวงติงว่าเป็นสิ่งที่น่าจะให้
ความร่วมมือในการประสานงานมากกว่านี้ ขอพบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ขอบคณข้อสั่งเกตของทุกท่านนะครับ ผมคิดว่าน่าจะมีการ
ประสานงานกันนะครับ เพื่อไม่ให้เสียเวลาผมขอคำเินการต่อเลยนะครับ
ตามที่ท่านอิสสระ สมชัย เสนอนั้นไม่มีผู้ใดคัดค้านก็ถือว่าที่ประชุมมีมติให้เลื่อน
ตามที่ท่านอิสสระ สมชัย ขึ้นมาพิจารณาก่อน ท่านคอกเตอร์เจริญมีอะไร เชิญ

นายเจริญ คันธวงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : ขออนุญาตชี้แจงสั้น ๆ
กระผม เจริญ คันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ขออนุญาต
กราบเรียนว่าธรรมดาแล้วเราก็พยายามที่จะประสานงานกันเพื่อว่าจะได้มี
ความร่วมมือกันอย่างเรียบร้อยทุกครั้ง แต่ว่าคราวนี้ก็พยายามที่จะมองหา
ทางผู้ที่รับผิดชอบ แต่ว่าขอประทานโทษว่าไม่เจอะกันเลยครับ ต้องเรียน
ให้ทราบอย่างนั้นนะครับ ที่จริงแล้วผมพยายามติดต่ออยู่เป็นประจำ แต่ว่าที่
เสนอมานี้ก็เป็นเรื่องที่เสนอไว้ยาวเพื่อจะให้ทางฝ่ายค้านและฝ่ายอื่น ๆ ได้
เตรียมตัวศึกษาไว้แล้วเราจะได้ดำเนินการตามระบบนี้ครับ ต้องขอกราบเรียนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เรื่องด่วนที่ ๑ นะครับ พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม
ร่างพระราชบัญญัติการเช่าอสังหาริมทรัพย์ที่กำหนดให้เป็นทรัพย์สิน พ.ศ.
ตามมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ซึ่งขอเรียนว่าทางวุฒิสภาได้มีการแก้ไขนะ ครับ ถ้าหากว่าสภา
ของเราให้ความเห็นชอบก็ถือว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้รับความเห็นชอบ
จากรัฐสภา แต่ถ้าไม่เห็นชอบตามที่มีการแก้ไข รัฐสภาจะได้ตั้งกรรมาธิการร่วมมา
พิจารณา เพราะฉะนั้นขอเชิญท่านสมาชิกได้อภิปรายที่จะเห็นชอบหรือไม่ตามที่
วุฒิสภาได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติการเช่าอสังหาริมทรัพย์ที่กำหนด
ให้เป็นทรัพย์สินสิทธิ ขอเชิญท่านเร็วครับ

นายเรวัต สิริบุญกุล (กาญจนบุรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม นายเรวัต สิริบุญกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาญจนบุรี
พรรคชาติไทย ร่างพระราชบัญญัติการเช่าอสังหาริมทรัพย์ที่กำหนดให้เป็น
ทรัพย์สินสิทธิ ซึ่งวุฒิสภาได้แก้ไขแล้วนะ ครับ แม้กระทั่งชื่อร่างฯ ก็ได้แก้ไขเป็นว่า
ร่างพระราชบัญญัติการเช่าอสังหาริมทรัพย์ที่กำหนดให้เป็นทรัพย์สินสิทธิ เป็น
เพื่อพาณิชย์กรรมและอุตสาหกรรม กระผมเห็นด้วยครับ การแก้ไขนี้กระผม
เห็นด้วย แต่ว่ากระผมอยากจะเรียนท่านประธานว่าแม้จะถูกต้องตามกฎหมาย
ก็ตามโดยทั่วไปที่ไม่ให้ผู้เช่านั้นมีสิทธิที่จะนำทรัพย์สินไปก่อภาระผูกพันกับ
ตัวทรัพย์สิน ไม่ว่าจะเป็นการเก็บกินหรือสิทธิอาศัย หรือสิทธิจำยอมก็แล้วแต่
ตรงนี้แหละครับที่กระผมเห็นว่าแก้ไขได้ถูกต้องแม้จะแก้ไขในหลักการ แต่มี
ข้อหนึ่งครับท่านประธาน มีข้อหนึ่งที่น่าสังเกตและก็คือโอกาสนี้กราบเรียนเป็น
ข้อสังเกตไว้ก็คือในมาตรา ๕ ที่วุฒิสภาได้เพิ่มข้อความขึ้นมาใหม่ครับ ได้เพิ่ม
มาว่าในมาตรา ๕ ทวิ นะ ครับ สิทธิการเช่าตามพระราชบัญญัตินี้ให้สามารถ
นำไปใช้เป็นหลักประกันการชำระหนี้ โดยจำนองได้และนำบทบัญญัติเกี่ยวกับการ
การจำนองอสังหาริมทรัพย์มาใช้บังคับโดยอนุโลม ตรงนี้แหละครับกระผม
คิดว่าเขียนไว้อย่างนี้ทำให้เป็นการจำกัดหรือตัดสิทธิผู้ให้เช่า ซึ่งเจ้าตัว
อย่างน้อย ๆ น่าจะต้องรับรู้และก็ได้เห็นว่าให้ผู้เช่าได้รับรู้ด้วย ตรงนี้ก็ไม่มี
จึงเป็นการจำกัดสิทธิไป กระผมก็ถือโอกาสนี้ฝากเป็นข้อสังเกตครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านเกษมครับ

นายเกษม รุ่งธนเกียรติ (สุรินทร์) : ขอบคุณครับท่านประธาน
กระผม เกษม รุ่งธนเกียรติ พรรคความหวังใหม่จากจังหวัดสุรินทร์
ผมค่อนข้างจะไม่ค่อยเห็นด้วยกับสิ่งที่ทางวุฒิสมาชิกแก้ไข เพราะว่าเราต้อง
พูดกันตรง ๆ ว่าวันนี้ผมก็แปลกใจว่ากระทรวงการคลังยังมั่นใจหรือครับว่า

เมื่อเรำยกเลิกสิทธิการเช่าไม้ให้เป็นทรัพย์สิน ท่านจะสามารถตั้งคูดเงินตรา
ต่างประเทศ ท่านจะสามารถเชิญชวนคนต่างประเทศให้เข้ามาใช้สิทธิในการ
ลงทุนในประเทศไทยได้-----

ผมไม่มั่นใจหรอกครับ ผมเชื่อว่าถ้าสัญญาเช่าเราไม่ให้ เป็นทรัพย์สินติดไปกับที่ดินตรงนี้ครับ ปัญหาในการที่จะเอาคนต่างประเทศเข้ามาลงทุนในเมืองไทย ปัญหาที่เราจะให้สถาบันปล่อยเงินกู้ให้กับสิทธิการเช่า ผมว่าค่อนข้างจะลำบาก แล้วถ้าเราขาดหัวใจตรงนี้ไปนะครับ จริง ๆ ฉบับนี้หัวใจคืออยู่ที่ทรัพย์สินเท่านั้นเอง วันนี้เราปฏิเสธการเช่าไม่ให้ เป็นทรัพย์สิน ท่านมั่นใจหรือครับว่านโยบายที่ท่านคิดเริ่มต้นจากการที่จะแก้ปัญหาเศรษฐกิจ การจะดึงเงินต่างประเทศเข้ามาในเมืองไทยนี้ท่านจะแก้ได้ โดยไม่ใช้การเช่า ไม่ใช่ทรัพย์สิน ผมเรียนตรง ๆ ว่าผมไม่มั่นใจ เพราะฉะนั้นผมไม่เชื่อครับว่าวันนี้ถ้าท่านยืนยันกฎหมายตรงนี้ออกไป กระทรวงการคลังจะแก้ปัญหาได้ โดยที่ไม่ให้การเช่า เป็นเพียงการเช่าธรรมดา ไม่ใช่ทรัพย์สิน ผมไม่เชื่อครับว่าจะมีคนต่างประเทศมาใช้สิทธิตรงนี้ เอาเงินมาลงทุนในประเทศไทยโดยใช้สิทธิการเช่าธรรมดา ผมไม่เชื่อว่าสถาบันการเงินจะปล่อยเงินกู้ให้สิทธิการเช่าโดยไม่ใช้ทรัพย์สิน ตรงนี้น่าจะเป็นสาระสำคัญของกฎหมาย เพราะฉะนั้นฝากทางรัฐบาลช่วยพิจารณาครับว่าถ้าท่านยืนยันวันนี้ นะครับ สิ่งที่ท่านคิดว่า จะแก้ไขภาวะเศรษฐกิจของประเทศจะมีปัญหานะครับ ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านพินิจครับ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พินิจ จันทรสุรินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำปาง กระผมมีความเห็นสอดคล้องกับท่านเกษมที่ได้พูดได้อภิปรายไปแล้ว แต่มาดูในมาตรา ๕ ทวิ แล้วก็มาตรา ๗ ก็จะเบาไปนิดหนึ่งที่จะช่วยได้ ที่จะให้มีการเช่า โดยไม่ใช้ฐานของการที่จะไปจดทะเบียนไว้ เป็นสำคัญในการที่จะเช่าหรือมาเป็นหลักประกันได้ แต่สาระสำคัญในเวิร์ดดิ้ง (Wording) ของร่างพระราชบัญญัติเป็นอย่างนี้ กระผมไม่ทราบว่าผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐบาลนี้ จะมีความคิดเห็นอย่างไรบ้าง แต่ถ้าหากว่ามันก็เบาไป ท่านประธานครับ มันก็ได้อยู่เหมือนกันว่าการเช่าอสังหาริมทรัพย์เพื่อการพาณิชย์หรืออุตสาหกรรมกับการทรัพย์สินนี้ มันแตกต่างกันโดยสิ้นเชิง แต่ว่าลักษณะของการนั้นก็เบาไป ก็ตรงกับที่เราได้พูดอภิปรายไว้เป็นข้อสังเกตตอนที่เข้ามาวาระ ๑ แล้วนะครับ จนกระทั่งรับรองไปจนกระทั่งกลับไปให้วุฒิสมาชิก กระผมเองก็ได้แสดงความคิดเห็นในการที่จะทำให้ทนายทไม่สามารที่จะถอนตัวจากการที่โดนเป็นทรัพย์สินได้ การที่วุฒิสมาชิกได้

คำเป็นการแก้ไขในคราวนี้ทำให้โปร่งใสขึ้นอีกนิดหนึ่งนะครับ หมายความว่า
โปร่งใสขึ้น ก็หมายความว่า อาจจะมีโอกาสหมดระยะเวลานั้นระยะเวลานึง
ทายาทอาจจะไม่ให้ก็ได้ อันนี้ก็มิสิทธิ์ แต่อย่างไรก็ตามในมาตรา ๕ ให้ใช้ประกัน
แล้วก็มาตรา ๗ ได้ขยายว่าจะต้องจดทะเบียน อันนี้ก็ดูเหมือนจะเป็นการที่จะ
ส่งเสริมให้เหมือนกัน แต่ที่ท่านเกษมได้กล่าวถึงนั้นก็เป็นที่น่าวิตกเหมือนกันว่า
จะเป็นไปได้ไหมว่าชาวต่างชาติที่จะเข้ามาลงทุน ถ้าเขาเห็นอย่างนี้แล้ว
พอจะโล่งใจหรือเปล่า แต่มันก็เบาใจหนึ่ง เบากว่าคราวที่แล้วครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผมขอเชิญท่านวราเทพอีกสักท่านหนึ่งครับ

นายวราเทพ รัตนากร (กำแพงเพชร) : ท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม วราเทพ รัตนากร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดกำแพงเพชร
พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานครับ ผมไม่พูดถึงหลักการในการแก้ไข
แต่จะพูดถึงถ้อยคำในมาตรา ๖ ที่ทางวุฒิสภาได้แก้ไขมานะครับ
ทั้งร่างพระราชบัญญัติที่เราได้มีการแก้ไขเกี่ยวกับการเช่าอสังหาริมทรัพย์ฉบับนี้
จากเดิมจะใช้คำว่า สัญญาเช่า ท่านวุฒิสมาชิกได้ไปตัดในเรื่องของสัญญา
การเช่าเกือบทุกมาตรา ทุกบรรทัดนะครับ แต่เป็นที่น่าสังเกตในมาตรา ๖ นะครับ
มาตรา ๖ มีการตัดคำว่า สัญญา ออก ในบรรทัดแรกและบรรทัดที่ ๒ แต่บรรทัดที่ ๓
วรรคสุดท้ายว่าด้วย เว้นแต่จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในสัญญาเช่า ตรงนี้ผมว่า
น่าจะเป็นการอาจจะไม่ได้ทำการตัดคำว่า สัญญา ออกไป มันก็จะไม่สอดคล้อง
กันในการเขียนกฎหมาย น่าจะมีผู้ที่จะชี้แจงได้ว่า ทำไมเหลือคำว่า สัญญาเช่า
ไว้ท้ายวรรคในมาตรา ๖ น่าจะไม่มีคำว่า สัญญา จะได้สอดคล้องกับทุกมาตรา
ที่ได้มีการแก้ไข ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ ผมขออนุญาตเพื่อให้การพิจารณาเรายังมีหลายฉบับ
นะครับ ดูแล้วท่านสมาชิกก็ไม่มีขัดข้อง มีแต่ฝ่ายรัฐบาลเป็นข้อสังเกต ผมขอ
ปิดอภิปราย ขอมติที่ประชุมนะครับ ท่านเจริญยังติดใจนะครับ เห็นด้วย
หรือไม่เห็นด้วยอย่างไร กรุณาให้ความเห็นด้วยนะครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม เจริญ จรรย์โกมล พรรคความหวังใหม่จากจังหวัดชัยภูมิ ไม่เห็นด้วยครับ
ท่านประธานครับ เพื่อความชัดเจนนะครับ ถ้าท่านถามว่าเห็นด้วยหรือไม่

ไม่เห็นด้วย เพราะว่าการแก้ไขครั้งนี้ผมเองได้อภิปรายมาตั้งแต่ครั้งแรก
รัฐบาลเองยืนยันมาตั้งแต่ต้นเลยแก้ไขไม่ได้เอาสัญญาเช่าเป็นทรัพย์สิน แต่พอผ่าน
เข้าไปวุฒิสภาแล้ว วุฒิสภาแก้ไขสัญญาเช่านำไปเป็นหลักประกันในการจำนอง
แล้วก็ใช้กฎหมายการจำนองนั้นเป็นหลักเกณฑ์ในการนำสัญญานี้ไปจดจำนองไว้

ท่านประธานที่เคารพครับ สารระสำคัญมันต่างกัน รัฐบาลไม่ได้อธิบายในสภา
 ท่านยืนยันมาตั้งแต่ต้นว่าเอาสัญญาเช่าเป็นทรัพย์สินให้ไว้ แต่มาในเวลา
 ในมาตรา ๕ ทวิ ที่วุฒิสภาได้แก้ไขใหม่นั้นบอกว่า เอาสัญญาเช่าไปจดจำนองไว้
 ท่านประธานที่เคารพ มันต้องอธิบายเพื่อความเข้าใจสักนิดหนึ่ง อย่างนั้นจะเกิด
 ความสับสน เดิมที่ครับท่านประธานที่เคารพ เอาสัญญาเช่านี้เป็นทรัพย์สิน
 ไปเป็นหลักประกันได้ไม่มีปัญหาอย่างที่เขาคูตกกันในสภา ผมเองผมก็คัดค้านไว้
 ตั้งแต่ต้นว่า เอาละ ระหว่างผู้เช่ากับผู้ให้เช่าเกิดฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งผิดสัญญา
 แล้วบุคคลที่ ๓ คือธนาคารที่บริษัทเอกชนหรือบริษัทต่างชาติที่เขาจะนำหลักทรัพย์
 นี้ไปจดจำนองไว้หรือจำนำไว้กับธนาคารเกิดมีปัญหาขึ้นมา ในกรณีคู่สัญญาเช่ามี
 ปัญหาขึ้นมา แล้วบุคคลที่ ๓ คือคนที่เอาเงินมาให้ทำอะไรในกรณีผิดสัญญา
 วันนี้เกิดขึ้นแล้วครับท่านประธาน เราเตือนไว้ตั้งแต่คราวที่แล้วว่าเหตุการณ์นี้
 จะเกิดขึ้นนะ ระวังเข้าวุฒิสภาท่านจะตกท้วงในประเด็นนี้ บัดนี้เกิดมีการทักท้วง
 ขึ้นมาแล้ว แล้วก็แก้ไขปัญหาอย่างที่เราคูตกกันบอกว่า เอาสัญญาเช่าไปจดจำนอง
 ไว้เถอะ แก้กันจริง ๆ เห็นไหมครับท่านประธาน แล้วรัฐบาลไม่เห็นออกมาพูด
 สักคำเลยว่า ที่เรายืนยันไว้ตั้งแต่ต้นหมายความว่าอย่างไร ไม่ฟังการท้วงติงของ
 สภานี้เลย ถ้าถามว่าเห็นด้วยไหม ผมไม่เห็นด้วย ฝ่ายรัฐบาลต้องออกมาพูดกัน
 ละครับว่าทำไม ท่านจะผ่านไปใช้ไหมบอกว่าสภาผู้แทนราษฎรบอกเห็นด้วยไปแล้ว
 ในขณะที่บอกที่ท่านอธิบายไป มาวันนี้วุฒิสภาอาจจะแก้ไขด้วยเหตุด้วยผลอย่าง
 ที่ผมอธิบายนี้แหละ คู่สัญญาเช่าทะเลาะกันครับท่านประธาน แล้วบุคคลที่ ๓
 เขาไม่ให้เงินหรอก ท่านบอกว่าจะ เอาเงินนี้จะ เอาสัญญานี้ไปเป็นหลักประกัน
 ในการที่จะให้เอกชนเข้ามาจดทำสัญญาไว้ ๕๐ ปี ๑๐๐ ปี แล้วก็เอาเงินนี้มา
 เป็นไปไม่ได้หรอกครับ นี่แหละคือหลักการที่ท้วงติงมาตั้งแต่ต้น วันนี้แก้แล้ว
 ผมไม่เห็นด้วยนะครับ ตั้งกรรมธิการมาดูเรื่องนี้เถอะครับท่านประธาน
 ผมจึงบอกว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ ผมไม่อยากจะให้คนอื่นเขามองหรือประชาชน
 เขามองว่าเป็นกฎหมายขายชาติ เรามองว่าสิ่งซึ่งเราคูตกกันในสภานั้นเป็น
 เรื่องใหญ่ แล้วเวลาขึ้นไปวุฒิสภาเขาทักท้วงมา ทำไมเราไม่กลับไปปรึกษาหารือ
 กันในเรื่องนี้ครับ ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสุรพรครับ
 นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพ

ผม สุรพร ดนบตั้งตระกูล ท่านประธานครับ จากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่วุฒิสภา
ได้แก้ไข ผมต้องใช้คำว่าเปลี่ยนแปลงชื่อไปเลยตั้งแต่ต้นนะครับ ก็คือเปลี่ยนจาก
ร่างพระราชบัญญัติการเช่าอสังหาริมทรัพย์ที่กำหนดให้เป็นทรัพย์สิน ความหมาย
ของการแก้กฎหมายฉบับนี้ เดิมทีในการเสนอร่างพระราชบัญญัติของรัฐบาลมี
เจตนาในการที่จะให้การเช่าอสังหาริมทรัพย์ที่มีลักษณะของการ เป็นทรัพย์สินนั้น
แตกต่างไปจากลักษณะของการเช่าตามประมวลกฎหมายแพ่งทั่วไป นั่นก็คือสิ่งที่
รัฐบาลได้นำเสนอแต่เบื้องต้น และมีความพยายามในการที่จะอธิบายความจำเป็น
ในการที่จะตั้งกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมาใหม่ สร้างกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมาใหม่ บอกว่าให้
เป็นเครื่องมือในการที่จะบริหารกลไกในการลงทุนของต่างประเทศหรือคนไทยใน
ประเทศไทย-----

แต่วันนี้เน้นหลักการของกฎหมายฉบับที่ตั้งขึ้นมาหรือร่างฯ ขึ้นมาแต่เดิมนั้น ได้ถูกแก้ไขไปโดยสิ้นเชิง วันนี้คำว่า การเช่าอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นทรัพย์สิน นั้นหมดสิ้นไปแล้วจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ความหมายก็คือว่า เจตนาหรือ เป้าหมายของรัฐบาลที่ตั้งไว้ใน การเสนอกฎหมายฉบับนี้นั้นสูญสิ้นไปแล้ว เพียงแต่จะให้กฎหมายที่เดิมที่ต้องควรรักษาให้เป็นทรัพย์สินนั้นได้เปลี่ยนแปลงไป เป็นการเช่าอสังหาริมทรัพย์ เพื่อเป็นการพาณิชย์กรรมและอุตสาหกรรม เท่านั้น นี่คือการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากหลักแนวคิดเดิม ซึ่งท่านเจริญ จรรย์โกมล ได้อภิปรายไป เมื่อสักครูนั่นต้องการที่จะฟังความเห็นของผู้เสนอกฎหมายคือฝ่ายรัฐบาล โดยเฉพาะจากคณะรัฐมนตรีนั้นได้มาชี้แจงหรืออธิบายบ้างว่า การเปลี่ยนแปลง ในสาระสำคัญ เช่นนี้นั้นมีความเห็นอย่างไร เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย หมายความว่า ถ้าหากรัฐบาลเห็นด้วยกับการที่วุฒิสภาได้แก้ไขไป ก็หมายความว่ารัฐบาลยอมรับว่า กลไกที่จะใช้ในการที่จะลงทุนของนักลงทุนไม่ว่าจะเป็นคนไทยหรือคนต่างชาติ โดยจะใช้เครื่องมือในการที่จะตรากฎหมายให้เป็นทรัพย์สินนั้น เป็นการเช่า อสังหาริมทรัพย์ที่เป็นลักษณะของทรัพย์สินนั้นไม่มีความจำเป็นแล้ว ไม่จำเป็นต้องใช้ เครื่องมือชนิดนี้ในการที่จะไปช่วยในการฟื้นฟูกระบวนการในการฟื้นฟู เศรษฐกิจของชาติแล้วอย่างนั้นใช่หรือไม่ นั่นก็คือหลักประเด็นที่ ๑ ที่เราต้อง พิจารณาในการแก้ไขร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ถ้ามองที่วุฒิสภาแก้ไขมา เช่นนี้นั้น เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าเปลี่ยนหลักการแล้ว ไปทำให้กลไกในการแก้ปัญหาเศรษฐกิจของชาติเสียหายอย่างที่ว่ารัฐบาลพูดไว้ นั้น สภาจะเห็นด้วยได้อย่างไร แต่ถ้าหากรัฐบาลบอกว่าไม่มีความจำเป็นแล้วที่จะต้อง ให้มีกฎหมายในการเช่าอสังหาริมทรัพย์ให้เป็นทรัพย์สินในการไปช่วยในกลไก ในการแก้ปัญหาเศรษฐกิจ ไปแก้ไขไปอย่างนี้ก็ได้ แก้ให้เป็น การเช่าอสังหาริมทรัพย์ เพื่อพาณิชย์กรรมหรืออุตสาหกรรมก็ได้ ไม่มีความจำเป็นต้องฟังพากฎหมายฉบับนี้แล้ว อธิบายมา เราจะได้เข้าใจว่าเอาละ วุฒิสภาเขาแก้ถูก แก้ไปอย่างนั้นนะ ถูก เราจะได้เห็นด้วยว่าความจริงแล้วกฎหมายฉบับนี้นะ ไม่ใช่เครื่องมือที่สำคัญ ในการแก้ปัญหาให้แก่ชาติแต่อย่างไร ท่านประธานที่เคารพครับ นี่ก็คือประเด็นที่ ๑ ที่เราจะต้องรับฟังความเห็นของรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องที่เสนอกฎหมายฉบับนี้เข้าสู่สภา ประเด็นที่ ๒ ท่านประธานที่เคารพครับ การเปลี่ยนแปลงลักษณะ ของการให้ทำสัญญาในการเช่าให้เป็น การเช่าที่มีการจดทะเบียน ท่านประธานครับ

ลักษณะ เช่นนี้นั้นมีเจตนาที่จะสอดคล้องกับมาตรา ๕ ทวิ ที่วุฒิสภาตั้งขึ้นมา เนื่องจากทำให้สิทธิการเช่าที่ไม่ใช่ เป็นสัญญา แต่เป็นการจดทะเบียนนั้น ให้นำสัญญาเช่านั้นให้สิทธิการเช่านั้น ไปใช้เพื่อการเป็นหลักประกันการชำระหนี้ ให้นำใช้เพื่อเป็นการจำนองโดยไม่ให้ไปใช้กฎหมายอีกฉบับหนึ่ง ใช้บทบัญญัติของการจำนองอสังหาริมทรัพย์มาใช้บัญญัติต่อสัญญานี้ ท่านประธานที่เคารพครับ นอกจากนั้นในมาตรา ๖ ผมจะขออธิบายตัวมาตราก่อนนะครับ ในมาตรา ๖ นั้น สิทธิและหน้าที่ตามสัญญาการเช่าให้ตกทอดแก่ทายาทได้ หมายความว่าผู้เช่านั้นมีสิทธิที่จะโอนไปให้ทายาทตามกฎหมายที่ผู้เช่านั้นระบุไว้ ตกลงไว้ สร้างเงื่อนไขไว้ให้บุคคลนั้นเป็นทายาทได้รับสิทธิไป ผู้เช่าจะให้เช่าช่วงก็คือให้ทายาท แล้วยังไปให้คนเช่าช่วงได้ นอกจากเอาไปชำระหนี้ เอาไปเป็นหลักประกัน ในการจำนอง ยังเอาไปให้คนเช่าช่วงได้หรือโอนสิทธิได้ แต่ที่สำคัญครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ตัดคำว่า อสังหาริมทรัพย์ตามสัญญาเช่า ออกไป ตัดตรงนี้ออกไปครับท่านประธานครับเอาแค่ สิทธิและหน้าที่ตามการเช่า ตรงนั้นไป ตัดออกไปแล้วนี้ แล้วไปพ่วงท้ายด้วยของเดิมหรือเนื้อหาเดิมที่บอกว่า เว้นแต่ จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในสัญญา ท่านประธานที่เคารพครับ ถ้ามองดูแต่ต้น โยงโยมมาโดยตลอด สัญญาเช่าเดิมที่กำหนดไว้นั้นให้เป็นการเช่าอสังหาริมทรัพย์ เพื่อให้เป็นทรัพย์สิน ต่อมาถูกแก้ไขให้เป็น การเช่าที่จดทะเบียนและเป็น การเช่าเพื่อพาณิชย์กรรมและอุตสาหกรรม การเช่านี้ถูกเพิ่มเติมด้วยบทบัญญัติ ของมาตรา ๕ ทวิ ให้สามารถนำไปใช้เป็นหลักประกันในการชำระหนี้ ในการจำนอง ท่านประธานครับ ผมถามว่าสิทธิเดิมที่มีอยู่ตามร่างฯ เดิม ของผู้ให้เช่าไม่ได้ถูกแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้มีอะไรดีขึ้นเลย ไม่มีอะไรดีขึ้นเลย แล้วมาผูกท้ายด้วยมาตรา ๖ ตามร่างฯ เดิมที่สภาผู้แทนราษฎรส่งไปนั้น เว้นแต่จะกำหนดเป็นอย่างอื่นในสัญญา ท่านประธานครับ ถ้าแก้แบบนี้ เพิ่มอย่างนี้ แล้วคงสิทธิของผู้ให้เช่าไว้เท่าเดิม ผมถามว่าความเป็นธรรม ที่มีจากกฎหมายฉบับนี้จะให้มีต่อผู้เช่านั้นเป็นอย่างไร ๒ คำถามนี้คือคำถาม ที่จะต้องใช้พิจารณาว่าเมื่อสภาเสนอกฎหมายไปแล้ว หลักการของกฎหมาย สาระของกฎหมาย ชื่อของกฎหมายที่ถือว่าเป็นเครื่องมือในการที่จะ ไป แก้ปัญหาเศรษฐกิจของชาตินั้นเปลี่ยนแปลงไปโดยสิ้นเชิง -----

หลักการตรงนี้ถามใหม่ว่าจะไม่จำเป็นแล้วใช่หรือไม่ในการใช้กฎหมายฉบับนี้ไปเป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหาเศรษฐกิจ และสิทธิที่ได้มาจากการเช่า โดยไม่มีสัญญาไปเพิ่มขึ้นในมาตรา ๕ ทวินั้น ถามว่าผู้ให้เช่าเสียสิทธิไปหรือไม่อย่างไร และจะให้โอกาสต่อผู้ให้เช่านั้นมีสิทธิได้ขึ้นมาเสมออย่างไร ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านเกษมครับ

นายเกษม รุ่งธนเกียรติ (สุรินทร์) : ขอขอบคุณครับท่านประธาน กระผม เกษม รุ่งธนเกียรติ พรรคความหวังใหม่ จากจังหวัดสุรินทร์ จริง ๆ ท่านประธานไม่อยากจะลุกขึ้นมาพูดอีกครั้งหนึ่ง เพราะว่าจริง ๆ อยากจะเห็นการชี้แจงของรัฐบาลสักนิดนะครับว่า ชี้แจงให้พวกเราก่อนที่จะลงมติด้วยความสบายใจว่าสาระสำคัญของกฎหมายฉบับนี้แก้ปัญหาเศรษฐกิจได้แล้วใช่ไหม คือเราต้องการอยากจะรู้แน่ที่ละครับ เพราะว่าเรารู้ว่ากฎหมายฉบับนี้เป็น ๑ ใน ๑๑ ฉบับ ที่จะแก้ปัญหาเศรษฐกิจ และเป็นฉบับหนึ่งซึ่งเมื่อ ๔ - ๕ เดือนที่แล้วจะมีความสำคัญมาก ตกเตียงในสังคมมากกว่าสิทธิการเช่าควรเป็นทรัพย์สินหรือเปล่า แล้วเราก็เข้าใจว่าถ้าไม่เป็นทรัพย์สินการทำงานในการแก้ปัญหาเศรษฐกิจ ในการที่จะดึงเงินจากต่างประเทศยาก การจะให้สถาบันการเงินในการปล่อยกู้เรื่องการเช่ายาก เราเข้าใจอย่างนั้นแต่วันนี้เมื่อวุฒิสมาชิกแก้ไขตัด ทรัพย์สิน ออกไปแล้วนี้ครับ ผากตอบพวกเราลักนิดหนึ่งนะครับว่าท่านมั่นใจใช่ไหมครับ ว่าสิทธิการเช่าเป็นแค่การจดจำของท่านเชื่อว่าการเช่าจะมีสถาบันการเงินปล่อยเงินกู้ได้ การเช่าจะมีนักลงทุนจากต่างประเทศเข้ามาลงทุนได้ ถ้าท่านตอบเราตรงนี้ว่าท่านมั่นใจ ท่านแก้ปัญหาตรงนี้ได้ เรายกมือผ่านด้วยความสบายใจครับ แต่ถ้าท่านไม่บอกเราเลย ท่านนิ่งเฉย ๆ ไม่รู้จะให้เราโหวตอย่างไร เราก็โหวตด้วยความไม่สบายใจไม่รู้จะผ่านกฎหมายโดยที่กฎหมายผ่านไปโดยไม่มีประโยชน์อะไร นักลงทุนต่างประเทศก็ไม่เข้า แบงก์ก็ไม่ปล่อย ใครเอาสิทธิการเช่าไปขอลอยกับแบงก์แบงก์ก็ไม่ปล่อยเงินกู้ให้แล้วจะมีประโยชน์อะไรกับกฎหมายฉบับนี้ ผากเถอะครับว่ารัฐบาลช่วยตอบเราลักนิดหนึ่ง ถ้าท่านบอกว่าท่านมั่นใจว่าแก้ได้แล้ว เรายกมือให้ครับ สบายใจครับ ขอขอบคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีฯ วัฒนาครับ

นายวัฒนา อัสวเหม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :

ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายวัฒนา อัสวเหม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 จังหวัดสมุทรปราการ พรรคราชฎ ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
 ผมเองก็ขอขอบคุณนะครับ เกี่ยวกับเรื่องพระราชบัญญัติอสังหาริมทรัพย์
 ร่างพระราชบัญญัติอสังหาริมทรัพย์กำหนดให้เป็นทรัพย์สิน พ.ศ. . . . ฉบับนี้
 ก็มีการผ่านสภาผู้แทนราษฎรจนกระทั่งไปถึงวุฒิสมาชิก แล้วได้มีการพิจารณา
 ตั้งคณะกรรมการขึ้นมา ก็ขอกราบเรียนว่าท่าอย่างไรตัวร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
 จึงมีการแก้ไขเกี่ยวกับตัดคำว่า ทรัพย์สิน ประเด็นข้อสำคัญนี้ผมขอกราบเรียน
 เกี่ยวกับการเสนอพระราชบัญญัติฉบับนี้นั้น เมื่อเข้ามาเป็นของสภาผู้แทนราษฎร
 พระราชบัญญัติฉบับนี้ต้องเป็นของสภา เมื่อผ่านจากสภาผู้แทนราษฎรไป
 วุฒิสมาชิกก็ตามอำนาจของวุฒิสมาชิก ก็สามารถที่จะดำเนินการตามขั้นตอนของ
 ระเบียบข้อบังคับและรัฐธรรมนูญ เมื่อรัฐบาลกลับมาถึงวุฒิสมาชิกได้มีการตั้ง
 คณะกรรมการ ซึ่งฝ่ายรัฐบาลก็มี ๕ ท่าน วุฒิสภามี ๒๐ ท่าน เมื่อการแก้ไข
 กลับออกมาตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ รัฐบาลพิจารณาแล้วเห็นว่าการแก้ไขคำว่า
 ทรัพย์สิน ตัดออกไปนั้น แต่สาระสำคัญต่าง ๆ เท่าที่กำหนดมานั้นรัฐบาลพอใจ
 จึงขอกราบเรียนให้ท่านผู้มีเกียรติที่ได้อภิปรายต่าง ๆ นั้นเป็นข้อสังเกตที่น่ารับฟัง
 เพราะได้มีการอภิปรายในสภาผู้แทนราษฎรนั้นมาหลายครั้งหลายหนะครับ
 ผมเองในฐานะ เป็นผู้กำกับดูแลเกี่ยวกับกรมที่ดินต้องปฏิบัติตามร่างพระราชบัญญัติ
 ฉบับที่มาจากสภาผู้แทนราษฎรให้รับรองนั้นผมคิดว่าเราปฏิบัติได้ และเป็นตาม
 วัตถุประสงค์ของรัฐบาลครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ ผมขออนุญาตที่จะขอมติจากที่ประชุมนะครับ
จะเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติที่มีการแก้ไขหรือไม่ คือผมขออนุญาตนะครับ
ถ้าหากว่าจะให้มีการโต้เถียงไปมันก็เสียเวลา ท่านเองก็ไม่เห็นด้วยก็แสดงได้
อย่างที่ท่านเกษมพูดเมื่อคืนะครับ ผมขออนุญาตที่จะปิดอภิปรายนะครับ จะขอ
มติที่ประชุม ผมว่าพอสมควรนะครับ ชินถ้าให้โต้เถียงกันอย่างนี้มันก็ไม่จบไม่สิ้น
นะครับ ท่านเกษมก็บอกว่ารัฐบาลมั่นใจไหมพอใจยกมือให้ ท่านรัฐมนตรีก็ตอบว่า
พอใจ ผมขอฟังอีกสักท่านหนึ่งนะครับ ขอฟังท่านไพจิต ศรีวรขาน เชิญครับ

นายไพจิต ศรีวรขาน (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม ไพจิต ศรีวรขาน พรรคความหวังใหม่ จังหวัดนครพนม จริง ๆ แล้วที่ยกมือ
เพื่อที่จะกราบเรียนต่อท่านประธานเพื่อที่จะให้เวลาที่จะให้สภาได้พิจารณา
อาจจะ มีข้อขัดแย้งในเรื่องความคิดความเห็น เป็นเรื่องปกติครับท่านประธาน
สมัยที่ท่านประธานเป็นผู้อภิปรายอยู่ข้างล่าง ผมยังจำได้ท่านพูดกันจนเกือบสว่าง
ที่นี่พอมาอย่างนี้เนื่องจากเป็นกฎหมายที่สำคัญ อยู่ในความคิดความเห็นของ
สังคมด้วย ผมไม่อยากจะให้สภาเราคอยอยู่สถานะหนึ่ง ก็บอกตรงนี้เป็นเรื่อง
ของหลักการ แก้ไม่ได้หรอก ฝ่ายค้านก็เสนอว่ามันไม่ถูก ถ้าจะให้สิทธิการเข้า
เป็นทรัพย์สินสิทธิก็ไม่ฟัง พอขึ้นไปทางโน้นก็อยากฟังว่าพอเขาแก้กลับมากลับไม่พูดไม่จา
แล้วก็มีท่านรัฐมนตรีซึ่งให้ความกรุณาได้ชี้แจงต่อที่ประชุมว่าเป็น เรื่องของวุฒิสภา
รัฐบาลก็พอใจที่วุฒิสภาให้เท่านี้ ผมว่าไม่ใช่ เรื่องของความพอใจหรือไม่พอใจ
ท่านจะต้องยืนยันต่อสภาว่าท่านจะใช้กฎหมายนี้ละ ไปแก้ปัญหาเศรษฐกิจของชาติ
ที่เสียหายอยู่ในขณะนี้ได้อย่างประสบความสำเร็จ นั่นคือคำยืนยันที่สภาต้องการ
ที่จะได้รับฟัง ผมไม่เชื่อว่าเมื่อท่านคิดว่าจะต้องใช้สิทธิการเข้าเป็นทรัพย์สิน
ที่จะตกโอนถ่ายทอดทางมรดกกับผู้ที่เข้ามาเช่า แล้วเข้าไปแก้ไข แล้วน้ำหนัก
ในการที่จะนำกฎหมายเป็นเครื่องมือเพื่อที่จะให้เงินนอกไหลเข้ามาตามทิศทาง
ซึ่งเป็นกฎหมายที่ทางพรรคฝ่ายค้านเองได้ทักท้วงแต่เบื้องต้นว่ามันไม่ใช่หรอก
ณ วันนี้วุฒิสภาได้แก้ไขแล้ว ผมมีความเห็นว่าจะต้องแสดงความชื่นชมที่วุฒิสภากล้า
ที่จะต้องทำ กล้าที่จะแก้ไขในหลักการใหญ่ จนรัฐบาลเองก็ถือว่าเขาแก้อย่างไรมา
ก็พอใจ ผมก็ว่าเป็นที่น่าที่จะประนีประนอมนะครับให้มันออกไป แต่ว่าผมไม่เชื่อว่า
จะแก้ปัญหาดังที่เจตนารมณ์เบื้องต้นที่ใช้กฎหมาย ๑ ใน ๑๑ ฉบับนี้ไปแก้ปัญหา
ทางด้านเศรษฐกิจของชาติเหมือนอย่างที่ว่ามีความจำเป็นต้องใส่ในเรื่อง ๑ ใน

๑๑ ฉบับไว้ในเรื่องของกฎหมายการเช่าเป็นทรัพย์สิน ท่านประธานครับ
เมื่อจะออกกฎหมายไปแล้วทำไมเราไม่ใช้ความรอบคอบ ฝ่ายค้านเห็นว่า
น่าจะต้องฟังความคิดเห็นของวุฒิสภา และเราเพื่อที่จะดูว่าพอไปได้ไหม
ที่เราจะต้องดำเนินการดังกล่าว เพราะฉะนั้นก็น่าที่จะมีกรรมวิธีการร่วมเพื่อที่จะ
ดูเรื่องนี้ให้รอบคอบอีกครั้งหนึ่งนะครับท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านพี่ระพันธุ้ครับ

นายพี่ระพันธุ้ สาสิรัฐวิภาค (กรุงเทพมหานคร) : ขอบคุณ
ท่านประธานครับ ผม พี่ระพันธุ้ สาสิรัฐวิภาค กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์
ด้วยความเคารพต่อความคิดเห็นของท่านสมาชิกจากฝ่ายค้าน อยากราบเรียน
ท่านประธานดังนี้ครับว่า ผมเองนั้นเมื่อกฎหมายฉบับนี้ผ่านวุฒิสภามาใหม่ ๆ
ก็งงเหมือนกันครับว่า สรุปแล้วจะเป็นอย่างไรแน่ เพราะว่าได้มีการเปลี่ยนชื่อ
ร่างพระราชบัญญัติ แล้วก็ได้มีการขีดหรือยกเลิกมาตรา ๔ วรรคท้าย คือการ
กำหนดให้สิทธิตามสัญญาที่ตามบกร่างฯ ขึ้น หรือว่าเซ็นผูกพันกันตามร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ เดิมมีฐานะ เป็นทรัพย์สินให้ยกเลิกเสีย -----

X ตรงนี้ถ้าหากว่าเราดูตรงแค่ทำไมถึงตัดมาตรา ๔ วรรคท้าย เรื่องการให้เป็น
 ทรัพย์สินถือออก ก็อาจจะเกิดความสับสนเหมือนกันครับท่านประธาน ถ้าหากว่า
 ตัดออกไปแล้วนี้กฎหมายมันเปลี่ยนหน้ามือเป็นหลังมือเลยหรือไม่ หลักการ
 วัตถุประสงค์ที่รัฐบาลเคยแถลงไว้ก็ดี หรือเป้าหมายวัตถุประสงค์ของกฎหมาย
 ฉบับนี้เปลี่ยนไปไหม และถ้ามันเปลี่ยนไปอย่างนั้นเราจะรับได้อย่างไรทั้ง ๆ
 ที่เราก็ได้ยืนยันกันมาตลอด ตั้งแต่กรรมาธิการจนเข้ามาถึงสภาผ่านไปแล้ว
 แล้วไปส่งวุฒิสภา ตรงนี้ก็ให้พยายามไปสอบถามมาครับท่านประธาน แล้วก็ไป
 หามาว่าวุฒิสภาเป็นอะไร เพราะว่าผมเองไม่ได้เป็นกรรมาธิการในชั้นวุฒิสภา
 แต่อย่างไรก็ตาม ตรงนี้เราต้องทำความเข้าใจครับว่าทรัพย์สินคืออะไร
 คำว่า ทรัพย์สิน นี้เป็นคำที่ปรากฏอยู่ในกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยทรัพย์
 เพราะฉะนั้นปัญหาก็คือว่าเราจะใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติ
 ที่กลับไปอิงกับกฎหมายแพ่ง หรือว่าเราต้องการให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็น
 กฎหมายพิเศษเฉพาะว่าด้วยเรื่องของการเช่าอสังหาริมทรัพย์เพื่อพาณิชย์กรรม
 หรืออุตสาหกรรม ซึ่งทำได้ทั้ง ๒ รูปแบบ เพียงแต่ว่ามันต่างกันตรงนิยามตัว
 ท่านประธานว่าทรัพย์สินหลายอย่างในกฎหมายแพ่งและพาณิชย์นั้นกำหนดไว้ชัดเจนแล้ว
 แล้วก็ยังมีผลเป็นอะไร เช่น ภาระจำยอม คำว่า ทรัพย์สิน ผมทราบเรียนท่านประธาน
 อย่างนี้ครับว่า ทรัพย์สินเป็นคำทางกฎหมาย แต่อำนาจของทรัพย์สินเป็นอะไรครับ
 ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์นั้นได้กำหนดไว้ชัดเจนอย่างที่ผมยกตัวอย่าง
 เช่น ภาระจำยอมเป็นทรัพย์สิน คือจดทะเบียนครับ ถ้าไม่จดทะเบียนก็ไม่ผูกพัน
 ถ้าเรื่องของการจดทะเบียนแล้ว ถามว่าเมื่อจดทะเบียนแล้วผลเป็นอย่างไร
 ทรัพย์สิน เรื่องของภาระจำยอมกำหนดต่อไปครับว่า เมื่อมีทรัพย์สิน เรื่องภาระ
 จำยอมแล้วคนที่ต้องผูกพันกันตามนั้นได้สิทธิอะไรในอสังหาริมทรัพย์อันหนึ่งที่เหนือกว่า
 อีกอันหนึ่ง หรือว่าสิทธิของคนคนหนึ่งที่มีเหนืออสังหาริมทรัพย์อีกอันหนึ่ง ผลมันชัดเจน
 อยู่ในนั้นในกฎหมายแพ่งฯ แต่พอเรามาใส่ตรงนี้ครับ ท่านประธานครับ ในกฎหมาย
 ฉบับใหม่ที่ว่าให้สัญญาเช่าตามกฎหมายฉบับนี้มีฐานะ เป็นทรัพย์สิน ก็แปลว่าทรัพย์สิน
 สัญญาเช่าถ้าไม่ไปจดทะเบียนนะ ครับ ก็ไม่ผูกพันคนภายนอกบุคคลที่ ๓ แต่ต้องถามไปว่า
 แล้วผลเป็นอย่างไร ผลของการเป็นทรัพย์สินเป็นอย่างไร ทางรัฐบาลแล้วก็ทาง
 กรรมาธิการของสภาที่พิจารณาไปก็เห็นว่าตรงนี้ก็กลับไปใช้กฎหมายแพ่งได้ โยงไป
 ใช้ได้ครับว่าผลของทรัพย์สินตามกฎหมายฉบับนี้ควรจะเป็นอย่างไร แต่ว่าพอไปถึงชั้น
 วุฒิสภาก็มีการพิจารณาในประเด็นนี้ครับว่าผลของการเป็นทรัพย์สิน ซึ่งศัพท์ทาง

กฎหมายเราเรียกว่าอำนาจของทรัพย์สินตามสัญญาเช่าตามร่างพระราชบัญญัตินี้ จะไปอิงกับเรื่องอะไรแนในกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งก็อธิบายได้ แต่ประเด็น ก็คือว่าทำไมจะต้องมาอธิบาย ทำไมเราไม่เขียนให้ชัดเจนเลยว่าอำนาจแห่ง ทรัพย์สินตรงนี้จะต้องการนี้ใส่ไว้เลยได้ไหม ถ้ามว่าอำนาจแห่งทรัพย์สิน ตามสัญญาที่จะเกิดขึ้นตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เราต้องการอะไรครับ สิ่งที่เรา ต้องการตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ก็คือสัญญาที่ยาวขึ้นให้เป็นหลักประกัน การชำระหนี้ เพื่อที่จะสามารถเป็นหลักประกันสามารถที่จะเพิ่มวงเงินที่จะได้รับ เงินกู้จากสถาบันการเงิน มูลค่าของสัญญาตัวนี้ก็จะเพิ่มมูลค่าที่เพิ่มสูงขึ้นผลประโยชน์ ก็จะตกแก่ประชาชนที่เป็นเจ้าของที่ดิน แต่ไม่ได้มีบทบังคับนะครับว่าจะต้องมา เลือกใช้แบบนี้ เมื่อผลของทรัพย์สินตามสัญญาที่จะเกิดขึ้นตามร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้ต้องการให้เป็นอย่างนี้ ปัญหาคือต้องเขียนนะครับ เพราะว่าผลตรงนี้ ในกฎหมายแพ่งฯ ไม่มีความชัดเจน ถ้ามว่าไม่เขียนได้ไหมได้ครับ แต่ก็ก็จะเกิด ปัญหาข้อกฎหมายขึ้น คนหนึ่งอาจจะมองว่าผลตรงนี้ไปใช้ตรงส่วนนั้นของกฎหมายแพ่งฯ ผลตรงนี้ไปใช้อีกเรื่องหนึ่งของกฎหมายแพ่งฯ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าตรงนี้ก็จะเป็น การดีครับ ที่เขียนให้ชัดเจนเลยว่าผลตรงนี้เป็นอะไร ผลตรงนี้ก็เลยได้มาใส่ไว้ใน มาตรา ๕ ทวิ เรียบร้อยแล้วนะครับ ทางวุฒิสภาก็เลยเพิ่มเป็นมาตรา ๕ ทวิ ว่า สิทธิการเช่าตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้สามารถนำไปใช้เป็นหลักประกันการชำระหนี้ โดยการจำนองได้-----

และให้นำบทบัญญัติ เกี่ยวกับการจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์มาใช้บังคับโดยอนุโลม
 นี้คือผลหรืออำนาจแห่งทรัพย์สินตามกฎหมายฉบับนี้ ทั้งนี้ก็เกิดปัญหาครับ
 เปิดคำถามต่อไปว่า แล้วถ้าเป็นอย่างนั้นมันก็กลายเป็นว่าอำนาจของทรัพย์สิน
 ตรงนี้หลุดออกมาจากกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งมันก็ไม่น่าจะใช้ เพราะในเมื่อ
 เราใช้ศัพท์ของกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ คือทรัพย์สินมาใช้ในกฎหมายฉบับนี้
 แล้วเราเอาผลของทรัพย์สินซึ่งเป็นอำนาจแห่งทรัพย์สินมาใช้ในกฎหมายพิเศษ
 ไม่อยู่ในกฎหมายแพ่งฯ ก็จะทำให้เกิดปัญหาอีกปัญหาว่าจะทำอย่างไรต่อไป ก็คือว่า
 เราจะทำให้ร่างกฎหมายฉบับนี้เป็นร่างกฎหมายพิเศษที่เราเรียกว่า กฎหมายพิเศษ
 หรือจะให้มันเป็นกฎหมายที่ต้องกับไปอิงกับกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ก็ทำได้
 ตรงนี้ท้ายที่สุดผมคิดว่าทางกรรมาธิการในชั้นวุฒิสภาก็เลยเลือกที่จะให้กฎหมาย
 ฉบับนี้เป็นกฎหมายพิเศษ ไม่ต้องไปอิงกับกฎหมายแพ่งฯ นั่นก็คือเอาผลของ
 การเป็นทรัพย์สินหรืออำนาจแห่งทรัพย์สินนั้นมาบัญญัติไว้ในกฎหมาย
 นั่นคือเป้าหมายที่รัฐบาลต้องการก็คือมาตรา ๕ ทวิ นอกเหนือจากมาตรา ๖
 ที่มีอยู่แล้ว ให้สิทธิตามสัญญาเท่านั้นนำไปใช้เป็นหลักประกันการชำระหนี้
 โดยการจำหน่ายได้ ถ้าหากเรามาแบบนี้แล้ว เราก็ต้องถือว่ากฎหมายฉบับนี้
 เป็นกฎหมายพิเศษไม่ได้ เกี่ยวข้องอะไรกับกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เป็นเรื่องสิทธิ
 ที่จะเกิดขึ้นตามกฎหมายพิเศษ ไม่ใช่สิทธิที่เกิดขึ้นในฐานะเป็นทรัพย์สิน
 ตามกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เมื่อเลือกแนวทางว่าให้มันเป็นอย่างนี้
 เพราะวัตถุประสงค์ไม่ได้เสียหายไป ผลบังคับของกฎหมายไม่ได้เสียหายไป
 ก็ไม่จำเป็นที่จะต้องกลับไปอิงกับกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยทรัพย์สิน
 เพราะผลได้แล้ว มาเขียนในมาตรา ๕ ทวิ เรียบร้อยแล้ว เมื่อเป็นเช่นนี้
 จึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องเขียนให้สัญญาที่จะเกิดขึ้นตามกฎหมายฉบับนี้
 มีฐานะเป็นทรัพย์สินอีก เพราะจะทำให้เกิดความสับสนต่อไปว่า แล้วสิทธิอื่น ๆ
 ในกฎหมายแพ่งและพาณิชย์จะมาตีกับมาตรา ๕ ทวิ นี้หรือไม่ ก็จึงมีการ
 ตัดเอามาตรา ๘ วรรคท้ายออก เพราะว่าผลมันเกิดมาแล้วไม่จำเป็นต้องมีฐานะ
 เป็นทรัพย์สิน แล้วเมื่อตัดเอามาตรา ๘ วรรคท้ายออก เราก็จะเห็นว่ามัน
 ไม่มีความจำเป็นที่จะบอกว่าสัญญาเท่านั้นให้เป็นทรัพย์สิน ด้วยเหตุนี้มันก็จะมา
 ขัดแย้งกับชื่อร่างพระราชบัญญัติ เพราะร่างพระราชบัญญัติใช้ว่า ร่างพระราชบัญญัติ
 การเช่าอสังหาริมทรัพย์ที่กำหนดให้เป็นทรัพย์สิน ด้วยเหตุนี้จากเนื้อหาของ
 ของกฎหมายที่มีการปรับปรุงแก้ไขไป แต่เป้าหมายและวัตถุประสงค์ไม่เปลี่ยน

ได้เหมือนเดิม จึงนำมาสู่การต้องแก้ข้อกฎหมาย มิฉะนั้นก็จะตีกับเนื้อหาข้างใน จึงมีการแก้เป็น ร่างพระราชบัญญัติการเช่าอสังหาริมทรัพย์เพื่อพาณิชย์กรรม และอุตสาหกรรม ส่วนรายละเอียดหรือผลของสัญญาที่จะเกิดขึ้นตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะมีฐานะพิเศษว่าการเช่าตามกฎหมายแพ่งฯ อย่างไรก็ตามมาตรา ๕ ทวิ ซึ่งถ้ามองในแง่ของกฎหมายแพ่งฯ ก็คือ ผลหรืออำนาจแห่งทรัพย์สินที่ตนเอง แต่เราใช้เป็นกฎหมายพิเศษไม่ต้องไปอิงกับกฎหมายแพ่งฯ จึงไม่จำเป็นต้องเป็นทรัพย์สินอีกครับ แต่ผลเหมือนเดิม แล้วก็บังคับดั่งเดิม ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกฤเทพรับ

ร้อยโท กฤเทพ ไสภระจ่าง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระทบ กฤเทพ ไสภระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานครับ กระทบเป็นกรรมาธิการที่พิจารณากฎหมายฉบับนี้ในชั้นสภาผู้แทนราษฎร กระทบกราบเรียนท่านประธานว่า ที่เราพูดกันวันนี้ เราไม่ได้พูดในเนื้อหาของกฎหมายหรอกครับ เพราะว่ารัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจเราพิจารณาในวันนี้ถามเราเพียงแต่ว่า เราจะรับหรือไม่รับในส่วนที่วุฒิสภาแก้มา วันนี้เราจึงมาพูดในเรื่องของหลักการครับ ท่านประธานครับ หลักการที่เราต้องยึดและยืนยันก็คือว่า ร่าง พ.ร.บ. ที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎรไปนั้นผ่านไปโดยเสียงข้างมาก และต้องขอบคุณท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติเมื่อสักครู่ที่ท่านได้อธิบายถึงเหตุผลของวุฒิสภาที่แก้ และเหตุผลตรงนั้นก็ เป็นเหตุผลที่รัฐบาลเองซึ่งครองเสียงข้างมาก ย่อมทราบดีอยู่ว่ามันมีทางทำได้แต่ขั้นต้น และก็ เป็นเหตุผลที่ฝ่ายค้านเอง ก็พยายามอธิบายเหมือนกัน แต่ว่าในช่วงที่เราพิจารณาในสภาผู้แทนราษฎรนั้น เราไม่ได้รับการสนองตอบจากเสียงข้างมากว่าจะต้องให้ไปในแนวทางนั้น จึงได้ผ่านไปถึงวุฒิสภา เมื่อวุฒิสภาแก้มันก็มีเหตุผลที่พวกเขาที่อยู่ในที่นี้ ต้องถามเพื่อให้เกิดบรรทัดฐานในสภา เพราะวันนี้ท่านประธานเป็นประมุขของเรา แล้วพวกเราประชุมกันตรงนี้ก็ไม่ใช่เล่นละคร เรากำลังพูดถึงเรื่องจริงของบ้านเมืองว่าหลักการที่เรายืนยันกันไป รัฐบาลขอสภานี้ไปรัฐบาลบอกว่า จะออกกฎหมายฉบับนี้ให้มาเป็นสื่อ สื่อที่จะไปแก้ปัญหา สื่อที่จะเอาเงินจากต่างชาติเข้ามา แต่วันนี้วุฒิสภาไปแก้ เปลี่ยนรูปร่างคล้ายกับสื่อ

แต่มันเป็นแมว เราเห็นว่ามันไม่ใช่เสืออีกต่อไป เราก็อยากจะถามว่า
เมื่อรัฐบาลอยากได้เสือ แต่กลับมาเป็นแมวนี้รัฐบาลยังจะยืนยันอยู่หรือ
เมื่อรัฐบาลบอกจะยืนยัน ก็ไม่มีเหตุผลอะไรที่เราจะไปคัดค้าน แต่รัฐบาล
ก็ต้องบอกกับประชาชนเหมือนกันว่า สิ่งที่รัฐบาลได้ผลักดันในขั้นต้น
ตั้งแต่สภาผู้แทนราษฎรนั้นคือความไม่รอบคอบ ไม่ได้มองกว้างลึกเท่ากับวุฒิสภา
กระผมกราบเรียนท่านประธานว่า เรากำลังพูดถึงจุดยืนของสภาผู้แทนราษฎร
ซึ่งเป็นผู้แทนของประชาชน วุฒิสภาวันนี้เขายังไม่ใช่วุฒิสภาจากการเลือกตั้ง
ไปถึงอีกจุดหนึ่งสมัยหน้าเรามีวุฒิสภาจากการเลือกตั้งปัญหาเหล่านี้จะเกิดขึ้น
มากกว่าที่เป็นอยู่ถ้าสภาผู้แทนราษฎรไม่ร่วมกันยื่นจุดยืนของตัวเอง
พูดกันให้ชัดเจน แล้วก็เอาจุดยืนร่วมกันให้มากที่สุด ในที่สุดเราก็จะ
เผชิญปัญหาว่าสิ่งที่เราออกไปวุฒิสภาก็แก้มาจนจากรูปร่างไม่ได้ แต่รัฐบาล
ต้องการอยากออกโดยรีบด่วนก็เลยรีบ รีบโดยมีเหตุผลเดียวเท่านั้นเองว่า
ต้องรีบเอากฎหมายนี้ออกไปแก้ปัญหา ทั้ง ๆ ที่กระผมแน่ใจครับว่ารัฐบาลเอง
ก็น่าจะไม่ค่อยสบายใจนัก เพราะว่าสิ่งที่ตัวเองตั้งใจไว้แต่ต้นนั้นได้
เปลี่ยนแปลงไปเยอะแม้จะมีการอภิปรายสนับสนุนเมื่อสักครู่นี้ก็ตาม-----

เพราะฉะนั้นวันนี้ท่านประธานที่เคารพครับ พวกเราตรงนี้จะขอยืนยัน และขอพูด เป็นหลักการไว้ในสภาตรงนี้ว่าที่เราลุกขึ้นมาวันนี้ เราไม่ได้คัดค้านสิ่งที่วุฒิสภาแก้ เราเห็นว่าสิ่งที่วุฒิสภาแก้มานั้นเป็นแนวที่ฝ่ายค้านได้พูดไว้ตั้งแต่ต้นอยู่แล้ว เพียงแต่สิ่งที่ต้องถามให้ประจักษ์ และปรากฏชัดเจนตรงนี้ก็ถือว่า สิ่งที่รัฐบาล ยืนยันแต่ต้น ทัดแย้งต่อเสียงของฝ่ายค้านแต่ต้นนั้น วันนี้มันกลับกลายมาเป็น เรื่องที่ฝ่ายค้านเคยเสนอ รัฐบาลได้ยอมรับ ก็ขอให้มันเป็นแนวทางปฏิบัติในอนาคตว่า สิ่งเหล่านี้ควรจะได้ประนีประนอมกันและพูดจากันด้วยเหตุผลมาก มากกว่าที่จะไป ให้อวุฒิสภาแก้มาอย่างนี้ ซึ่งทำให้เราทั้งหมดต้องแบกรับภาระอย่างที่เราเห็นอยู่ ต้องกราบขอขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ เนื่องจากมีทั้งฝ่ายเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย ผมว่าอภิปรายพอสมควรแล้ว ผมจะขอมติที่ประชุมว่าจะเห็นชอบตามที่ วุฒิสมาชิกแก้ไขหรือไม่ครับ ทอลงญัตตอย่างนั้นนะครับ เพราะว่าถ้าจะมี การอภิปรายอีกก็มีอย่างนี้แหละ อ่านาจอที่ประชุมเมื่อท่านทั้งหลายไม่เห็นด้วย หรือเห็นด้วยก็แล้วแต่ที่ประชุมนะครับ ผมขออนุญาตที่จะขอมติที่ประชุมนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญท่านสมาชิกที่มีภารกิจหรือประชุมกรรมธิการอยู่ กรุณาเข้าห้องประชุมเพื่อลงมติด่วนนะครับ มติที่จะเวียนถามที่ประชุมก็คือว่า จะเห็นชอบกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาหรือไม่ครับ ถ้าท่านเห็นชอบ กรุณา กดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าไม่เห็นชอบ กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย นะครับ ขอเชิญท่าน กรุณาใช้สิทธิลงคะแนนได้นะครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : เมื่อท่านสมาชิกลงคะแนนเรียบร้อยแล้วนะครับ เจ้าหน้าที่ รวมคะแนนได้ครับ เห็นด้วย ๑๗๖ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๗ ท่าน งดออกเสียง ๒ ท่าน เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นด้วยกับที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ การเข้าอสังหาริมทรัพย์ที่กำหนดให้เป็นทรัพย์สินสิทธิ พ.ศ.

ต่อไปเป็นการพิจารณาเรื่องด่วนที่ ๒ พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งถ้าหากว่าทางสภาเห็นชอบตามวุฒิสภาแก้ไข ก็ถือว่ารัฐสภาให้ความเห็นชอบแล้วนะครับ ถ้าไม่เห็นชอบก็ต้องตั้งกรรมาธิการร่วมกัน เชิญท่านเรวัตครับ

นายเรวัต สิริกุล (กาญจนบุรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม นายเรวัต สิริกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาญจนบุรี
พรรคชาติไทย ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน
ซึ่งวุฒิสภาได้แก้ไขนะครับ แม้ว่ากระผมจะเห็นด้วย แต่กระผมก็มีข้อสังเกต
ที่จะกราบเรียนต่อท่านประธานว่า ในการแก้ไขมาตรา ๓ นี้ ครับท่านประธาน
ใน (๓) ซึ่งเพิ่มเติมมาใหม่ บริเวณที่ดินที่อนุญาตให้คนต่างด้าวได้มา
ต้องอยู่ภายในเขตกรุงเทพมหานคร เขตเมืองพัทยา เขตเทศบาล หรืออยู่
ภายในบริเวณที่กำหนดเป็นเขตที่อยู่อาศัยตามกฎหมายว่าด้วยการผังเมือง

ท่านประธานครับ ถ้ากระผมเข้าใจไม่ผิดนะครับ เจตนา ก็เพื่อที่จะให้ คนต่างด้าวที่ครับมาซื้อที่ดิน มาซื้ออาคารชุด มาซื้อตึกแถวที่ก่อสร้างอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งไม่สามารถขายได้ เพื่อที่จะให้ขายออกไป แต่ตรงนี้ครับ เมื่อขายออกไปแล้ว หรือจะให้คนต่างด้าวมาซื้อนี้ ในอนาคตนั้นผมไม่แน่ใจว่าจะต้องมีปัญหาเกิดขึ้น หรือไม่อย่างไร เพราะว่าคนต่างด้าวมาซื้อนี้ก็จะ เกิดเป็นกระจุกครับ แล้วก็ กลายเป็นว่าตรงนี้เป็นเมืองต่างด้าวไป ปัญหาที่ทำให้ที่ดินแถวนี้ก็มีราคาแพง พี่น้องคนไทยโอกาสที่จะเข้าไปอยู่ก็คงยากขึ้น ความจริงที่ดินในต่างจังหวัด ในชุมชนต่าง ๆ นี้ซึ่งไม่แออัดครับ ทางที่สะดวก สามารถที่จะไปมาสะดวกครับ ก็น่าที่จะมีตรงนี้ด้วย แล้วกฎหมายอันนี้ไม่มีกำหนดเวลาครับซื้อได้ตลอดเวลา มีเงิน ๔๐ ล้านบาท ก็มาซื้อได้ตลอดเวลา ผมเองอยากจะกราบเรียนว่า ในขณะที่รัฐบาลกำลังที่จะแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจวิกฤติที่ครับตั้ง ประส. ขึ้นมา ท่านประธานครับ จะเห็นว่าเมื่อตั้งขึ้นมาแทนที่จะแก้ไขปัญหาก็คือเกิดปัญหามากมาย ชาวต่างชาติมาซื้อทรัพย์สินถูก ๆ แล้วก็ขายแพง ๆ ให้กับคนไทยนี่นะครับ ขายให้คนไทยเอง เสร็จแล้วเป็นอย่างไรครับ เอาเงินกลับบ้าน ความจริง นี้ครับท่านประธาน เราต้องพึ่งตนเองครับ พึ่งตนเองไม่ต้องไปพึ่งคนต่างชาติ มากมาย เสร็จแล้วก็มาลงทุนก็เอาเงินกลับบ้านอย่างนี้เป็นต้น ผมก็ถือโอกาสนี้ ผากข้อสังเกตไว้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ ประเด็นที่อภิปรายเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย กับที่วุฒิสภาแก้ไขนะครับ เชิญท่านกุเทพครับ

ร้อยโท กุเทพ ไสกระจ่าง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธาน ที่เคารพ กระผม กุเทพ ไสกระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานครับ ก่อนอื่นเราคงจะต้องพูดกันก่อนว่า กฎหมายฉบับนี้ได้เพิ่มเติมแก้ไขจากสิ่งที่สภาผู้แทนราษฎรได้เสนอไปในประเด็น ใดบ้าง

ประเด็นที่ ๑ จำนวนเงินที่ทางคนต่างด้าวจะนำเข้ามาลงทุน และมีสิทธิซื้อที่ดินไม่ต่ำกว่า ๑ ไร่ เพื่อเป็นที่อยู่อาศัยนั้น เพิ่มจากที่ สภาผู้แทนราษฎรได้รับไปจาก ๒๕ ล้านบาท เป็น ๔๕ ล้านบาท

ประเด็นที่ ๒ ทางวุฒิสภาได้ไปกำหนดสาระสำคัญของกฎกระทรวง ที่แสดงถึงการได้มาซึ่งที่ดินในการที่จะอยู่อาศัย ซึ่งตรงนี้กระผมมีคำถาม

คล้าย ๆ กับร่าง พ.ร.บ. ฉบับที่ผ่านมารว่ ทางรัฐบาลซึ่งต้องการใช้
ร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ไปจูงใจต่างชาติให้มาลงทุนนั้น จะทำให้เกิดอุปสรรค
ในการจูงใจหรือไม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเงินลงทุนที่เพิ่มจาก ๒๕ ล้านบาท
เป็น ๔๕ ล้านบาทนี้ จะกระเทือนต่อเป้าหมายที่ตั้งไว้ว่า ถ้าร่าง พ.ร.บ.
ฉบับนี้ออกไปแล้วนี้ คนที่จะมาลงทุนจะมาน้อยลงหรือเปล่า เพราะว่าไปจำกัด
วงเงินสูงขึ้น ซึ่งกระผมก็คงไม่ตามไปที่ไหนนะครับ เพราะว่าท่านประธาน
ก็ทราบอยู่ว่าวันนี้เรามาพูดถึงร่างกฎหมายที่เหมือนกับว่าไม่มีคนรับผิดชอบ
ที่จะมาชี้แจง แต่ประเด็นที่กระผมอยากจะทราบไว้ตรงนี้ก็คือว่า ในการ
ที่ไปกำหนดสาระสำคัญในกฎกระทรวง (๓) ที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้
อภิปรายเมื่อสักครู่นี้ กระผมคิดว่าไหน ๆ กฎหมายฉบับนี้ก็จะให้คนต่างด้าว
มีสิทธิซื้อที่ดินไม่เกิน ๑ ไร่ ในการสร้างบ้านเรือนอยู่อาศัยแล้วนี้ เราไป
กำหนดให้เขาอยู่เฉพาะในเขตกรุงเทพฯ ในเขตเมืองพัทยา ในเขตเทศบาล
แล้วก็อยู่ในบริเวณกำหนดที่เป็นเขตที่อยู่อาศัยตามกฎหมายว่าด้วยการผังเมือง
เรากำลั้งเอาเปรียบคนชนบท คนที่อยู่นอกเขตเทศบาล คนนอกเขตเมือง
หรือเปล่าครับท่านประธาน กระผมคิดว่าวันนี้ถ้าเรามองกฎหมายฉบับนี้ใน
อีกแง่หนึ่งนั่นหมายถึงว่า สิทธิที่เขาจะได้ขายที่ดิน สิทธิที่เขาจะได้เงิน
ต่างด้าวนี้นั้นน่าจะเป็นสิทธิของคนไทยทั้งประเทศ นาย ก นาย ข ที่มีที่ดิน
ของเขาอยู่ในบ้านไร่ปลายนา ถ้าฝรั่งอยากจะไปซื้อเป็นที่อยู่อาศัย ก็ไม่น่าจะ
ไปจำกัดสิทธิเขา -----

แต่วันนี้วุฒิสภาไปบอกว่า ฝรั่งเศสเข้ามาจะซื้อที่อยู่ได้ก็ต้องซื้อในกรุงเทพฯ เท่านั้น ในเขตเทศบาลเท่านั้น เท่ากับว่าคนที่จะมีสิทธิขายที่ดินให้ฝรั่ง ซึ่งขณะนี้หากคนซื้อยากก็กลายเป็นคนในเมือง ชาวไร่ ชาวนาซึ่งอยากจะขายที่เขาไม่มีสิทธิหรือครับ เพราะว่ากฎหมายฉบับนี้ไปจำกัดสิทธิเขาไว้ และกระผมไม่รู้เหมือนกันนะ ว่าได้ไปแก้ไขในคำปรารภในการจำกัดสิทธิคนด้วยหรือเปล่า เพราะฉะนั้น ตรงนี้กระผมจะต้องถามตั้ง ๆ นะครับ ท่านประธานครับว่าที่วุฒิสภาไปแก้ไข ตรงนี้ แม้จะเป็นความหวังดีในหลายประเด็น แต่เจตนาอันนี้คืออะไร ร่างๆ ที่สภาผู้แทนราษฎรรับไป ซึ่งพวกเราเองก็ไม่ค่อยเห็นด้วย แต่เมื่อรับไปแล้วก็ถือว่าเป็นของสภา ยังเปิดกว้างว่าฝรั่งเข้ามาถ้าเขาเอาเงิน เข้ามาด้วย ๒๕ ล้านบาท เราเห็นว่าเขามาลงทุน เขาจะไปเลือกซื้อที่อยู่ ของเขาตรงไหนก็ได้ ไปศรีสะเกษก็ได้ ไปอุตรธานีก็ได้ ไปบ้านท่านประธาน ที่บุรีรัมย์ก็ได้ แต่วันนี้ไม่ได้หรือครับ อาจจะได้เฉพาะในเขตเทศบาล แต่ฝรั่งอยากจะไปซื้อที่นาของชาวบ้านซื้อไม่ได้ ตรงนี้เองครับเป็นเรื่องที่ทำให้ เกิดความเหลื่อมล้ำ กฎหมายไม่ควรจะออกมากำหนดความเหลื่อมล้ำอย่างนี้ เพราะการที่จะให้ฝรั่งไปซื้อที่นั่นหมายถึงว่าเป็นโอกาสของราษฎรที่จะได้ขาย ที่ของเขาในราคาที่สูงขึ้น ตรงนี้ท่านประธานครับเป็นปัญหาทางสังคม เพราะฉะนั้น กระผมจึงกราบเรียนผ่านไปยังท่านสมาชิกว่า เมื่อเป็นอย่างนี้แล้วเราจะรับ ไปได้หรือ และรับไปแล้วก็จะไปแก้ที่หลังหรืออย่างไร ตรงนี้ผมก็กราบเรียนถามครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านเจริญครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม เจริญ จรรย์โกมล พรรคความหวังใหม่จากจังหวัดชัยภูมิ ในเรื่องที่ได้มีการแก้ไขไว้แล้วครับ โดยเฉพาะมาตรา ๓ เรื่องนี้ก็เคยอธิบายในสภาแล้ว บอกว่า ที่จริงในความเป็นจริงนั้นใน ๒๕ ล้านบาท ที่ร่างกฎหมายฉบับนี้ได้ เข้าสู่สภานั้นเราก็เห็นว่ามันน้อยไป และบัดนี้ทางวุฒิสภาก็ได้แก้มาแล้วครับ เพราะว่ามันจะไปเกี่ยวข้องกับกฎหมายฉบับเมื่อครั้งที่เรากำลังพูดคุยกันอยู่ นี้ประการที่ ๑ แต่ถึงอย่างไรก็ตามเมื่อวุฒิสภาแก้แล้วผมก็ไม่ขัดข้องนะ ครับ แต่ที่ขัดข้องและก็ไม่เห็นด้วยนะ ครับ ท่านประธานครับ ที่จะต้องขอความกรุณา สภาแห่งนี้ตั้งคณะกรรมการก็คือในเรื่องของมาตรา ๓ เหมือนกัน ที่วุฒิสภา

ได้ไปกำหนดขึ้นมาใหม่ ในมาตรา ๘๖ นะครับ มาตรา ๘๖ ของประมวล
กฎหมายที่ดิน ซึ่งได้กำหนดคุณสมบัติของผู้ที่จะได้รับ บุคคลต่างด้าวในการจะ
ซื้อที่ดินภายในประเทศนั้น นอกจากที่เราเคยพูดกันไว้เราเปิดกว้าง ในหลัก
ของกฎหมายนั้นมันจะต้องเปิดกว้าง ไม่ว่าใครมาเป็นรัฐบาลก็ตามครับ
ใครเป็นรัฐมนตรีก็ตาม ในเรื่องเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยศีลธรรมอันดี
ของประชาชนและความมั่นคงของรัฐนั้น เราต้องให้ความไว้วางใจรัฐบาลละครับ
เพราะว่าท่านได้ เป็นเสียงข้างมากและท่านเป็นตัวแทนของประชาชน เราก็
พยายามที่จะนำเสนอในขณะนั้นบอกว่า เอาเรื่องนี้ให้เป็นเรื่องของรัฐ
ในการรับผิดชอบ คือรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบไปที่จะต้องดูในเรื่องของรายละเอียด
แต่ทำไม ก็เกิดคำถามขึ้นมาว่าในเรื่องที่เพิ่มขึ้นมาใหม่ใน ๓ วงเล็บ
โดยเฉพาะของบุคคลต่างด้าวที่เข้ามาซื้อนั้นจะต้องกำหนดรายละเอียดไว้
และที่สำคัญมีความจำเป็นเพื่อบังคับที่จะต้องกำหนดกรุงเทพฯ และปริมณฑล
ผมเองก็สงสัยเหมือนกันนะครับว่า ในขณะที่รัฐบาลได้นำเสนอต่อวุฒิสภาไปนั้น
ผมได้ฟังการถ้อยแถลงเหมือนกัน แล้วก็มีการหยิบยกประเด็นเหล่านี้ขึ้นมา
รัฐบาลได้พยายามอธิบายหรือไม่ว่าสิ่งซึ่งทางวุฒิสภายามที่จะกำหนดลงไป
ใน ๓ ส่วนหรือ ๓ วงเล็บนั้นมันเป็นการที่ไม่เหมาะสม ทำไมเราไม่มอบให้
ทางฝ่ายผู้บริหารเป็นผู้พิจารณาเป็นเรื่อง ๆ ไป และไม่มีความจำเป็นใด ๆ เลย
ทั้งสิ้นครับท่านประธาน ที่จะต้องกำหนดเฉพาะพื้นที่บางส่วนเท่านั้นเอง
โดยเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานคร เขตพัทยา เขตเทศบาล ท่านประธาน
ที่เคารพครับ ผมยกตัวอย่างให้ท่านได้เห็น ผมเป็น ส.ส. มาจากบ้านนอก
ชนบทไม่แตกต่างกับท่าน แต่ผมไม่ได้อยู่ในเขตเมืองหรือเขตเทศบาล ผมเห็น
คนต่างด้าวเยอะแยะมีความสนใจที่จะ ไปอยู่ชนบทอย่างนี้แหละครับ เพื่อที่จะ
ประกอบอย่างที่กฎหมายอีก ๑๑ ฉบับที่เราจะต้องพูดกันไป ไปตัดสิทธิเขาทำไม
เขาก็ต้องใช้ชื่อของคนไทยมาซื้อเป็นปกติ -----

แล้วมันเสียหายตรงไหนถ้าจะขยายไปทั้งหมด เราเป็นห่วง เป็นอะไรกันมากมาย ถึงขนาดนั้น ถ้าจะให้เขา เพราะอำนาจในการให้ นั้น เป็น เรื่องของฝ่ายบริหาร คือรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบอยู่แล้ว เห็นไหมครับท่านประธาน ผมยกตัวอย่าง ให้เราเห็นสักเรื่องหนึ่งก็คือ การที่คนต่างดาวนั้นนะ เขาเข้ามาเพื่อจะ ขอสัญชาติไทยนั้น ต้องผ่านกระบวนการขั้นตอนในการกลั่นกรองอย่างดี เราให้ความไว้วางใจของผู้บริหารบ้านเมืองของเรา แจกเช่นเดียวกัน ในเรื่องนี้เหมือนกัน ฉะนั้นผมไม่เห็นด้วยครับ ขอให้สภานี้ได้โปรด พิจารณาช่วยกัน เรากลับไปเพื่อตั้งกรรมาธิการขึ้นมาลองพิจารณาดูในเรื่องนี้ เพื่อความเป็นธรรม และเพื่อความเสมอภาคทางด้านกฎหมาย ขอขอบคุณครับ ท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสำเร็จครับ

นายสำเร็จ อัจฉริยะประสิทธิ์ (นนทบุรี) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายสำเร็จ อัจฉริยะประสิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนนทบุรี พรรคราษฎร ตามที่วุฒิสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมและรับ โดยเฉพาะมาตรา ๓ กรณีที่ว่าเพิ่มจากเงิน ๒๕ ล้านบาท เป็น ~~๕๐~~ ล้านบาทนั้น ผมเห็นด้วยอย่างยิ่งนะครับ เพราะว่าเดิมกฎหมายฉบับนี้จะส่งมาสู่สภานั้นก็เป็นกฎหมายที่เก่าที่รัฐบาลเก่า ได้ร่างมาและเสนอสู่สภา แล้วก็มีการปรับเปลี่ยนรัฐบาลใหม่ รัฐบาลใหม่ ก็มาปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมเล็กน้อย เพราะฉะนั้นแต่เดิมนั้นก็เป็นที่ทราบดีว่า เงินบาทของเราแข็งค่าอยู่ประมาณ ๒๕ - ๒๖ บาท ต่อ ๑ ดอลลาร์ เพราะฉะนั้นร่างพระราชบัญญัติเก่าที่เสนอไว้ ๒๕ ล้านบาท ผมก็เห็นเหมาะสม แต่ปัจจุบันนี้ค่าเงินบาทเราตกลงไปนะครับ เหลือประมาณ ๓๖ ^{รู} ๓๗ บาท ต่อ ๑ ดอลลาร์ เพราะฉะนั้นกรณีที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมเป็น ๕๐ ล้านบาท จึงจะได้ที่ดินมา ๑ ไร่ ผมเห็นด้วยอย่างยิ่งนะครับ เพราะว่าเหมาะสมกับ สภาพเศรษฐกิจของเราและกรณีที่วุฒิสภาเพิ่มเติมสาระสำคัญ ในกฎของกระทรวงนะครับ (๑) (๒) (๓) ผมเห็นด้วยอย่างยิ่งนะครับ เพราะว่าเป็นการที่แก้ไขเพิ่มเติมให้รัดกุมเพื่อว่าอย่างน้อยคนต่างดาว ที่จะมาประกอบธุรกิจลงทุนต้องลงทุนที่เป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจและสังคม ของประเทศ หรือลงทุนในกิจการที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ได้ประกาศให้ไป เป็นกิจการที่สามารถขอรับส่งเสริมการลงทุนตามกฎหมาย

ด้วยการส่งเสริมการลงทุนได้ อันนี้แสดงว่าทางวุฒิสภาก็มองดูปัญหาณะครับ
ไม่ใช่ว่าเขาเงินมา ๕๐ ล้านบาท แล้วก็มาลงทุนสะเปะสะปะไว้สาระ
เพราะฉะนั้นผมเห็นด้วยอย่างยิ่งนะครับ ที่ทางวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม
มาอีก ๓ วงเล็บ ก็เห็นด้วยตามที่วุฒิสภาแก้ไขครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสมาชิกครับ

นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย (ตรัง) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม สมาชิก วงศ์หนองเตย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์
ในส่วนของสภากำลังพิจารณาร่างพระราชบัญญัติซึ่งได้ผ่านการแก้ไขเพิ่มเติม
โดยวุฒิสภามาสู่สภาผู้แทนราษฎรในวาระนี้ เป็น เรื่องของร่างพระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งผมเอง
ก็นิ่งฟังเพื่อนสมาชิกอภิปรายตั้งแต่ต้น ก็เกรงว่าพวกเราเองหลายท่าน
ก็อาจจะเกิดความสับสนในสาระสำคัญที่เกิดขึ้น และผมเองก็ประสงค์ที่จะ
แสดงความคิดเห็นบางประการเอาไว้ เพื่อเป็นการบันทึกไว้ในสภาผู้แทนราษฎร
ต้องกราบเรียนท่านประธานครับว่าร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลกฎหมายที่ดินฉบับนี้ ในขั้นที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎรไปแล้ว ได้ยกแก้ไข
โดยวุฒิสภาใน ๓ ประเด็นด้วยกัน ซึ่งใน ๓ ประเด็นนี้ได้มีการแก้ไขก็คือ
๑. ประเด็นที่มีการแก้ไขเกี่ยวกับจำนวนเงิน ซึ่งคนต่างดาว
ต้องนำมาลงทุนตามจำนวนที่กำหนดในกฎกระทรวง -----

หมายความว่าถ้าคนต่างด้าวนำเงินมาลงทุนตามจำนวนที่กำหนดเอาไว้ก็จะสามารถได้มาซึ่งที่ดินเพื่อใช้เป็นที่อยู่อาศัย ต้องระบุว่าเป็นที่อยู่อาศัยได้ไม่เกิน ๑ ไร่ และต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี ในชั้นสภาผู้แทนราษฎรนั้นได้กำหนดไว้ที่ไม่ต่ำกว่า ๒๕ ล้านบาท แต่ในชั้นวุฒิสภานั้นก็ได้แก้ไขเป็น ๔๕ ล้านบาท ซึ่งสูงชันกว่าเดิมอีก ๒๐ ล้านบาท นี่เป็นประเด็นที่ ๑ ที่มีการแก้ไขกัน

ในประเด็นที่ ๒ ที่มีการแก้ไขนั้น ก็คือประเด็นซึ่งอยู่ในมาตรา ๙๖ ทวิวรรคสองนี้ ซึ่งเดิมที่ได้มีการบัญญัติเอาไว้ว่า การได้มาซึ่งที่ดินของคนต่างด้าวตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ผมเข้าใจว่าที่สภาผู้แทนราษฎรผ่านในส่วนนี้ไปนั้นก็เห็นว่า เพื่อที่จะให้กรอบของการที่จะให้คนต่างด้าวได้ที่ดินตามที่กำหนดเอาไว้ในวรรคหนึ่ง คือเอาเงินมาลงทุน ๒๕ ล้านบาทนั้น ที่สุดที่เปลี่ยนเป็น ๔๕ ล้านบาทนั้นต้องมีหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขตามที่กำหนดตามสมควร เพื่อไม่ให้เกิดปัญหากับการปฏิบัติในเรื่องนี้ ในชั้นวุฒิสภาก็ไปแก้ไขเพิ่มเติมโดยเขียนไปให้เกิดกรอบที่ชัดเจนขึ้น ก็คือไปเขียนว่า โดยในกฎกระทรวงอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้ คือไปกำหนดว่า ในกฎกระทรวงต้องเขียนไว้ในเรื่องสาระสำคัญด้วย ก็คือใน (๑) ต้องไปกำหนดให้มีสาระสำคัญเรื่องประเภทธุรกิจที่คนต่างด้าวลงทุน ใน (๒) ไปกำหนดระยะเวลาการลงทุนต้องไม่น้อยกว่าสามปี และใน (๓) กำหนดให้ละเอียดขึ้นไปกว่านั้นอีก ก็คือไปกำหนดว่า บริเวณที่ดินที่อนุญาตให้คนต่างด้าวได้มาต้องอยู่ภายในเขตกรุงเทพมหานคร เขตเมืองพัทยา เขตเทศบาล หรืออยู่ภายในบริเวณที่กำหนดเป็นเขตที่อยู่อาศัยตามกฎหมายว่าด้วยการผังเมือง นี่เป็นประเด็นที่ ๒ ที่มีการแก้ไข กับ

ประเด็นที่ ๓ ซึ่งอยู่ในมาตรา ๙๖ ทรี ก็เป็นการสลับที่ของสาระที่บัญญัติเอาไว้ ก็คือจากเดิมซึ่งเขียนว่า คนต่างด้าวตามมาตรา ๙๖ ทวิที่ได้รับอนุญาตให้ได้มาซึ่งที่ดิน ก็แก้เป็น คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้ได้มาซึ่งที่ดินตามมาตรา ๙๖ ทวิ แล้วต่อจากนั้นก็ เป็นไปตามที่เขียนเอาไว้ ก็มีไปเพิ่มคำว่า หลักเกณฑ์ เข้า ผมคิดว่าที่เขาแก้ไขนั้นมี ๒ ประเด็นสำคัญ ก็คือ ๑. ประเด็นเรื่องเงินที่นำมาลงทุน ซึ่งเดิมกำหนดไว้ ๒๕ ล้านบาท ก็แก้เป็น ๔๕ ล้านบาท คือเพิ่มขึ้นไป กับ ๒. ก็คือไปกำหนดกรอบในกฎกระทรวง ประเด็นที่สภานี้ต้องพิจารณาก็คือว่า การแก้ไขจำนวนเงินลงทุนให้สูงขึ้นไปกว่าเดิมนั้นเป็นเรื่องที่พอร์บกันได้หรือไม่ กับเรื่องที่ ๒ ก็คือ

การไปกำหนดกรอบในกฎกระทรวงให้ละเอียดขึ้น มีกรอบการปฏิบัติที่ชัดเจนขึ้น เป็นเรื่องที่รับกันได้หรือไม่ ผมคิดว่าถ้าตามความคิดเห็นจริง ๆ ภายใต้วาทกรรม เช่นนี้อาจจะมีความคิดเห็นที่ค่อนข้างหลากหลาย แต่สำหรับรัฐบาลและการตัดสินใจโดยสภาแล้ว ผมคิดว่ากรอบหลักที่เราต้องตัดสินใจมี ๒ เงื่อนไข

เงื่อนไขที่ ๑ คือเงื่อนไขของความจำเป็น คำถามที่เกิดขึ้นก็คือว่า กฎหมายฉบับนี้จำเป็นจะต้องออกมาบังคับใช้ในช่วงสภาวาทกรรมที่เกิดภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นหรือไม่ ต้องตอบว่าเราจำเป็นจะต้องได้กฎหมายเช่นนี้ การชี้แจงต่าง ๆ ผมคิดว่ารัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องก็ชี้แจงไปแล้ว นั้นเป็นกรอบของความจำเป็น แต่ภายใต้อกรอบของความจำเป็นนั้นมีเงื่อนไข

อีกตัวหนึ่งที่สำคัญกว่า นั่นคือเงื่อนไขของเวลา ต้องยอมรับครับว่า การทำงานของสภาผู้แทนราษฎรที่ดี ของฝ่ายรัฐบาลก็ดี ในช่วงเวลานี้มีกรอบของเวลาเป็นตัวเร่งรัดตลอดเวลา กฎหมายหลายฉบับที่อยากให้มีบังคับใช้ แต่ภายใต้อกรอบการทำงานของกระบวนการนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหารไม่สามารถไปแทรกแซงดุลยพินิจของสมาชิกสภาได้ ดังนั้นท่านประธานจะเห็นว่าเมื่อผ่านขั้นวุฒิสภามาแล้ว หากผ่านไปถึงการตั้งคณะกรรมการร่วมฯ ปัญหาจะเกิดขึ้นก็คือว่า เมื่อตั้งคณะกรรมการร่วมฯ ก็ต้องมีกรอบระยะเวลาซึ่งปิดยาวออกไปจากช่วงเวลานี้ เสร็จจากขั้นของกรรมาธิการร่วมฯ ซึ่งไม่รู้ว่าจะเสร็จเมื่อไรก็ต้องกลับมาสู่สภาพิจารณากันอีกครั้งหนึ่ง เงื่อนไขที่เรารอไม่ได้ในส่วนตรงนั้นเป็นตัวบังคับให้พวกเราต้องตัดสินใจ-----

แต่การตัดสินใจนั้นแน่นอนครับ อาจจะไม่ได้ถูกใจในทุกประเด็น แต่ถ้ากรอบของความจำเป็นบังคับ กรอบของเงื่อนไขบังคับ ถ้าเห็นว่ากฎหมายนั้นไม่ขัดหลักการไม่ทำให้เกิดความเสียหายจนเกินไปนั้นก็ เป็นเรื่องที่ต้องยอมรับกันว่า สามารถที่จะให้ผ่านไปได้ เพราะประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการบังคับใช้ เป็นเรื่องที่จะเกิดขึ้นกับพี่น้องประชาชนทั่วทั้งประเทศ ผมอาจจะพูดถึงมาตรา ๘๖ ทวิ ที่แก้ไขเรื่องเงินทุนผิดพลาดไปเล็กน้อยนะครับ ที่แก้ไขคือจาก ๒๕ ล้านบาท เป็น ๔๐ ล้านบาท แต่อย่างไรก็ตามท่านประธานครับ การแก้ไขทั้ง ๒ อย่างนี้ ภายใต้อกรอบเวลาของความจำเป็นและเงื่อนไขของเวลาทำให้เราต้องตัดสินใจครับ ถ้าการตัดสินใจวันนี้อยู่บนพื้นฐานของประโยชน์ประชาชน เราก็ต้องตัดสินใจ แต่แน่นอนครับ การวิพากษ์วิจารณ์ย่อมเกิดขึ้น กฎหมายฉบับนี้เป็นหนึ่งในกฎหมาย ๑๑ ฉบับที่ถูกวิพากษ์วิจารณ์ ในฐานะเป็นกฎหมายฟื้นฟูเศรษฐกิจ เคยถูกขอล่าว่าหาว่าขายชาติด้วยซ้ำไป แต่วันนี้พอครบกำหนดกรอบเวลาให้แคบลง ก็มีคนบอกว่า ทำไมไม่กว้างไปถึงเขตชนบท เขตไร่ เขตนา เขตสวนด้วย ผมคิดว่าตรงนี้เป็นสิ่งที่รับได้ เพราะถ้าเจตนาธรรมณ์ให้เขาได้มาซึ่งที่ดินเพื่อใช้เป็นที่อยู่อาศัย กรอบที่กำหนดในกฎกระทรวง (๓) ซึ่งวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมให้ที่อยู่ภายในบริเวณที่กำหนดเป็นเขตที่อยู่อาศัยตามกฎหมายว่าด้วยการผังเมืองนั้นก็ น่าจะเป็นไปตามเจตนาธรรมณ์เดิมซึ่งละเอียดกว่าเดิมด้วยซ้ำไป ท่านประธานครับ ผมคิดว่ามาถึงบัดนี้เราตัดสินใจได้ และผมขออนุญาตตั้งข้อสังเกตเป็นประการสุดท้ายว่าการแก้ไขของวุฒิสภาในลักษณะ เช่นนี้ไม่ได้มีแค่ฉบับนี้ฉบับเดียว ฉบับที่ผ่านมา ๒ - ๓ ฉบับอย่างน้อย กฎหมายล้มละลาย อย่างน้อยกฎหมายการเช่าอสังหาริมทรัพย์ที่กำหนดให้เป็นทรัพย์สิน เป็นตัวอย่างที่สำคัญที่มีการแก้ไข แล้วหลายคนเกิดข้อสงสัยและเกิดความรู้สึกที่อาจจะไม่ตรงกับใจที่คิด แต่โดยเงื่อนไขของความจำเป็น เงื่อนไขของเวลา บีบให้เราทำเช่นนั้นถ้าไม่ขัดหลักการจนเกินไปนัก และเป็นประโยชน์กับประชาชน ไม่ใช่แค่นี้ครับ ยังมีอีกหลายฉบับต่อจากนี้ครับที่จะมีข้อวิพากษ์วิจารณ์ท่านองนี้ ผมฝากข้อสังเกตประการนี้ไว้ อย่างน้อยที่สุดก็เพื่อเป็นประโยชน์ในการพิจารณาของสภาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ ผมเห็นว่าสมควรจะปิดอภิปราย จะขอมติที่ประชุมครับ (ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ขอเรียนถามมติจากที่ประชุมว่า จะเห็นชอบกับการแก้ไขเพิ่มเติม
ของวุฒิสภาหรือไม่ครับ ถ้าหากเห็นชอบก็กรุณากดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าไม่เห็นชอบ
กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ขอเชิญท่านสมาชิกให้สิทธิลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เมื่อท่านสมาชิกลงคะแนนเรียบร้อยแล้ว เจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ
ผลของการรวมคะแนน เห็นด้วย ๑๕๔ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๓ ท่าน เป็นอันว่า
ที่ประชุมเห็นด้วยกับที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ต่อไปเป็นเรื่องด่วนที่ ๓ พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม
ร่างพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร พ.ศ. . . . ตามมาตรา ๑๗๕
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ซึ่งมีลักษณะท่านองเดียวกันกับ ๒ ฉบับที่ผ่านมาแล้ว ถ้าที่ประชุมเห็นชอบ
ก็ถือว่ารัฐสภาให้ความเห็นชอบนะ ครับ ถ้าหากว่าที่ประชุมไม่เห็นชอบก็ต้องตั้ง
กรรมาธิการร่วมกัน ขอเชิญท่านอภิปรายเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยครับ เชิญท่านเรวัตครับ

นายเรวัต สิริบุญกุล (กาญจนบุรี) : ท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม นายเรวัต สิริบุญกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาญจนบุรี
พรรคชาติไทย ร่างพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร ซึ่งวุฒิสภา
ได้แก้ไขจนครบ ได้แก้ไขมาตรา ๓ ซึ่งคำนิยาม คำว่า เกษตรกรรม
หมายความว่า การเพาะปลูก การเลี้ยงสัตว์ การจับสัตว์น้ำ การเก็บ
ทรัพยากรจากที่ดิน น้ำ และป่าไม้ นี่เป็นของเดิม วุฒิสภาได้แก้ไขว่า
เกษตรกรรม หมายความว่า การเพาะปลูก การเลี้ยงสัตว์ การจับสัตว์น้ำ
จับป่า เก็บ ออกไป แล้วเติมคำว่า การใช้และบำรุงรักษาทรัพยากรจาก
ที่ดิน น้ำ และป่าไม้ กระผมไม่เห็นด้วยครับท่านประธาน เพราะว่า คำว่า
เก็บ หมายถึง กรรมสิทธิ์ ที่นี้มาบอกว่า เกษตรกรรม หมายความว่า
เพาะปลูก เกษตรกรต้องไปปลูกแล้วก็เก็บ ยกตัวอย่างง่าย ๆ เห็นชัด ๆ
เกษตรกรชาวไร่ อ้อยปลูกอ้อยต้องเก็บอ้อย เก็บแล้วก็เอาไปขาย จับสัตว์น้ำ
จับเสร็จแล้วก็ต้องเอาไปขาย มาบอกว่าเอาไปใช้ ใช้แล้วบำรุงรักษา
เป็นอย่างไร ปลูกอ้อยแล้วเอาไปบำรุงรักษา ใช้อย่างไรกันครับ ผมไม่
เข้าใจ คำว่า เก็บ ถูกต้องและความหมายกว้างขวาง แต่มาบอกว่าเอา
ไปใช้และบำรุงรักษา ถ้าอย่างนี้ถือได้ว่าเกษตรกรนั้นเมื่อเพาะปลูกแล้ว
หาผลประโยชน์จากที่ดินและน้ำแล้ว ซึ่งเป็นอาชีพของเขาก็ไม่ใช่เกษตรกร
แล้วครับ เพราะฉะนั้น คำว่า เก็บ ของเดิมถูกต้อง กระผมเห็นด้วยว่า
น่าจะเป็นของเดิมมากกว่า ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ไม่มีท่านติดใจอภิปราย ถือว่าปิดอภิปรายนะครับ จะขออนุมัติ
มติจากที่ประชุมครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : จะขอเรียนถามมติจากที่ประชุมว่าจะเห็นชอบกับการแก้ไข
เพิ่มเติมของวุฒิสภาหรือไม่ ถ้าเห็นชอบกรุณา กดปุ่ม เห็นด้วย ไม่เห็นชอบกดปุ่ม
ไม่เห็นด้วย เชิญท่านสมาชิกใช้สิทธิลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เมื่อท่านสมาชิกลงคะแนนเรียบร้อยแล้ว เจ้าหน้าที่รวม
คะแนนได้ครบ ผลของการลงคะแนน เห็นด้วย ๑๖๗ ท่าน ไม่เห็นด้วย
๑ ท่าน งดออกเสียง ๑ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ๑ ท่าน เป็นอันว่า
ที่ประชุมเห็นชอบกรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟู
และพัฒนาเกษตรกร พ.ศ.

ต่อไปเป็นเรื่องด่วนที่ ๔ พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม
ร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ...)
พ.ศ. ตามมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ซึ่งมีลักษณะทำนองเดียวกันกับร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับ
ถ้าที่ประชุมเห็นชอบก็ถือว่ารัฐสภาให้ความเห็นชอบ ถ้าหากที่ประชุมไม่เห็นชอบ
ก็ตั้งกรรมาธิการร่วมกันพิจารณา เชิญท่านสมาชิกอภิปรายครับ เชิญท่านเกษมครับ

นายเกษม รุ่งธนเกียรติ (สุรินทร์) : ขอบคุณท่านประธานครับ
กระผม เกษม รุ่งธนเกียรติ ความหวังใหม่จากสุรินทร์ ท่านประธานครับ
เราเคยพูดในที่ประชุมแห่งนี้ครับ เกี่ยวกับเรื่อง อบต. เรื่องการเลือกตั้ง
อบต. ผมเป็นคนหนึ่งซึ่งเดิมที่กรรมาธิการจากสภาเราต้องการให้การเลือกตั้ง
อบต. นั้น เป็นรูปแบบของการเลือกตั้งในลักษณะตำบล เพราะว่าเราเห็นว่าการ
เลือกตั้งในลักษณะที่เราเคยเลือกตั้งอยู่ปัจจุบันหมู่บ้านละ ๒ คน
ประสบปัญหา ๑. เรื่องค่าใช้จ่าย เรื่องเงินเดือน เรื่องอะไรต่าง ๆ
๒. ทำให้องค์กรนี้ฮึดอาดอุ้ยอ้าย คือมีจำนวน อบต. มากจนเกินไป
ปัญหาค่าใช้จ่ายสูง แล้วอีกสาเหตุหนึ่งก็คือการที่ อบต. มาจากหมู่บ้าน
ก็จะนำแต่ปัญหาหมู่บ้านเข้ามาถกกันในสภา อบต. โดยไม่ได้พูดถึงภาพรวม
ของตำบล ก็มีแนวคิดที่จะให้มีการเลือกตั้งในลักษณะภาพรวมของตำบล
กำหนดเป็นตำบลละ ๑๕ คนขึ้นมา -----

ผมเป็นสมาชิกคนหนึ่งซึ่งอยู่ในที่ประชุมแห่งนั้น ผมก็แปรญัตติว่า ผมยอมรับแนวคิดเรื่องการที่จะต้องพูดในลักษณะการพัฒนาเป็นตำบล ผมไม่ยอมรับเรื่องการคิดที่จะพูดเป็นหมู่บ้าน ๆ ไป มันทำให้ภาพรวมการพัฒนาตำบลไม่ประสบความสำเร็จ ก็เลยคิดว่าอย่างนั้นเราเชื่อว่าจำเป็นจะต้องมีองค์กรในลักษณะที่มาเป็นรูปแบบของตำบล คือเป็นตัวแทนของตำบลเข้ามานั่งร่วมในสภาแห่งนั้น แต่เราก็จะไม่ปฏิเสธคนที่จะเป็นตัวแทนของหมู่บ้านว่าทุกหมู่บ้านน่าจะมีตัวแทนของเขาอย่างน้อยสัก ๑ คน ที่จะเข้ามาร่วมในการพิจารณาในสภา อบต. ของเขา นั้นหมายความว่าเราจะต้องมีตัวแทนใน ๒ ลักษณะ คือ ลักษณะที่ ๑ คือตัวแทนจากหมู่บ้าน ๆ ละ ๑ คน ลักษณะที่ ๒ คือตัวแทนของตำบล ๆ ละ ๖ คน ซึ่งเราก็ต่อสู้ในสภาแห่งนี้แล้วก็ได้รับการพิจารณาโดยเสียงข้างมากของสภาแห่งนี้ เราก็ส่งไปที่วุฒิเมื่อวุฒิกักไขให้เป็นผู้แทนละ ๒ คน เหมือนเดิม นั่นก็หมายถึงว่าเราก็จะย้ายเข้าไปสู่รูปแบบเดิม ซึ่งกรรมวิธีการส่วนใหญ่วันนั้นเราคุยกันว่าเราไม่เห็นด้วยกับรูปแบบเดิม คือ ๑. จะเป็นลักษณะเป็นตัวแทนหมู่บ้านแล้วจะพูดปัญหาหมู่บ้าน การพัฒนาตำบลจะไม่เกิดขึ้น พูดถึงภาพรวมตำบลจะไม่มีใครพูดเลย ทุกคนจะพูดถึงปัญหาหมู่บ้านของตัวเอง การพัฒนาตำบลจะไม่มี การพูดถึงภาพรวมของตำบล นั่นคือปัญหาที่ ๑ ปัญหาที่ ๒ คือการใช้จำนวนสมาชิก อบต. มากจนเกินไป ทำให้ค่าใช้จ่ายเงิน พูดถึงเงินพัฒนา เงินก้าวหน้า จะให้ออกมาในรูปแบบของเงินเดือน แล้วก็ไปเป็นค่าเบี้ยเลี้ยงอะไรต่าง ๆ ของ อบต. ไปหมด เราจึงไม่เห็นด้วย เมื่อบุคคล กักไขออกมาแล้ว ผมว่าตรงนี้พูดถึงการกักไขกฎหมาย อบต. คราวนี้ ตรงนี้น่าจะเป็นสาระสำคัญ แล้ววุฒิกักไขไปลำดับที่ ๒ อยู่ในมาตรา ๒๑ ทวิ ซึ่งวุฒิกักไขกำหนดให้มีบทเฉพาะกาลให้พวกผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ผู้ใหญ่บ้าน สารวัตรกำนัน กำนันต่าง ๆ สามารถสมัคร อบต. โดยไม่ต้องลาออก ผมว่า ๒ สิ่งตรงนี้น่าจะเป็นสาระสำคัญของกฎหมายฉบับนี้ ผมว่าเราน่าจะตั้งกรรมวิธีการขึ้นมาพิจารณา แล้วทบทวนการกักไข ๒ เรื่องนี้ว่า จริง ๆ แล้ววุฒิกักไข ๒ เรื่องนี้น่าจะถูกต้องหรือไม่ คือเรื่องที่ ๑ วุฒิกักไข เรื่องจำนวนการเลือกตั้ง อบต. ให้มาสู่รูปแบบเดิม คือหมู่บ้านละ ๒ คน แล้วเรื่องที่ ๒ ที่วุฒิกักไขก็คือ เรื่องคุณสมบัติของคนจะสมัคร อบต. โดยวุฒิกักไขให้ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ผู้ใหญ่บ้าน สารวัตรกำนัน แพทย์ประจำตำบล ซึ่งแต่ก่อนเราไม่ให้ เราบอกว่าบุคคลเหล่านี้ถ้าจะสมัคร อบต.

ต้องลาออกเสียก่อน เหตุผลเพราะเราบอกว่ามันจะมีการได้เปรียบเสียเปรียบ ในการเลือกตั้ง แต่วุฒิฯ เขาเขียนบทเฉพาะกาลไว้ในวาระ เริ่มแรกสี่ปีนับแต่ ร่างพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้สามารถดำรงได้ คือสมัครได้ แต่เมื่อได้รับการ เลือกตั้งแล้วก็ให้หมดสภาพการเป็นผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน สารวัตรกำนัน อะไรต่าง ๆ อย่างนี้ ผมว่า ๒ เรื่องนี้น่าจะเป็นสาระสำคัญ แล้วเราน่าจะตั้งกรรมาธิการ ขึ้นมาเพื่อที่จะพิจารณาต่อไป ขอขอบคุณท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านกำนันสุรชาติครับ

นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์ (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม สุรชาติ ชำนาญศิลป์ อุดรธานี พรรคเสรีธรรม ท่านประธานครับ ผมเอง ไม่พูดมันก็ไม่ได้ วุฒิฯ แก่ไขมานี้ค่อนข้างจะซ้ำซ้อน โอ.เค. (O.K.) ครับ ผมก็เห็นด้วยในการแก้ไข แต่ผมไม่ชอบหลักการ วิธีการแก้ไข ก็เห็นใจรัฐบาล เพราะว่ากฎหมายจะบังคับใช้ ต้องการเร่งรัดให้บังคับใช้โดยเร็ว ถ้าเวลา เป็นเยื่ออีกสักชนิดหนึ่งน่าจะตั้งกรรมาธิการร่วมๆ ได้ เพราะเหตุว่าคณะกรรมการ วิสามัญของสภาผู้แทนฯ เรา เราพูดจกกันมากตามที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ได้อภิปรายจบไปนั้น ท่านเกษม ถ้าจะมาแก้กลับไปกลับมา แล้วไม่ไขกลับในทางที่ ถูกต้องด้วย กลับในทางเสียหาย หมู่บ้านละ ๒ คน ถ้า อบต. ไหนมีหมู่บ้านเดียว ให้เลือกได้ ๖ คน อบต. ไหนมีหมู่บ้านไม่เกิน ๒ หมู่บ้าน ให้หมู่บ้านละ ๓ คน แล้วพื้นฐานหมู่บ้านละ ๒ คน เราก็อภิปรายกันมากมาย น่าจะเอาข้อสังเกต การอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นพื้นฐานที่ชัดเจนว่า เงินทองเรา มันน้อย มาจ่ายเงินเดือน ค่าตอบแทน เบี้ยเลี้ยงบ้านละ ๒ คน ค่าใช้จ่ายสูง เงินพัฒนาหมู่บ้าน ตำบล พื้นที่นั้นก็เดือดร้อน ได้รับผลกระทบอย่างสูง นี่ส่วนหนึ่ง ท่านประธาน และอีกส่วนหนึ่งไปเพิ่มใหม่ มาตรา ๒๑ ทวิ อันนี้ยิงแล้วไปใหญ่

ในเมื่อท่านจะมาเพิ่มอย่างนี้แล้ว คือท่านประธานครับท่านจะเห็นได้ชัดเจน
 ขออนุญาตอ่านนะครับ ในวาระเริ่มแรกเป็นเวลาสี่ปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้
 ใช้บังคับ ในช่วงระยะ ๔ ปีตั้งแต่พระราชบัญญัติใช้บังคับแล้ว ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน
 สารวัตรฯ แพทย์ฯ ผู้ช่วยฯ ทั้งหมดมีสิทธิสมัครสมาชิก อบต. โดยไม่ต้องลาออก
 แต่ถ้าได้แล้วออกโดยอัตโนมัติในวันเลือกตั้ง ถ้าจะทำอย่างนี้แล้ววุฒิสมาชิกมี
 ปลัดกระทรวงมหาดไทยอยู่ในนั้น ๓ ท่าน ตั้งแต่ปัจจุบันถึงอดีต ฉะนั้นในหลักการ
 ตัวนี้แล้วก็ให้ผู้ใหญ่บ้าน กำนันเขาเป็นทั้ง ๒ อย่างเป็นทางการเรื่องถ้าจะแก้
 อย่างนี้แก้กำกวม แก้ให้มีปัญหา แล้วผมเข้าใจว่าจะต้องมีผู้ยื่นให้ตุลาการ
 รัฐธรรมนูญตีความด้วย ท่านประธาน ไปขัดแย้งรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๘๕
 คือได้รับคำตอบแทนอะไรต่าง ๆ ไม่มีสิทธิสมัคร จริงอยู่กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
 เราไม่ได้เป็นข้าราชการ แต่เราเป็นตัวแทนของพี่น้องประชาชนโดยกฎหมาย
 ลักษณะปกครองท้องถิ่น เราได้รับเงินช่วยเหลือจากรัฐ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าตอบแทน
 อะไรต่าง ๆ ก็ถือว่าอยู่ในเครือข่ายเช่นเดียวกัน ท่านประธาน ผมห่วงในเมื่อ
 แก้แล้วก็แก้ว่า ถ้าเลือกตั้งได้แล้วก็ให้เขาเป็นทั้งกำนัน ทั้งผู้ใหญ่บ้าน
 และทั้งสมาชิก อบต. อะไรต่าง ๆ ก็เป็นไปเลยนะครับ ในเมื่อแก้แบบนี้ไป
 แก้ให้เขาต่างขา วิธีการต่างขาเจ็บปวดนะครับท่านประธาน ผมอดีตกำนัน
 ผมก็รู้ดีว่าอะไรเป็นอะไร ฉะนั้นการเรียกร้องของท่านนายกสมาคมกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
 แห่งประเทศไทยเขาเรียกร้อง เขาเรียกร้องเขาจะอยู่ ๒ ตำแหน่ง
 ไม่ใช่เรียกร้องสมัครแล้วก็โดนไล่ออก ไม่ใช่อย่างนั้น ฉะนั้นผมฝากท่านประธาน
 ไปยังวุฒิสมาชิกผู้ทรงเกียรติวิธีการแก้กฎหมายแก้ไขให้ชัดเจน อย่าไปแก้คลุมเครือ
 แก้คลุมเครืออย่างนี้แล้วมีปัญหาแล้วจะต้องตีความกันต่อไปด้วยครับท่านประธาน
 ขอบคุณมากครับ สวัสดีครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : ครับ เชิญท่านพินิจ

นายพินิจ จันทรสุรินทร์ (ลำปาง) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม นายพินิจ จันทรสุรินทร์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลำปาง ตามที่
 วุฒิสมาชิกได้แก้ไขผมจะขออนุญาตพูดเฉพาะมาตรา ๗ แก้ไขมาตรา ๔๕
 ผมอยากจะเรียนเจตนาผม ซึ่งกระผมก็ได้พูดในสภาแห่งนี้ แต่ว่าแพ้โหวต
 (Vote) ไปนะครับ เนื่องจากเราต้องการให้เป็นประชาธิปไตยเพราะ
 หมายความว่าอยากจะให้ทุกหมู่บ้านมีตัวแทน แต่ที่สภาผู้แทนฯ ผ่านไปคราวที่แล้ว

หมู่บ้านไหนมีจำนวนคนมากก็จะได้สมาชิก อบต. มาก เพราะฉะนั้นการที่ผมแสดง
เหตุผลเมื่อคราวที่แล้วก็อยากจะให้มีสมาชิกของ อบต. ทุกหมู่บ้าน ต้องมีทุกหมู่บ้าน
ถ้าหากว่าบ้านไหนเป็นบ้านใหญ่ ถ้าหากว่าตั้งตามเดิมนะครับ ที่วุฒิว เขาดูตามเดิม
ใน (๑) (๒) ก็จะเป็นการเสียเปรียบได้เปรียบกันระหว่างหมู่บ้าน แต่ในการบริหาร
อย่างนี้เพื่อนสมาชิกเกรงว่าการบริหารไม่ประสบความสำเร็จ ผมคิดว่า
ในการกำกับดูแลควบคุมซึ่งกันและกันก็จะเกิดประโยชน์ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าการที่
ได้แก้ไขให้เหลือหมู่บ้านละ ๒ คนก็เป็นการดี แต่จำนวนคนเมื่อคราวที่แล้วผมไม่ได้
คิดว่าก็คน แต่ขอให้มีตัวแทนของหมู่บ้าน แต่ตอนนี้ก็ได้ ๒ คนเท่าเดิมผมเห็นว่า
อันนี้ก็ชอบแล้วครับท่านประธานครับ ผมอยากจะสนับสนุนในประเด็นนี้ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านประเทืองครับ

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา (สิงห์บุรี) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ประเทือง วิจารณ์ปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสิงห์บุรี พรรคชาติไทย
ร่างพระราชบัญญัติที่ทางวุฒิว ได้ไปแก้ไขแล้วก็ส่งมาให้สภาผู้แทนราษฎรได้ให้
ความเห็นชอบหรือไม่ให้ความเห็นชอบนั้น กระผมมีประเด็นที่อยากจะเรียนกับ
ท่านประธานอยู่ว่า ตามร่างพระราชบัญญัติเดิมที่ทางรัฐบาลขอแก้ไขสาระสำคัญนั้น
ก็คือเรื่องของจำนวนสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งมาจากพระราชบัญญัติ
ที่ใช้อยู่ในปัจจุบันหมู่บ้านละ ๒ คน ก็ขอแก้ไขเป็นหมู่บ้านละ ๑ คน ตรงนี้ก็มีการ
ให้เหตุผลในเรื่องของจำนวนกรรมการหรือสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่มี
อยู่ว่ามีจำนวนถึงเกือบ ๒ แสนคน-----

ถ้าหากว่าลดลงเหลือหมู่บ้านละ ๑ คน ก็จะลดลงไปได้ประมาณ ๘๐,๐๐๐ กว่าคน ก็จะทำให้ประหยัดค่าใช้จ่ายในตรงนี้ลงไป นี่ก็เป็นเหตุผลสำคัญประการหนึ่ง แต่กระผมก็ได้เรียนให้ทราบว่าในสิ่งที่กฎหมายได้บัญญัติมีจำนวนอยู่แล้ว การที่จะไปกระทำให้ได้รับความกระทบกระเทือนหรือลดจำนวนลงนั้นก็ไม่เห็นด้วย แต่ว่าเมื่อสภาเห็นด้วยกับหลักการเราก็ผ่านตรงนี้ไป ก็ไม่ได้ชักท้วงอะไร พอไปถึงชั้นคณะกรรมการก็มีการไปแก้ไขว่าให้มาจากหมู่บ้านละ ๑ คน และมาในรูปของเป็นทีม คือเลือกทั้งตำบลอีกจำนวน ๖ คน ซึ่งตรงนั้น ก็ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งเลย แต่ว่าเมื่อผ่านสภาไป ในฐานะเป็นเสียงข้างน้อย ก็ต้องยอมรับตรงนี้ แม้จะไม่เห็นด้วย แต่เมื่อวุฒิสภา ไปแก้ไขกลับไปสู่ที่เดิม ตรงนี้ ผมเรียนกับท่านประธานด้วยความจริงใจว่าเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งเลยใน ประเด็นตรงนี้นะครับ แต่ว่ามาสงสัยว่าในเมื่อกระบวนการในการพิจารณากฎหมาย ในชั้นหลักการที่ได้มีการยอมรับหลักการในการที่จะแก้ไขจำนวนจากพระราชบัญญัติ ที่มีอยู่ในปัจจุบันนี้ให้มีการเปลี่ยนแปลงไป แล้วก็ผ่านการเปลี่ยนแปลงของ ผู้แทนราษฎรไปจนกระทั่งถึงวุฒิสภา วุฒิสภา กลับไม่เปลี่ยนแปลงแล้วก็สอบถามวิป ดูบอกว่าตรงนี้ต้องรับ ก็ถามว่ารับกันได้อย่างไรในเมื่อมันผิดหลักการเลย ให้เหตุผลแต่เพียงว่าเนื่องจากระยะเวลาที่มีอยู่ไม่เพียงพอที่จะไปวีโต้ (Veto) กฎหมายฉบับนี้ เพราะถ้าไปไม่เห็นด้วยขึ้นมาจะต้องไปตั้งคณะกรรมการ ร่วมกันอะไรกัน เพราะว่าในการเลือกตั้งทั่วไปจะต้องใช้ในเดือนพฤษภาคม ตรงนี้ไม่ใช่เหตุผลในการที่จะต้องผ่านกฎหมายเลยท่านประธาน เพราะว่า เราจะผ่านกฎหมายด้วยเงื่อนไขของเวลา เราจะต้องรีบเอากฎหมายไปใช้ใน เวลาที่กำหนดไว้แล้วไม่ได้ครับท่านประธาน เพราะว่าเราจะไปใช้กัน ตรงนั้น กฎหมายที่ใช้อยู่ในปัจจุบันก็มีอยู่แล้ว และรูปแบบก็มีหมู่บ้านละ ๒ คน อยู่แล้วด้วย เมื่อวุฒิสภา ไปแก้ไขไม่ใช่แก้ไขเฉพาะประเด็นตรงนี้ก็กลับไปให้สิทธิ ในการสมัคร ซึ่งท่านผู้มีเกียรติบางท่านบอกว่าจะให้เขาเป็นได้ทั้งสองอย่าง ตรงนั้นเป็นไม่ได้ครับประธาน ไปขัดกับรัฐธรรมนูญ ในสิ่งที่เราพูดกันพยายาม ทำกฎหมายนี้ให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญด้วย จริง ๆ ก็ไม่อยากจะไปแตะต้อง เรื่องก้านั้น ผู้ใหญ่บ้าน เขาจะไปเป็นอะไร เพราะถือว่าเป็นจากการเลือกตั้ง ถ้าประชาชนเขาเลือกเข้ามา เราก็ต้องยอมรับนี่คือหลักการพิจารณาเบื้องต้น ของตัวกระผม ผมก็คิดอย่างนั้นในเมื่อประชาชนเขาเลือกมา เขาจะให้เป็น ๒ ตำแหน่งก็เป็นได้ แต่ว่าที่เป็นไม่ได้เพราะรัฐธรรมนูญไม่ให้ทำอย่างนั้น

เพราะฉะนั้นจะไปเขียนกฎหมายให้เขาเป็นได้ก็เขียนไม่ได้ นี่คือตรงสาระสำคัญ
อีกประการหนึ่ง แต่ว่าก็กลับไปยกเว้นให้มีสิทธิที่ลงสมัคร ท่านประธานคงเคยเห็น
ว่าการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเคยเกิดปัญหา คือคนที่ เป็นสมาชิกสภาท้องถิ่น
หรือสมาชิกสภาจังหวัดอุปลงมาสมัครผู้แทนราษฎรด้วย เพราะว่าในกฎหมายเลือกตั้ง
ผู้แทนราษฎรที่ผ่านมานั้นบอกว่า คุณสมบัติไม่ให้ เป็น ในขณะที่เดียวกันก็ถือว่าการมาสมัคร
ยังไม่ได้เป็น ก็มีสิทธิสมัครได้ เราก็ยอมให้เป็นกัน ที่นี้มาเกิดปัญหาบอกว่าถึงวันเลือกตั้ง
ก็ใช้วิธีเขียนจดหมายยื่นกับท่านผู้ว่าฯ ไว้ว่า ขอลาออกเผื่อจะได้เป็น ถ้าไม่ได้เป็น
ก็บอกว่าท่านอย่ารีบโผล่ออกก็แล้วกัน การเป็นสมาชิกสภาจังหวัดก็ยังคงอยู่
ก็เรียกว่าให้สิทธิเขาสมัครกันตรงนั้นได้ เพราะฉะนั้นเมื่อเขียนตรงนี้ไว้ให้
ชัดเจนว่า ให้เขาสมัครได้โดยไม่ต้องลาออกก็คงจะ ไม่เป็นปัญหา แต่ว่าประเด็น
ที่ต้องมาพิจารณากันก็คือ บอกว่าการใช้สถานะของการเป็นกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
สารวัตรกำนัน อะไรอุปแล้วลงมาสมัครจะก่อให้เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบ
กับผู้สมัครซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาไหม ประเด็นน่าจะพิจารณาตรงนี้ต่างหาก-----

เพราะฉะนั้นเมื่อพิจารณาในประเด็นตรงนี้เราก็มอมรับกันว่าอาจจะก่อให้เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบกันในเรื่องของสถานะที่เป็นกำนันอยู่ในเรื่องสถานะที่เป็นผู้ใหญ่บ้านอยู่ เมื่อลงมาสมัครสมาชิก อบต. โดยไม่ต้องลาออก อาจจะก่อให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบกัน เพราะฉะนั้นการเขียนกฎหมายหลักการก็คือว่า เขียนต้องก่อให้เกิดความเป็นธรรมกับทุกคนที่ได้ใช้กฎหมายนี้ อย่างไรก็ตามให้มีการได้เปรียบ อย่างมีการเสียเปรียบกันขึ้น นี่หลักในการที่พิจารณาเขียนตรงนี้ เพราะฉะนั้นที่วุฒิสภาได้แก้มานี้สิ่งที่ยอมรับได้ก็มี สิ่งที่ยอมรับไม่ได้ก็มี แต่กระผมไม่เห็นด้วยในการที่จะมาให้เหตุผลโดยตรงที่บอกว่า เพราะว่า จะต้องใช้กฎหมายฉบับนี้ในเดือนพฤษภาคม ในการเลือกตั้งเดือนพฤษภาคม ถ้าจะเลือกก็เลือกกันไป เพราะว่ากฎหมายปัจจุบันเราก็มีอยู่ ก็ว่ากันไป ตามกฎหมายปัจจุบัน ส่วนที่เราจะต้องแก้เรื่องนี้อย่างไร จะต้องตั้งกรรมาธิการ ร่วมกันไปก็น่าจะกระทำเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมด้วยกันทุกฝ่าย ไม่ให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบกันในการที่ได้ไปแก้ไขกฎหมายมา คนที่ให้ความเห็นอย่างนี้บอกว่า น่าจะให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านเขาลงสมัครได้เลย และได้เป็นได้เลย ผมก็มองดูหน้าคนที่ให้ความเห็นอย่างนี้ก็คือคนที่เคยเป็นกำนันมาคนที่เคยเป็นผู้ใหญ่บ้านมา เพราะเราต้องพูดความจริงกัน เราจะแก้ปัญหาดัง ๆ นั้น คือต้องการความจริงมาวางลงว่าเป็นอะไร แล้วก็ช่วยกันแก้ตรงนี้ว่า ทำอย่างไรจะ เกิดความเป็นธรรมในการบัญญัติกฎหมาย เพราะฉะนั้น ในความเห็นของกระผมน่าจะตั้งกรรมาธิการร่วมกันไปพิจารณากฎหมายฉบับนี้ใหม่ครับ ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านเด็สดวงดอกรักครับ

พันจ่าอากาศเอก เด็สดวงดอกรัก คุ่มชนะ (ชัยนาท) :

ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม พันจ่าอากาศเอก เด็สดวงดอกรัก คุ่มชนะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชัยนาท พรรคชาติไทย ท่านประธานครับ ท่านประธานให้สมาชิกผู้ทรงเกียรติได้อภิปรายว่า เห็นด้วย และไม่เห็นด้วย ผมเห็นด้วยครับ แต่ผมมีเหตุผลที่เห็นด้วยเพราะอะไร เพียงสั้น ๆ ไม่มากเท่าไรครับ คือร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งวุฒิสภาได้แก้ไขมาตรา ๗ แก้ไขมาตรา ๔๕ เดิมที่ร่างฯ เดิมที่ให้เลือกสมาชิก อบต. หมู่บ้านละ ๒ คนนั้น เสร็จแล้วกรรมาธิการ

มาแก้ไขเป็นเลือกหมู่บ้านละ ๑ คน ทั้งตำบล ๖ คนนั้น แล้วมาเสร็จแล้วที่
วุฒิสมาชิกได้แก้ไขเป็นหมู่บ้านละ ๒ คน เหมือนร่างฯ เดิมตามที่สภาผู้แทนราษฎร
พวกเราเสนอไปทุกอย่าง กระผมเห็นด้วยครับ และต้องขอชื่นชมวุฒิสมาชิกด้วย
ท่านได้เห็นความจริงของชนบทว่าหมู่บ้านละ ๑ คนนั้นไม่สามารถที่จะทำได้
เพราะคนเดียวจะไปปรึกษาใครได้ ต้องมีเพื่อนอีกคนหนึ่งปรึกษาหารือกัน
ในหมู่บ้านนั้นว่าเราจะทำอะไรกันต่อไปในอนาคตเพื่อบ้านของเรา ถ้าคนเดียว
คงทำอะไรไม่ได้ แก้ไขเป็น ๒ คนนั้นผมเห็นด้วย ตรงกับที่ประชาชนส่วนใหญ่
ต้องการ และชาวชนบทของผมส่วนใหญ่ต้องการหมู่บ้านละ ๒ คน เหมือนเดิม
ทุกอย่างท่านประธานครับ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีโยชคสมาน และคุณหมอวิชัย

นายโชคสมาน สีลาวงษ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) :
ท่านประธานที่เคารพครับ ผม โชคสมาน สีลาวงษ์ จังหวัดอุดรธานี พรรคกิจสังคม
ผมมีประเด็นสั้น ๆ ซึ่งเป็นข้อสังเกตไว้เพื่อในอนาคตจะได้ดูข้อเท็จจริงเวลา
ปฏิบัติเท่านั้นเอง แต่ก็เห็นด้วยที่วุฒิสมาชิกแก้ไขบางเรื่องบางกรณี แต่ผมมี
ประเด็นเดียวในมาตรา ๔ แก้ไขมาตรา ๔๕ ที่บอกให้มี อบต. ๖ คน
มีข้อสังเกตข้อเดียวที่จะต้องไปปฏิบัติ ที่อาจจะปฏิบัติยาก ในอนาคตอาจจะ
มีการแก้ไขมาตรานี้ก็คือ ๖ คน ในที่นี้ก็คือไปเป็นองค์ประกอบในการเป็น
ฝ่ายบริหาร ๓ คน เพราะว่า เป็นประธาน ๑ คน รองฯ ๒ คน แล้วส่วนที่เหลือ
ก็จะ เป็นนิติบัญญัติ ที่นี้เวลาประชุมประธานสภาคนหนึ่ง รองฯ คนหนึ่งก็จะมี
สมาชิก ๑ ท่าน แต่ว่าเวลาประชุมฝ่ายบริหารจะมี ๓ คน ฝ่ายนิติบัญญัติ
จะเหลือ ๒ คน โทษที่หนึ่งจะแพ้ฝ่ายบริหารทุกครั้ง อำนาจในการตรวจสอบ
จะมีปัญหา เฉพาะมาตรานี้ผมมีประเด็นเดียวฝากไว้ครับท่านครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณหมอวิชัยครับ

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ
ผม วิชัย ชัยจิตวณิชกุล พรรคความหวังใหม่ จังหวัดอุดรธานี ผมเรียนท่านว่า
ที่วุฒิสมาชิกได้แก้ไขมา คงจะเห็นด้วยกับทุกประเด็น และก็คงจะไม่ต้องตั้ง
คณะกรรมการร่วมกันแต่ประการใด แต่อยากจะฝากข้อสังเกตว่าจะเป็นปัญหา
ต่อไปในอนาคตด้วย คือในมาตรา ๕ ที่แก้ไขมาตรา ๔๗ ตี ใน (๘) ในส่วนที่
เกี่ยวข้องกับการให้พ้นจากตำแหน่งไป คือ สภากลางการบริหารส่วนตำบลมีมติ
ให้พ้นจากตำแหน่ง เพราะมีความประพฤติในทางที่จะนำมาซึ่งความเสื่อมเสีย
หรือก่อความไม่สงบเรียบร้อยแก่องค์การบริหารส่วนตำบลหรือกระทำการ
อันเสื่อมเสียประโยชน์ของสภากลางการบริหารส่วนตำบล แล้วไปตัดถ้อยคำที่ว่า
ใช้คะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสาม เปลี่ยนแปลงเป็น สามในสี่ ครับ
ผมเรียนท่านประธานอย่างนี้ครับว่า การใช้เสียงสามในสี่นั้นจะทำได้ยากมาก
โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเกิดว่ามีองค์ประกอบคือจำนวนของสมาชิกล้น จำนวนคนน้อย
ยกตัวอย่างมี ๕ หมู่บ้านใน ๑ ตำบล เป็นเพียง ๑๐ คนเท่านั้น ใช้เสียงสามในสี่
คือประมาณ ๗.๕ หรือประมาณ ๘ คน แต่ถ้าใช้เสียงสองในสามประมาณ ๗ คน
ก็จับได้ ขณะนี้เราต้องมีประธาน ๑ คน มีคณะกรรมการบริหารอีก ๒ คน
เป็น ๓ คน ๓ คนนี้จาก ๑๐ คน ก็จะเหลืออยู่ ๗ คน ถ้าจะใช้ ๘ คนไม่พอ

ผมเรียนได้ว่า ผมอยากจะทำเป็นข้อสังเกตด้วยนะครับว่า อนาคตต้องแก้ไข เพราะในพระราชบัญญัติเทศบาลก็ใช้เสียงเพียงสองในสามเท่านั้น ถ้าใช้สามในสี่ ถ้าเกิดว่ามาแก้ตรงนี้ไว้ แล้วอนาคตก็จะเป็นปัญหาต่อไป แต่กระผมจะไม่ทักท้วง ประการใดหรือครับ เพราะว่าอยากจะทำกฎหมายนี้ผ่านโดยเร็วเท่านั้น ขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ผมขออนุญาตที่จะปิดอภิปรายได้ไหมครับ จะขอมติที่ประชุมนะครับ ท่านวีระกรมีอะไรครับ เชิญ

นายวีระกร คำประกอบ (นครสวรรค์) : ผมขอนิดเดียวครับ ก็เป็นห่วงเหมือนที่คุณหมอวิชัยเป็นห่วงครับ ผม วีระกร คำประกอบ จังหวัดนครสวรรค์ พรรคความหวังใหม่ ก็คือว่า องค์การบริหารส่วนตำบล ที่ต้องตั้งขึ้นเมื่อปี ๒๕๓๘ จะสิ้นสุดในเดือนพฤษภาคมที่จะถึงนี้ครับ กฎหมายฉบับนี้มีความจำเป็นที่จะต้องออกไปให้ทันใช้ เพราะว่า จะเลือกตั้งกัน พอหมด พฤษภาคม มิถุนายน กรกฎาคม ต้องนั้นแล้ว ถ้าหากว่าเราไม่เห็นด้วย กับวุฒิสมาชิก นั้นข้อที่ ๑ ว่าเราคงจะไม่สามารถที่จะไปตั้งกรรมการร่วมกัน แล้วก็สามารถที่จะผ่านร่างพระราชบัญญัตินี้ได้ทัน อันนี้เป็นข้อเป็นห่วงมาก ๆ

เรื่องที่ ๒ ก็คือการที่วุฒิสมาชิกได้แก้ไขเนื้อหาสาระที่สำคัญ ก็จะเป็น เรื่องของการกลับไปสู่ความเดิมในการตั้งสมาชิกองค์การบริหาร ส่วนตำบลหมู่บ้านละ ๒ คน ซึ่งผมเข้าใจว่าพี่น้องประชาชน เท่าที่ผมได้ไปทำ ความเข้าใจกับประชาชนในเรื่องที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎรไปก็คือหมู่บ้านละ ๑ คน แล้วมีรวมเขตอีก ๖ คน เป็นเรื่องที่ชาวบ้านไม่เข้าใจ มาถามผม ๓ รอบ คนเดิมมาถามผมครั้งที่ ๓ เมื่อวันอาทิตย์ที่ผ่านมา มาถามเป็นครั้งที่ ๓ เป็นอย่างไร ผู้แทนราษฎร ถามไปแล้วพูดอย่างไรก็ไม่พยายามเข้าใจ หรือไม่เข้าใจ ไม่รู้ว่า จะทำกันอย่างไร งบประมาณ คือระดับชาวบ้านจะงงไปหมด เพราะฉะนั้นผมก็คิดว่า การที่วุฒิสมาชิกเขาแก้ไขได้ เป็นอย่างเดิมก็คือจำนวนหมู่บ้านละ ๒ คน เป็นเรื่องที่ผมคิดว่าชาวบ้านเองก็พอใจ แล้วพี่น้องประชาชนก็พอใจ ซึ่งอาจจะขัดกับ ความคิดเห็นของกระทรวงมหาดไทย ซึ่งอยากจะเห็นการทำงานเป็นที่มาในลักษณะที่ รวมเขตทั้งตำบล แต่กระทรวงมหาดไทยก็ยอมสภาผู้แทนราษฎรไปแล้วก็ คือ ให้มีหมู่บ้านละ ๒ คน เพราะฉะนั้นยอมไปได้ถึงขั้นนั้นแล้วก็น่าจะยอมกลับไป ที่เก่าเลย เพราะคงจะไม่เกิดประโยชน์ในการที่จะไปทำแบบแบ่งเขตบ้าง

รวมเขตบ้าง หรือว่าเป็นหมู่บ้านบ้าง หรือว่าไปรวมหมู่บ้านบ้าง เพราะฉะนั้น เห็นด้วยกับการแก้ไขในมาตรา ๗ ของวุฒิสมาชิก ให้แก้ไขเป็นอย่างเดิม แต่อย่างไรก็ตามที่ ในการแก้ไขจาก สองในสาม เป็น สามในสี่ ก็ถือว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยน่าจะผ่านได้ แล้วก็ขอกราบเรียนไปยังสมาชิกทุกท่าน ทั้ง ๒ ฝ่าย ว่าน่าจะผ่านไปได้นะครับ แล้วก็ก็เป็นเรื่องที่สอดคล้องกับความรู้สึก และความเข้าใจของพี่น้องประชาชนเป็นอย่างดีแล้ว ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ถือว่าปิดอภิปรายนะครับ ผมจะขอมติที่ประชุมครับ
(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : มติที่จะเรียนถามที่ประชุมก็คือว่า จะเห็นชอบกับการแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาหรือไม่ ถ้าหากว่าท่านสมาชิกเห็นชอบก็กรุณา กดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าไม่เห็นชอบ กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย นะครับ ขอเชิญท่านสมาชิกใช้สิทธิลงคะแนน ได้ครับ

(สมาชิกได้ทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกลงคะแนนเรียบร้อยแล้วครับ ท่านใดมีปัญหาข้อข้อง
เชิญถามนะครับ เปรียบร้อยครับ เจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ มติของที่ประชุม
เห็นชอบตามที่วุฒิสภาแก้ไข ๑๘๑ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๒ ท่าน งดออกเสียง
๒ ท่าน เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบตามที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติม
ร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ...)
พ.ศ. นะครับ

ต่อไปเป็นการพิจารณาเรื่องด่วนที่ ๖ ร่างพระราชบัญญัติ
 การจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี พ.ศ. . . . คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ
 ผมงขออนุญาตเรียนท่านสมาชิกนะ ครับ ในวันพุธที่ ๗ และวันพฤหัสบดีที่ ๘
 ท่านประธานสภาให้ผมเรียนที่ประชุมว่า จะมีการพิจารณาเป็นกรณีพิเศษ
 เริ่มตั้งแต่เวลา ๐๙.๓๐ น. ในวันพฤหัสบดีนั้นก็จะมีกระทู้สดและกระทู้ถาม
 ตามปกติ แต่หลังจากนั้นก็ให้นำร่างพระราชบัญญัติที่ค้างอยู่มาพิจารณาต่อ
 เพราะฉะนั้นท่านสมาชิกที่จะยื่นกระทู้สดถาม ขอให้กรุณามาแจ้งต่อประธาน
 เวลา ๑๔.๐๐ - ๑๕.๐๐ นาฬิกาของวันพุธ เพราะฉะนั้นก็ถือโอกาส
 เรียนต่อที่ประชุมนะ ครับว่า เรามีร่างพระราชบัญญัติสำคัญอีกหลายฉบับ
 ที่จะต้องพิจารณาร่วมกัน ผมเองผมกราบเรียนว่าด้วยความ เป็นห่วง
 ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญอีกหลายฉบับที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง
 ซึ่งรัฐธรรมนูญได้กำหนดว่าให้สภาของเราพิจารณาเสร็จภายใน ๒ ปี
 ยังมีอีกหลายฉบับ อันนี้ก็ เป็นเรื่องที่เราจะต้องพิจารณาร่วมกัน ไม่ทราบว่า
 ขอรื้อของของพมนั้นท่านสมาชิกจะเห็นด้วยหรือไม่ครับ ในวันพุธ วันพฤหัสบดี
 ขอเรียนให้ทราบนะ ครับ ท่านสมาชิกไม่มีข้ออภิปรายก็ถือว่าที่ประชุมมีมติเห็นชอบ
 ตามที่ผมได้หารือในการพิจารณาในวันพุธที่ ๗ เมษายน และวันพฤหัสบดีที่ ๘
 เมษายนนะ ครับ ซึ่งท่านประธานได้ประสานงานกับคณะรัฐมนตรีแล้วว่าจะมีการ
 ปิดประชุมในวันที่ ๙ เมษายน ก็ขอเรียนให้ที่ประชุมทราบนะ ครับ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ ผมงขออนุญาตเรียนหารืออย่างนี้ครับ
 เพื่อขออนุญาตที่จะสับเปลี่ยนระเบียบวาระหน้อยได้ไหมครับ เนื่องจาก
 ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. . . .
 ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ นำมาพิจารณาก่อน แล้วก็ตามด้วยร่างพระราชบัญญัติ
 การจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี ท่านประ เสรริฐว่าอย่างไร เชิญครับ

นายประ เสรริฐ พงษ์สุวรรณศิริ (ยะลา) : กราบเรียน
 ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม นายประ เสรริฐ พงษ์สุวรรณศิริ จากยะลา
 พรรคประชาธิปัตย์ครับ ขออนุญาตนำระเบียบวาระที่ ๑๑ ขึ้นมา ระเบียบ
 บริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นครับ แล้วก็ค่อยต่อด้วยการจัดการหุ้นส่วนและ
 คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน

นายเกษม รุ่งธนเกียรติ (สุรินทร์) : ท่านประธานครับ
ผมหารือท่านประธานนิดหนึ่ง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านเกษม เชิญครับ

นายเกษม รุ่งธนเกียรติ (สุรินทร์) : กฎหมายหุ้นส่วนรัฐมนตรี
ไม่มีคณาฯ เสนอหรือคณาฯ ยังจะต้องสลับกัน ไม่มีรัฐมนตรีมา เสนอกฎหมาย
หรือว่าอย่างไรครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : มีครับ แต่อาจจะ

นายเกษม รุ่งธนเกียรติ (สุรินทร์) : อาจจะอะไรครับท่านประธาน
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : อาจจะยังไม่พร้อมที่จะเข้ามาในที่นี้ครับ ซึ่งบังเอิญก็ต้องขอบคุณ
ท่านสมาชิกที่ได้กรุณาให้ความเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๕ ฉบับ ด้วยดีนะครับ
เพราะฉะนั้นก็อาจจะทำให้เร็วไปสักนิดหนึ่ง ท่านสุพรรณมีอะไรเชิญครับ

นายสุพรรณ ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพครับ
ผม สุพรรณ ดนัยตั้งตระกูล ตามที่ฝ่ายรัฐบาลได้ขอเปลี่ยนแปลงวาระการประชุม
ซึ่งเปลี่ยนแปลงไปครั้งหนึ่งแล้ว ผมฟังดูท่านประธานก็แข็งแรงได้ไม่ถนัดนัก
ว่ารัฐมนตรีที่เป็นผู้เสนอกฎหมายต่อที่ประชุมนั้นมาหรือไม่ แต่ถ้ามองขึ้นไป
กลุ่มหนึ่งที่ของคณะรัฐมนตรีนั้นไม่มีรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องมา ซึ่งตรงนี้ก็จะเป็นปัญหา
เพราะว่าการจะเสนอเลื่อนร่างพระราชบัญญัตินั้น ผมอยากจะให้ฝ่ายรัฐบาลซึ่งอยู่
พรรคเดียวกันคุยกันหน่อยครับว่าจะเอาอันไหนแน่ แล้วขณะเดียวกันก็ได้แจ้งต่อ
รัฐมนตรีและข้าราชการที่เกี่ยวข้องให้เตรียมการที่แจ้ง ไม่เช่นนั้นพวกผม
จะเป็นฝ่ายที่มารองรับความไม่แน่นอนจนต้องท่านตลอดเวลา ประสานงานกันให้ดีครับ
ท่านประธาน เราจะได้ทำงานได้ เพราะฉะนั้นถ้าเกิดมีปัญหาเสร็จก็ไปกล่าวโทษ
ต่อฝ่ายค้านอีก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณครับ ใจเย็น ๆ ครับ ท่านจตุมีอะไรเชิญครับ

นายจตุ ไกรฤกษ์ (พิจิตร) : ท่านประธานครับ ผมกราบเรียน
ท่านประธานว่าจริง ๆ แล้วรัฐมนตรีมีครับ แล้วนี่อยู่หลายท่านก็เพิ่งกลับ ยังใส่ชุดขาว
เห็นนะครับ เสร็จแล้วก็มาที่ประธาน ล่าพูดอย่างนั้นมันไม่ถูกครับ รัฐมนตรี
ก็พร้อมที่จะชี้แจงครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผมเรียนอย่างนี้ครับ ใจเย็น ๆ ครับ ปัญหาวันนี้ก็แก้ปัญหาเสีย
มันก็ไม่มีปัญหาอย่างนี้ พลเอกชาติชาย ท่านเคยพูดไว้ เพราะฉะนั้นเราร่วมมือกันด้วยดี
ก็ต้องขอบคุณทุกท่านนะครับ ผมเรียนหาหรืออย่างนั้นนะครับ ผมขออนุญาตอย่างนี้

ได้ใหม่ครับว่า เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ซึ่งหลายท่านเสนอด้วยกัน ตลอดจนข้อตกลงที่ประชุมนำมาพิจารณาก่อน แล้วก็ตามด้วยร่างพระราชบัญญัติการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี ที่ประชุมไม่ขัดข้อง ถือว่าที่ประชุมอนุญาตตามที่ผมหาเรียนครับ

นายประเทือง วิจารย์ปรีชา (สิงห์บุรี) : ท่านประธาน

ลองพูดใหม่สิครับ อะไรบ้าง เมื่อก่อนฟังไม่ทันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ขอขอบคุณครับ คืออย่างนั้นครับ เรื่องตอนที่ ๗ ร่างพระราชบัญญัติ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. แล้วก็ตามด้วยร่างพระราชบัญญัติ การจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี พ.ศ. แล้วต่อไปก็เห็นไปตามที่ ท่านสมาชิกอนุญาตไว้แล้ว คือเรื่องตอนที่ ๑๑, ๑๓, ๑๓, ๑๖, ๑๘ นะครับ ตลอดจนครับ เนื่องจากว่าร่างพระราชบัญญัตินี้มีหลายฉบับนะครับ

นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ (นครพนม) : ท่านประธานครับ

ขออนุญาตครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์

นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ

กระผม อรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ พรรคความหวังใหม่ จากนครพนม ด้วยความเคารพ ท่านประธาน ดิฉันจะหาวิธีว่าเมื่อสักครู่ท่านได้ยกเอาร่างพระราชบัญญัติ การจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งท่านประธานได้ยกขึ้นมาแล้วก็ต่างเอาไว้ แล้วในที่ประชุมแห่งนี้ก็มีท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติลุกขึ้นมาถามว่า ในเมื่อไม่มีรัฐมนตรีมาเสนอกฎหมายอยู่ตรงนี้ เราจะทำอย่างไร ได้ถามอย่างนั้นนะครับ ซึ่งท่านประธานก็ยังไม่ได้อธิบายตรงนี้ ท่านบอกว่าคุณมีปัญหาอีกก็ไป -----

ผมเห็นว่าถ้าหากว่าท่านประธานได้ยกขึ้นมาแล้ว เมื่อยกขึ้นมาแล้วต้องพิจารณา ถ้าไม่พิจารณา ผู้เสนอไม่อยู่ถือว่าตกไป ร่างกฎหมายฉบับนั้นถือว่าตกไป ข้อบังคับการประชุมควรจะ เป็นเช่นนั้น เพราะผมเป็นห่วงการบันทึกการประชุม ว่าถ้าทำอย่างนี้จะว่าอย่างไร ในเมื่อท่านประธานก็ยังไม่ได้พูดว่าจะ ตอนออกไปก่อนหรือไม่ อย่างไร ยังไม่มีข้อตกลงหรือยังไม่มีย่อสรุปตรงนี้ ว่าร่างพระราชบัญญัติการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรีจะทำประการใด อยู่ ๆ ก็มีทางฝ่ายรัฐบาลได้เสนอขึ้นมาว่าขอเลื่อนระเบียบวาระขึ้นมา ซึ่งตรงนั้นก็ เป็นอันว่าตกไปแล้วเพราะท่านประธานไม่ได้เห็นด้วยที่ประชุม ไม่ได้เห็นด้วย แล้วก็มีการหาหรือว่าจะเอาเรื่องใหม่ว่าด้วยสิทธิมนุษยชนขึ้นมาพิจารณาในที่ประชุมแห่งนี้ ฉะนั้นผมเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี พ.ศ. ยังอยู่ นะครับ ตอนนี้ยังคาอยู่ตรงนี้จะต้องหาข้อยุติตรงนี้ก่อน แก้ปัญหาตรงนี้ก่อน ผมเอาคำพูดท่านประธานมาพูด ไม่ใช่เป็นการพื้นฝอยหาคะเงิบนะครับ เราต้องแก้ตรงนี้ก่อนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ขอบคุณท่านอรรถสิทธิ์ครับ ผมเรียนอย่างนี้ครับ เมื่อผมเรียนหาหรือเสร็จ ท่านประเสริฐก็ขึ้นมาหาหรือว่าจะเอาเรื่องด่วนที่ ๗ ขึ้นมาก่อน ก็ยังไม่มีการยุติกัน ครั้งหลังสุดผมถามมติที่ประชุมเนื่องจากร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนเสนอหลายพรรคการเมืองครับ เช่น ของท่านเอกพร รักความสุข ของพรรคความหวังใหม่ ท่านประเทือง วิจารณ์ปรีชา และท่านสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์ ของพรรคชาติไทย แล้วของท่านดอกเตอร์ปรีชา สุวรรณทัต และของท่านธารทอง ทองสวัสดิ์ อันนี้ครั้งหลังสุดที่ผมเรียนหาหรือ แล้วก็ผมถามที่ประชุมว่าไม่มีใครขัดข้องก็ให้นำเรื่องด่วนที่ ๗ ขึ้นมาพิจารณาก่อน เพราะฉะนั้นในเรื่องดังกล่าวซึ่งยังไม่ตกครับก็เรื่องที่ ๗ ต่อไป ท่านเกษม มีอะไรเชิญครับ

นายเกษม รุ่งธนเกียรติ (สุรินทร์) : ท่านประธานครับ ผมว่ารัฐมนตรีมาแล้วเราพิจารณาต่อเลยดีไหมครับ คือไม่ต้องไปเลื่อนก็เอาตามที่เราขอเลื่อนตอนเข้าพิจารณาต่อไป รัฐมนตรีมาแล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ขอบคุณท่านเกษมครับ ผมถามมติที่ประชุมแล้วว่าเห็นชอบตามที่ผมหาหรือครั้งหลังสุดคือ นำร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน

แห่งชาติ พ.ศ. ขึ้นมาก่อน ตามมติที่ประชุมนะ ครับ ขอขอบคุณครับ
ขออนุญาตท่านรัฐมนตรีครับขอภัย ผมก็ซึกเบลอ (Blur) ไปเหมือนกันครับ
เนื่องจากมีร่างพระราชบัญญัติทำนองเดียวกันอีก ๔ ฉบับที่ผมได้เรียนไปแล้ว
นะ ครับ ของท่านเอกพร รักความสุข พรรคความหวังใหม่ ของท่านประเทือง
วิจารณ์ปรีชา และท่านสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรวิทย์ ของพรรคชาติไทย และของ
ท่านคอกเตอร์ปรีชา สุวรรณทัต กับคณะ ของพรรคประชาธิปัตย์ และของ
ท่านธารทอง ทองสวัสดิ์ ของพรรคชาติพัฒนา ซึ่งมีลักษณะทำนองเดียวกัน
ผมขออนุญาตที่ประชุมนำมาพิจารณาในคราวเดียวกันนะ ครับ

(ไม่มีสมาชิกขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ที่ประชุมไม่ขัดข้อง ก็ถือว่าอนุมัติตามที่ผมเรียนเสนอนะ ครับ
ขอเชิญรัฐมนตรีแถลงหลักการและเหตุผลครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) :

ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น ส.ส. อานาจเจริญ
 พรรคประชาธิปัตย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ในนามรัฐบาลขอเสนอ
 ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. โดยมี
 หลักการ ให้มีกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
 เหตุผล โดยที่มาตรา ๑๘๘ และมาตรา ๒๐๐ ของรัฐธรรมนูญ
 แห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้มีคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติทำหน้าที่
 ตรวจสอบและรายงานการกระทำหรือการละเลยการกระทำอันเป็นการ
 ละเมิดสิทธิมนุษยชนหรืออันไม่เป็นไปตามพันธกรณีระหว่างประเทศเกี่ยวกับ
 สิทธิมนุษยชนที่ประเทศไทยเป็นภาคี และเสนอมาตรการการแก้ไขที่เหมาะสม
 รวมทั้งอำนาจหน้าที่ในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนไม่ว่าจะเป็น
 การเสนอแนะนโยบายต่อรัฐสภาและคณะรัฐมนตรี หรือการส่งเสริมการศึกษา
 การวิจัย ความร่วมมือ และการประสานงานระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ
 ตลอดจนการจัดทำรายงานประจำปี โดยได้กำหนดให้อำนาจหน้าที่อื่นของ
 คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตลอดจนคุณสมบัติลักษณะต้องห้าม
 การสรรหา การเลือก การถอดถอน และการกำหนดค่าตอบแทนกรรมการ
 สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ สมควรดำเนินการให้เป็นไป
 ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา
 ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญร่างฯ ที่ ๒ ครับ

ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ.
 ซึ่งคุณเอกพร รักความสุข กับคณะ เป็นผู้เสนอ เชิญครับ

นายทวีวัฒน์ ฤทธิฤาชัย (สกลนคร) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ทวีวัฒน์ ฤทธิฤาชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร
พรรคความหวังใหม่ ร่วมกับท่านเอกพร รักความสุข ท่านเจริญ การบุญ
ท่านอดิศร เพ็ญเกษ ท่านรณฤทธิชัย คานเขต ไคร์ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติ
คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. โดยมี

หลักการ ให้มีกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
เหตุผล โดยที่มาตรา ๑๙๙ และมาตรา ๒๐๐ ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ บัญญัติให้มีคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน
แห่งชาติ และให้การกำหนดคุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม การสรรหา การเลือก
การถอดถอน และการกำหนดค่าตอบแทนของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน
แห่งชาติดังกล่าวเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ฉบับที่ ๓ ครับ ร่างพระราชบัญญัตินี้
คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ซึ่งคุณประเทือง
วิจารณ์ปรีชา คุณสุรสิทธิ์ นิติวดีวรวัฑฒ์ เป็นผู้เสนอ เชิญครับ

นายสุรสิทธิ์ นิติวรรักษ์ (ชลบุรี) : ท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม สุรสิทธิ์ นิติวรรักษ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี
พรรคชาติไทย กระผมและนายประเทือง วิจารณ์ปรีชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดสิงห์บุรี ได้ร่วมกันเสนอร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน
แห่งชาติ โดยมีหลักการและเหตุผลดังนี้

หลักการ ให้มีกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
เหตุผล เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐
ได้บัญญัติให้มีคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ โดยมีอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้
ในรัฐธรรมนูญส่วนที่ ๘ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติของหมวด ๖ รัฐสภา
มาตรา ๒๐๐ เป็นต้นว่าตรวจสอบและรายงานการกระทำหรือละเลยการกระทำ
อันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน หรือไม่เป็นไปตามพันธกรณีระหว่างประเทศ
เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนที่ประเทศไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

กระผมขอกราบเรียนถึงบทบัญญัติในร่างฯ ที่กระผมและท่าน ส.ส.
ประเทืองได้เสนอไว้ ซึ่งมีสาระสำคัญเพียง ๒ หมวดใน ๔๒ มาตรา บทบัญญัติ
ซึ่งมีการกำหนดถึงคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติซึ่งปรากฏอยู่ในรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๙๙ และมาตรา ๒๐๐ นอกจากนี้ในบทบัญญัติ
ดังกล่าวจะมีบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดคุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม
การสรรหา องค์ประชุมและอำนาจหน้าที่ซึ่ง เป็นสาระสำคัญที่เกี่ยวข้อง
ผมอยากกราบเรียนว่าในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะมีส่วนที่คล้ายคลึงกับ
ร่างฯ ของคณะรัฐมนตรี แต่อย่างไรก็ตามส่วนที่มีข้อแตกต่างก็ยังคงมีอยู่บ้าง
โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เป็นเรื่ององค์กร เอกชนหรือว่าองค์กรสิทธิมนุษยชนมีความ
สนใจอยู่มากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับคำว่า
สิทธิมนุษยชน นั้นจะมีความกว้างขวางเพียงใด แม้ว่าในร่างฯ ของรัฐบาลนั้น
จะกำหนดกรอบไว้ในเรื่องของสิทธิมนุษยชนบางสิ่งบางประการ แต่
ในร่างฯ ของพรรคชาติไทยนั้นได้กำหนดในเรื่องของสิทธิมนุษยชนนั้นเลยไปถึง
กฎหมายระหว่างประเทศในเรื่องของสิทธิมนุษยชนด้วย อาจค่อนข้างที่จะ
กว้างขวางไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการกำหนดคำจำกัดความเช่นนี้จะมีส่วน
ในการไปโยงไปถึงอำนาจหน้าที่ที่จะกำหนดเอาไว้ในร่างพระราชบัญญัติด้วย
มีบางประการที่กระผมเห็นว่าร่างฯ ของรัฐบาลเองได้มีการปรับปรุง
นั้นก็คือองค์ประกอบของคณะกรรมการชุดนี้แล้วก็องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับ
คณะกรรมการสรรหา ได้มีการปรับปรุงให้มีความสอดคล้องกับในส่วนของ
ร่างฯ ที่เคยมีการทำประชาพิจารณ์เอาไว้ ในส่วนของร่างฯ ของพรรคชาติไทย
ก็เป็นส่วนหนึ่ง สิ่งที่ยอยากจะมีข้อสังเกตอีกประการหนึ่งที่เป็นหัวใจสำคัญ
ต่อการพูดกันในเรื่องของความเป็นองค์กรอิสระ ถึงแม้ว่าในมาตรา ๗๕ ของ
รัฐธรรมนูญได้กำหนดเอาไว้ว่า คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจะเป็น

ส่วนหนึ่งซึ่งเป็นองค์กระอิสระที่ไม่สามารถปฏิเสธได้ก็ตาม แต่ในส่วนที่เกี่ยวข้อง
ในการดำเนินการให้กับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน นั่นก็คือหน่วยงานธุรการ
ซึ่งยังเป็นปัญหาว่าหน่วยงานธุรการตรงนี้จะมีความเป็นอิสระ เหมือนกับองค์กร
อื่น ๆ ซึ่งมีการเขียนไว้ชัดเจนหรือไม่ ผมอยากจะขอทราบเรียบตรงนี้ทีเดียวว่า
ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับมาตรา ๗๕ วรรคสอง ซึ่งพูดถึงความเป็นอิสระขององค์กร
ต่าง ๆ นั้นจะมีการพูดถึงหน่วยงานที่เป็นอิสระที่แตกต่างกันไป ผมจะ
ยกตัวอย่างอย่างเช่น สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ สำนักงานศาลปกครอง
สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง สำนักงานศาลยุติธรรม ซึ่งกำหนด
เอาไว้ในรัฐธรรมนูญชัดเจนเหมือนกับคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินซึ่งกำหนด
เอาไว้ในมาตรา ๓๑๒ ศาลยุติธรรม มาตรา ๒๗๕ ในเรื่องของสำนักงาน
ศาลรัฐธรรมนูญในมาตรา ๒๗๐ ในเรื่องของศาลปกครองในมาตรา ๒๘๐
ตรงนี้มีการกำหนดไว้ชัดเจน แต่ว่าในส่วนของกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการ
สิทธิมนุษยชนในมาตรา ๑๙๙ และมาตรา ๒๐๐ นั้นค่อนข้างที่จะมีการมองกัน
หลายมุมว่าจะให้มีหน่วยงานที่เป็นอิสระหรือไม่ ในกรอบตรงนี้ก็คงจะเป็น
กรอบที่มีความแตกต่างกันแล้วก็คงจะพูดกันในรายละเอียดในชั้นกรรมาธิการ
ต่อไป กระผมจึงขอเสนอหลักการของร่างฯ ซึ่งกระผมและนายประเทือง
วิจารณ์ปรีชา ในนามของพรรคชาติไทยได้เสนอไว้เพื่อพิจารณาในชั้นรับหลักการ
ต่อไป ขอกราบขอบพระคุณครับ

สผ ๓๕/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป)

๒๖

ประกาศคณะ ๒๘/๑

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปฉบับที่ ๔ ร่างพระราชบัญญัติ
คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ซึ่งคุณปรีชา สุวรรณทัต
กับคณะ เป็นผู้เสนอ

นายปรีชา สุวรรณทัต (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม นายปรีชา สุวรรณทัต พรรคประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร
กระผมในนามของพรรคประชาธิปัตย์ครับ มีผู้ร่วมเสนอ นายลาภศักดิ์ ลาภาโรจน์กิจ
นายเจอะอามิง โตะตาหยง นายวิชัย ตันศิริ พันตำรวจโท วิจิตร สุวิทย์
นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย นางอัญชสี วานิช เทพบุตร นายเจริญ คันธวงศ์
นายนพดล ปัทมะ และนายสืบแสง พรหมบุญ ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติ
คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ โดยมีหลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้

หลักการ ให้มีพระราชบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
เพื่อเป็นจุดเริ่มต้นในการแต่งตั้งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติตามรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๕๕ และมาตรา ๒๐๐ เพื่อเป็นการส่งเสริม
และคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในประเทศไทยอย่าง เป็นรูปธรรม

เหตุผล เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับปัจจุบัน
มาตรา ๑๕๕ และมาตรา ๒๐๐ กำหนดให้มีคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
ขึ้นภายใน ๒ ปี อีกทั้งในปัจจุบันปัญหาการกระทำอันเป็นการฝ่าฝืนสิทธิมนุษยชน
ได้ทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น จึงควรกำหนดมาตรการทางกฎหมายในการส่งเสริม
และคุ้มครอง และจัดตั้งองค์กรอิสระขึ้น เพื่อให้มีอำนาจหน้าที่ในการประสานงาน
ระหว่างประชาชน องค์กรภาครัฐและภาคเอกชน และประสานงานร่วมมือกัน
ระหว่างประเทศเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน
โดยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทยโดยเร่งด่วน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปฉบับที่ ๕ ครับ ร่างพระราชบัญญัติ
คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. . . . ซึ่งคุณธารทอง ทองสวัสดิ์
เป็นผู้เสนอ เชิญครับ

นางสาวธารทอง ทองสวัสดิ์ (ลำปาง) : ดิฉัน ธารทอง ทองสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลำปาง พรรคชาติพัฒนา ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ.

หลักการ ให้มีพระราชบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เพื่อเป็นจุดเริ่มต้นในการแต่งตั้งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๙๙ และมาตรา ๒๐๐ เพื่อเป็นการส่งเสริม และคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในประเทศไทย อย่างเป็นรูปธรรม อีกทั้งเป็นการช่วยให้ ประเทศไทยมีฐานรองรับทางกฎหมายในการดำเนินการ เรื่องสิทธิมนุษยชน

เหตุผล เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับปัจจุบัน มาตรา ๑๙๙ และมาตรา ๒๐๐ กำหนดให้มีคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ขึ้นภายใน ๒ ปี อีกทั้งในปัจจุบันก็ได้มีการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน ได้ทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น จึงเห็นควรกำหนดมาตรการทางกฎหมายในการส่งเสริม และคุ้มครองและจัดตั้งองค์กรอิสระขึ้น เพื่อให้มีอำนาจหน้าที่ในการประสานงานระหว่าง ประชาชน องค์กรภาครัฐและภาคเอกชน และประสานงานร่วมมือกันระหว่างประเทศ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน โดยคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยเร่งด่วน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ท่านประธานคะ แม้ว่าโดยหลักการและเหตุผลนั้น ร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้จะมีความคล้ายคลึงกันกับฉบับที่เพิ่งมีการเสนอไปเมื่อสักครู่นี้ ทั้งนี้เนื่องจากว่า รากที่มาของทั้ง ๒ ฉบับนั้นมาจากที่ที่คล้ายคลึงกัน แต่ความแตกต่างในเรื่องของ เนื้อหาสาระนั้นเกิดจากการทำประชาพิจารณ์ไป ๒ ครั้ง เพราะฉะนั้นร่างฯ ที่ดิฉันเสนอจึงมีเนื้อหาสาระที่แตกต่างออกไป โดยมีประเด็นที่สำคัญ ๆ อยู่หลาย ประเด็นเหมือนกัน โดยที่จะขอยกตัวอย่างเช่น ในเรื่องของการตั้งคณะกรรมการ สรรหานั้น ในร่างฯ ฉบับนี้จะมีการเสนอให้มีหน่วยงานองค์กรของเอกชน เป็นจำนวนมากในรายละเอียด ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการสรรหาคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนฯ -----

และวิธีการเพื่อให้บุคคลที่มีความสนใจในเรื่องนี้สามารถเข้ามามีบทบาท
 ในคณะกรรมการฯ ชุดนี้ได้ ว่างๆ ฉบับนี้จึงได้กำหนดให้มีการรับสมัครผู้สนใจ
 ให้เข้ามาสมัครกับคณะกรรมการสรรหา เพื่อที่จะสรรหาและแต่งตั้งเป็น
 คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติต่อไป และว่างๆ ฉบับนี้ได้คำนึงถึงเรื่อง
 ความเสมอภาคระหว่างคน ๒ เพศ เพราะฉะนั้นจึงมีการกำหนดไว้
 อย่างชัดเจนว่า สัดส่วนของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินั้นจะต้องมีเพศใด
 เพศหนึ่งไม่น้อยกว่าจำนวน ๑ ใน ๓ และในแง่ของคุณสมบัติก็มีการเปิดกว้าง
 ในแง่ที่ไม่ระบุคุณสมบัติทางด้านอายุและการศึกษา ด้วยเห็นว่าผู้ที่เข้ามา
 ทำงานทางด้านสิทธิมนุษยชนนั้นน่าจะคำนึงถึงเรื่องจิตสำนึก เป็นสำคัญในการที่จะ
 สร้างความเท่าเทียมและที่เสมอภาคขึ้นในสังคม เพราะฉะนั้นในว่างๆ นี้จึง
 ไม่ระบุในเรื่องดังกล่าว และนอกจากนั้นแล้วยังมองเห็นว่าการที่จะส่งเสริม
 และคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในประเทศให้ได้ผลอย่างจริงจังนั้นจำเป็นที่จะต้องให้
 ความรู้กับประชาชนคนทั่วไปให้เข้าใจถึงสิทธิมนุษยชน เพราะฉะนั้นในว่างๆ
 ฉบับนี้จึงมีการกำหนดให้ตั้งอนุกรรมการสิทธิมนุษยชนขึ้นมาเพื่อทำการศึกษา
 วิจัยและก็เผยแพร่ความรู้ทางด้านนี้ให้กับประชาชนโดยทั่วไป เพราะฉะนั้น
 ดิฉันจึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้ในที่นี้รับหลักการพิจารณาต่อไปค่ะ
 ขอขอบคุณค่ะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครั้นต่อไปก็จะเชิญให้ผู้ที่ร่วมเสนอ
 หรือสมาชิกได้อภิปรายต่อไปครับ เชิญคุณอรุณสิทธิ์ และก็ท่านอาจารย์วิชิตนะครับ
 นายอรุณสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม อรุณสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครพนม
 พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมมีความชื่นชมที่สภาของเรา
 กำลังจะพิจารณากฎหมายที่ถือว่ามีความสำคัญต่อเกียรติภูมิของความเป็นเอกภาพ
 ของประเทศและก็เป็นกฎหมายที่มีความเป็นสากลอย่างยิ่งนะครับ คือ
 ร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ซึ่งในหลาย ๆ ประเทศ
 ได้มีกฎหมายเช่นนี้ขึ้นมาก่อนเราเป็นเวลานานพอสมควร ไม่ว่าจะเป็นอาเซียน
 ที่มาจากรัฐธรรมนูญหรือเป็นร่างพระราชบัญญัติหรือเป็นกฎหมายของฝ่ายบริหาร
 ก็ตามไม่ว่าจะเป็นประเทศที่มีความเจริญรุดหน้าไปก่อนประเทศไทยของเรา
 หลาย ๆ ประเทศ ซึ่งขณะนั้นเราคงจะต้องยอมรับว่าการละเมิดสิทธิมนุษยชนนั้น
 เป็นปัญหาสำคัญ เป็นปัญหาหลักปัญหาหนึ่งที่เราจะนำไปสู่ปัญหาในระดับโลก
 หรือว่าในระดับสากลขึ้นมาได้นะครับ เราคงจะยอมรับว่าปัญหาการละเมิด

สิทธิมนุษยชนเล็ก ๆ น้อย ๆ อาจจะถูกกลืนไปถึงสงครามใหญ่โต ผมขออภิปราย
 พาดพิงไปอย่างกรณีของประเทศที่กำลังมีไญหาอยู่ขณะนี้กรณีของจังหวัดโคโคโง
 ในยูโกสลาเวียก็เริ่มจากไญหาเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่มีการละเมิดสิทธิมนุษยชน ซึ่งอยาก
 จะเรียกว่า สิ่งนี้เป็นสิ่งที่หลาย ๆ ประเทศได้มองเห็นความสำคัญและได้พยายาม
 ถ้าหากว่า เขาเห็นความสำคัญของประชากรของเขา เขาก็จะออกกฎหมายนี้
 ออกมาดูแล ซึ่งประเทศไทยของเรานั้นได้มีการพูดถึงคำว่า สิทธิมนุษยชน นาน
 พอสมควร แต่เราก็ไม่มีกฎหมายที่ชัดเจนที่จะออกมาให้การรับรองถึงสิทธิมนุษยชน
 จนกระทั่งมีรัฐธรรมนูญปีพุทธศักราช ๒๕๕๐ จึงได้มีกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมา กระผม
 เห็นว่าร่างฯ ที่กำลังนำเสนอต่อสภาในขณะนี้เน้นะครับ ไม่ว่าจะเป็นร่างฯ ของ
 คณะรัฐมนตรี ร่างฯ ของทุกพรรคการเมืองที่ได้นำเสนอล้วนมี เนื้อหาสาระที่มี
 ความสำคัญที่สภาแห่งนี้จะต้องให้ความสำคัญและก็พิจารณาโดยละเอียดรอบคอบ
 ผมเห็นด้วยที่จะมีกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมา เพื่อรองรับกับความเจริญของบ้านเมือง
 ที่ในขณะนี้กำลังขยายตัวไปอย่างรวดเร็ว เมื่อมีความเจริญมากขึ้นไม่ได้หมายความว่า
 สิทธิมนุษยชนนั้นจะไม่ถูกละเมิด จริง ๆ แล้วกฎหมายรัฐธรรมนูญของเราก็น่าจะ
 เพียงพอที่จะดูแลตรงนี้แต่ถ้าหากว่าไม่มีคณะบุคคลที่จะขึ้นมาดูแลในเรื่องนี้
 ก็เกรงว่าเมื่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งถูกละเมิดก็อาจจะไม่มีผู้ที่จะมาทักท้วง
 กฎหมายที่เราที่มีอยู่นั้นอาจจะไม่เพียงพอแต่ประการใด ไม่ว่าจะเป็นกฎหมายอาญา
 หรือว่ากฎหมายแพ่งที่จะให้สิทธิฟ้องร้องในเมื่อบุคคลถูกละเมิดได้ ถ้าหากว่ามี
 คณะกรรมการฯ ขึ้นมาผมก็เชื่อเหลือเกินว่าประชาชนคงจะได้รับการคุ้มครองในเรื่อง
 สิทธิมนุษยชนมากขึ้น อย่างไรก็ตามครับผมเห็นว่าในร่างฯ ที่กำลังเสนอต่อสภา
 ทุกร่างฯ มีเนื้อหาสาระที่ค่อนข้างจะใกล้เคียงกัน แต่ว่าเมื่อเข้าสู่การพิจารณาของ
 สภา ผมเชื่อว่าคงจะต้องนำร่างฯ ของรัฐบาลหรือร่างฯ ของคณะรัฐมนตรีมาเป็นหลัก

ซึ่งในร่างฯ ของคณะรัฐมนตรีนั้นจะประกอบไปด้วยบุคคลต่าง ๆ หลายคณะบุคคลด้วยกัน แต่ผมเห็นว่ายังขาดคณะบุคคลที่สำคัญคณะหนึ่ง คือ คณะบุคคลที่มาจากสื่อมวลชน ไม่ว่าจะ เป็นองค์กรสื่อมวลชนประเภทใดก็ตาม ซึ่งสื่อมวลชนนั้นเราคงจะต้องยอมรับนะครับว่า เป็นบุคคลที่ทำหน้าที่คอยดูแลเหมือนกับสุนัขเฝ้าบ้านที่คอยดูแลความเป็นไปเหตุการณ์ต่าง ๆ แล้วขณะที่ประชาชนส่วนหนึ่งที่ถูกละเมิดสิทธิมนุษยชน หรือถูกรังแกไม่ว่าจะกรณีใด ๆ ก็ตามไม่มีที่ที่จะไปร้องก็ต้องไปร้องกับสื่อมวลชนนะครับ ถ้าหากว่ามีการเพิ่มเข้ามาตรงนี้ในร่างฯ ของคณะรัฐมนตรี ซึ่งก็จะมีคณะกรรมการที่จะมาดูแลในเรื่องนี้ต่อไป ก็อยากจะทำเป็นข้อสังเกตไว้ด้วยนะครับว่า ไม่ควรที่จะมองข้ามตรงนี้แต่ประการใด แล้วผมยังอยากจะกราบเรียนท่านประธานเอาไว้ตรงนี้ตั้งเป็นข้อสังเกตไว้ว่า ในเรื่องของงบประมาณที่จะลงมาดำเนินการเกี่ยวกับที่จะให้คณะกรรมการฯ ได้มีงบประมาณที่จะดำเนินการที่จะดูแลในเรื่องการละเมิดสิทธิมนุษยชนนั้นก็ควรที่จะระบุให้ชัดเจนลงไปว่า คณะกรรมการฯ ชุดนี้สามารถที่จะนำเงินงบประมาณจากที่ใดมาใช้ในการที่จะทำงานให้บรรลุผลมีประสิทธิภาพตามวัตถุประสงค์ของกฎหมายฉบับนี้ ตามเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้ที่กำลังเสนอต่อสภา เพราะฉะนั้นในร่างฯ ที่เสนอต่อสภานี้ก็เห็นว่าทุกร่างฯ นั้นนะครับ เป็นร่างฯ ที่ให้ความสำคัญในเนื้อหาสาระ แต่ก็อาจจะยังมีรายละเอียดปลีกย่อยเล็กน้อย ๆ ที่อาจจะยังถูกละเลยในบางร่างฯ อยู่นะครับ แต่เมื่อเอามาประกอบกันแล้วผมเชื่อว่าคณะกรรมการวิสามัญที่จะได้รับการแต่งตั้งจากสภาแห่งนี้ก็คงจะไปดูแลในจุดที่กระผมได้ตั้งข้อสังเกตไว้แล้วนะครับ เพราะถ้าหากเรานำร่างฯ ของคณะรัฐมนตรีมาเป็นหลัก ถ้าเราทิ้งไป สัมไปในเรื่องของผู้ที่จะมาเป็นกรรมการสรรหาที่อาจจะทำให้ไม่ครอบคลุมหรือไม่ครบถ้วน เพราะฉะนั้นผมก็ขอตั้งข้อสังเกตไว้ ๒ เรื่องอย่างที่ผมกราบเรียน คือ เรื่องการสรรหาคณะกรรมการการสรรหา การที่จะตั้งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนฯ ในเรื่องการสรรหาที่จะให้สื่อมวลชนเข้ามามีส่วนร่วมด้วย แล้วก็ในเรื่องงบประมาณนะครับ ขออนุญาตอภิปรายเป็นข้อสังเกตไว้เพียงเท่านี้ ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับท่านวิชัยครับ

นายวิชัย ตันศิริ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ

ผม วิชัย ตันศิริ ส.ส. กทม. พรรคประชาธิปัตย์ ขอแสดงความคิดเห็นเพื่อที่จะสนับสนุนร่างฯ ที่ทางฝ่ายอาจารย์ ดร. ปรีชา และคณะ ได้นำเสนอ ตลอดจน

ร่างฯ ของรัฐบาล และร่างฯ ของเพื่อนสมาชิกอื่น ๆ ด้วย กระผมรู้สึกยินดีมาก
รู้สึกเป็นเกียรติครับที่ได้มีส่วนในการที่จะเสนอเรื่องนี้ เพราะว่าเรื่องของ
การจัดตั้งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนฯ นั้น ทั้งผู้ร่างรัฐธรรมนูญก็มองเห็นการณ์ไกล
ได้กำหนดไว้ในมาตรา ๑๙๙ และมาตรา ๒๐๐ ที่จะให้มีคณะกรรมการฯ ชุดนี้
แล้วทางรัฐบาลก็เห็นความสำคัญของเรื่องนี้ก็ได้ให้นำเรื่องนี้ขึ้นมาแล้วก็ได้
เสนอในวันนี้ ก็ถือว่าเป็นประวัติศาสตร์ของวิวัฒนาการของเรื่องสิทธิมนุษยชน
ก็ขอแสดงความยินดีด้วยกันทุกฝ่ายที่ได้ตระหนักถึงความสำคัญเรื่องนี้ครับ
กระผมอยากจะกราบเรียนเพิ่มเติมนะครับ ในฐานะที่เคยเกี่ยวข้องกับวงการ
ของสหประชาชาติ โดยเฉพาะ ยูเนสโก (UNESCO) ครับว่า ในประเด็น
ของสิทธิมนุษยชนนั้นเป็นประเด็นที่ได้ต่อสู้กันมาหลังสงครามโลกครั้งที่ ๒
เป็นระยะเวลาาน และในแนวของการต่อสู้ตรงนั้นก็มักจะมองถึงเรื่องของ
สิทธิมนุษยชนนั้นในแง่ของความสัมพันธ์กับเรื่องของสันติภาพ ไม่ได้มองเรื่อง
สิทธิมนุษยชนโดด ๆ อย่างนั้น แต่เรามองว่ามีความสัมพันธ์ที่จะทำให้เกิดสันติภาพ
ของโลกและสันติภาพที่เกิดขึ้นในสังคม -----

ฉะนั้นผมก็อยากจะให้พวกเราที่มีส่วนเกี่ยวข้องตรงนี้ได้พิจารณาเรื่องต่าง ๆ ในแง่ของความสัมพันธ์กับประชาธิปไตย ในแง่ความสัมพันธ์กับเรื่องของสันติภาพที่จะเกิดขึ้น นอกจากนั้นแล้วผมอยากจะกราบเรียนเพิ่มเติมครับว่า

ในแนวของปรัชญาของสิทธิมนุษยชนนั้นมันมี ๓ มิติครับ มิติของปรัชญาที่กล่าวถึงเรื่องของสิทธิมนุษยชนว่าเป็นสิทธิที่ตามธรรมชาติ เกิดขึ้นตามกฎธรรมชาติตรงนั้น ขณะเดียวกันถ้าหากเป็นสิทธิที่ตามธรรมชาติแต่ถ้าหากไม่มีกฎหมายรับรองก็ไม่มีประโยชน์อันใด ตรงนี้ละครับที่ค่านิยมของฉบับโดยเฉพาะของท่านปรีชาซึ่งพวกผมได้ร่วมเสนอด้วยนั้น จะกล่าวถึงเรื่องของสิทธิเสรีภาพต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมาตามธรรมชาติ ขณะเดียวกันก็มีการรับรองโดยรัฐธรรมนูญและกฎหมายต่าง ๆ ซึ่งคิดว่าเป็นนิยามที่ค่อนข้างจะสมบูรณ์ ตรงนี้ผมก็อยากจะตั้งข้อสังเกตไว้เป็นประการเพิ่มเติมนะครับ ประการที่ ๓ ครับ ผมอยากจะกราบเรียนเพิ่มเติมตรงนี้ครับว่า ในการให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่ต่าง ๆ โดยเฉพาะเรื่องของการตรวจสอบและรายงานการกระทำหรือการละเลยการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนหรือไม่เป็นไปตามพันธกรณีระหว่างประเทศเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนที่ประเทศไทยเป็นภาคีนั้น และที่เสนอแนะมาตรการแก้ไขต่าง ๆ เหล่านี้ เรื่องนี้เป็นเรื่องที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งกับประเทศไทยครับ คือนอกจากจะเป็นองค์กรที่คอยตรวจสอบการละเมิดสิทธิต่าง ๆ เหล่านี้แล้วยังมีประโยชน์อีกแง่หนึ่งครับ ในแง่ของการที่ถ้าหากเกิดการฟ้องร้องบางส่วนบางองค์กร บางส่วนกันในประเทศไทยว่าละเมิดสิทธิตรงนั้น และการฟ้องร้องนั้นเป็นการฟ้องร้องจากชาวต่างประเทศก็ได้หรือใครก็ตามนะครับ เราจะมีองค์กรนี้เป็นด่านแรกที่จะพิจารณาครับ มิเช่นนั้นแล้วเรื่องทุกเรื่องก็จะไปสู่ศาลสิทธิมนุษยชนของโลก ซึ่งทำให้เรานั้นคล้าย ๆ กับว่าถูกตัดสิทธิที่จะไปมีส่วนในการที่จะพิจารณาตรงนั้นด้วย ฉะนั้นการที่เรามีองค์กรของเราเองนี่ถือว่าเป็นเรื่องของการที่จะให้เกิดเกียรติกับแนวคิดของคนไทยจะวินิจฉัยคดีต่าง ๆ ภายในประเทศของเรา ท่านประธานครับ ในเรื่องการวินิจฉัยเรื่องทั้ละเมิดต่าง ๆ นั้นครับ มันเป็นเรื่องของข้อเท็จจริงมันเป็นเรื่องของ การพิจารณา เรื่องของวัฒนธรรมและบริบทของสังคมประกอบกันขึ้น ไม่สามารถจะพิจารณาโดด ๆ ว่ากรณีนี้วัฒนธรรมอย่างไร ผิดสิทธิหรือไม่ผิดสิทธิ เพราะว่าถ้าหากเราอยู่ในสหรัฐอเมริกาอยู่ยุโรปก็อาจจะมีมาตรฐานอย่างหนึ่ง มองดูสังคมไทยในอีกลักษณะหนึ่ง ไม่เหมือนคนในประเทศไทยสังคมไทยที่มองด้วยสายตาของคนไทยด้วยวัฒนธรรมไทย และเข้าใจบริบทของคนไทยตรงนี้

คือประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นที่จะมีคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่จะดูแลเรื่องนี้ โดยเฉพาะ กระผมจึงคิดว่าเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก ประการที่ ๔ ครับ

ในหน้าที่อันนี้ก็จะยิ่งอยากจะสนับสนุนเพิ่มเติม เพราะว่าในเรื่องของการวิจัยและการเผยแพร่ความรู้ด้านสิทธิมนุษยชน ตรงนี้ผมอยากจะกราบเรียนเพิ่มเติมในแง่ที่ว่า แนวคิดของสิทธิมนุษยชนนั้นเป็นแนวคิดที่มีพลวัต ที่มีระยะเวลาอันยาวนานเกือบจะ ๓๐๐ ปีครับที่ได้ความคิดเริ่มต้นตรงนี้ซึ่งก่อนว่าสิทธิมนุษยชนนั้นหมายถึงอะไร

ในระยะเริ่มต้นอาจจะจำกัดแนวคิดเฉพาะเรื่องสิทธิ เฉพาะ เรื่องของชีวิต เรื่องของทรัพย์สิน และ เรื่องของเสรีภาพส่วนบุคคล เป็นสิทธิมนุษยชนที่เรียกว่า ท้องพลเมืองเท่านั้นเอง ต่อมาแนวคิดนี้ก็ขยายไปถึงเรื่องสิทธิทางการเมือง ที่จะให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมือง และต่อมาก็คือในศตวรรษที่ ๑๙ ก็ขยายไปถึงเรื่องสิทธิทางเศรษฐกิจ เรื่องของความเท่าเทียมกัน ความเสมอภาคกัน ทางเศรษฐกิจตามแนวคิดของพวกสังคมนิยม มาถึงปัจจุบันนี้ได้พูดถึงสิทธิของสตรี สิทธิของเด็ก สิทธิของคนชรา แต่เท่านี้ยังไม่เพียงพอครับ มาปัจจุบันนี้

เราได้มีการมองว่าวัฒนธรรมของตะวันตกกับตะวันออกนี้มีข้อแตกต่างกัน ไม่น้อยทีเดียวครับ เพราะว่าแนวคิดต่าง ๆ ที่กราบเรียนมานั้นบางครั้งก็มักลื่น ขนมนมเนยลักษณะที่เรียกว่าเน้นในเรื่องของวัฒนธรรมตะวันตกจนมากเกินไป เช่น ในเรื่องปัจเจกชนนิยมมากจนเกินไป ลืมเรื่องของส่วนร่วม ลืมเรื่องของครอบครัว ลืมเรื่องของชุมชนต่าง ๆ เหล่านี้ก็เป็นข้อสังเกตของชาวตะวันออก ที่เป็นนักปรัชญาที่พยายามเสนอแนะเข้าไปให้สหประชาชาติได้รับทราบตรงนี้

ฉะนั้นในปัจจุบันนี้แนวคิดของสิทธิมนุษยชนจึงได้ขยายความมาถึงสิทธิของครอบครัว ด้วยว่าสถาบันครอบครัวนั้นมีสิทธิที่เท่าเทียมกัน ฉะนั้นเมื่อเรามีสิทธิที่จะมีเสรีภาพ ต่าง ๆ เราก็มีหน้าที่มีสิทธิที่ต้องดูแลครอบครัวของเราด้วยไม่ทอดทิ้งครอบครัว ที่มีผู้หลักผู้ใหญ่ พ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา ยาย ของเราที่เป็นคนชรา นี่เป็นสิ่งใหม่ ที่เกิดขึ้นในแวดวงของสิทธิมนุษยชนครับ

นอกจากนั้นแล้วก็มองถึง เรื่องสิทธิของชุมชน สิทธิของทรัพยากรธรรมชาติ ของชุมชน ตลอดจนถึงสิทธิทางด้านวัฒนธรรมด้วย สิทธิวัฒนธรรมนั้นไม่ใช่สิทธิ ของเอกัตบุคคลหรือปัจเจกชน เป็นสิทธิของชุมชนที่มีวัฒนธรรมร่วมกัน ตรงนี้จะคิดอย่างไรว่าทุกชุมชน ทุกวัฒนธรรมมีสิทธิที่จะมีวัฒนธรรมของตนเอง ตรงนี้จะครับ เป็นสิ่งที่อยากจะให้เกิดการขยายความมากยิ่งขึ้น ฉะนั้นการวิจัย การเผยแพร่ความรู้ สิทธิมนุษยชนในแนวคิดของคนตะวันออก เป็นสิ่งที่น่ากระทำ อย่างยิ่งจะได้ยืนยันต่อบนขาของตนเองว่า เราเป็นคนตะวันออกที่มีความคิด ในเรื่องนี้ไม่ด้อยกว่าคนตะวันตกอยากจะให้มีการคิดในเรื่องนี้ให้ตลอดไป มีการศึกษาวิจัยค้นคว้ามากขึ้นและยืนยันต่อบนลำแข้งของเราเอง เพื่อที่จะ โต้ตอบคนตะวันตกที่จะนำ เรื่องของสิทธิมนุษยชนมาใช้ในสงครามเศรษฐกิจ ซึ่งเราต้องต่อสู้ไปในอนาคต ฉะนั้นตรงนี้อาจจะให้สำเนียงไว้ครับว่า บางครั้งคนตะวันตกได้นำ เรื่องสิทธิมนุษยชนมาต่อสู้ทางเศรษฐกิจเพื่อให้เรา เสียเปรียบต่าง ๆ นานา อาจจะให้สิ่งวรไว้ด้วย ขอให้คณะกรรมการ ชุดใหม่ที่จะเกิดขึ้นนี้ครับ เป็นคณะกรรมการที่ก่อปรด้วยผู้ทรงคุณวุฒิ มีความคิด กว้างไกล กระผมขอสนับสนุน เรื่องแนวคิด เรื่องการมีพระราชบัญญัติฉบับนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณลามศักดิ์ครับ

นายลามศักดิ์ ลามาโรจน์กิจ (สงขลา) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายลามศักดิ์ ลามาโรจน์กิจ จากสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ ต้องขอขอบคุณ ทางรัฐบาลที่นำร่างพระราชบัญญัติสิทธิมนุษยชนฉบับนี้ เข้าสู่การประชุมของสภา และต้องขอบคุณทุกพรรคการเมืองที่ให้การสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ความจริงคณะกรรมการการยุติธรรมฯ โดยสมัยท่านวิจิตร สุวิทย์ เป็นประธาน คณะกรรมการ ก็ได้มีการจัดสัมมนาและทำการประชาสัมพันธ์ไปครั้งหนึ่ง ซึ่งเนื้อหา สารก็ได้ส่งไปยังทุกพรรคการเมืองและร่างพระราชบัญญัติที่ทุกพรรคการเมือง ที่เสนอมานั้นเนื้อหาสาระส่วนมากก็คล้ายคลึงกันมาก ก็ต้องขอบคุณที่เสนอมามาที่ ทางคณะกรรมการให้เป็นข้อสังเกต ท่านประธานที่เคารพครับ ต้องขอขอบคุณ ที่รัฐบาลใจกว้างที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งเนื้อหาสาระ ในประเด็นสำคัญหลาย ๆ เรื่องไม่ว่าจะเป็นมาตรา ๕ มาตรา ๕ และมาตรา ๗ ก็ตรงกับความต้องการซึ่งเป็นสาระสำคัญที่ตรงกับความต้องการของประชาชน และของพรรคการเมืองทุกพรรค ผมขอตั้งข้อสังเกตเล็กน้อยโดยเฉพาะมาตรา ๕ และมาตรา ๗ ไม่ว่าผู้ที่จะมาดำรงตำแหน่งในคณะกรรมการสรรหาหรือผู้ที่จะมา ดำรงตำแหน่งคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนฯ ก็อยากให้ผู้ที่ไปเป็นกรรมาธิการวิสามัญ

ช่วยโปรดกรุณาพิจารณาผู้ที่ เป็นสตรีด้วย ส่วนนี้ผมว่าเรายังขาดอยู่ เพราะว่า เราไม่ได้บัญญัติหรือตั้งข้อที่ชัดเจนว่าต้องมีสตรีรวมอยู่ด้วย ความจริงการละเมิด สิทธิมนุษยชนส่วนมากจะเกิดขึ้นกับเด็กและสตรีเป็นส่วนใหญ่ เพราะฉะนั้น ในส่วนตัวผมก็ขอฝากว่า น่าจะกำหนดในมาตรา ๕ และมาตรา ๗ ผู้ที่สรรหา และผู้ที่ดำรงตำแหน่งนี้น่าจะเป็นสุภาพสตรีบ้าง ส่วนที่จะเป็นจำนวนเท่าไร ก็แล้วแต่คณะกรรมการพิจารณา ท่านประธานที่เคารพครับ ความจริงก็มี เรื่องหลาย ๆ เรื่อง เข้าสู่ประชุมของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนโดยเฉพาะ เรื่องร้องเรียนมาถึงประมาณเกือบ ๕๐๐ เรื่อง เพราะในเมื่อวันนี้เรามี ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว ผมว่าอย่างน้อยที่สุดคงจะเป็นที่พึงของประชาชนได้ ผมเองก็คงจะต้องขอขอบคุณอีกครั้งหนึ่งต่อสภาแห่งนี้ที่นำร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มาพิจารณาและขอฝากกับกรรมการวิสามัญด้วยว่า มาตราทุกมาตราสำคัญทั้งนั้น ถ้ามาตราไหนซึ่งน่าจะปรับปรุงแก้ไขถ้อยคำให้เป็นประโยชน์กับประชาชน ผมว่า จะเป็นสิ่งที่ดีด้วย ท่านประธานครับ ผมเองก็ต้องขอขอบคุณอีกครั้งหนึ่งต่อทาง รัฐบาลที่ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้และหวังว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ คงจะเป็นประโยชน์ต่อปวงชนชาวไทยในอนาคตต่อไป ขอขอบคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณอภิชาติครับ

นายอภิชาติ กาวิกาญจน์ (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียน
 ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม อภิชาติ กาวิกาญจน์ พรรคประชาธิปัตย์
 จังหวัดนครศรีธรรมราช กราบดำเนิการในกรรมาธิการกฎหมายในเรื่อง
 สิทธิมนุษยชนเป็นส่วนหนึ่งของกรรมาธิการในเรื่องโครงสร้างทางด้านบนหรือโครงสร้าง
 ทางด้านกฎหมาย แต่ในส่วนของการระบอบการในทางสังคมที่เราต้องยอมรับที่คือ
 วัน เวลาที่เปลี่ยนแปลงไปเรามีการระบอบการในการสร้างความเป็นเท่าเทียมกัน
 ในสังคมก้าวขึ้นมา สิ่งที่เกิดขึ้นก็คือเรามีความสัมพันธ์ ๓ ส่วนที่ปรากฏอยู่
 ในสังคมที่เราหลักหนึ่งไม่พอก็คือความสัมพันธ์ในเชิงอำนาจส่วนหนึ่งระหว่าง
 ผู้มีอำนาจกับผู้ที่อยู่ใต้อำนาจ ในความสัมพันธ์ส่วนนี้ที่เราได้ที่มีอำนาจ
 ไม่สามารถถ่วงถ่วงความเป็นธรรม อำนาจความยุติธรรมให้กับคนที่อยู่ภายใต้
 หรือคนที่อยู่ในขอบเขตอำนาจที่ต่ำกว่าได้ เราไม่สามารถจะสร้างสรรค์
 ความเท่าเทียมกันในสังคมขึ้นมาได้ ส่วนที่ ๒ ที่เราอยากให้เห็นก็คือว่า
 เราจะทำอย่างไรให้ความสัมพันธ์ระหว่างคน ๓ กลุ่มนี้ ระหว่างกลุ่มผู้มีอำนาจ
 กับคนที่ทั่วไปซึ่งเป็นฐานหลักส่วนใหญ่ในเบื้องต้นทำอย่างไรให้เป็นความสัมพันธ์
 ที่อยู่บนฐานของเรื่องคุณธรรมและจริยธรรม ซึ่งเป็นสิ่งที่เราเรียกร้องกันมาก
 ในสังคมของเราในทุกวันนี้ ถ้าเรามีเรื่องของสิ่งเหล่านี้เข้ามารองรับในการ
 ยกร่างเป็นกฎหมายขึ้นมา แต่ในทางปฏิบัติหากเราไม่สามารถดำเนินการ
 ให้นำหน่วยงาน ให้องค์กรที่เกี่ยวข้องสามารถดำเนินการในการถ่วงถ่วงความเป็นธรรม
 อำนาจความยุติธรรมให้กับสังคมได้ ผมเชื่อว่าปัญหาในเรื่องสิ่งเหล่านี้ยังคงเป็น
 ภาระเป็นเรื่องยุ่งยากในการดำเนินการที่จะทำให้เกิดขึ้นในสังคมของเราได้
 เพราะฉะนั้นส่วนหนึ่งของการระบอบการในทางสังคมจะทำได้ก็คือ เราจะทำอย่างไร
 จึงจะสามารถเปลี่ยนแปลงค่านิยมในการเลือกผู้นำจากผู้นำซึ่งเป็นผู้มีอิทธิพล
 จากผู้นำซึ่งสามารถใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ในการแสวงหาประโยชน์ ในการ
 แสวงหาอำนาจ เปลี่ยนแปลงไปสู่การเลือกผู้นำที่เป็นคนดี การเลือกผู้นำที่เป็น
 ที่พึ่งพาของพี่น้องประชาชน การเลือกผู้นำที่เป็นผู้ที่มีความซื่อสัตย์สุจริตได้
 ประการที่ ๓ ก็คือถ้าหากว่าเราสามารถเลือกผู้นำที่เป็นคนดีมาเป็นคนดีนำ
 สังคม มาเป็นผู้รับผิดชอบในทางสังคมแล้วแนวทางในการปรับไปสู่การมีชีวิต
 เป็นอยู่ในสังคมในลักษณะที่เท่าเทียมกันก็ถือว่าสามารถดำเนินการได้
 ประเด็นที่ ๓ ก็คือเราจะทำอย่างไรให้ทุกคนที่เกิดขึ้นมาเป็นคนดีได้ระหนักถึง
 ศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์และความเป็นอิสระในการดำเนินชีวิต ผมเชื่อ

ภายใต้กรอบใหม่ของการจัดการศึกษาตาม พ.ร.บ. ใหม่ ตามความคาดหวัง
 ของการจัดการศึกษาจะเป็นส่วนหนึ่งที่ท้าวอย่างไร เราสามารถจัดการศึกษา
 เพื่อการพัฒนาชีวิต ท้าวอย่างไรให้คนของเราในรุ่นต่อไป เป็นคนที่มีความรู้ตามเกณฑ์
 ตามระดับหลักสูตร เป็นคนที่มีความสามารถที่จะใช้ชีวิตในการอยู่ร่วมกับบุคคลอื่น
 ได้เป็นอย่างดี เป็นคนที่มีความสามารถในการตัดสินใจ ในการเลือกสรรว่า
 สิ่งใดที่เป็นเรื่องถูกต้องดีงามในสังคมภายใต้สังคมที่เราถือว่าเป็นสังคมแห่งข่าวสาร
 เราจะมีสิ่งต่าง ๆ เข้ามามากมายในชีวิตในการตัดสินใจของคุณ เราจะท้าวอย่างไร
 ให้คุณสามารถตัดสินใจได้ว่า สิ่งนี้เป็นสิ่งดี เราควรรับไว้ สิ่งนี้เป็นเรื่องถูกต้องดีงาม
 เป็นความจำเป็นของชีวิต สิ่งไหนเป็นเรื่องที่ไม่เกิดประโยชน์กับชีวิตต้องตัดออกไป
 การดำเนินชีวิตอยู่ในลักษณะของความมีเหตุมีผลซึ่งเป็นเรื่องสำคัญนะครับ
 ปัญหาที่เกิดขึ้นมากขึ้นจนกระทั่งต้องมีชื่อเรียกเรื่องในการเข้ามาคุ้มครองในเรื่อง
 สิทธิของมนุษยชนเป็นส่วนหนึ่งก็คือเราไม่สามารถทำให้ทุกคนอยู่บนหลักของ
 ความมีเหตุมีผลได้อย่างสมบูรณ์หรือเต็มที่เราที่ควร เรายังมีคนที่ใช้อำนาจหน้าที่
 ในการที่จะแสวงหาประโยชน์บนความไม่รู้ บนความขาดแคลนของคนอีกกลุ่มหนึ่ง
 ซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของสังคมแห่งนี้ ถ้าเราคิดว่าเราสามารถจะพัฒนาทุกคนขึ้นอยู่บนหลัก
 ของความมีเหตุมีผลบนความถูกต้องดีงาม สิ่งเหล่านี้ผมเชื่อว่าเราสามารถแก้ไขได้
 ให้สอดคล้องกับการปรับโครงสร้างส่วนบนในเรื่องของการยกวางกฎหมายประกอบ
 ต่าง ๆ ภายใต้กรอบของรัฐธรรมนูญฉบับใหม่นี้ครับ -----

ประการสุดท้ายในเรื่องสิทธิต่าง ๆ ของพี่น้องประชาชน ไม่ว่าจะเป็นสิทธิ
ในเรื่องสังคม ในเรื่องการเมือง ผมคิดว่าวันนี้เราพัฒนามาถึงจุดหนึ่ง พัฒนา
ค่อนข้างที่จะก้าวหน้าและกว้างไกลมากยิ่งขึ้น การเปลี่ยนแปลงในทางการเมือง
ในการเปิดโอกาสให้พี่น้องประชาชนได้มีโอกาสได้มีส่วนร่วมรับรู้ ได้มีส่วนร่วม
ในการแสดงความคิดเห็น ได้มีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางของการพัฒนาสังคม
ผมเชื่อว่าจะเป็นส่วนหนึ่งของการปรับความสัมพันธ์ในสังคมไปสู่ความสัมพันธ์
ในแบบเท่าเทียมกัน เพราะฉะนั้นภาระหน้าที่ของคณะกรรมการในการพิจารณา
ในเรื่องการจัดสรรผู้คนมาเป็นคณะกรรมการ จัดสรรคนในการจัดระบบองค์กร
การพัฒนาของการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพในเรื่องของมนุษยชนให้สอดคล้อง
ตามกระแสที่เป็นกระแสสังคม ผมเชื่อว่าเป็นกระแสหลักหนึ่งใน ๓ กระแส
คือกระแสของประชาธิปไตย กระแสของสิทธิมนุษยชนและกระแสของการพัฒนา
สิ่งแวดล้อม เราจะสามารถดำเนินการในการพัฒนาสังคมไปสู่ความคาดหวัง
ในการคุ้มครองในการดูแลสิทธิเสรีภาพของพี่น้องประชาชน และผมเชื่อว่า
ทุกคนที่อยู่ในสภาแห่งนี้ เราก็พร้อมที่จะมีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกันว่า
สิทธิเสรีภาพของปวงชนเป็นสิ่งที่เราต้องพิทักษ์

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถือว่าปิดการอภิปราย เพราะไม่มี
ผู้ใดจะขออภิปรายต่อไป ผมจึงจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะเห็นสมควรรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๔ ฉบับนี้หรือไม่

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบ
ก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญสมาชิกที่อยู่ข้างนอกเข้ามา
ลงมติเพื่อจะรับหรือไม่รับร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๔ ฉบับนี้ ท่านสมาชิกที่เข้ามาแล้ว
ก็ลงคะแนนได้ว่าจะเห็นสมควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๔ ฉบับนี้
หรือไม่

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีท่านสมาชิกท่านใดยังไม่ได้
ลงคะแนนบ้างครับ ลงคะแนนทุกท่านแล้วนะครับ ขอให้รวมคะแนนได้ครับ
เห็นสมควรรับหลักการ ๑๘๑ คะแนน ไม่เห็นสมควรรับหลักการ ไม่มีนะครับ
เพราะฉะนั้นถือว่าที่ประชุมนี้เห็นสมควรรับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง
๔ ฉบับนี้ เชิญคุณอรรถพล

นายอรรคพล สรสุชาติ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ
ผมขออนุญาต อรรคพล สรสุชาติ พรรคประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร
ผมเสียบัตรแล้วสัญญาไม่ขึ้น ขออนุญาตให้บันทึกการทำงานของการประชุม เห็นชอบ
กับร่างพระราชบัญญัติ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตกลงคุณอรรคพล สรสุชาติ
รับหลักการร่างพระราชบัญญัตินี้ รวมอีก ๑ คะแนน เป็น ๑๘๒ คะแนน

ต่อไปปฏิญ์เสนอจำนวนคณะกรรมการ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) :

ท่านประธานาธิบดี กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น เสนอกรรมการวิสามัญจำนวน ๓๕ คนครับ
(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอเสนอคณะกรรมการวิสามัญ
จำนวน ๓๕ ท่าน ถ้าไม่มีผู้ใดคัดค้าน ก็ถือว่าคณะกรรมการวิสามัญ ๓๕ ท่าน
สัดส่วนจะเป็นดังนี้ครับ ๑. รองรัฐบาล ๘ ท่าน พรรคความหวังใหม่ ๘ ท่าน
พรรคประชาธิปัตย์ ๘ ท่าน พรรคชาติพัฒนา ๘ ท่าน พรรคชาติไทย ๓ ท่าน
พรรคกิจสังคม ๑ ท่าน พรรคราษฎร ๑ ท่าน พรรคเอกภาพ ๑ ท่าน
พรรคประชาธิปัตย์ พรรคเสรีธรรม พรรคพลังธรรม และพรรคไทอีก ๑ ท่าน
เชิญรัฐบาลเสนอครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) :

ท่านประธานาธิบดี กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น ขอเสนอรายนามกรรมการวิสามัญ
ดังมีรายนามต่อไปนี้ ๑. นายสุทัศน์ เงินหมื่น ๒. นายแพทย์ประดิษฐ์ เจริญไทยทวี
๓. นางสาวศรีประภา เพชรหมี่ ๔. นายบุญเลิศ ศุภายุกธเดย์
๕. นายกุลพล พลวัน ๖. นายวดีน ถีรเวชญาณ ๗. นายนิพนธ์ ฮะกิมมี
๘. นายอัษฎพร จารุจินดา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พรรคความหวังใหม่เสนอ ๘ ท่านนะครับ

นายอานวย คลังผา (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ

กระผม นายอานวย คลังผา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลพบุรี พรรคความหวังใหม่
ขอเสนอรายชื่อกรรมการในสัดส่วนของพรรคความหวังใหม่ดังนี้ครับ

๑. นายเอกพร รัชตวิมล ๒. นายลติศร์ เพียงเกษ ๓. ดอกเตอร์ยุสดี ตามไท
๔. นางเรียมรวี เกตุผล ๕. นายวัลจันทร ศรีมาพร ๖. นายอารีเพ็ญ อุตระสินธุ์
๗. นายไพโรจน์ พลเพชร ๘. นายอานวย คลังผา ๙. นายแพทย์วิชัย

ชัยจิตตวิมล ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้องครับ เชิญ

พรรคประชาธิปัตย์ครับ

นายจะลา มิ่ง โตะตาหง (นราธิวาส) : ท่านประธานที่เคารพ

กระผม จะลา มิ่ง โตะตาหง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนราธิวาส

พรรคประชาธิปัตย์ ขอเสนอรายชื่อกรรมการในสัดส่วนของพรรคประชาธิปัตย์

ดังนี้ ๑. ดอกเตอร์ชรินทร์ พุทธิพงษ์ ๒. นายลามศักดิ์ ลามาโรจน์กิจ
 ๓. ดอกเตอร์ปรีชา สุวรรณทัต ๔. นายวิทยา แก้วภราดัย
 ๕. นายอิสสระ สมชัย ๖. นายพนนธิ สุริยะ ๗. นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท
 ๘. นายนพดล ปัทมะ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้องครับ ต่อไป

พรรคชาติพัฒนาครับ

นายประทีป กรัทธเวศ (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม นายประทีป กรัทธเวศ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครราชสีมา
 พรรคชาติพัฒนา สืบส่วนของกรรมาธิการของพรรคชาติพัฒนา ๑. ดอกเตอร์ชวาททอง
 ทองสวัสดิ์ ๒. นายสุนัย จุลพงศธร ๓. นางพรรณประภา อึนทรวิทยนันท์
 ๔. นางมาลีรัตน์ แก้วก่า ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้องครับ ต่อไปพรรคชาติไทย

เชิญครับ

นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรวิทย์ (ชลบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรวิทย์ พรรคชาติไทย จังหวัดชลบุรี ในสืบส่วนของ
 พรรคชาติไทย ขอเสนอ นางสาวกัญจนดา ติลปออาชา และนายพีรพันธุ์ พาลุสุข
 ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้องครับ ต่อไป

พรรคกิจสังคมครับ

นางมุกดา พงษ์สมบัติ (ขอนแก่น) : กราบเรียนท่านประธาน
 สภาที่เคารพ ดิฉัน นางมุกดา พงษ์สมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดขอนแก่น
 พรรคกิจสังคม ในสืบส่วนของพรรคกิจสังคม ขอเสนอ นายอำนาจ ชนะวงศ์
 ขอผู้รับรองค่ะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้องครับ ต่อไป

พรรคราษฎรครับ

นายสำเร็จ อัจฉริยะประสิทธิ์ (นนทบุรี) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
 ผม นายสำเร็จ อัจฉริยะประสิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนนทบุรี

พรรคราษฎร ในสัดส่วนของพรรคราษฎร ขอเสนอ นายปาน พึ่งสุจริต
ทอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้องครับ ต่อไป

พรรคเอกภาพครับ

นายไชยยศ สะสมทรัพย์ (นครปฐม) : กราบเรียนท่านประธาน
สภาที่เคารพ กระผม ไชยยศ สะสมทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครปฐม

พรรคเอกภาพ ในสัดส่วนของพรรคเอกภาพและพรรคประชากรไทยขอเสนอ

นายแก้วสรร อติโพธิ ทอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้องครับ ความจริง
พรรคเอกภาพในสัดส่วนนี้พรรคเดียวแหละครับ เสนอได้ ๑ ท่านเลยนะครับ

ต่อไปเป็นสัดส่วนของพรรคประชากรไทย พรรคเสรีธรรม พรรคพลังธรรม
และพรรคไทเสนอมมา ๑ ท่านครับ

นายทนต์ศักดิ์ เล็กอุทัย (อุดรดิตถ์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
ผม ทนต์ศักดิ์ เล็กอุทัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดอุดรดิตถ์ พรรคเสรีธรรม

ขอเสนอ นายปรีชา ภูริลดาพันธ์ ทอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้องครับ ต่อไปเชิญ
เลขาธิการฯ ครับ

นางศิริลักษณ์ ปั้นบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
 รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคณะกรรมการ
 สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๑. นายสุทัศน์ เงินหมื่น
 ๒. ศาสตราจารย์ประดิษฐ์ เจริญไทยทวี ๓. นางสาวศรีประภา เพชรมีสี
 ๔. นายบุญเลิศ คชายุทธเดช ๕. นายกุลพล พลวัน ๖. นายวศิน ถีรเวชญาณ
 ๗. นายนิพนธ์ ยะกิมิ ๘. นายอัษฎพร จารุจินดา ๙. นายเอกพร รักความสุข
 ๑๐. นายอดิสร เพียงเกษ ๑๑. ดอกเตอร์ผุสดี ตามไท ๑๒. นางเรืองรวี
 เกตุผล ๑๓. นายวิชรัตน์ ศรีถาวร ๑๔. นายอาร์เพ็ญ อุตระสินธุ์
 ๑๕. นายไพโรจน์ พลเพชร ๑๖. นายอำนวย คลังผา ๑๗. นายวิชัย
 ชัยจิตวณิชกุล ๑๘. ดอกเตอร์ชรินทร์น พุทธปวง ๑๙. นายลามศักดิ์
 ลามาโรจน์กิจ ๒๐. ดอกเตอร์ปรีชา สุวรรณทัต ๒๑. นายวิทยา แก้วภราดัย
 ๒๒. นายอิสสระ สมชัย ๒๓. นายพนินธิ สุริยะ ๒๔. นางรัชฎาภรณ์ แก้วสนิท
 ๒๕. นายนพดล ปัทมะ ๒๖. นายสุนัย จุลพงศธร ๒๗. ดอกเตอร์ธารทอง
 ทองสวัสดิ์ ๒๘. นางพรรณประภา อิศรวิทย์นันท์ ๒๙. นางมาลีรัตน์ แก้วก่า
 ๓๐. นางสาวกัญญา ศิลปอาชา ๓๑. นายพีรพันธุ์ พาลุสุข ๓๒. นายอำนาจ
 ชนะวงศ์ ๓๓. นายปาน พิงสุจวิต ๓๔. นายแก้วสรร อดิโพธิ และ
 ๓๕. นายปรีชา ภูริลดาพันธ์

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ระยะเวลาแปรญัตติครบ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) :

ท่านประธานครับ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น ขอเสนอระยะเวลาตามข้อบังคับครับ
(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ระยะเวลาแปรญัตติตามข้อบังคับ

ไม่มีผู้ใดขัดข้องนะครับ จะใช้ร่างฯ ใดเป็นหลัก เชิญครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) :

กระผมขอเสนอร่างฯ รัฐบาลเป็นหลักครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเสนอร่างฯ รัฐบาลเป็นหลักนะครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีผู้ใดขัดข้องก็ถือว่าใช้ร่างฯ

รัฐบาลเป็นหลักในการพิจารณาในวาระที่ ๒ นะครับ

ต่อไปเป็นต้นที่ ๖ ร่างพระราชบัญญัติการบริหารหุ้นส่วนและหุ้น
ของรัฐมนตรี พ.ศ. . . . ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ เชิญครับ

นายพิสิฐ ล้อาธรรม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :
กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม นายพิสิฐ ล้อาธรรม
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ขอกราบเรียนว่าคณะรัฐมนตรีขอเสนอ
ร่างพระราชบัญญัติการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี พ.ศ. . . . มาเพื่อ
ขอความเห็นชอบต่อสภาผู้แทนราษฎร เพื่อพิจารณาประกาศใช้เป็นกฎหมายต่อไป
โดยมีหลักการและเหตุผลดังนี้

หลักการ ให้มีกฎหมายว่าด้วยการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี
เหตุผล โดยที่มาตรา ๓๐๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
บัญญัติให้รัฐมนตรีต้องไม่เป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท หรือไม่คงไว้
ซึ่งความเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทต่อไป ทั้งนี้ตามจำนวนที่
กฎหมายบัญญัติ และหากรัฐมนตรีประสงค์จะได้รับประโยชน์จากกรณีดังกล่าวต่อไป
รัฐมนตรีต้องแจ้งให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติทราบ
ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง และต้องโอนหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือ
บริษัทดังกล่าวให้นิติบุคคล ซึ่งจัดการทรัพย์สินเพื่อประโยชน์ของผู้อื่น ทั้งนี้ตามที่
กฎหมายบัญญัติ ในการนี้รัฐมนตรีต้องไม่กระทำการใดอันมีลักษณะเป็นการเข้าไป
บริหารหรือจัดการใด ๆ เกี่ยวกับหุ้นหรือกิจการของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทดังกล่าว
จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสุรสิทธิ์

นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรัช (ชลบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรัช สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี
พรรคชาติไทย ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่จะต้องดำเนินการ
ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๐๙ อีกประการหนึ่งที่เป็นส่วนที่สำคัญที่สุดก็คือการสร้าง
ความโปร่งใสให้กับผู้ที่มาทำหน้าที่เป็นรัฐมนตรี ในมาตรา ๒๐๙ นี้ถ้าหากว่า
ผู้ที่เข้ามามีตำแหน่งยังไม่เป็นหุ้นส่วนหรือถือหุ้นในบริษัทก็ยังไม่สามารถ
กระทำได้ แต่ถ้าผู้ที่มีหุ้นอยู่แล้วก่อนที่จะเข้ามาเป็นรัฐมนตรี มีบทบัญญัติที่ห้ามไว้
ก็คือการที่จะคงไว้ในหุ้นส่วนหรือถือหุ้นในบริษัทได้เป็นไปตามจำนวนที่กฎหมายบัญญัติ
นอกจากนี้ถ้าหากว่ารัฐมนตรีท่านใดมีความประสงค์ที่จะได้รับประโยชน์ รัฐธรรมนูญ
ได้กำหนดให้รัฐมนตรีแจ้งต่อประธาน ป.ป.ช. ภายใน ๓๐ วัน ที่จะต้องดำเนินการ
โอนหุ้นให้กับนิติบุคคลซึ่งจัดการทรัพย์สินเพื่อประโยชน์ของผู้อื่น มี ๒ กรณี
บทบัญญัติที่เป็นสาระสำคัญจะอยู่ในมาตรา ๔ ผมอยากกราบเรียนว่าในสัดส่วนที่มี
ความสงสัยว่ารัฐมนตรีจะคงถือเอาไว้ จุดประสงค์ของรัฐธรรมนูญคงจะหมายถึงว่า
คงไม่ให้รัฐมนตรีเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องในฐานะที่ถือหุ้นเกินกว่า ๔๐ เปอร์เซ็นต์
หรือ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ก็แล้วแต่ ซึ่งจะเป็นหุ้นส่วนใหญ่ที่จะมีอำนาจในการบริหารได้
ในมาตรา ๔ กำหนดเอาไว้ให้รัฐมนตรีคงถือได้จำนวนไม่เกินร้อยละ ๕ จึงเป็น
ข้อสงสัยอย่างหนึ่งว่า ในจำนวนร้อยละ ๕ นั้นที่ได้กำหนดไว้ท่านมีหลักเกณฑ์อย่างไร
ในการที่จะกำหนด ในประการที่ ๒ ผมอยากกราบเรียนว่าในรัฐธรรมนูญฉบับนี้
ได้กำหนดเอาไว้เฉพาะในเรื่องของการเป็นหุ้นส่วนหรือถือหุ้นในห้างหุ้นส่วน
หรือบริษัทของรัฐมนตรีเท่านั้น แต่ในบทบัญญัติมาตรา ๔ ได้มีการเพิ่มเติมที่เกินไป
จากรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๐๙ ก็คือการให้ถือว่าหุ้นส่วนหรือหุ้นที่คู่สมรสหรือบุตร
ที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะให้นับเป็นหุ้นของรัฐมนตรีด้วย จุดเหล่านี้ผมมีความสงสัยว่า
การที่กำหนดเช่นนี้จะเป็นการเกินกว่าที่กฎหมายรัฐธรรมนูญกำหนดไว้หรือไม่
เนื่องจากกฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่จะกระทบสิทธิของบุคคลในเรื่อง
ของทรัพย์สินอย่างมาก คำว่า รัฐมนตรี จึงน่าจะหมายถึงตำแหน่งหน้าที่
ในทางการเมืองมากกว่า การที่จะไปรวมเอาทรัพย์สินไปรวมกับคู่สมรสและบุตร
นั้นย่อมหมายถึงว่าได้คำนึงถึงสภาพบุคคลตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
ซึ่งไม่น่าที่จะไปรวมถึงขนาดนั้น นอกจากนี้ผมอยากกราบเรียนว่า ถ้าหากกำหนด
ถึงทรัพย์สินของคู่สมรสหรือบุตรแล้วจะมีปัญหาที่จะไปกระทบต่อสินส่วนตัว

คู่สมรสนั้นได้ ซึ่งไม่น่าจะถือว่าเป็นเจตนาธรรม์ นอกจากนี้ผมอยากทราบเรียนว่า บุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ถึงแม้ว่าจะยังไม่บรรลุนิติภาวะ ไม่ว่าจะโดยอายุ หรือการสมรสก็ตาม แต่ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์นั้นได้กำหนดให้เด็ก บุคคลที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะนั้นสามารถดำเนินกิจกรรมบางประเภทได้ ดังนั้น ทรัพย์สินของคู่สมรสหรือว่าบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะดังกล่าวนี้ ถ้าหากนำไปรวม ให้ถือว่าเป็นของรัฐมนตรีแล้ว สิ่งเหล่านี้ผมคิดว่าน่าจะถือว่าเป็นการกระทบ ต่อบุคคลในเรื่องของสิทธิทางทรัพย์สินอย่างยิ่ง ถ้าหากว่ารัฐธรรมนูญจะกำหนด เอาไว้ว่า ให้รวมไปถึงทรัพย์สินของคู่สมรสหรือของบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะแล้ว ผมคิดว่ารัฐธรรมนูญน่าจะกำหนดเอาไว้ชัดเจน อย่างในมาตรา ๒๕๑ ได้ระบุไว้ ชัดเจนว่าบุคคลใดบ้าง ตำแหน่งในทางการเมืองที่จะต้องยื่นทรัพย์สินที่ระบุ เอาไว้ว่า ให้ยื่นบัญชีทรัพย์สินของคู่สมรสและบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะด้วย ดังนั้นผมคิดว่าตรงนี้น่าที่คณะกรรมการคงจะไปพิจารณากันอีกครั้งหนึ่งว่า ตรงนี้มีความเหมาะสมอย่างไร แต่อย่างน้อยที่สุด ณ วันนี้ผมอยากจะได้เรียน เพื่อเป็นคำถามสักหนึ่งผ่านท่านประธานไปยังท่านรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องว่า ในสิ่งเหล่านี้ที่จะระบุไว้หรือไม่ ถ้าหากเกรงว่าจะเป็นการถ่ายโอนกัน ผมคิดว่าในเรื่องของการทุจริตหรือว่าในส่วนที่รัฐมนตรีจะไปเกี่ยวข้องกับ ท่างหุ้นส่วน ผมคิดว่าในระบบของการตรวจสอบของเราเมื่ออยู่หลาย ๆ เรื่องแล้ว นอกจากในเรื่องของการตรวจสอบในบัญชีทรัพย์สินจะมีการตรวจสอบในเรื่อง ของการถอดถอนตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๐๓ และมาตรา ๓๐๔ นอกจากนี้ ยังมีกฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การดำเนินคดีอาญากับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองตามมาตรา ๓๐๘ ด้วย ผมคิดว่ากลไกเหล่านี้สามารถที่จะช่วยตรวจสอบนักการเมืองได้ที่อยู่แล้ว การระบุเช่นนี้อาจจะก่อให้เกิดปัญหา โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าหากว่ารัฐมนตรี ท่านใดเลือกที่จะ ไปให้องค์กรนิติบุคคลที่จัดการทรัพย์สินตามรัฐธรรมนูญนี้ได้

ผมอยากเรียนว่าในบทบัญญัติของมาตรา ๑๙ นั้นะครับ ที่กำหนดว่ารัฐมนตรีจะต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติภายใน ๙๐ วัน ผมอยากถามนิดหนึ่งว่า ถ้าหากว่านิติบุคคลที่จัดการทรัพย์สินไม่รับจัดการทรัพย์สินของรัฐมนตรีจะทำอย่างไร ในกระบวนการตรงนั้นผมเข้าใจดีนะครับว่าไปเลียนแบบจากอเมริกา ในระบบ บาย คลาส (By class) ซึ่งผมคิดว่าในระบบนี้จะมีความเหมาะสมแค่ไหนเพียงไร สำหรับเมืองไทย ผมก็ขอตั้งข้อสงสัยและก็ถ้าหากว่าท่านรัฐมนตรีจะตอบข้อสงสัยตรงนี้ได้ก็จะ เป็นพระคุณอย่างยิ่งครับ ขอกราบขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสุรพร

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม สุรพร ดนัยตั้งตระกูล พรรคความหวังใหม่จากจังหวัดร้อยเอ็ด ท่านประธานครับ ต่อกรณีร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ซึ่งเป็น เรื่องใหม่มากตามรัฐธรรมนูญที่ได้กำหนดไว้ นอกจาก ๒ ประเด็นที่ทางท่านผู้มีเกียรติจากจังหวัดชลบุรี เมื่อสักครู่นี้ได้ถามไปแล้วนั้น ผมมีคำถามที่จะต้องสอบถามต่อท่านรัฐมนตรีอยู่ ๒ - ๓ ประเด็นด้วยกัน

ประเด็นแรกก็คือ ตามมาตรา ๕ ในกรณีที่รัฐมนตรีประสงค์ที่จะได้รับประโยชน์จากการเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทเกินกว่าจำนวนที่จะกำหนดไว้ในมาตรา ๕ นั้น ใน (๑) กำหนดไว้ว่าให้รัฐมนตรีผู้นั้นแจ้งต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสามสิบวันนับตั้งแต่วันที่ได้รับแต่งตั้งเป็นรัฐมนตรี ใน (๒) ได้กำหนดไว้ว่าการโอนหุ้นส่วนหรือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทให้แก่นิติบุคคลนั้นให้กระทำภายในหกสิบวัน คำว่า ๖๐ วันนี้ นับตั้งแต่วันที่ทางประธาน ป.ป.ช. หรือว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้แจ้งหรือว่ารับทราบแล้วท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าเรานับเช่นนี้ก็คงจะหมายความว่า วันที่ได้รับแต่งตั้งเป็นรัฐมนตรีนั้นมีเวลา ๓๐ วัน ในการที่จะแจ้งให้แก่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบว่าจะรักษาหุ้นนั้นไว้ในจำนวน ๕ เปอร์เซ็นต์ของจำนวนหุ้นของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทนั้นไว้อยู่จำนวนเท่าไร โดยต้องแจ้งภายใน ๓๐ วัน หลังจากนั้นต้องนั่งรอหนังสือตอบจาก ป.ป.ช. เมื่อได้รับหนังสือตอบจาก ป.ป.ช. แล้วจึงจะแจ้งกลับไปว่าได้ทำการโอนหุ้นนั้นไปให้แก่นิติบุคคลใดตามสัญญาลักษณะใดไปให้ ป.ป.ช. ทราบภายใน ๖๐ วัน หลังจากที่ได้รับแจ้งจาก ป.ป.ช. ประเด็นคำถามผมก็คือว่า ทำไมต้องรอการแจ้งกลับจาก ป.ป.ช. ทำไม ๖๐ วันนี้ไม่เป็นที่ว่างเวลาของการดำเนินการในการโอนหุ้น และแจ้งต่อเนื่องกันไปเลยหลังจาก ๓๐ วันแรกแล้วว่า ตามที่ได้แจ้งมาตามหนังสือฉบับที่ ๑ นั้นว่าประสงค์ที่จะถือหุ้นไว้ และให้นิติบุคคลทำการดูแลผลประโยชน์ให้ก็ได้ทำการโอนหุ้นไปแล้วและการโอนหุ้นทั้งหมดนี้กระทำภายใน ๓๐ วัน

หลังจากวันแจ้ง ป.ป.ช. เพราะผมเห็นช่วงเวลาที่จะเป็นปัญหาในอนาคต
ในทางปฏิบัติก็คือ ถ้ามองว่าวันที่ ป.ป.ช. มีโอกาสในการที่จะเก็บเรื่องไว้
เพื่อจะแจ้งกลับมาสู่รัฐมนตรีท่านนั้นว่าทราบเรื่องแล้ว ช่วงตรงนี้จะ เป็นช่วงเวลา
ที่ไม่สามารถที่จะกำหนดได้ สิ่งที่จะเกิดขึ้นก็คือรัฐมนตรีไม่ทราบจะมีช่วงเวลา
ที่เหมาะสมอย่างไรในการปฏิบัติ ผมว่าถ้าจะออกกฎหมายแล้วนี้ ผมคิดว่า
ถ้า ๖๐ วันนี่เป็น ๖๐ วันนับแต่วันแจ้งครั้งที่ ๑ ให้แก่ ป.ป.ช. ทราบแล้ว
จะเป็นประโยชน์ในทางปฏิบัติมากที่สุด หรือถ้าหากว่าท่านมีวิธีการกำหนดที่ชัดเจน
มากกว่านั้น เช่น ๙๐ วัน นับแต่วันแจ้งก็จะเกิดห้วงเวลาที่เหมาะสมต่อกระบวนการ
ในการที่จะโอนหุ้นไปให้แก่นิติบุคคลที่จะรับผิดชอบแทน ในความเห็นผมถึงอยาก
จะถามว่า มันมีเหตุผลอะไรจึงต้องไปทิ้งช่วงเวลาเช่นนั้น หรือว่าเป็นเหตุผล
ในเรื่องของการทำงาน ของ ป.ป.ช. ผมคิดว่าไม่น่าจะเป็นเหตุผลจะมา
กำหนดเวลาช่วงนี้ แต่กำหนดเวลาของการถ่ายโอนหุ้นส่วนต่างหากที่เป็นเรื่อง
สำคัญต่อการกำหนดเวลาเช่นนี้ -----

ประเด็นที่ ๒ ท่านประธานที่เคารพ ที่จะต้องสอบถามใน (๒) ของมาตราเดียวกันครับ คือ ให้รัฐมนตรีแจ้งเป็นหนังสือให้ประธาน ป.ป.ช. ทราบภายในสิบวันนับแต่วันโอนหุ้นส่วนหรือหุ้นนั้น คำว่า สิบวันนับแต่วันโอนนั้น หมายถึง การเซ็นหนังสือสัญญาในการที่จะโอนหรือวันที่มีการโอนบรรลุแล้ว ตามกระบวนการของบริษัทหรือว่าห้างหุ้นส่วนจำกัดนั้น เพราะว่าถ้ากำหนด ๑๐ วันตรงนี้โดยที่ไม่มีรายละเอียดจะไปขยายความคำว่า สิบวัน นั้นก็จะ เป็นปัญหาในการตีความ เพราะผมมาดูในมาตรา ๑๐ นั้นใช้คำว่า สิบวันนับแต่ วันลงนามในสัญญา เมื่อลงนามในสัญญาแล้วเราต้องแจ้งไปสู่อัยการหรือว่าห้างหุ้นส่วน ที่เราถือหุ้นอยู่หรือไม่ว่าหุ้นที่เราถืออยู่นั้นบัดนี้ได้ถูกโอนไปเป็นอำนาจแห่ง ความรับผิดชอบและดูแลผลประโยชน์โดยนิติบุคคลอื่น ตรงนี้ก็ เป็นกระบวนการ ที่อยู่ในห้วงเวลา ๑๐ วันหรือเปล่า ตรงนี้คือคำถามที่ผมอยากจะถาม รัฐมนตรี ต้องอธิบายนะครับ เพราะว่า เป็นทางปฏิบัติเหมือนกัน เป็นความเข้าใจต่อเรื่องใหม่ ที่กำลังเกิดขึ้น

ประเด็นที่ ๓ ที่ผมอยากจะเรียนถามก็คือว่า ในระหว่างที่เป็น รัฐมนตรีอยู่นั้น กระบวนการทั้งหมดผ่านไปเรียบร้อยแล้ว บังเอิญมีเหตุที่จำเป็น ที่ต้องได้มาซึ่งหุ้นส่วนของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทก็ตาม อาจจะได้เป็นเพราะเนื่องจาก ไปเป็นทายาทหรือได้รับการโอนหรือเป็นมรดกหรือด้วยเหตุใดเหตุหนึ่งมา จะมี วิธีการปฏิบัติเช่นใด เนื่องจากกฎหมายฉบับนั้นไม่ได้เขียนไว้ในกรณีที่ได้ถือหุ้น อยู่ในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทในช่วงเวลาของการเป็นรัฐมนตรีอยู่ หรือจะอนุโลม ตามมาตราใดมาตราหนึ่งหรือไม่ ตรงนี้ก็เป็นคำถามที่จะเกิดขึ้น ถ้าหากเรายัง ไม่เขียนกฎหมายให้ครอบคลุมต่อเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ๓ ประเด็นตรงนี้ ผมใคร่ขอกราบเรียนถามครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณชัย

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม

นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ พรรคเอกภาพ ท่านประธานครับ คือกระผมส่งสารรัฐมนตรีที่กฎหมายรัฐธรรมนูญบังคับท่าน เหลือเกินครับ ส่งสารมาก ๆ เสียด้วย กฎหมายฉบับนี้ออกไปแล้วถ้าไม่ออก ก็ผิดกฎหมายรัฐธรรมนูญอีก จำเป็นต้องออกครับ แต่เราทราบว่าคนที่ เป็น รัฐมนตรีในปัจจุบันแต่ละคนมีสตางค์ทั้งนั้น ไม่มีสตางค์เป็นรัฐมนตรีไม่ได้ครับ ทุกพรรคการเมือง ท่านประธานครับ กระผมจึงมีความเห็นใจเป็นอย่างมาก ผมเรียนถามท่านประธานผ่านไปยัง ฯพณฯ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง

ถามว่า ลูกของรัฐมนตรี เมื่อแต่งงานกันใหม่ ๆ ลูกคนแรกเกิดมาพร้อมกับแม่ หรือ ปู่ ย่า ตา ทวด มีหุ้ก็ยกหุ้ให้หลานไป แล้วปรากฏว่าหลานคนนั้นรักมาก ปู่ ย่า ตา ทวด ก็ทำพิธีกรรมเลยยกให้ทั้งหมดถ้าตายไป ที่นี้ประเด็นปัญหา ก็เกิดขึ้นเมื่อได้รับเลือกตั้งชุดใหม่ชุดต่อไปแล้วก็ได้รับโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง ให้เป็นรัฐมนตรี เสร็จแล้วท่านรัฐมนตรีก็ต้องเอาหุ้ของลูกกับของเมียไปขาย ถ้าไม่ขายก็ต้องโอนให้ แล้วโอนให้ใครท่านประธาน เพราะเงิน ๆ ทอง ๆ เป็นทองที่บาดหัวใจนะครับ โอนให้ไปเหมือนกับบางท่านที่ทราบ ๆ มาะครับ ให้คนอื่น พอผูกมัดทรัพย์ เข้าไปให้คนอื่นไปเป็นคนที่พักเงินไว้ ผลสุดท้าย พอได้เงิน ทรัพย์อันนั้นคืนมาก็เอาไปเจียบอย่างนี้เป็นต้น กรณีอย่างนี้เกิดขึ้น ในประเทศไทยแล้วครับ ผมจึงประธานทราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพว่า เราจะทำอย่างไรครับ หาวิธีการอย่างไร แต่ว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เขาทำ ดีมาก เขาต้องการให้รัฐมนตรีทุกคนใครที่จะเสียสละมาเป็นรัฐมนตรีนั้นต้องสะอาด ต้องใส ต้องเอาผ้าแพรหรือเอาบริสฟอกแล้วพอกอีกให้สะอาดจริง ๆ คือหมายความว่า ต่อไปคนที่จะเป็นรัฐมนตรีไม่มีสตาจก็ก็เป็นรัฐมนตรีได้ ผมว่าเป็นไม่ได้หรอกครับ ท่านประธาน รับรองหมื่นเปเปอร์เซ็นต์เลยครับ การเลือกตั้งสมัยหน้าคนที่จะเป็น รัฐมนตรีต้องมีสตาจทั้งนั้น เพราะว่าเลือกตั้งเสร็จแล้วได้รับโปรดเกล้าฯ ให้เป็น รัฐมนตรีต้องลาออก ลาออกแล้วก็ต้องให้คนไปสมัครอีก เช่น ท่านโชคสมาน อย่างนี้เป็นต้น ประธานโทษที่เอ่ยนามชาวอุดรธานีรู้จักท่านโชคสมาน สีลาวงษ์ อยู่แถบ ๆ ไม่ต้องเสียสีกบาทท่านก็เป็นรัฐมนตรี อย่างนี้เป็นต้น -----

กระผมจึงประทานคราบเรียนด้วยความเคารพท่านประธานว่า มาตรา ๘
 มาตรา ๕ เป็นมาตราที่บาดหัวใจของคนที่จะเป็นรัฐมนตรีต่อไป แต่กระผม
 เข้าใจว่าเมื่อกฎหมายฉบับนี้ออกไปแล้ว คนที่เป็นรัฐมนตรีปัจจุบัน
 ก็จำเป็นต้องอยู่แล้ว และอยากจะประทานคราบเรียนถามต่อไปอีกว่า หัน
 ผู้ทรงหน้าที่เป็นรัฐมนตรีอยู่ปัจจุบันเยอะครับ และคนที่กำลังจะเตรียมเป็น
 นายกรัฐมนตรีต่อไปก็มีหันมหาศาลที่ทราบ ๆ มาเขาจะทำอย่างไรครับ
 นอกจากจะต้องหาเสียงข้างมากมาแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ หรือมา
 ยกเลิกร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่คงจะเป็นไปได้ยากครับท่านประธาน
 ฉะนั้นหนักติดหลังของสภาแห่งนี้ ถ้าไม่ออกร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็ทำไม่ได้
 เพราะว่า สสร. เขาขีดเส้นไว้เอาไว้ ผมจึงมีความเห็นใจ ๖๗๗
 รัฐมนตรีทั้งหลาย อย่าว่าท่านอย่างนั้นอย่างนั้นเลย คือปัญหาแม้แต่คนไม่ได้เล่น
 การเมือง แต่กระโดดมาเล่นการเมืองอย่าง ๖๗๗ รัฐมนตรีช่วยว่าการ
 กระทรวงการคลังที่นั่งอยู่ข้างบนเหมือนกันครับ ท่านก็ต้องมีการะหนัก ต้องแจ้ง
 ป.ป.ป. แล้ว เตี้ยว ป.ป.ช. อีก เตี้ยวก็ตรวจสอบอะไรร้อยแปดอย่างที
 เพื่อนสมาชิกของกระผมจากจังหวัดชลบุรีได้เรียนแล้ว ปัญหาร้อยแปดครับ
 ต่อไปคนที่จะเล่นการเมืองคงจะหนักกัน ก็ดีเหมือนกันครับจะได้หาคนที่
 นายกรัฐมนตรีที่ไม่มีเงินไม่มีทองเหมือน ๖๗๗ ชวน หลีกภัย อย่างนี้เป็นต้น
 ก็จะได้ไปอย่างหนึ่ง ฉะนั้นกระผมประทานคราบเรียนว่า ท่านมีอะไรทำไม่จึง
 ไม่ตัดคำว่า คู่สมรสกับบุตร ออก เพราะอะไรครับ อยากจะทราบตรงนี้
 เพราะว่ารอนสิทธิ กฎหมายรัฐธรรมนูญเขาบัญญัติไว้ชัดเจน เรื่องสิทธิเสรีภาพ
 ที่นี้ไปเอาสิทธิของเขา ไม่รู้เขาจะหย่ากันเมื่อไร ลูกอาจจะไปอยู่กับแม่
 ตัวเองบางทีพอเป็นรัฐมนตรีต้องทำสัญญาไปทำใบหย่าจากอ่า เกอทันที
 กระผมเข้าใจอย่างนั้น ฉะนั้นคนที่จะเป็นรัฐมนตรีต่อไป ผมคิดว่าจำเป็นต้อง
 เตรียมใบหย่าเอาไว้แล้ว อย่างท่านสุวัชร พะลัง อย่างนี้เป็นต้น
 ประทานโทษที่พาดพิงไปถึงจังหวัดชุมพรนิดหน่อย ด้วยเหตุผลที่กระผมประทานคราบ
 เรียนด้วยความเคารพ อย่างนี้เป็นต้น ก็อยากจะทราบเหตุทราบผลว่า
 ถ้าเราตัดข้อความตรงนี้ได้ไหมครับ กราบขอพระคุณท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณอรรถสิทธิ์ครับ

นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม อรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครพนม
 พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานที่เคารพ ผมขออนุญาตใช้เวลาในสภาแห่งนี้

สั้น ๆ นะครับ เพื่อที่จะกราบเรียนถึงข้อสงสัยของกระผมที่จะกราบเรียน
ท่านประธานผ่านไปยัง ฯพณฯ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ซึ่งเป็น
ผู้เสนอกฎหมายฉบับนี้ในนามคณะรัฐมนตรี ผมมีความสงสัยใน ๒ ประเด็นด้วยกัน

ประเด็นแรก ก็คล้ายคลึงกับที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติจากจังหวัด
บุรีรัมย์ ท่านชัย หิตชอบ ขอประทานอภัยที่ต้องเอ่ยนามได้อภิปรายไปแล้ว
ซึ่งผมจะไม่กล่าวซ้ำในรายละเอียด เพียงแต่กระผมอยากจะต้องตั้งข้อสังเกตว่า
ในประเด็นเรื่องหุ้นส่วนหรือหุ้นที่คู่สมรสหรือบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะของ
รัฐมนตรีถืออยู่ให้นับเป็นรวมเป็นหุ้นของรัฐมนตรีด้วยนั้น กระผมมีข้อสงสัย
ที่อยากจะเรียนว่า ในรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๐๙ ได้บัญญัติไว้เพียงว่า รัฐมนตรี
ต้องไม่เป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท บัญญัติไว้เพียงรัฐมนตรี
เท่านั้น แต่ในร่างกฎหมายฉบับนี้ซึ่งออกโดยคณะรัฐมนตรี ได้กล่าวรวมถึง
หุ้นของคู่สมรสหรือบุตร ซึ่งผมคงไม่ต้องกล่าวถึงเหตุผลเพิ่มเติมที่ท่านสมาชิก
ได้กรุณาพูดถึงไปแล้วว่า ผมเห็นว่าถ้าระบุไว้อย่างนี้ก็จะเป็นการแย้งหรือขัดกับ
รัฐธรรมนูญไปในตัว กฎหมายฉบับนี้ก็จะไม่มีผลในทางปฏิบัติ อาจจะมีปัญหาในการ
ที่จะนำมาใช้ปฏิบัติต่อไป

ประเด็นที่ ๒ ที่ผมอยากจะกราบเรียนถาม คือกรณีในร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ คือร่างพระราชบัญญัติการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี พุทธศักราช
จะเห็นได้ว่ามีข้อความที่ค่อนข้างจะทำให้เกิดความรู้สึกว่าอาจจะขัดหรือแย้ง
กับรัฐธรรมนูญ หรือเทียบนอกเหนือจากที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้อีกข้อความหนึ่ง
ในมาตรา ๙ ตรีบทว่าประธานที่เคารพ มาตรา ๙ (๒) รายละเอียดเกี่ยวกับ
วิธีการจำหน่ายจ่ายโอนหุ้นส่วนหรือหุ้น วิธีการจัดการหุ้นส่วนหรือหุ้น และการจัดหา
ผลประโยชน์ในหุ้นส่วนหรือหุ้นที่รับโอน ซึ่งจะต้องไม่มีลักษณะเป็นการกำหนด
กรอบการจัดการหรือการจัดการผลประโยชน์ที่รัฐมนตรีอาจครอบงำหรือมีส่วนร่วม
รับรู้ในการจัดการหรือจัดหาผลประโยชน์-----

คำว่า มีส่วนรับรู้ ได้ปรากฏอยู่ในร่างกฎหมายฉบับนี้ถึง ๓ มาตราด้วยกัน
 ที่ผมพบในขณะนี้มีระบุไว้หรือว่ายังมีปรากฏอยู่ในมาตรา ๑๑ ที่บอกว่า
 ห้ามมิให้รัฐมนตรีกระทำการใดอันมีลักษณะเป็นการเข้าไปบริหาร ครอบงำ
 มีส่วนรับรู้หรือออกคำสั่งเกี่ยวกับการจัดการหุ้นส่วนหรือหุ้นหรือการจัดการหา
 ประโยชน์ในหุ้นส่วนหรือหุ้น แล้วยังปรากฏในมาตรา ๑๒ อีก คือระบุไว้ว่า
 ห้ามมิให้นิติบุคคลใดยินยอมหรือดำเนินการด้วยวิธีการใด ๆ เพื่อให้รัฐมนตรี
 มีโอกาสเข้าไปบริหาร ครอบงำ มีส่วนรับรู้ ซึ่งผมสงสัยว่าตรงนี้อะไรมาเป็น
 เครื่องวัด เอาความรู้สึกมาเป็นเครื่องวัด แล้วยจะเอาความติดกันอย่างไร
 กระผมเข้าใจเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้ว่าผู้ร่างฯ หรือความตั้งใจที่จะให้
 เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญนั้นคือต้องการให้มีการตรวจสอบผู้ที่เข้า
 ไปทำหน้าที่บริหารประเทศชาติบ้านเมืองให้มีความบริสุทธิ์ยุติธรรม เข้าไป
 ด้วยมือที่สะอาด ออกมาด้วยมือที่สะอาด แต่ถ้าหากว่าจะเอาถ้อยคำอย่างนี้
 มาระบุไว้ในกฎหมาย ผมเกรงว่าจะมีปัญหาในทางปฏิบัติ เพราะว่าในรัฐธรรมนูญ
 มาตรา ๒๐๔ ซึ่งกระผมขออนุญาตท่านประธานได้อ่านในวรรคสอง ก็เพียงแต่
 ระบุไว้ว่า ห้ามมิให้รัฐมนตรีผู้ใดกระทำการใดอันมีลักษณะเป็นการเข้าไป
 บริหารหรือจัดการใด ๆ เกี่ยวกับหุ้นหรือกิจการของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทดังกล่าว
 ไม่มีตรงไหนที่จะระบุห้ามเอาไว้ว่ามีส่วนรับรู้ก็เป็นความผิด เป็นความไม่
 เหมาะสมตรงนี้ เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็อาจจะกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยัง
 ๗๗๗ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังว่าที่มาที่ไปของถ้อยคำที่ท่านสมาชิก
 ผู้ทรงเกียรติได้กรุณาอภิปรายไปแล้วหลายท่าน และตัวกระผมได้ลุกขึ้นมาเรียน
 ถ้ามตรงนี้นั้น มีที่มาที่ไปอย่างไร แล้วท่านมีเจตนารมณ์อย่างไร จึงบรรจุถ้อยคำ
 หรือว่าได้บัญญัติถ้อยคำที่นอกเหนือจากถ้อยคำในรัฐธรรมนูญที่ได้ระบุไว้ที่ได้เขียน
 เอาไว้ตรงนี้นะครับ เพราะผมเป็นห่วงว่าถ้าหากว่ายังคงไว้ถ้อยคำนี้ ถ้าไปปรากฏ
 เอาไว้ผลในทางปฏิบัติก็จะมีปัญหาหรืออาจจะไม่มีผลใด ๆ เพราะถ้าหากว่ามี
 การตีความเกิดขึ้นว่ากฎหมายฉบับนี้ขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญ มันก็จะมีปัญหา
 ในทางปฏิบัติต่อไป ฉะนั้นก็ขอตั้งข้อสังเกตและตั้งเป็นคำถามท่านประธานผ่านไปยัง
 ๗๗๗ รัฐมนตรีเพียง ๒ ประเด็นนี้ครับ ได้กรุณาตอบผมด้วย ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสุนัยครับ

นายสุนัย จุลพงศธร (นครสวรรค์) : ท่านประธานสภาที่เคารพครับ

กระผม สุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดนครสวรรค์
 พรรคชาติพัฒนา ท่านประธานครับว่ากันจริง ๆ แล้วกฎหมายฉบับนี้ก็คงจะไม่มี

ทางอื่นใดต้องให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญนั้น กระผมเองแม้จะอยู่ในส่วนของรัฐบาล ก็จริง ก็มิได้หมายความว่า จะสนับสนุนด้วย เพราะความเป็นรัฐบาลเท่านั้น แต่เห็นว่า เป็นเรื่องของเหตุผลแล้วก็โดยหลักการนั้นน่าจะถูกต้อง และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ต้องเป็นไปตามรัฐธรรมนูญอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กราบเรียนไปแล้ว แต่มีประเด็นสำคัญที่ว่า ตามรัฐธรรมนูญนั้นก็ได้อำหนดไว้กว้าง ๆ เท่านั้นเองว่า ตัวรัฐมนตรีต้องไม่เป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท หรือคงไว้ ซึ่งความเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทต่อไป ในเนื้อความนั้นก็คงจะกำหนดในส่วนกว้าง ๆ เท่านั้น แต่เมื่อมีการร่างเป็นตัวพระราชบัญญัติแล้ว ในมาตรา ๕ นั้นให้ขยายรวมถึงว่า หุ้นส่วนหรือหุ้นที่คู่สมรสหรือบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะของรัฐมนตรีถืออยู่ให้นับรวมเป็นหุ้นของรัฐมนตรีด้วย นั้นหมายความว่า โดยหลักการต้องถอนออก ท่านรัฐมนตรีครับโดยหลักการเราเห็นด้วย แต่ว่าถ้าเราจะได้พิจารณาถึงความเป็นจริงในรายละเอียดของโครงสร้างทางการเมืองนั้น ท่านประธานที่เคารพครับ ระบบที่เราดำรงอยู่วันนี้เขาเรียกว่า ระบบประชาธิปไตย

ถ้าว่ากันจริง ๆ ให้เต็มขั้นเขาเรียกว่า ประชาธิปไตยแบบทุนนิยม เป็นสิ่งที่หลักเลียงไม่ได้ เพราะเป็นระบบของพลเรือน ท่านประธาน คนที่เป็นนักการเมืองทุกคนที่นั่งอยู่ที่นั่นท่านได้เป็นรัฐมนตรีทุกท่านไม่มีเงินเดือนประจำจากระบบราชการที่จะจุนเจือครอบครัวได้ ส่วนใหญ่ก็ต้องประกอบธุรกิจส่วนตัว นี่คือความเป็นจริงของระบบเลย ที่ทุกคนเป็นพลเรือนครับ แต่ว่าการดำเนินการออกกฎหมายให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญฉบับนั้น กระทบเห็นว่ากำลังดำเนินการที่ก้าวล่วงเข้าไปในจุดที่เรียกว่า ทำให้ตัวรัฐมนตรีนั้นไม่สามารถดำรงอยู่ได้ กระทบเองกล่าวในเรื่องนี้เพื่อปกป้องตนเองหรือ มิได้ครับ ผมไม่ได้มีหุ้นส่วนมากมายอะไรขนาดนั้น ท่านประธาน แต่เราต้องยอมรับความเป็นจริงว่า คนที่จะขึ้นมาเป็นรัฐมนตรีมาเป็นผู้บริหารประเทศชาตินั้นเราต้องการคนดีครับ เราต้องการคนดี เราต้องการคนที่มีความรู้ความสามารถ แต่ว่าถ้าเราออกกฎหมายในลักษณะขีดเส้นตายถึงขนาดนั้นลูกก็ไม่ได้ เมียก็ไม่ได้ รัฐมนตรีในฐานะปานกลาง รัฐมนตรีในฐานะที่ยากจนมีหลายท่านครับ ความจริงใน ครม. ชุดนี้เราก็เรียงตัวได้ครับ เพราะว่าท่านได้โช้วทรัพย์สิ้นแล้ว ทอประทานโทษเถอะครับ ยกตัวอย่างท่านโชคสมานอย่างนี้ ใครก็รู้ท่านเป็นรัฐมนตรีโดยไม่ได้เริ่มต้นจากเงิน ท่านชานี ศักดิ์เศรษฐ์ จากพรรคประชาธิปัตย์ ท่านพิโนจ จารุสมบัติ จากพรรคเสรีธรรม ไม่ใช่คนที่เกิดบนกองเงินกองทอง ไม่ได้เป็นนักธุรกิจขนาดใหญ่ หมายความว่า ต่อไปนี้คนที่ฐานะปานกลางหรือกลาง ล่าง ขึ้นเป็นรัฐมนตรีก็คือท่ามาหาเงินไม่ได้เลย ประกอบธุรกิจไม่ได้เลย จะต้องอยู่ในเงื่อนไข้อย่างมาก ผมถามหน่อยเถอะครับว่า การจะดำรงตนเป็นนักการเมืองที่นั่นไม่ต้องท่ามาหาเงินหรือครับ ไม่ต้องทำธุรกิจใด ๆ เลยใช้ไหมครับ แม้กระทั่งหุ้นให้บริษัทว่าความก็ไม่ได้ การดำเนินการเช่นนี้ผมเกรงว่า การที่เราจะออกกฎหมายเพื่อให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญและเทียบก้าวล่วงเข้าไปในส่วนที่เป็นจุดของครอบครัวนั้นด้านหนึ่งเป็นผลดีครับ แต่อีกด้านหนึ่งนั้นเท่ากับส่งเสริมไม่ให้เกิดคนที่อยู่ในฐานะที่มีความรู้ความสามารถจะเข้ามาบริหารบ้านเมืองนั้นก้าวขึ้นมาได้ยากที่สุด ส่วนคนที่เกิดบนกองเงินกองทองแล้วมีฐานธุรกิจใหญ่โตแล้ววางเสียให้หมดก็ได้ แล้วคนอื่นก็ดำเนินการไป แทนที่จะเป็นคนที่จะไปพาดฟันความไม่ถูกต้อง อีกคนหนึ่งก็มาพาดฟันความถูกต้องด้วยท่านประธาน ผมคิดว่ากฎหมายฉบับนั้นโดยหลักการเห็นด้วยครับ แต่ว่าในรายละเอียดนั้นผมเกรงว่าจะดำเนินการได้ในลักษณะคล้าย ๆ รูปแบบเท่านั้นเอง และจะเป็นผลร้ายเพราะอะไรครับ โดยพื้นฐานความมุ่งหมายนี้

โดยความรู้สึกของตัวหนังสือในรัฐธรรมนูญ โดยความรู้สึกของตัวหนังสือ
ในร่างพระราชบัญญัตินั้นเป็นความไม่ไว้วางใจพลเรือนที่ขึ้นมาเป็นผู้บริหารประเทศ
ท่านประธาน ความรู้สึกเช่นนี้คนที่อยู่ในสภาแห่งนี้จะต้องร่วมกันทำความเข้าใจ
นี่เป็นความคิดของอมาตยาธิปไตยโดยแท้จริงครับ คนที่จะได้รับความไว้วางใจ
ส่วนใหญ่ ขอประธานโฆษ เป็นแต่ข้าราชการชั้นสูงเท่านั้นเอง ท่านประธาน
รัฐมนตรีคนหนึ่งถ้าไม่ได้รับความร่วมมือจากปลัดกระทรวงทำการทุจริตได้ไหมครับ
ที่เขาทำทุจริตกันเขาแบ่งเฉพาะรัฐมนตรีหรือครับ เขาไม่ได้แบ่งปลัดกระทรวง
หรือหรือครับ ท่านประธานรัฐมนตรียากจนพอหาได้ ส.ส. ยากจนเยอะครับ
ท่านหาปลัดกระทรวงยากจนให้ผมดูสักท่านหนึ่งได้ไหมครับ ท่านหาอธิบดียากจน
ให้ผมดูสักคนหนึ่งได้ไหมครับ -----

นี่คือกรอบความคิด รากเง้าที่ร้ายแรงที่สุดที่สะสมมาในระบบอมตยาธิปไตย
คนเป็นข้าราชการนั้นเขาอยากเป็นกัน ตามกรอบความคิดเดิมคือ กินข้าวร้อน
นอนตื่นสาย ท่านประธานครับ สุภาจิตไทยที่ฝังรากลึกมาเป็นร้อย ๆ ปีเขาพูดกัน
มาเยอะแยะว่า สิบพ่อค้าไม่เท่าหนึ่งพระยาเลี้ยง นี่เป็นพื้นฐานการดูถูก
เหยียดหยามพลเรือน พ่อค้า เมื่อนักธุรกิจ พ่อค้าก้าวขึ้นมาเป็นนายกรัฐมนตรี
อันแรกเลยคือฉันไม่ไว้วางใจเธอเลย เพราะ เธอเป็นพ่อค้า และถ้าเราดูถูก
พ่อค้าการปกครองของเรา การขับเคลื่อนระบบเราจะขับเคลื่อนได้อย่างไร
เราจึงเทียบพ่อค้าที่ทุจริตต่างหาก เราจึงเทียบนักธุรกิจที่ผูกขาดระบบต่างหาก
เราจึงเทียบนักธุรกิจที่ไม่เดินไปตามกลไกของระบบต่างหาก ท่านประธานครับ
ถ้ากฎหมายออกมาอย่างนี้ก็เท่ากับบีบให้คนที่ขึ้นมาเป็นเสนาบดีบริหารประเทศนั้น
ต้องโกหกชาวบ้าน ต้องปกปิดความจริงทั้งหมด สร้างภาพขึ้นมาเท่านั้นเอง
ผมเองไม่อยากจะก้าวล่วงขึ้นไปกล่าวหรือเปรียบเทียบ แต่เพื่อให้เห็นชัด
ท่านประธานครับ มีอีกองค์กรหนึ่งเครื่องครัดมากกว่าท่านรัฐมนตรีด้วย องค์กรนี้
เราเจ็บปวดมากที่สุด วันนี้เราเห็นภาพข่าวอะไรที่ไม่ดีทั้งนั้น นั่นคือองค์กร
ด้านการศึกษา ขอประธานโทษครับ กฎระเบียบถึงขนาดจับเงินไม่ได้นะครับ
พระภิกษุจับเงินไม่ได้นะครับ บางนิกายจับเงินไม่ได้ ผมเป็นลูกศิษย์วัด เวลา
พระจะซื้อโอเลี้ยงจับเงินไม่ได้ เอาเงินเก็บไว้ในหนังสือแล้วก็เปิดเอาหีบไป
ซื้อโอเลี้ยงที่ ลูกศิษย์หีบเงินจากหนังสือไปซื้อโอเลี้ยง แต่ตัวเองจับไม่ได้
สังคมไทยเราจะเดินไปบนรูปแบบเท่านั้นหรือครับ ไม่ใช่เดินไปบนเนื้อหาหรือ
หรือครับ ท่านประธานครับ ความจริงเรื่องนี้ผมก็รับหลักการ แต่ขอยกมือให้ท่าน
กตเห็นด้วยทันที แต่วก่อนที่เราจะเดินไปข้างหน้า นั้น ผมคิดว่าเรื่องยิ่งใหญ่
ที่สุดวันนี้ เราต้องทำความเข้าใจที่ถูกต้องต่อระบบการปกครองของเรา
เสียก่อน เราปฏิเสธพ่อค้าได้อย่างไร ก็ในเมื่อคนที่จะต้องลงผู้แทนราษฎรนั้น
เป็นข้าราชการประจำไม่ได้ ก็ต้องทำธุรกิจส่วนตัวทั้งนั้น ผมก็ต้องว่าความ
ผมก็มีตีกาให้เขาเช่า ก็ต้องทำธุรกิจทั้งนั้น แต่อย่าลืมว่าในคณะรัฐมนตรีนั้น
ถูกตรวจสอบโดยระบบสังคมตลอดเวลา สื่อมวลชนวันนี้มีเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ
ที่จะตรวจสอบสิ่งเหล่านี้ได้ แม้แต่ถ้าเราจะเปิดโอกาสให้ภรรยาของ
รัฐมนตรีถือหุ้นได้ก็ไม่รอดพ้นจากสายตาของสื่อมวลชนไปได้ ถ้ามีการกระทำ
ทุจริตหรือใช้อำนาจโดยมิชอบ ก็ปรากฏโดยชื่อของภรรยาของรัฐมนตรีคนนั้นเอง
ถ้าเขาทำอย่างนี้เสร็จลงใต้ดินหมดตอนนี้ ตั้งนาย ก นาย ข เป็นตุ๊กตาขึ้นแทนหมด

แล้วปฏิเสธความถูกต้องโดยเนื้อหา แต่ยอมรับความถูกต้องโดยรูปแบบ อันนี้เป็น
๒ สิ่งที่ทำทาบทางความคิดทางการเมืองครับท่านประธาน แต่กฎหมายทั้งหมด
นอกจากกำหนดอย่างนี้แล้วในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๑๐ ยังได้กีดกันให้สมาชิก
สภาผู้แทนราษฎร หรือนัยหนึ่งก็คือข้าราชการการเมืองนั้น ออกไปจากระบบ
ธุรกิจอีก ท่านประธานครับ นักการเมืองทั้งหมดได้ถูกสร้างภาพทำลาย ผมไม่ได้
ปฏิเสธว่านักการเมืองไม่ดีไม่มี มีครับ แต่ว่าระบบกำลังดำเนินการในลักษณะ
ที่ไม่เป็นจริง ความมุ่งหมายของกฎหมายนั้น ต้องการสร้างกติกาในเรื่อง
ความสุจริตในการบริหารราชการแผ่นดิน ผมเห็นด้วยครับ อันนี้ต้องเห็นด้วยเลย

แต่ว่าด้วยวิธีการอย่างนี้นั้นจะไม่ได้รับผลตามมุ่งหมาย เอาเถอะครับกฎหมายจะผ่านไปเห็นด้วยในหลักการในรายละเอียดไปว่ากัน บังเอิญผมไม่ได้เป็นกรรมาธิการวิสามัญในกรณีนี้ ผมจึงต้องกล่าวถึงในเรื่องนี้ ผากแนวความคิดไว้ว่า เมื่อเราจะตั้งหลักกันตรงนี้จริง ๆ ทำให้ถูกต้องจริง ๆ นั้น ผมถามว่าข้าราชการประจำโดยระบบนั้นอยู่ตรงไหนครับ วันนี้มืออืดดี วันนี้มีปลัดกระทรวงนั่งอยู่ในกรรมการเป็นผู้ถือหุ้นอยู่ในระบบธนาคารด้วยครับ เขาเอื้อประโยชน์กันได้อย่างสบาย เพราะว่าข้าราชการประจำนั้นไม่ได้ถูกตรวจสอบโดย ๔ ปี เลือกตั้งครั้งหนึ่งครับ ไม่ได้ถูกตรวจสอบโดยกลไกการสื่อสาร ไม่ได้ถูกตรวจสอบโดยสื่อมวลชน เพราะมองไม่เห็น นั่งอยู่ในกระทรวงอยู่ในห้อง อยู่ตามหน่วยงานต่าง ๆ แต่คนเหล่านี้ท่านไปตรวจดูกรรมการธนาคารสิครับ ๑๖ ธนาคารมีประธานบอร์ด (Board) เป็นข้าราชการประจำด้วย แล้วอย่างนี้คือการป้องกันการทุจริตได้อย่างไร การป้องกันการทุจริตโดยอาศัยกลไกตามรัฐธรรมนูญออกกฎหมายกันขณะนี้แน่ ขอฝากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และท่านรัฐมนตรีช่วยฯ ด้วยครับ ต้องยกร่างอีกฉบับหนึ่งครับ ว่าด้วยการควบคุมข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ด้วยเหมือนกันครับ อันนี้จึงจะเป็นกลไกสำคัญ ถ้าจะดำเนินการต้องดำเนินการควบคู่กัน ด้วยความเคารพอย่างยิ่ง ท่านประธานที่เคารพ ผมไม่ได้มีความรู้สึกใด ๆ ในการโกรธเกลียด หรือไม่พึงพอใจต่อข้าราชการประจำแต่อย่างใดหาไม่ แต่ผมเห็นว่าโดยกลไกของการดำเนินการวันนี้แน่ ถ้าจะให้มันเป็นจริงต้องดำเนินการควบคู่กัน ทั้ง ๒ ส่วนครับ และผลแห่งการที่เราได้ละเลยมองแต่ด้านเดียว คือข้าราชการการเมือง มิได้มองเห็นเรื่องข้าราชการประจำต้องควบคู่กันนั้น ได้ส่งผลร้ายครับ มีการถ่ายโอนระหว่างเจ้าหน้าที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกับธนาคารพาณิชย์ตลอดเวลา การถ่ายโอนบุคลากรกันนั้น ก็คือการเอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน เราเคยเสนอกฎหมายว่า ถ้าท่านนั่งอยู่ในธนาคารแห่งประเทศไทยท่านจะต้องออกมาข้างนอกต้องเว้นก่อน ๓ ปี กฎหมายนั้นก็ไม่ผ่าน แล้วผลเป็นอย่างไรครับ การที่ปล่อยให้ข้าราชการประจำมีบทบาท ซึ่งมีอำนาจอยู่ในระดับกระทรวง มีอำนาจอยู่ในหน่วยงานต่าง ๆ ในการออกกฎหมายตีความ แม้กระทั่งอยู่ในกระทรวงการคลังและธนาคารแห่งประเทศไทย ก็มีสิทธินั่งอยู่ในธนาคารพาณิชย์ด้วย เป็นกรรมการ เป็นที่ปรึกษา ผลเป็นอย่างไรครับ วันนี้ระบบธนาคารจึงมิใช่เพราะเหตุนี้หรือครับ ท่านประธาน การพังทลายของระบบธนาคารวันนี้ยังไม่ใช้ความเจ็บปวดอีกหรือครับ แล้ววันนี้กฎหมายฉบับนี้ออกมาเพียงด้านเดียวเช่นนี้

ไม่ได้แก้ปัญหาคือรื้อถอน ท่านประธานครับ ผมเองคิดว่ากราบเรียนผ่านท่านประธาน ไปถึงท่านรัฐมนตรีว่า การควบคุมการสร้างระบบให้สุจริตในระบบเช่นนี้นั้น จะต้องมีการคุมกลไกส่วนบนทั้งหมด การคุมกลไกส่วนบนทั้งหมดนี้ได้หมายความว่า มีแต่ข้าราชการการเมืองเท่านั้น จะต้องมีการประจำด้วย ดังที่ผมได้ กราบเรียนไปแล้ว ว่ารัฐมนตรีจนพอหาได้ครับ ท่านชานี้ขึ้นมาได้ก็ยืนยันได้ ผมพูดเสร็จไม่ต้องหนีหน้า สู้หน้าต่อทุกคนได้ว่าเราเป็นรัฐมนตรีจากความสามารถ คุณพินิจเป็นรัฐมนตรีจากความสามารถ ท่านโชคสมาน อีกละ ๑ คนที่ผม ไม่ได้เอ่ยชื่อ แต่ว่าเราหาปลัดกระทรวงจนไม่มี เราหาอธิบดีจนยาก ไม่เชื่อ ลองไปนับบ้านใหม่ครับ บ้านอธิบดีในกระทรวงเกษตรฯ ก็มี เบื่อเรื่องเลขอยู่ที่ ลำพูนครับ ใครเขาก็รู้หมดว่าเป็นบ้านอธิบดีของใครในกระทรวงเกษตรฯ หาบ้าน ปลัดกระทรวงใหม่ครับ ที่เชียงใหม่เต็มพริตหมด คนพวกนี้ไม่ได้มีบ้านหลังเดียวครับ ที่น้องประชาชนที่เคารพ ขอให้ท่านรู้ไว้เถอะครับว่า ระบบทุจริตวันนี้มันเรากำลัง ปิดตามองข้างเดียวเท่านั้นครับ ท่านประธานครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผาคคุณสนับช่วยร่างกฎหมาย
ที่ว่านั้นด้วยก็แล้วกัน เชิญท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ได้ตอบครับ

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพิสิฐ ลี้อาธรรม รัฐมนตรีช่วย
ว่าการกระทรวงการคลัง ขออนุญาตตอบข้อซักถามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
หลายท่านได้หยิบยกขึ้นมา

ประการที่ ๑ ท่านสมาชิกจากชลบุรีได้ถามเรื่องเกี่ยวกับการกำหนด
อัตราร้อยละ ๕ ที่ว่าจะต้องเป็นอัตราในการที่ต้องแจ้งต่อ ป.ป.ช. นั้นนะครับ
อัตราร้อยละ ๕ นี้เป็นอัตราที่ได้มีการใช้กันในกฎหมายหลายฉบับ อย่างเช่น
ในกฎหมาย ก.ล.ต. ที่ว่าด้วยการถือหลักทรัพย์ ก็มีระบุไว้ชัดเจนว่าถ้ามีการถือหุ้น
เกินร้อยละ ๕ ก็จะถือว่าเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงการถือหุ้น
ก็ต้องมีการแจ้ง ก.ล.ต. และเนื่องจากการถือหุ้นรายใหญ่นั้นก็เป็นผู้ที่จะมี
ความสามารถในการใช้สิทธิครอบงำกิจการได้บางส่วน นอกจากนี้จากการที่
เจ้าหน้าที่ได้ศึกษาในต่างประเทศเกี่ยวกับเรื่องนี้ ก็มักจะมีการใช้อัตราร้อยละ ๕
เป็นบรรทัดฐาน ซึ่งประการนี้ก็ เป็นเรื่องที่ได้มีการอิงกับสิ่งที่มีการใช้กันนะครับ
คงไม่มีหลักตายตัวว่าอัตราไหนจึงจะเหมาะสม เพราะว่าหลักของเราก็คือ
ต้องการให้มีจำนวนที่มากเพียงพอที่จะมีผลในแง่ของการดูแลไม่ให้เกิดการ
หาประโยชน์โดยมิชอบ แต่ถ้าเกิดน้อยเกินไปก็就会有ความยุ่งยากในทางปฏิบัติ
และก็อาจจะไม่เกิดผลในทางการแก้ไขปัญหา อันนั้นก็ เป็นประการหนึ่ง

ประการที่ ๒ ที่ท่านได้ถามนะครับ เกี่ยวกับเรื่องของการนับรวม
คู่สมรสและบุตร ในการนับอัตราร้อยละ ๕ นี้ก็เป็นความลำบากใจในการ
ร่างกฎหมายฉบับนี้ตามที่ท่านสมาชิกได้ยกขึ้นมา โดยเฉพาะท่านสมาชิกจากศรีสะเกษ
นะครับ เพราะว่ารัฐธรรมนูญไม่ได้บัญญัติคู่สมรสและบุตร แต่ถ้าหากเรามีการ
เขียนกฎหมายโดยไม่ได้นับหุ้นที่อยู่ในชื่อของคู่สมรสและบุตร ก็จะเกิดช่องโหว่
เกิดปัญหาที่จะ เปิดทางให้มีการโอนย้ายไปยังคู่สมรสและบุตร และทำให้กฎหมาย
ฉบับนี้ไม่มีความหมาย เพราะฉะนั้นในการที่จะใช้อัตราว่าเป็นร้อยละ ๕
และจะต้องมีการแจ้งต่อ ป.ป.ช. นั้นนะครับ จึงเป็นการนับรวมคู่สมรสและบุตร
เพื่อจะให้เป็นเกณฑ์ว่าต้องมีการแจ้ง แต่เมื่อแจ้งแล้วในการที่จะโอนไปให้กับ
ผู้อื่นที่มีอาชีพในการบริหารกองทุนให้โอนเฉพาะ ส่วนของรัฐมนตรีครับ เจตนาผม
ก็คือไม่ได้คลุมไปถึง ส่วนของคู่สมรสและบุตรด้วย เพราะฉะนั้นอันนี้จะมี

ความแตกต่างว่าเวลานับให้นับรวม แต่เมื่อรวมแล้วปรากฏว่าเกินก็ให้มีการแจ้ง
แต่ว่าเวลาจะ โอนกรรมสิทธิ์ในการดูแลทรัพย์สินนั้นก็ให้โอนเฉพาะส่วนของรัฐมนตรี
และก็เมื่อรัฐมนตรีพ้นหน้าที่แล้วก็มีสิทธิที่จะ ได้คืนโดยรวมถึงส่วนของผลประโยชน์
ที่เกิดขึ้นด้วย สำหรับประเด็นที่ท่านถามเกี่ยวกับเรื่องของวันเวลาแจ้งนะครับ
ก็ยอมรับว่าในหลายกรณีก็อาจจะต้องมีการแปรญัตติกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในกรณี
ที่มีการได้รับพินัยกรรม ได้รับมรดกในช่วงที่เป็นรัฐมนตรีอยู่ แต่อย่างไรก็ตาม
เจตนาก็อย่างที่ท่านได้กล่าวก็คือว่า ภายใน ๓๐ วัน ให้มีการแจ้งให้ ป.ป.ช.
ทราบ และหลังจากที่แจ้งแล้วก็ต้องโอนภายใน ๖๐ วัน -----

และเมื่อโอนแล้วก็ควรจะต้องให้มีการแจ้ง ป.ป.ช. ทราบภายใน ๑๐ วันต่อไป
อันนี้เป็นเรื่องของการปฏิบัติ ซึ่งในรายละเอียดนั้นหากท่านสมาชิกประสงค์จะให้
มีความชัดเจนหรือเปลี่ยนแปลงอย่างไรก็ย่อมจะเปลี่ยนแปลงได้ในชั้นของ
กรรมมาธิการครับ ในประเด็นอื่น ๆ ที่ได้มีการยกขึ้นมาจะครับ เช่นที่เป็นห่วงว่า
จะไม่มีนิติบุคคลในการบริหารกองทุนให้กับรัฐมนตรีนั้นจะครับ จริง ๆ แล้วทาง
ก.ล.ต. ซึ่งเป็นผู้ดูแลหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ก็ได้มีการดูแลในส่วนของ
ผู้จัดการกองทุนด้วย ขณะนี้ก็มีบริษัทและธนาคารพาณิชย์ต่าง ๆ ทำหน้าที่เป็น
ผู้จัดการกองทุนเป็นที่ปรึกษาการเงินที่ได้รับการเห็นชอบจาก ก.ล.ต.
๑๐ กว่ารายด้วยกัน ก็เป็นผู้ที่มีชื่อเสียงและมีประวัติในการทำงาน และบริหาร
กองทุนจำนวนมากด้วยกันจะครับ เพราะฉะนั้นส่วนนี้คงจะไม่มีปัญหาในการหา
ผู้จัดการกองทุน และผู้จัดการกองทุนเหล่านี้ก็เป็นผู้ที่อยู่ในการดูแลตรวจสอบของ
ก.ล.ต. ตลอดเวลา หากมีการทำความผิดหรือไม่ถูกต้องเหมาะสมก็จะมีโอกาส
ที่จะถูกลงโทษโดย ก.ล.ต. ได้จะครับ กระผมก็ขออนุญาตกราบเรียนคำตอบ
แต่เพียงเท่านี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสุพรครับ

นายสุพร คณบดีตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม สุพร คณบดีตั้งตระกูล ผมถามต่อนิดหนึ่งครับเพื่อความกระจ่าง ในแนวทางที่
รัฐบาลได้ตั้งใจไว้แต่ต้นของร่างพระราชบัญญัติต่อกรณีมาตรา ๔ ที่ท่านรัฐมนตรี
อธิบายว่า การแจ้งของรัฐมนตรีนั้นให้รวมถึงภรรยาหรือคู่สมรสและบุตรที่ยังไม่ได้
บรรลุนิติภาวะ แจ้งเพื่อทราบว่าไม่เกินกว่า ๕ เพอร์เซ็นต์หรือไม่ หลังจากนั้นแล้ว
ก็ให้โอนเฉพาะส่วนของรัฐมนตรีไป ผมถามต่อนิดหนึ่งครับว่า ถ้าโอนแล้วนี้
ในส่วนของคู่สมรสและบุตรที่ยังไม่ได้บรรลุนิติภาวะ ยังเกินกว่า ๕ เพอร์เซ็นต์นั้น
ก็ยังคงไว้อย่างนั้นใช่หรือไม่ เพราะถ้าหากยังคงไว้ออนเฉพาะส่วนของรัฐมนตรีไป
X ไปให้นิติบุคคลบริหารแทน ความที่จะเป็นหุ้นส่วนใหญ่ที่มีเกินกว่า ๕ เพอร์เซ็นต์
ตามกฎหมายอื่นที่เรามีความหมายอย่างนั้นนี้ก็ยังคงอยู่ การคงอยู่ของ ๕ เพอร์เซ็นต์
ก็คือคงอยู่ต่อกระบวนการบริหารและจัดการของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทจำกัดนั้น ตรงนี้
ต้องเคลียร์ (Clear) ครับ เพราะถ้าไม่เคลียร์ในเจตนารมณ์ของกฎหมายแล้วนี้
ถึงเวลาปฏิบัติก็จะเป็นปัญหา เพราะเจตนาที่ท่านร่างฯ ขึ้นมาว่า ๕ เพอร์เซ็นต์นั้นนี้
เพื่อไม่ให้เป็นการอัตรส่วนของการถือหุ้นที่เรียกว่าเป็นหุ้นส่วนใหญ่ ตรงนั้นก็เพื่อจะ
ละลายตัวนั้นลงไปเสีย ณ ตรงนี้ต้องเคลียร์ เพราะถึงขั้นกรรมมาธิการนั้นเจตนารมณ์

ของรัฐบาลในการดำเนินการให้สอดคล้องรัฐธรรมนูญนั้นมีความจำเป็นที่จะต้องคงไว้ ส่วนที่ ๒ ที่จะต้องขออนุญาตตามก็คือ คำตอบของท่านในเรื่องของเวลาที่ทิ้งช่วงไว้ ระหว่างการรับทราบของ ป.ป.ช. นั่นนี้ ที่ท่านตอบไปเมื่อสักครู่ว่ายินดีที่จะให้มีการแก้ไขในชั้นกรรมาธิการ ผมแปลความเป็นอย่างนั้น หมายความว่าท่านยอมที่จะ ตัดส่วนที่ไม่แน่นอนออก ก็คือช่วงเวลาของการรับทราบออกไป แล้วให้มีการแก้ไข คำว่า ๖๐ วันให้เป็นเวลาที่เหมาะสม และ ๖๐ วันหรือเวลาที่เหมาะสมนั้น เป็นวันที่นับจากวันที่แจ้งครั้งแรกตาม (๑) อย่างนั้นใช่หรือไม่ เพราะถ้าหาก ใช่แล้วผมจะได้เรียนต่อกรรมาธิการที่ทางพรรคได้ตั้งขึ้นเพื่อไปดำเนินการต่อ ตามที่ได้ตอบในสภา ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรีช่วยฯ ครับ

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :
 ๖๐ วันที่ได้เขียนเอาไว้ในที่นี้ เจตนา ก็เพื่อที่จะให้ผู้ที่เป็นรัฐมนตรีในขณะนั้น
 ได้มีเวลาในการสรรหาผู้ที่จะมาเป็นผู้จัดการกองทุน เพราะฉะนั้นโดยเจตนา
 ในที่นี้ ถ้าจะให้ถือตามนะครับว่า มุ่งหมายอย่างไร คือมุ่งหมายเป็นว่า
 เมื่อได้มีการแจ้ง ป.ป.ช. แล้วภายใน ๓ เดือนหรือ ๖๐ วันนั้น ก็ให้มีการสรรหา
 ผู้ที่จะมาบริหารกองทุนให้ แล้วโอนไปให้ อันนี้เป็นความเข้าใจที่ทางผู้ร่างฯ
 ได้มีอยู่ ส่วนรายละเอียดที่ท่านยกขึ้นมาแล้วจะให้กรรมาธิการในส่วนของท่าน
 จะมาหารือด้วยผมก็ยินดีที่จะรับฟัง และจะเป็นวันเวลาอย่างไรนั้นคงต้องมาดูกันว่า
 เหมาะสมอย่างไร อันนี้คงไม่ใช่ปัญหาใหญ่ คือเป็นเรื่องของการกำหนดระยะเวลา
 ที่สามารถปฏิบัติได้เท่านั้นเองครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณอรรถสิทธิ์ แล้วคุณสุรพรอีกครั้งหนึ่ง
 ขอสั้น ๆ นะครับ

นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ
 ผม อรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ พรรคความหวังใหม่จากจังหวัดนครพนม คงใช้เวลา
 สั้น ๆ อย่างที่ท่านประธานได้มีบัญชาลงมาว่า ผมเองเมื่อสักครู่นี้ไม่แน่ใจว่า
 ท่านรัฐมนตรีได้กรุณาตอบคำถามผมหรือไม่ ในประเด็นที่ผมได้เรียนถามถึงถ้อยคำ
 ในมาตรา ๕ คำว่า มีส่วนรับรู้ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ ซึ่งใช้ถ้อยคำตรงนี้
 ซึ่งผมเกรงว่าจะเป็นการใช้ถ้อยคำที่นอกเหนือไปจากรัฐธรรมนูญ ตรงนี้ผมมีความ
 เป็นห่วงว่า ในทางปฏิบัติมันจะเป็นไปไม่ได้ ๑. ในความเป็นจริงนั้น
 ถ้าหากจะใช้ว่า เพียงแต่มีส่วนรับรู้เท่านั้นก็ถือว่าเป็นเรื่องที่บกพร่อง เป็นเรื่อง
 ที่ปฏิบัติไม่เป็นไปตามกฎหมายฉบับนี้แล้ว ผมเกรงเหลือเกินครับว่า มันจะมีปัญหา
 ในทางปฏิบัติมากมาย เมื่อที่ท่านได้กรุณาตอบในเรื่องหุ้นส่วนหรือหุ้นที่คู่สมรส
 หรือบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะของรัฐมนตรีไปแล้ว แต่ว่าถ้อยคำตรงนี้นั้น ผมยังไม่
 ได้ยินเมื่อสักครู่นี้ ไม่แน่ใจครับ กรุณาได้ให้คำตอบเถอะครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายสุรพร ดันยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ขอขอบคุณท่านประธาน
 ผม สุรพร สั้น ๆ ต้องขอภัยท่านประธาน และท่านรัฐมนตรีสักทีหนึ่ง คือมีเรื่อง
 ท่านรัฐมนตรีไปเลือกตอบในเรื่องเล็ก ผมมี ๓ คำถามเมื่อสักครู่นี้ให้ท่านฟัง
 สักทีหนึ่ง ในประเด็น ๕ เพลอร์เซ็นต์ เมื่อแจ้งแล้วเกินกว่า ๕ เพลอร์เซ็นต์ หมายความว่า

จะเป็นของรัฐมนตรีร่วมกับของคู่สมรสและบุตร หลังจากนั้นก็โอนส่วนของ รัฐมนตรีไป ส่วนที่กึ่งคงอยู่ที่ไม่ต้องโอนนั้นก็คือส่วนของคู่สมรสและบุตรนั้น ถ้ายิ่งเกินกว่า ๕ เปอร์เซ็นต์อยู่ที่นั่น ท่านจะมีแนวทางอย่างไร เพราะว่า ท่านกำหนดเอาไว้ในมาตรานี้ ไม่ว่าจะ เป็นวรรคหนึ่งและวรรคสองนั้น ท่านกำหนดไว้ ๕ เปอร์เซ็นต์ ในการที่อยู่ในหุ้นของห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท จำกัดก็ตาม ส่วนที่ ๓ ที่ผมเวียนคงไม่ตรงกับที่ท่านพูด เพราะว่าถ้าหากท่านอ่าน ในมาตรา ๕ (๓) คำว่า ๖๐ วัน นับแต่วันที่ประธาน ป.ป.ช. แจ้งเพื่อทราบ แต่ความหมายของมันไม่ยากให้นับแต่วันที่ ป.ป.ช. แจ้ง เนื่องจากว่า ช่วงเวลาระหว่างที่แจ้งไปครั้งที่ ๑ ตาม (๑) จนถึงช่วงเวลาที ป.ป.ช. จะแจ้งกลับมาเป็นช่วงสุญญากาศที่เราไม่สามารถที่จะทราบได้ว่านานแค่ไหน เพราะฉะนั้นถ้านับจาก (๑) ก็คือนับจาก ๓๐ วันแรกที่ได้แจ้งไปแล้วต่อไปอีก ๖๐ วัน เพื่อให้มีเวลาในการเตรียมการที่จะจัดการและโอนให้เสร็จสิ้นตาม ความหมายนั้น ก็จะเป็นเวลาที่มักรอบชัดเจนก็คือภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่ ได้รับแต่งตั้ง แต่ถ้าไม่เช่นนั้นก็จะ เป็นเวลา ๓๐ บวก ๖๐ แล้วยังบวกอีก เท่าไรก็ไม่ทราบ ซึ่งตรงนั้นก็ไม่มีกระบวนการใดที่จะมาชี้ได้ว่า ความชัดเจนนั้น จะเป็นเวลาเท่าไร ส่วนจะเป็น ๖๐ วันหรือไม่ตาม (๓) นั้นก็คงไปดูใน รายละเอียดว่าในกระบวนการจัดการในการที่จะจัดการโอน และหาผู้จัดการ นั้นทำอย่างไร และวิธีการนั้นในกระบวนการโดยละเอียดแล้วจะให้ เวลาจริง เท่าไร ก็คงอยู่ที่ชั้นกรรมาธิการ เพียงแต่ขั้นนี้คือขั้นที่จะยอมรับในแนวทาง ที่จะปฏิบัติร่วมกัน ระหว่างนโยบายของรัฐบาลแล้วกรรมาธิการวิสามัญสภา จัดตั้งขึ้น เพราะฉะนั้นฟังคำตอบตรงนี้ คือ ๓ ไม่ต้องละครับ ขอถามข้อแรก อีกครั้งหนึ่งแต่นั้นเองว่า ถ้าคู่สมรสและบุตรยังถือเกิน ๕ เปอร์เซ็นต์อยู่ที่ไม่ จำเป็นต้องโอนหรือไม่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณประยุทธ์ครับ

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ พรรคชาติไทยจากจังหวัดมหาสารคาม กระผม
เห็นด้วยในความจำเป็นในการที่คณะรัฐมนตรีจะต้องเสนอร่างพระราชบัญญัติ
การจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรีเข้ามาสู่การพิจารณา ในประเด็นของ
มาตรา ๔ มาตรา ๕ ดูเหมือนท่านรัฐมนตรีผู้รักษาการผู้รับผิดชอบก็จะเกิด
คำตอบที่ขัดถ้อยขัดคำ ซึ่งสามารถเดาเจตนาแรมณ์เดาความรู้สึกได้พอสมควรว่า
เราสามารถแก้ไขในระดับคณะกรรมการได้ แต่กระผมมีประเด็นที่เป็น
ประเด็นเดียวกันกับท่านอรรถสิทธิ์ได้พูดถึงในมาตรา ๕ มาตรา ๑๑ และ
มาตรา ๑๒ ซึ่งมีบทลงโทษตามมาตรา ๑๗ ในกรณีที่มีส่วนรับรู้กระผมก็พยายาม
อ่านรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๐๕ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวรรคสอง อ่านแล้วอ่านอีก
ห้ามมิให้รัฐมนตรีผู้นั้นกระทำการใดอันมีลักษณะ เป็นการเข้าไปบริหารหรือ
จัดการใด ๆ เกี่ยวกับหุ้นหรือกิจการของหุ้นส่วนหรือบริษัทดังกล่าว นอกจาก
จะอ่านวรรคแรกซึ่งเข้าใจถึงเจตนาเรื่องของการเป็นหุ้นส่วนหรือการถือหุ้นไว้
ท่านประธานครับ ในกรณีที่มีส่วนรับรู้กระผมก็ได้มีโอกาสได้พูดจากันในระดับหนึ่งแล้ว
ซึ่งน่าจะต้องเป็นที่เข้าใจพอสมควร แต่คำอธิบายของผู้ร่างก็ไม่สามารถที่จะมี
คำตอบให้ได้แบบมีความสบายใจ ผมจะยกตัวอย่างให้ท่านประธานและท่านสมาชิก
ได้ทราบถึงความกังวลข้อนี้ สมมุติว่ามี นาย ก เป็นผู้ทำธุรกิจมีห้างหุ้นส่วนหรือมี
บริษัทใหญ่โต เขาก่อร่างสร้างตัวมาตั้งแต่เด็กหรือตั้งแต่ พ่อ แม่ บู่ บ่า ตา ยาย
สุดแล้วแต่ แต่วันดีคืนดีเขาได้รับพระบรมราชโองการโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม
แต่งตั้งให้เป็นรัฐมนตรี เขาจำเป็นจะต้องปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายฉบับนี้
ท่านประธานครับ การห้ามเข้าไปจัดการหรือเข้าไปบริหารตามมาตรา ๒๐๕
วรรคสองเป็นสิ่งที่ถูกต้อง เพราะเขาไม่ต้องการที่จะให้รัฐมนตรีเข้าไปแสดง
อิทธิฤทธิ์อิทธิพลหรืออำนาจบาทยใหญ่โต ๆ ในการบริหารประเทศชาติบ้านเมือง
ที่เอื้อประโยชน์ต่อบริษัทของตนเอง เขาจึงใช้คำว่า เข้าไปบริหารหรือเข้า
ไปจัดการ แต่ตรงนี้มาตรา ๕ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๗
ซึ่งเป็นบทลงโทษเขาบอกว่า ห้ามเข้าไปมีส่วนรับรู้ ท่านประธานครับ สมมุติว่า
นาย ก ตั้งที่กระผมว่า ธุรกิจเป็น ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท เขาเป็นรัฐมนตรีเขาจำเป็น
จะต้องให้นิติบุคคลเข้าไปบริหารแทน ไม่มีใครปฏิเสธกระผมก็ไม่ปฏิเสธ แต่ว่า
สิ่งที่จะเกิดขึ้นหลังจากที่ให้นิติบุคคลเข้าไปบริหาร การที่จะห้ามมิให้ นาย ก

มีส่วนรับรู้ ท่านประธานคิดว่าสิทธิเสรีภาพอันพึงมีพึงได้ของเขาคงสิ้นไปถูกต้องหรือไม่ ในกรณีที่มีบุคคลที่เข้าไปดำเนินการแทนจะมีรายงานการประชุมหรือรายงานของการจัดการหุ้นส่วนให้เจ้าของที่แท้จริงทราบเป็นรายอาทิตย์ รายเดือนหรือรายปี เขาจะไปติดคุกด้วยหรือ อย่างนี้ถูกต้องแล้วหรือยัง ผมจึงกราบเรียนท่านประธานว่า คำว่า มีส่วนรับรู้ ซึ่งจะมีโทษตามมาตรา ๑๗ นั้น เอาแค่นั้นเพียงใดถึงจะมีส่วนรับรู้ หรือมีคนมาเล่าให้ฟังว่าบริษัทเป็นอย่างนั้น เป็นอย่างนี้ แค่นั้นถือว่ามีส่วนรับรู้ที่จะต้องรับโทษหรือไม่ จึงอยากจะให้ท่านประธานให้ท่านรัฐมนตรีได้ตอบในส่วนที่มีส่วนรับรู้ด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงการคลัง

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ประเด็นที่ท่านสมาชิกจากร้อยเอ็ดและนครพนม
ยกขึ้นมาในถ้อยคำรับรู้นั้น การมีส่วนรับรู้เป็นข้อคิดเห็นที่ผมก็เห็นด้วยครับว่า
เป็นเรื่องที่ค่อนข้างที่จะยากลำบากที่จะไปกำหนด เพราะว่าถึงอย่างไร
รัฐมนตรีผู้หนึ่งซึ่งได้มีการโอนทรัพย์สินไปให้ผู้จัดการกองทุนแล้ว ในหลักปฏิบัติ
ทั่ว ๆ ไปก็ควรจะต้องมีข้อมูลกลับเข้ามา ที่เป็นรายงานว่าหลักทรัพย์เหล่านั้น
เปลี่ยนแปลงไปอย่างไรบ้าง อันนั้นคงจะเป็นเรื่องที่อยู่ในทางปฏิบัติแล้วอาจจะ
ไม่ได้มีข้อปัญหา แต่สิ่งที่เขียนในลักษณะนี้ในส่วนรับรู้นั้นเป็นการดำเนินการ
ซึ่งในส่วนของ ก.ล.ต. ซึ่งเป็นผู้ดูแลเรื่องนี้ ก็คงจะต้องไปกำหนดหลักและ
วิธีการ ตัวอย่างเช่น ในกรณีของการที่มีการประชุมบอร์ดของคณะกรรมการบริษัท
หากรัฐมนตรีเข้าไปนั่งอยู่ด้วยและก็ถือว่านั้นเป็นการรับรู้ก็คงจะไม่ใช่วัตถุประสงค์
ของเรา เพราะถือว่าถ้าอย่างนั้นก็เท่ากับว่าท่านก็ไปมีบทบาททางอ้อม ทำให้ผู้
อยู่ในคณะกรรมการหรือว่าที่ประชุมนั้นอาจจะต้องเกรงใจ อันนั้นก็เป็นตัวอย่าง
ของการใช้ถ้อยคำในเรื่องเกี่ยวกับการมีส่วนรับรู้ในลักษณะนี้ แต่ผมก็ยอมรับว่า
เป็นเรื่องที่อยู่ในทางปฏิบัติแล้วเราคงต้องไปกำหนดให้ชัดเจน แต่ถ้าไม่เขียนเลย
ถ้าเขียนเฉพาะแต่ถ้อยคำที่มีอยู่ เช่น ที่บอกว่าเฉพาะไปบริหารครอบงำหรือว่า
มีคำสั่ง อันนี้ก็อาจจะ เป็นการหมิ่นเหม่ต่อการที่จะมีการ เป็นช่องว่างได้
เพราะฉะนั้นเจตนาที่เขียนทั้งหมดไว้ไว้เพื่อที่จะไม่ให้เกิดการเข้าไปมีอิทธิพลหรือ
เข้าไปเกิดข้อปัญหาเกี่ยวกับการมีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารกองทุนนั้น ๆ อันนี้
เป็นเจตนาหลักในการใช้ถ้อยคำเหล่านี้ แต่ว่าผมก็รับทราบและก็ยินดีที่จะนำไป
ปรับปรุงแก้ไขในชั้นกรรมาธิการ หากท่านกรรมาธิการมีความไม่สบายใจในถ้อยคำ
เหล่านี้จะมีผู้แทนของ ก.ล.ต. ซึ่งกระผมก็จะนำเข้ามาร่วมด้วยเพื่อที่จะให้ได้มี
การชี้แจงในทางปฏิบัติว่า ทางปฏิบัติแล้วเรื่องเหล่านี้ในประเทศไทยของเรา
จะมีการดำเนินการอย่างไรนะครับ จริง ๆ แล้วไม่ใช่เรื่องที่ยากลำบาก
จนเกินไปเพราะว่าเป็นหลักที่ได้มีการปฏิบัติมาหลาย ๆ ประเทศ ของเราเอง
ก็ไม่ใช่เป็นประเทศแรกที่ทำเรื่องนี้ ในเกือบทุกประเทศในประเศอุตสาหกรรม
เขาได้มีการทำลักษณะนี้มาแล้ว และก็มีการกำหนดหลักวิธีการต่าง ๆ รวมถึง

เรื่องของการรับรู้ข้อมูลข่าวสารว่ามีข้อจำกัดหรือมีข้อใดไหนที่จะถือว่าเหมาะสม ไม่เหมาะสม อันนี้ก็ถือเป็นเบื้องต้นที่ผมจะขออนุญาตกราบเรียน ส่วนประเด็น อีกประเด็นหนึ่งที่ท่านสมาชิกจากร้อยเอ็ดได้ถามขึ้นมาเกี่ยวกับเรื่องของหุ้นส่วน ของคู่สมรสและบุตรนั้น เจตนาที่เราร่างกฎหมายฉบับนี้ที่ท่านเข้าใจก็คือว่า ต้องการดูแลหุ้นหรือทรัพย์สินของรัฐมนตรีเท่านั้น แต่เพื่อจะป้องกันไม่ให้มีการ โอนย้ายถ่ายเทในช่วง ๓๐ วันแรก ว่าเรามีไม่ถึง ๕ เปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นในการนับเราจึงนับรวมของคู่สมรสและบุตร แต่เมื่อจะมีการโอนนั้น เจตนาของเราประสงค์จะโอนเฉพาะในส่วนของรัฐมนตรีเท่านั้น เพราะว่า ถ้าก้าวล้ำไปถึงบังคับให้คู่สมรสและบุตรต้องโอนไปด้วยนั้น ก็อาจจะมีปัญหา ทางด้านรัฐธรรมนูญได้เหมือนกัน ที่หลายท่านได้เป็นห่วงขึ้นมาเกี่ยวกับสิทธิ ส่วนบุคคลที่ว่านั้น อันนี้ก็เป็นการที่ผมขออนุญาตเรียนแต่เพียงเท่านี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณประยุทธ์ครับ

นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประยุทธ์ ศิริพานิชย์ พรรคชาติไทยจากจังหวัดมหาสารคาม เกือบจะ ตรงกับเจตนาที่กระผมจะถาม แต่ไม่ตรงเสียเลยที่เดียว การที่กระผมถาม ถามว่านิติบุคคลซึ่งเข้าไปดำเนินการแทนในการจัดการหุ้นส่วนของรัฐมนตรีผู้นั้น จะมีรายงานประจำอาทิตย์ ประจำเดือนหรือประจำปีมายังรัฐมนตรี ถือว่ามีส่วน รับรู้ นั้นจะผิดตามมาตรา ๑๗ หรือไม่ หรือมีคนในบริษัทมาแล้วให้ นาย ก ฟังว่า การจัดการหุ้นส่วน การบริหารหุ้นส่วน การจัดการของบริษัทดังกล่าว นั้นมันดี หรือไม่ดีอย่างไร เป็นการรับรู้และจะมีความผิดตามมาตรา ๑๗ หรือไม่ แต่การที่ท่านรัฐมนตรีได้ตอบท่านประธานและทางสภาว่า การเข้าไปนั่งร่วมประชุม ไม่ใช้คำถามเลย อันนั้นเป็นที่เข้าใจตรงกันว่าถ้าถึงมีกฎหมายฉบับนี้ออกมาอย่า ได้ไปหวังถึงขนาดนั้น เพราะว่าเราพยายามที่จะป้องกันและปราบปรามการทุจริต และประพฤตินิชอบ ซึ่งอาจจะก่อให้เกิดทางเสื่อมเสียนั้นกระผมรู้ -----

กระผมรู้ว่าอย่างว่าแต่ลำพังว่าจะมีกฎหมายฉบับนี้หรือไม่ การที่รัฐมนตรีจะ ไปนั่ง
ร่วมประชุมอย่างนั้นมันไม่ใช่ เรื่องของการรับรู้แล้วละครับ เข้าไปแทรกแซง
ไปครอบงำ ไปก้าวก่าย ซึ่งมีความผิดชัดเจนอยู่แล้วครับท่าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ เพื่อให้ท่านสมาชิกจากมหาสารคามได้
สบายใจ ถ้าเป็นรายงานที่มีการแจ้งเหมือนกับสเตทเมนต์ (Statement)
ของแบงก์ โดยทั่ว ๆ ไป ผมก็ถือว่าอันนั้นไม่ใช่เป็นเรื่องของการมีส่วนรับรู้
แต่ที่เราเป็นห่วงกันก็คือเป็นห่วงว่าจะเข้าไปมีอิทธิพลหรือมีบทบาทในการบริหาร
เงินหรือทรัพย์สินเหล่านั้น แต่ถ้าเป็นแบบแผนที่ปฏิบัติโดยทั่ว ๆ ไป ให้ผู้ที่
เป็นสมาชิกได้รับทราบทรัพย์สินตัวเองเป็นอย่างไร เช่น เรื่องของกองทุนสำรอง
เลี้ยงชีพ ซึ่งมีสมาชิกเป็นล้านคนขณะนี้ ได้รับทราบเป็นประจำ อันนั้นคงจะ
ไม่อยู่ในกรอบของถ้อยคำนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมเห็นว่าเราได้อภิปรายพอสมควร
เพราะ เห็นว่าสมควรจะปิดอภิปราย ถ้าไม่มีผู้ใดขัดข้องก็ถือว่าปิดอภิปรายนะ ครับ
จะขอมติจากที่ประชุม จะ เห็นสมควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
หรือไม่

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบ
ก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านสมาชิกมาลงมติว่าจะรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ ท่านสมาชิกที่เข้ามาแล้วกรุณาลงมติได้ว่า
จะ เห็นสมควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ เชิญลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ลงคะแนนหมดแล้วนะ ครับ ขอให้
เจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ เห็นสมควรรับหลักการ ๒๐๒ ท่าน ไม่เห็นสมควร
รับหลักการ ไม่มี เพราะฉะนั้นถือว่าที่ประชุมนี้ เห็นสมควรรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

คณะกรรมการวิชาการ เชิญครับ

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :

รัฐบาลเสนอคณะกรรมการวิสามัญ ๒๗ ท่าน

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเห็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลเสนอคณะกรรมการ ๒๗ ท่าน

ไม่มีผู้ใดขัดข้อง เชิญรัฐบาลเสนอในสัดส่วนของรัฐบาลครับ

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :

กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผมขออนุญาตนำเสนอ ๕ ท่าน ๑. นายพิสิฐ

ลี้อาธรรม ๒. นายกล้านรงค์ จันทิก ๓. นายสถิตย์ ลิ่มพงศ์พันธุ์ ๔. นายอัคร

จารุจินดา ๕. นายประสาร ไตรรัตน์วรกุล

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปเชิญพรรคความหวังใหม่ครับ

นายธนเทพ ทิมสุวรรณ (เลขา) : กราบเรียนท่านประธานสภา

ที่เคารพ กระผม ธนเทพ ทิมสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเลย

พรรคความหวังใหม่ ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการในสัดส่วนของพรรค

ความหวังใหม่ดังต่อไปนี้ครับ ๑. นายแพทย์ประสงค์ บุรณพงศ์ ๒. นายตุน

จินตะเวช ๓. นายประกิจ พลเดช ๔. นายวิรัตน์ ตยวงคนนท์ ๕. นายธนเทพ

ทิมสุวรรณ ๖. นายธรรมบุญ ฤทธิรัตน์ และ ๗. นายสุเทพ ตีบุญมี ณ ชุมแพ

ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้องครับ พรรคประชาธิปัตย์ครับ

นายเจอะอามิง โตะตาหง (นราธิวาส) : ท่านประธานที่เคารพ

กระผม เจอะอามิง โตะตาหง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนราธิวาส

พรรคประชาธิปัตย์ ขอเสนอกรรมการในสัดส่วนของพรรคประชาธิปัตย์ ๗ ท่าน

มีดังนี้ครับ ๑. นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล ๒. นายปรีชา มุสิกกุล ๓. นายปัญญา

จินาคำ ๔. นายวิเชียร คันถ้อง ๕. นายอภิชาติ การิกาญจน์ ๖. นางนิภา

พริ้งสุลกะ ๗. นายประกอบ จิรกิติ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้องครบ ต่อไป
พรรคชาติพัฒนาครับ

นายประทีป กรีกาเวช (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายประทีป กรีกาเวช ส.ส. โคราช ชาติพัฒนา สักส่วนของพรรค
ชาติพัฒนา ๑. นายพินิจ จันทรสุนทร ๒. นายสมศักดิ์ พันธุ์เกษม
๓. นายรุ่งโรจน์ รักรวงศ์ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้องครบ ต่อไป
พรรคชาติไทยครับ

นายธีรพันธ์ วีระบุุทธวัฒน์ (อุทัยธานี) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายธีรพันธ์ วีระบุุทธวัฒน์ พรรคชาติไทย อุทัยธานี ขอเสนอ
กรรมาธิการในสักส่วนของพรรคชาติไทย ๒ ท่าน ดังต่อไปนี้ครับ คือ
๑. ท่านประยุทธ์ ศิริพานิชย์ ๒. ท่านเรวัต สิรินุกูล ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้องครบ ต่อไป
พรรคกิจสังคมครับ

นายประมวณศิลป์ โภคสวัสดิ์ (มุกดาหาร) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ประมวณศิลป์ โภคสวัสดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดมุกดาหาร พรรคกิจสังคม ขอเสนอกรรมาธิการในสักส่วนของพรรคกิจสังคม
๑ ท่าน คือ คุณกมล สภาวสุ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้องครบ ต่อไปพรรคราษฎร
กับพรรคเสรีธรรม เสนอ ๑ ท่านครับ

นายสุชาติ บรรดาศักดิ์ (นนทบุรี) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม สุชาติ บรรดาศักดิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนนทบุรี
ขอเสนอสักส่วนของพรรคราษฎรกับพรรคเสรีธรรม ขอเสนอ นายพูลผล อัครวิเศษ
ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้องครบ ต่อไป
พรรคเอกภาพ พรรคประชากรไทย พรรคพลังธรรม และพรรคไท เสนอ ๑ ท่านครับ

นายไชยยศ สะสมทรัพย์ (นครปฐม) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม ไชยยศ สะสมทรัพย์ ในสัดส่วนของพรรคเอกภาพ และประชากรไทย
ขอเสนอ นายชัย ชิดชอบ ขอผู้รับรองด้วยครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้องครับ เชิญเลขาธิการฯ
อ่านรายชื่อครับ

นายศิริชัย ไชยทรัพย์อาสาณ์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : รายชื่อคณะกรรมการ
วิสามัญเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการจัดการหุ้นส่วนและหุ้นของรัฐมนตรี
พ.ศ. ๑. นายพิสิฐ สี่อาธรรม ๒. นายสถิตย์ ลิ่มพงศ์พันธุ์
๓. นายอัคร จารุจินดา ๔. นายประสาร ไตรรัตน์วรกุล
๕. นายกล้านรงค์ จันทิก ๖. นายแพทย์ประสงค์ บุรณ์พงศ์ ๗. นายตุน จินตะเวช
๘. นายประกิจ พลเดช ๙. นายวิรัตน์ ตยางคนนท์ ๑๐. นายธนเทพ ทิมสุวรรณ
๑๑. นายธรรมบุญ ฤทธิรัตน์ ๑๒. นายสุเทพ คีบุญมี ณ ชุมแพ
๑๓. นายสุรพงษ์ โทวิจักษณ์ชัยกุล ๑๔. นายปรีชา มุสิกกุล ๑๕. นายปัญญา จีนาคำ
๑๖. นายวิเชียร คันถ่อง ๑๗. นายอภิชาติ การิกาญจน์ ๑๘. นางนิภา พริ้งสุลกะ
๑๙. นายประกอบ จิรกิติ ๒๐. นายพินิจ จันทรสุรินทร์
๒๑. นายสมศักดิ์ พันธุ์เกษม ๒๒. นายรุ่งโรจน์ รัทวงศ์
๒๓. นายประบุทธ์ ศิริพานิชย์ ๒๔. นายเรวัต สิรินุกุล ๒๕. นายกมลพล สภาวสุ
๒๖. นายพูลผล อัสวเหม และ ๒๗. นายชัย ชิดชอบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ระยะเวลาแปรญัตติครับ

นายพิสิฐ สี่อาธรรม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :
ตามข้อบังคับครับ ท่านประธานครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลเสนอไปตามข้อบังคับ
นะครับ ถ้าไม่มีผู้ใดขัดข้อง ก็ถือว่าแปรญัตติตามข้อบังคับ จบการพิจารณา
ในระเบียบวาระนี้ครับ

ต่อไปเป็นเรื่องด่วนที่ ๑๑ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหาร
งานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ

แต่เนื่องจากว่าในระยะเบียบวาระนี้ คุณถวิล ไพรสงค์ กับคณะ
ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติระเบียบพนักงานส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ซึ่งอยู่ใน
ระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ๑๔ ซึ่งผมขอหารือที่ประชุมครับ เห็นว่าจะเป็นเรื่อง
ทำนองเดียวกันสมควรจะมาพิจารณารวมกันครับ

(ไม่มีสมาชิกขัดข้อง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีผู้ใดขัดข้องก็จะดำเนินการ
ตามนี้ครับ เชิญครับ คณะรัฐมนตรี เสนอครับ

นายชำนาญ คักติเศรณี (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชำนาญ คักติเศรณี ประชาธิปัตย์ จาก นครศรีธรรมราช
ในฐานะรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติ
ระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. . . . โดยมีหลักการและเหตุผลดังนี้
หลักการ ให้มีกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น
เหตุผล เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กำหนดให้
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเป็นอิสระในการบริหารงานบุคคลตามความ
ต้องการและความเหมาะสมของท้องถิ่น สมควรกำหนดให้องค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่นมีคณะกรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่นของตนเอง เพื่อทำหน้าที่เกี่ยวกับ
การบริหารงานบุคคลสำหรับพนักงานส่วนท้องถิ่นของตนได้โดยตรง และเพื่อให้
มีการกำหนดมาตรฐานการบริหารงานบุคคลของพนักงานส่วนท้องถิ่นทุกรูปแบบ
ให้มีทิศทางที่เหมาะสมและเป็นธรรม สมควรให้มีองค์กรซึ่งทำหน้าที่กำหนด
มาตรฐานกลางและแนวทางการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นไว้ด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

จึงเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเพื่อ
 ได้โปรดพิจารณาต่อไป อนึ่ง ผมใคร่ขอวาทะท่านสมาชิกได้กรุณาแก้ไข
 หมายเลขมาตราของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในหน้าที่ ๓๐ นะครับ
 บทเฉพาะกาล ซึ่งเขียนไว้ว่า มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔
 และมาตรา ๓๕ ขออนุญาตแก้ไขมาตรา ๓๓ เป็น มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๓
 เป็น มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๔ เป็น มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๕ เป็น มาตรา ๓๖
 ขอได้โปรดแก้ไขตามนี้ด้วย เพราะว่าเอกสารได้พิมพ์คลาดเคลื่อน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปครับเชิญร่างฯ ของท่านอภิ
 ไพรสนธ์ ครับ

นายอภิ ไพรสนธ์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผม อภิ ไพรสนธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดกรุงเทพมหานคร
 พรรคประชาธิปัตย์ กระผมพร้อมด้วยคุณลดาวัลย์ วงศ์ศรีวงศ์ คุณสาทิศ
 วงศ์หนองเตย คุณนิพนธ์ บุญญามณี คุณสุวิทย์ พะลัง และคุณไพโร พัฒโน
 ได้ร่วมกันเสนอร่างพระราชบัญญัติระเบียบพนักงานส่วนท้องถิ่น พ.ศ.
 โดยมีหลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้

หลักการ ให้มีกฎหมายว่าด้วยระเบียบพนักงานส่วนท้องถิ่น

เหตุผล โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยระเบียบพนักงาน
 ส่วนท้องถิ่น เพื่อกำหนดให้มีคณะกรรมการพัฒนาส่วนท้องถิ่น ดำเนินการเกี่ยวกับ
 พนักงานส่วนท้องถิ่นทุกประเภทตามที่กำหนดไว้ และให้มีสำนักงานคณะกรรมการ
 พนักงานส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานอิสระในการดำเนินการเกี่ยวกับพนักงาน
 ส่วนท้องถิ่นด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสรชาติครับ

ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม (หนองบัวลำภู) : กราบเรียน
 ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม สรชาติ สุวรรณพรหม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 จังหวัดหนองบัวลำภู พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมเอง
 ขออนุญาตกราบเรียนว่าเห็นด้วยในหลักการที่ต้องให้มีกฎหมายว่าด้วยการบริหาร
 งานบุคคลส่วนท้องถิ่น แต่เนื่องจากการปกครองส่วนท้องถิ่นของเรานั้นมีหลาย
 รูปแบบ คือความเป็นจริงแล้วนั้น นอกจากรูปแบบของการปกครองส่วนท้องถิ่น
 ที่เราจะมี อบจ. อบต. เทศบาล ซึ่งกรุงเทพมหานครเองก็มีระเบียบบริหาร
 ราชการแผ่นดิน ซึ่งเป็นของกรุงเทพมหานครอยู่ รวมทั้งการปกครองส่วนท้องถิ่น
 ของรูปแบบอื่นที่จะเกิดขึ้น ท่านประธานที่เคารพครับ ด้วยเกล้าที่รัฐบาล

พยายามที่จะรวบรัดในการที่จะออกกฎหมายเหล่านี้มารวมอยู่ในฉบับเดียวกัน แต่เนื่องจากกฎหมายส่วนนี้ลอกไปแล้วนั้น เมื่อเรามีการปกครองรูปแบบอื่น เราเองก็ต้องมาแก้ไขหลาย ๆ มาตรา เป็นต้นว่า หมวดที่ ๖ ซึ่งเป็นหมวด ซึ่งเปิดเอาไว้สำหรับการปกครองส่วนท้องถิ่นกับรูปแบบพิเศษอื่นที่จะเกิดขึ้น ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเองพยายามที่จะดู ตามร่างรัฐบาลที่ได้เสนอมารวมในหมวดที่ ๖ นั้น ได้เริ่มด้วยหมวดขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งพยายามที่จะให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นมีอิสระ ในการปกครองดูแลการบริหารส่วนตนเอง ดูแลตนเองในส่วนของจังหวัด ในเทศบาลก็ดูแลของเทศบาลตนเอง ใน อบต. ในหมวดที่ ๓ ก็เป็นเรื่องของ อบต. ซึ่งจัดการดูแลในสิ่งเหล่านี้ ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมเอง ต้องทูลคุณูปการว่า เกริ่นว่า ในรูปแบบของการบริหารงานส่วนท้องถิ่นของ แต่ละจังหวัดนั้น ล่างน้ำลึกที่สุดในแต่ละจังหวัดนั้นมี ๓ รูปแบบ มีทั้ง อบต. อบจ. และเทศบาลกึ่งอำเภอ ซึ่งเราจะให้การมีประสิทธิภาพสูงสุดในการ บริหารส่วนท้องถิ่นนั้น ถึงแม้ว่าจะกำหนดมาตรฐานในมาตรา ๗ ก็แล้วแต่ ก็ไม่เห็นความเสียหายที่เพียงพอที่เราต้องการให้พนักงานองค์การบริหาร ส่วนท้องถิ่น ไม่ว่าจะใน อบต. ก็แล้วแต่ เทศบาลก็แล้วแต่ อบจ. ก็แล้วแต่ มีโอกาสเคลื่อนย้ายกันบ้าง ในส่วนของท้องถิ่นตรงนั้น แต่ถ้าเราออก กฎหมายอย่างนี้ในแต่ละหมวดชัดเจนตรงนั้นครับ โดยที่ไม่มีกำหนดไว้ใน หมวดมาตรฐานซึ่งไปทำหน้าที่ในการที่จะต้องมาเปลี่ยนแปลงมุกบ้าง ทางครึ่ง อบจ. หนึ่งอยู่ที่จังหวัดหนึ่ง ไปอยู่ที่จังหวัดหนึ่ง อบต. ที่หนึ่งไปที่ อบต. หนึ่ง ซึ่งห่างไกลข้ามจังหวัด เหมือนกับข้าราชการในส่วนภูมิภาค ในส่วนกลาง ซึ่งจะมีการหมุนเวียนผลัดเปลี่ยนไปที่ส่วนของภูมิภาคที่เกิดมา ที่พร้อมที่จะกลับไปดูแลท้องถิ่นตัวเองมีอยู่ นั่นก็คือใกล้หลายสิ่งหล้าออกข้าง รวมทั้งพ่อแม่ผู้ปกครองที่จะต้องดูแล -----

ตั้งขึ้นครั้งเมื่อเราจำเป็นตรงนี้เหตุเคยเกิดขึ้นแล้วน่าจะมีมาตรฐานเพียงพอ
 ในการที่จะตั้ง เดิมทีเราต้องการว่าด้วยกฎปกครองท้องถิ่นของ
 กรมการปกครองมาดูแลในสิ่งเหล่านี้เพื่อที่จะให้มีการดูแลรับผิดชอบในการ
 โคนโยกย้ายเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น แต่หลังจากที่มีกฎหมายฉบับนี้เกิดขึ้นมาแล้ว
 ช่องทางในการมองตรงนั้น ในกฎเปลี่ยนแปลงโยกย้ายและการโอนกัน
 ค่อนข้างที่จะไม่เห็นความเชื่อมโยงของส่วนซึ่งอยู่จาก อบต. ไปเป็น อบจ.
 จาก อบจ. มาเป็นเทศบาล ซึ่งตรงนี้เองเราต้องกำหนดความเชื่อมโยงของ
 ข้าราชการส่วนปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งจะต้องหาอัตราความเจริญก้าวหน้า
 ให้กับปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล เจ้าหน้าที่การเงิน เจ้าหน้าที่บัญชี
 หรือฝ่ายอื่น ฝ่ายช่างที่จะเกิดขึ้นอีกมากมายตามกฎหมายว่าด้วยการ
 กระจายอำนาจสู่การปกครองส่วนท้องถิ่น ตั้งขึ้นครั้งในส่วนของมาตรฐาน
 ส่วนท้องถิ่นนั้นหมกมองไปที่รัฐบาลกลาง กลับมองไปที่คณะชุดใหญ่ในการที่จะ
 ต้องไปกำกับดูแล น่าจะให้มีคณะกรรมการในส่วนของมาตรฐานส่วนจังหวัด
 ได้มีโอกาสไปดูดูแลว่า อบต. เทศบาล หรือ อบจ. ภายในจังหวัดที่จะ
 เปลี่ยนหมุนเวียนภายในข้าราชการ หรือข้าราชการที่เติบโตจากส่วนของ
 องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจากตำบลมาอยู่เทศบาล จากเทศบาลมาอยู่จังหวัด
 เพื่อช่วย ชี้ หรือฐานะของตัวเองที่จะเติบโตขึ้นมา ในขณะที่ตำบลอาจจะ
 สูงสุดแค่ ที่ ๖ หรือ ที่ ๗ เกิดขึ้นในอนาคต ไม่มีการก้าวขึ้นมาอยู่ในระดับ
 ที่สูงขึ้นเหมือนกับ อบจ. หรือเทศบาล ซึ่งตอนนี้มีข้าราชการในส่วนอื่น
 ซึ่งก้าวเข้ามาอยู่ในตรงนี้เอง ความก้าวหน้าหรือการดำเนินงานของข้าราชการ
 ปกครองส่วนท้องถิ่น ในเมื่อเราจะกำหนดในหมวดมาตรฐานหรือหมวดที่ ๗
 น่าจะกำหนดในสิ่งเหล่านี้เพื่อเป็นการเชื่อมโยงและให้โอกาสเจริญก้าวหน้า
 ของข้าราชการทั้งหมด ซึ่งอาจจะให้มองว่าข้าราชการ ไม่ว่าจะ เป็น
 ปกครองท้องถิ่น ข้าราชการส่วนกลางก็แล้วแต่ ทุกท่านอยู่ภายใต้คณะกรรมการ
 บริหารงานบุคคลกลางของทั้งประเทศ เพราะอย่างน้อยบุคคลากรทั้งหมดคือ
 ทรัพยากรบุคคลของชาติซึ่งผลิตเปลี่ยนแปลงเวียนกันได้ที่จะทำหน้าที่ตามแต่
 จะอยู่ที่ท้องถิ่นหรือการปกครองส่วนใดก็ตามแล้ว นั่นก็คือการโอนเปลี่ยนแปลง
 โยกย้ายของข้าราชการแต่ละส่วนตามความเหมาะสมนั้น เพื่อผลอย่างดีที่สุด
 จะได้มองว่า ในข้าราชการฝ่ายปกครอง ในข้าราชการของส่วนภูมิภาค
 ส่วนกลางก็แล้วแต่ที่มีมันขึ้นกันขนาดอยู่ขณะนี้ซึ่งจะลดจำนวนลงมา มาอยู่
 ปกครองส่วนท้องถิ่น โคนเข้ามาได้ในอัตราที่เกินทั่วไป ส่วนท้องถิ่น

ที่เจริญเติบโตขึ้นมาเพื่อจะก้าวหน้าในอนาคตนั้นจะต้องมาเชื่อมโยงกัน
ในการบริหารปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งตรงนี้เองครับในมาตรฐานกลาง
ของการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น ซึ่งเราจะต้องเตรียมรองรับเอาไว้สำหรับ
ไม่ว่าจะเป็นเทศบาล ไม่ว่าจะเป็นพัทยา ไม่ว่าจะเป็นเมืองภูเก็ตในอนาคต
รวมทั้งเกาะหลาย ๆ เกาะซึ่งยกฐานะมาเป็นรูปแบบพิเศษในการปกครอง
ตนเอง ตรงนี้จะเป็นมาตรฐานที่สำคัญอย่างยิ่งในการที่จะบัญญัติกฎหมาย
รวมทั้งกฎหมายกรุงเทพมหานครซึ่งแยกออกไปต่างหากเป็นกฎหมายของ
กรุงเทพมหานคร แต่ในหมวด ๕ ของมาตรฐานนี้ยังเปิดโอกาสเปิดช่องไว้ให้
จึงเป็นส่วนที่น่าจะมาเชื่อมโยงกันทั้งหมดในเรื่องของการบริหารงานบุคคล
เพื่อให้เป็นเอกภาพของลักษณะของการบริหารงานบุคคลในลักษณะองค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นโดยทั้งหมดเพื่อเชื่อมโยงเข้ามาเข้าสู่ระบบเป็นมาตรฐาน
เดียวกันในการเปลี่ยนแปลงในการเจริญเติบโตก้าวหน้าของพนักงานส่วนท้องถิ่น
ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ท่านประธานครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา
ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายโสภณ เพ็ชรสว่าง
รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านประเทืองครับ

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา (สิงห์บุรี) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ประเทือง วิจารณ์ปรีชา ผู้แทนราษฎรจังหวัดสิงห์บุรี พรรคชาติไทย
ร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นที่สภากำลังพิจารณาอยู่นี้
ในขณะนี้ กระผมต้องขอประทานอนุญาตกราบเรียนท่านประธานว่า การบริหาร
งานบุคคลในองค์การบริหารส่วนจังหวัดก็เป็นที่ยอมรับกันมาโดยตลอดว่าต้องมี
ผู้ว่าราชการจังหวัดนั้นเป็นหัวหน้าที่สำคัญที่สุดในองค์การนั้น แต่ว่าการที่จะ
กำหนดอำนาจให้คณะกรรมการบริหารงานบุคคลมีอำนาจใด ๆ แต่งตั้งอะไรใคร
มาตุในมาตรา ๕ แล้วจะมีควมรู้สึกค่อนข้างจะตะปัดตะพงใจสักนิดหนึ่งครับ
ท่านประธาน เนื่องจากในการให้อำนาจบุคคลนั้น เราต้องยอมรับกันว่าบุคคลนั้น
ย้ายหากว่าขาดหลักการหรือหลักเกณฑ์ในการที่จะแต่งตั้งใด ๆ หรือในการ
พิจารณาเรื่องใด ๆ แล้วจะก่อให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติและก่อให้เกิดปัญหา
ในทางการบริหาร

ถ้าท่านประธานดูในมาตรา ๕ จะเห็นบอกว่า ในองค์การบริหารส่วนจังหวัดแต่ละแห่ง ให้มีคณะกรรมการ ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดคณะหนึ่งประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน ตรงนี้ไม่เป็นอะไรนะครับ อย่างไรก็ตามในจังหวัดจะต้องให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานแน่ แต่ว่าใน (๒) ที่เขียนไว้บอกว่า หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดจำนวนสามคน จากส่วนราชการในจังหวัดนั้น ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศกำหนดว่าเป็นส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ถ้าเขียนอย่างนี้ก็ยอมรับกันได้ แต่ว่าพอประโยคต่อไปนี่สิครับ ท่านประธาน บอกว่า ทั้งนี้ ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการบริหารงานบุคคล ผู้ว่าราชการจังหวัดจะประกาศเปลี่ยนแปลงการกำหนดส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเมื่อใดก็ได้ ตรงนี้คงจะเป็นเรื่องของกรงให้อำนาจตัวบุคคลโดยไม่มีหลักเกณฑ์มากกว่า ก็อยากจะฝากในประเด็นตรงนี้ว่า ในคณะกรรมการที่เราจะต้องรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้โปรดไปพิจารณาใน (๒) ของมาตรา ๕ ซึ่งเป็นการเขียนที่ให้อำนาจเหมือนกับทำอำนาจได้ตามอำเภอใจ ตรงนี้คงจะไม่ใช่เรื่องที่ต้องการวางกรอบหรือได้วางกฎเกณฑ์ให้ปฏิบัติกันได้ กระผมมีประเด็นที่อยากจะกราบเรียนท่านประธานไว้เป็นข้อสังเกต เพื่อคณะกรรมการจะได้พิจารณาในโอกาสต่อไปเพียงแค่นี้ละครับ ท่านประธาน ขอขอบพระคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านเกษมครับ

นายเกษม รุ่งธนเกียรติ (สุรินทร์) : ขอบคุณครับ ท่านประธาน กระผม เกษม รุ่งธนเกียรติ พรรคความหวังใหม่จากจังหวัดสุรินทร์ ผมจะไม่รบกวนเวลามาก เพราะว่าจริง ๆ แล้วร่างฯ นี้ทางพรรคกำหนดให้ผมเป็นกรรมาธิการด้วย เพียงแต่จะพูดเพื่อเป็นเร็คคอร์ด (Record) ไว้ในวาระแรก ซึ่งคิดว่าจะต้องไปแก้ไขในวาระที่ ๒ วาระที่ ๓ คือ มาตรา ๕ แต่ไม่ได้มองประเด็นเหมือนท่านผู้อภิปราย คือคุณประเทือง คือผมมองอย่างนี้ว่า เมื่อเราเมืองครุให้ท้องถิ่นเขา มีอิสระในการจะพิจารณาในเรื่องงานบุคคล เรามาดูองค์ประกอบ องค์ประกอบ ผู้ว่าราชการจังหวัด ๑ คน เป็นประธานไม่จัดชื่อผู้ว่าราชการจังหวัดสามารถเลือกหัวหน้าส่วนราชการได้อีก ๓ คน รวมเป็น ๔ คน นี่คือข้าราชการจากส่วนกลาง ๔ คน แต่ข้าราชการจากท้องถิ่นคือ (๓)

ต้องมีได้ ๔ คน มาจาก ส.จ. คือนายกองค์การ ๑ คน สมาชิกองค์การบริหาร ๑ คน และตัวแทนจากข้าราชการถือลูกจ้าง ตัวแทนจากพนักงานในองค์กรอีก ๒ คน เป็น ๔ คน เราจะเห็นว่าเมื่อ ๔ ต่อ ๔ แล้วไปเลือกผู้ทรงคุณวุฒิอีก ๔ คน แต่มี ๑ ประธาน หมายถึง ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน นั้นหมายความว่า เมื่อเราเลือกตั้งผู้ทรงคุณวุฒิ ๔ คน เราจะไม่มีทางสู้เลย ท้องถิ่นจะไม่มีทางสู้ ข้าราชการจากส่วนภูมิภาคได้เลย เพราะอะไรครับ เพราะลงคะแนนกันแล้ว ในที่สุดประธานก็ต้องชี้ขาด คือ ๔ ต่อ ๔ แต่ประธานคือผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัดชี้ขาด ในที่สุดผู้ทรงคุณวุฒิ ๔ คน จะไม่ได้มาจากท้องถิ่น คือจะไม่ได้คนของคนในท้องถิ่นที่คิดว่าจะเห็นผู้สรรหาขึ้นมา จะเป็นข้าราชการ จากส่วนกลางเป็นผู้สรรหาขึ้นมา มันจะทำให้องค์กรอื่นนี้ เมื่อพิจารณาเรื่องการบริหารงานบุคคลแล้ว ท้องถิ่นจะขาดอำนาจ อำนาจจริง ๆ จะไปอยู่ที่ ส่วนกลาง ผมยกตัวอย่างไม่รู้ว่าเป็นเพื่อนจะเห็นไหมครับ ๑. เรากำหนดไว้ มาตรา ๕ กำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน ๑ คน ผู้ว่าราชการจังหวัด เลือกข้าราชการคือหัวหน้าส่วนราชการอีก ๓ คน นั้นหมายถึงว่า เรามีตัวแทน จากภูมิภาค ๔ คน แล้ว (๓) ก็กำหนดให้ผู้แทนจากองค์การบริหารคือเป็น ตัวนายก ๑ คน ตัว ส.ท. หรือ ส.จ. หรืออะไรต่าง ๆ อีก ๑ คน แล้วก็ ตัวแทนจากข้าราชการอีก ๒ คน ก็คือ ๔ ต่อ ๔ แต่ ๔ ต่อ ๔ ในขณะที่ ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน นั้นหมายความว่า ท้องถิ่นจะไม่ได้เหนือกว่า ภูมิภาค ภูมิภาคจะเป็นผู้กำหนดผู้ทรงคุณวุฒิอีก ๔ คน องค์กรนี้จะไม่ใช่เป็น องค์กรอิสระของท้องถิ่น จะเป็นองค์กรที่อยู่ภายใต้กำกับดูแลของส่วนภูมิภาค เพราะฉะนั้นผมท้วงมาตรานี้ แล้วผมคิดว่าพอไปวาระ ๒ ในชั้นกรรมาธิการ ก็คงจะต้องพิจารณากันอีกที เพราะว่าผมได้รับมอบหมายจากทางพรรคให้ไปทำ หน้าที่ในฐานะกรรมาธิการกฎหมายฉบับนี้อยู่แล้ว ขอขอบคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เมื่อสมาชิกไม่ติดใจถือว่าปิดอภิปรายนะ ครับ ผมจะขอมติที่ประชุมครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : มติจะ เรียบตามทีประชุมว่า จะรับหลักการร่างพระราชบัญญัติ ทั้ง ๒ ฉบับหรือไม่ ถ้าท่านรับหลักการกรุณา กดปุ่ม เห็นด้วย ไม่รับหลักการ กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ขอเชิญท่านสมาชิกเข้ามาในห้องประชุมเพื่อใช้สิทธิลงคะแนนด้วยนะ ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เมื่อท่านสมาชิกใช้สิทธิลงคะแนนเรียบร้อยแล้ว เจ้าหน้าที่รวมคะแนน ได้ครับ ผลของการลงคะแนนเห็นด้วย ๑๘๕ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๒ ท่าน เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติรับหลักการร่างแห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. . . . ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ

ต่อไปขอเชิญเสนอกรรมการ เชิญรัฐมนตรีช่วยว่าการชำนี คว้า
นายชำนี คักคิเศรษฐ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
ท่านประธานที่เคารพ ขอเสนอคณะกรรมการวิสามัญ ๒๗ ท่าน
(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : รัฐบาลเสนอกรรมการวิสามัญ ๒๗ ท่าน ไม่มีท่านผู้ใด
เห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าที่ประชุมมีมติให้ตั้งกรรมการวิสามัญ ๒๗ ท่าน
เชิญรัฐบาลเสนอ ๕ ท่าน

นายชำนี คักคิเศรษฐ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
คณะกรรมการวิสามัญในสังกัดส่วนของรัฐบาล ๑. นายชำนี คักคิเศรษฐ์
๒. นางทิพาวดี เมฆสุวรรณ ๓. นายสาโรช กัษมาตย์ ๔. นายสุวัฒน์ ตัณฑประวัติ
๕. นายอัชพร จารุจินดา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ต่อไปเชิญพรรคความหวังใหม่คว้า

พันตำรวจโท ไหวพจน์ อารณร์รัตน์ (กำแพงเพชร) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ กระผม พันตำรวจโท ไหวพจน์ อารณร์รัตน์
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคความหวังใหม่ จังหวัดกำแพงเพชร ในสังกัด
ของพรรคความหวังใหม่มีรายชื่อดังต่อไปนี้ ๑. นายอุครพันธ์ จันทรวิโรจน์
๒. นายอัครเดช ทองใจสด ๓. นายชิตสกันธ์ ทีระนังสุ ๔. นายทวี สุภธีระ
๕. นายไพศาล จันทรภักดี ๖. นายเกษม รุ่งชนเกียรติ และ
๗. นายแพทย์วิชัย ชัยจิตตวิษกุล ขอผู้รับรองด้วยคว้า

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปเชิญพรรคประชาธิปัตย์

นายเจอะอำมิง โตะตาหยง (นราธิวาส) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
กระผม เจอะอำมิง โตะตาหยง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนราธิวาส
พรรคประชาธิปัตย์ ขอเสนอกรรมการในสังกัดของพรรคประชาธิปัตย์ ๗ ท่าน
คือ ๑. นางปราณีต ถาวร ๒. นายนิพนธ์ บุญญามณี ๓. นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ
๔. นายสุวัชร พะลัง ๕. นายมานิชญ์ วิชัยกุล ๖. นายถวิล ไพรสณท์
๗. นายชาญชัย ศิลปอวยชัย ขอผู้รับรองด้วยคว้า

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปเชิญพรรคชาติพัฒนาครับ

นายวีระ ปัทมสิริวัฒน์ (พิษณุโลก) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม วีระ ปัทมสิริวัฒน์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพิษณุโลก พรรคชาติพัฒนา
 ขอเสนอกรรมาธิการ ๓ ท่าน ๑. นายยุทธ อังกินันท์ ๒. นางเปรมฤดี ชามพูนท
 ๓. นายภัทราวุธ พุกพิบูลย์ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปเชิญพรรคชาติไทยครับ

นายธีรพันธ์ วีระบุทธิวัฒน์ (อุทัยธานี) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม นายธีรพันธ์ วีระบุทธิวัฒน์ พรรคชาติไทย จังหวัดอุทัยธานี ขอเสนอ
 กรรมาธิการในสัดส่วนของพรรคชาติไทย ๒ ท่าน ดังต่อไปนี้ คือ
 นายวรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล กับนายสุนทร แก้วพิจิตร ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปเชิญพรรคกิจสังคมครับ

นายประมวลศิลป์ โภคสวัสดิ์ (มุกดาหาร) : กราบเรียน
 ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ประมวลศิลป์ โภคสวัสดิ์ พรรคกิจสังคม
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดมุกดาหาร ขอเสนอกรรมาธิการ ๑ ท่าน
 ในสัดส่วนของพรรคกิจสังคม นายวิทยา บุรณศิริ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปเชิญพรรคราษฎร

นายทนต์ศักดิ์ เล็กอุทัย (อุดรดิตถ์) : กราบเรียนท่านประธาน
 ที่เคารพ ในสัดส่วนของพรรคราษฎรและพรรคเสรีธรรม ขอเสนอ
 คุณกฤษณา ศรีดาอำภา ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องครับ ต่อไปเชิญสัดส่วนของพรรคที่เหลือครับ

ได้แก่ พรรคเอกภาพ พรรคเสรีธรรม พรรคพลังธรรม พรรคไท และ
พรรคประชากรไทย เชิญท่านเสกสรรค์ครับ

นายเสกสรรค์ แสนภูมิ (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม เสกสรรค์ แสนภูมิ ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสุรินทร์
พรรคเอกภาพใคร่ขอเสนอรายชื่อกรรมการในสัดส่วนของพรรค ขอเสนอ
นายไพโรจน์ บุญมีฤทธิ์ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายเสกสรรค์ แสนภูมิ (สุรินทร์) : ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องครับ เชิญท่านเลขาธิการฯ อ่านรายชื่อ
คณะกรรมการวิสามัญ

นายศิริชัย ไชยทิพย์อาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : รายชื่อคณะกรรมการ
วิสามัญเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น
พ.ศ. ๑. นายชำนาญ คักติเศรณี ๒. นางทิพาวดี เมฆสุวรรณค์
๓. นายสาโรช คัชมาตย์ ๔. นายสุวัฒน์ ตันทประวัติ ๕. นายอัคร จารุจินดา
๖. นายอุดรพันธ์ จันทรวโรจน์ ๗. นายอัครเดช ทองใจสด ๘. นายชิตสกนธ์
ธีระนังสุ ๙. นายทวี สุภธีระ ๑๐. นายไพศาล จันทรรักดี ๑๑. นายเกษม
รุ่งธเนเกียรติ ๑๒. นายวิชัย ชัยจิตวินิชกุล ๑๓. นางปราณีต ถาวร
๑๔. นายนิพนธ์ บุญญามณี ๑๕. นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ๑๖. นายสุวิโรช
พะลัง ๑๗. นายมานิชญ์ วิชัยกุล ๑๘. นายถวิล ไพรสมณ์ ๑๙. นายชาญชัย
ศิลป์อวยชัย ๒๐. นายยุทธ อังกินันท์ ๒๑. นางเปรมฤดี ชามพูนท
๒๒. นายภัทรารุช พุกพิบูลย์ ๒๓. นายวรวิจน์ เอื้ออภิญญกุล ๒๔. นายสุนทร
แก้วพิจิตร ๒๕. นายวิทยา บูรณศิริ ๒๖. นายกฤษฎา ศรีดาอำภา
๒๗. นายไพโรจน์ บุญมีฤทธิ์

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ต่อไปขอเชิญกำหนดระยะเวลาแปรญัตติครั้ง เชิญท่านรัฐมนตรีช่วย
นายชำนาญ คักติเศรณี (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
แปรญัตติตามข้อบังคับครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : รัฐบาลแปรญัตติภายใน ๗ วัน ตามข้อบังคับ ท่านสมาชิกไม่เห็น
เป็นอย่างอื่นก็ถือว่าที่ประชุมกำหนดระยะเวลาแปรญัตติภายใน ๗ วัน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ใช้ร่างฯ ของใครเป็นหลักครับ

นายชำนาญ คักติเศรณี (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
ใช้ร่างรัฐบาลเป็นหลักครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : รัฐบาลขอใช้ร่างรัฐบาลเป็นหลักในการพิจารณาวาระ ๒
ที่ประชุมไม่ขัดข้อง ก็ถือว่าให้ใช้ร่างของรัฐบาลพิจารณาในวาระ ๒ นะครับ

สผ ๓๕/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป)

๑๓๓

วาสนา ๕๖/๒

ต่อไปเป็นการพิจารณาเรื่องด่วนที่ ๑๒ ร่างพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี
เป็นผู้เสนอ เชิญท่านรัฐมนตรีชำนีครับ

นายธานี ศักดิ์เศรษฐ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม ธานี ศักดิ์เศรษฐ์ ประชาธิปัตย์ จากนครศรีธรรมราช
ในฐานะรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดยมีหลักการ
และเหตุผลดังนี้

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ โดยปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการ
ข้าราชการกรุงเทพมหานคร กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิ การดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการข้าราชการ
กรุงเทพมหานครและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖
มาตรา ๑๗ และเพิ่มมาตรา ๑๗ ทวิ และมาตรา ๑๗ ตริ)

เหตุผล เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยกำหนดให้
คณะกรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่นจะต้องประกอบด้วยผู้แทนของหน่วยราชการที่
เกี่ยวข้อง ผู้แทนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีคุณสมบัติตาม
ที่กฎหมายบัญญัติ โดยมีจำนวนเท่ากัน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบของ
คณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานครให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ
รวมทั้งกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ วาระ
การดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการซึ่งเป็นผู้แทนกรุงเทพมหานคร
และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้สอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

จึงเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร
เพื่อให้โปรดพิจารณา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านสรชาติ เชิญครับ

ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม (หนองบัวลำภู) :

เรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม สรชาติ สุวรรณพรหม สมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองบัวลำภู พรรคความหวังใหม่ โดยที่รัฐบาลนั้น
ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นการ
แก้ไขในมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ ซึ่งผมเองต้องขออนุญาต
กราบเรียนว่าคณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานคร หรือ ก.ก. ที่เรียกกัน
ตรงนั้น ซึ่งตรงนี้เองไม่ว่าจะเป็นคณะกรรมการบริหารงานบุคคลของ อบจ.
ของเทศบาล ของ อบต. ของ กทม. ก็แล้วแต่ รวมทั้งทัทยา และการปกครอง
ส่วนท้องถิ่นอื่นที่จะเกิดขึ้นก็แล้วแต่นั้น น่าจะอยู่ภายใต้คณะกรรมการบริหาร
งานบุคคลส่วนท้องถิ่นในมาตรฐานและกำหนดกฎเกณฑ์ ในหมวดที่ ๗ เดียวกัน
ของการบริหารส่วนท้องถิ่นทั้งหมด ซึ่งผมเองต้องขออนุญาตกราบเรียนว่า
ในหมวดที่ ๗ ของพระราชบัญญัติที่ผ่านมาไม่ได้กำหนดข้อเชื่อมโยงตรงนี้
เอาไว้อย่างชัดเจนที่เกิดขึ้น ดังนั้นข้าราชการทุกฝ่ายต้องการความเจริญเติบโต
และก้าวหน้า ไม่ต้องการข้าราชการส่วนไหนไปโดดที่ ๖ - ๗ แล้วไปที่อื่นไม่ได้
ดังนั้นความเชื่อมโยงตรงนี้เองผมถึงฝากเรียนกับท่านประธานคณะกรรมการ
รัฐมนตรีคงจะทำหน้าที่เป็นประธานคณะกรรมการว่า ในการบริหาร
งานบุคคลของทั้งประเทศนั้น เรามองว่าข้าราชการทั้งประเทศของประเทศนี้
ไม่ว่าจะเป็นส่วนกลางหรือส่วนท้องถิ่นก็แล้วแต่ เป็นทรัพยากรมนุษย์ของทั้งมวล
ทั้งประเทศที่จะใช้บริหารงานอย่างไรให้เกิดประโยชน์ มีประสิทธิภาพสูงสุด
ได้เกิดขึ้น ส่วนไหนที่มันเกิน ส่วนไหนที่มากเกินพอแล้วนั้นจะเคลื่อนย้ายไปอยู่
ตรงไหน เพื่อให้มีการเพิ่มจำนวนข้าราชการน้อยที่สุดและ เอาส่วนซึ่งมันเกิน
ความจำเป็นแล้วนั้นไปอยู่ในส่วนซึ่งมันมีความจำเป็นเพิ่มเติมขึ้นไป
ให้ข้าราชการเหล่านั้นอยู่ในระดับที่เดียวกัน ขั้นตอนเดียวกัน มาตรฐานเดียวกัน
โอนเปลี่ยนแปลงโยกย้าย ไม่อย่างนั้นถ้าเราจะเกิดให้อิสระมากมายถึงขั้น
มองไปถึงว่าการเปลี่ยนแปลงโยกย้ายมันจะเกิดขึ้น เป็นเรื่องของ อบต.
แต่ละ อบต. เป็นเรื่องของ อบจ. แต่ละ อบจ. เกิดขึ้น เป็นเรื่องของ
แต่ละท้องถิ่นถ้าเกิดขึ้นทั้งหมดแล้วนั้น โอกาสซึ่งเราจะบริหารงาน

ทรัพยากรมนุษย์ที่จะให้มีประสิทธิภาพสูงสุดนั้นย่อมไม่เกิดขึ้น ในมาตรา ๑๕ เอง ผมเองขออนุญาตกราบเรียนกับท่านประธานเปิดหนึ่งครั้งว่า ท่านรัฐมนตรีซึ่งจะเป็นประธานในครั้งนี้อย่างไร ในกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานส่วนท้องถิ่นซึ่งผ่านไป สักครู่นี้นั้น ตัวแทนของกระทรวงการคลังนั้นเป็นปลัดกระทรวงการคลัง แต่ในกฎหมายว่าด้วยกรู่งเพมทานครนั้นให้อิสระตีกรมบัญชีกลาง ซึ่งความเป็นจริงแล้ว เราจะปรับให้ตัวแทนของกระทรวงการคลังเป็นปลัดกระทรวงการคลังด้วยกันนั้น ดูจะมีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น เพราะอย่างน้อยที่สุดไม่เฉพาะกรมบัญชีกลาง ที่มาเกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคล เพราะอย่างน้อยกระทรวงการคลัง ทั้งกระทรวงนั้นก็ต้องมีกรมอื่นซึ่งมาดูแลรับผิดชอบในการที่จะต้องให้เบี้ยเลี้ยง บำเหน็จบำนาญอะไรต่าง ๆ นี่คือเงินทั้งหมดนี้ ดังนั้นตามร่างฯ ที่รัฐบาลเสนอนั้นน่าจะให้มันสอดคล้องกับร่างฯ ของกฎหมายที่มันผ่านมาแล้ว ในเรื่องของ ปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งในหมวด ๔ ว่าด้วย กทม. ถ้าจะแก้ไขตรงนี้ ในมาตรา ๑๕ ที่แก้ไขเพิ่มเติมเข้าไปก็อยากจะให้สอดคล้องกัน และเพิ่ม ประเด็นของความเชื่อมโยงของการปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็น กทม. ไม่ว่าจะเป็น พัทยา ไม่ว่าจะเป็น อบต. ทั้งหมด เพื่อให้มีความรู้สึกว่าการเจริญเติบโตของข้าราชการในส่วนท้องถิ่นมีความเท่าเทียมกัน นั่นอนอบต. ทุกวันนี้ข้าราชการอาจอยู่แค่ระดับ ๕ - ๖ - ๗ ไม่เกินนี้ แต่ กทม. อยู่ระดับ ๑๐ - ๑๑ อบจ. อยู่ที่ระดับเท่าไรแล้ว เทศบาลอยู่ที่เท่าไร ปลัดเทศบาลสูงสุดเท่าไร ทั้งหมดตรงนี้จะต้องเป็นสิ่งที่เชื่อมโยงเข้ามาหา กันได้ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมดจะต้องมีคณะกรรมการบริหาร งานบุคคลกลางของท้องถิ่นมาดูแล และอยู่ภายใต้กรอบของคณะกรรมการ บริหารงานบุคคลกลางของทั้งประเทศ ภายใต้กฎ ก.พ. เดียวกันทั้งหมด มันก็จะเชื่อมโยงองค์การบริหารปกครองท้องถิ่น ซึ่งอยากเห็นตรงนี้เป็นสิ่งซึ่ง ผมเชื่อมั่นว่าตามรัฐธรรมนูญนั้นให้อิสระ คงไม่ได้บอกให้อิสระในเรื่องของ การโยกย้ายเปลี่ยนแปลงไม่ได้ แต่อิสระในที่นี้หมายถึงว่าไม่ให้ข้าราชการ ส่วนภูมิภาคซึ่งเป็นข้าราชการประจำไปก้าวทำงานของข้าราชการ ในส่วนท้องถิ่น โดยให้คณะกรรมการส่วนท้องถิ่นที่มาจากการเลือกตั้งเป็นคนดูแล แต่ส่วนของการเปลี่ยนแปลงโยกย้ายนั้นเป็นสิทธิของบุคคลซึ่งจะต้องทำหน้าที่ ซึ่งตรงนี้เองรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยซึ่งเป็นประธานต้องกำหนด

ขอบเขตและอำนาจของกฎหมายให้เชื่อมโยงกัน ให้มีโอกาสเป็นสิทธิของ
พนักงาน เป็นสิทธิของเจ้าหน้าที่องค์กรของรัฐที่จะเปลี่ยนแปลงโยกย้ายตัวเอง
จาก อบต. หนึ่งไปอีก อบต. หนึ่งไปอยู่ อบจ. ไปอยู่กรุงเทพมหานคร ไปอยู่
เมืองพัทยา รวมทั้งไปภูเกิดในอนาคตที่จะเกิดขึ้น ตรงนี้เป็นสิ่งที่ผมฝากกับ
ท่านรัฐมนตรีในวาระ ๒ ถ้าไม่มีใครแก้ไขแล้ว ผมจะอภิปรายอีกรอบหนึ่ง
ขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) :
เมื่อท่านสมาชิกไม่ติดใจ ถือว่าปิดอภิปรายนะ ครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง)
มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) :
ผมจะ เรียบถามมติที่ประชุมว่า จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
กรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. หรือไม่ ถ้าท่านสมาชิกรับหลักการ
กรรมาการกุดปุม เห็นด้วย ไม่รับหลักการกุดปุม ไม่เห็นด้วย นะ ครับ เชิญท่านสมาชิกใช้สิทธิ
ลงคะแนนได้เลย ครับ

(สมาชิกทำการ เสิบบัตรแสดงตนและกุดปุมลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) :
ท่านสมาชิกใช้สิทธิลงคะแนน เรียบร้อยแล้ว นะ ครับ เมื่อท่านลงคะแนน เรียบร้อยแล้ว
เจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ ครับ ผลของการลงคะแนนนะ ครับ เห็นด้วย ๑๗๗ ท่าน
ไม่เห็นด้วย ไม่มีนะ ครับ เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติเอกฉันท์รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้

เชิญตั้งกรรมการครับ เชิญท่านรัฐมนตรีชำนีครับ

นายชำนี คักติเศรษฐ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :

ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลขอเสนอคณะกรรมการวิสามัญ ๒๗ ท่านครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) :
รัฐบาลเสนอขอตั้งกรรมการวิสามัญ ๒๗ ท่านนะครับ ท่านสมาชิกไม่เห็นเป็นอย่างอื่น
ก็ถือว่าที่ประชุมมีมติให้ตั้งกรรมการวิสามัญ ๒๗ ท่าน เชิญรัฐบาลเสนอ ๕ ท่านครับ

นายชำนี คักติเศรษฐ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :

รัฐบาลเสนอ ๕ ท่านครับ ๑. นายชำนี คักติเศรษฐ์ ๒. นางทิพาวดี เมฆสวรรค์

๓. นายสาโรช คัชมาตย์ ๔. ร้อยตำรวจตรี เกรียงศักดิ์ โลหะชาละ

๕. นายอัคร จารุจินดา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) :

ต่อไปเชิญพรรคความหวังใหม่ เชิญท่านไวพจน์ครับ

พันตำรวจโท ไวพจน์ อภรณ์รัตน์ (กำแพงเพชร) : กราบเรียน

ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม พันตำรวจโท ไวพจน์ อภรณ์รัตน์ พรรคความหวังใหม่

จังหวัดกำแพงเพชร ในสัดส่วนของพรรคความหวังใหม่ มีรายชื่อดังต่อไปนี้ครับ

๑. นายวีระกร คำประกอบ ๒. พลอากาศเอก จรูญ วุฒิกาญจน์

๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวีรัตน์ ประจันปัจจนิก ๔. นายอัครภาค ปาณิกบุตร

๕. พลตำรวจเอก บุญชู ว่างานนท์ ๖. นายสุพงษ์ หิริกุล และ

๗. คุณมิลลี่ หิมนต์พันธุ์ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) :

ผู้รับรองถูกต้อง เชิญพรรคประชาธิปไตยครับ

นายเจอะอามิง โตะตาหยง (นราธิวาส) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม

เจอะอามิง โตะตาหยง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนราธิวาส พรรคประชาธิปไตย

ขอเสนอกรรมการในสัดส่วนของพรรคประชาธิปไตย ๗ ท่าน คือ ๑. นางปราณีต ถาวร

๒. นายนิพนธ์ บุญญามณี ๓. นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ๔. นายสุวโรช พะลัง

๕. มาโนชญ์ วิชัยกุล ๖. นายถวิล ไพรสมณ์ ๗. นายชาญชัย ศิลปอวยชัย

ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง)
ผู้รับรองถูกต้องครบ ต่อไปเชิญพรรคชาติพัฒนาครับ

นายวีระ บัณฑิตวิวัฒน์ (พิษณุโลก) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
วีระ บัณฑิตวิวัฒน์ จังหวัดพิษณุโลก พรรคชาติพัฒนา ขอเสนอกรรมาธิการ ๓ ท่าน
๑. นายวัฒนา เมืองสุข ๒. นายวิเชษฐ์ เกษมทองศรี ๓. นายธรรมบุญ มงคล
ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) :
ผู้รับรองถูกต้อง เชิญพรรคชาติไทยครับ

นายธีรพันธ์ วีระบุุทธวัฒน์ (อุทัยธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
นายธีรพันธ์ วีระบุุทธวัฒน์ พรรคชาติไทย จังหวัดอุทัยธานี ขอเสนอกรรมาธิการ
ในสัดส่วนของพรรคชาติไทย ๒ ท่าน คือ นายเรวัต สิริบุญกุล กับ นายประเทือง
ปานลักษณ์ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) :
ผู้รับรองถูกต้องครบ ต่อไปเชิญพรรคกิจสังคมครับ

นายประมวลศิลป์ โภคสวัสดิ์ (มุกดาหาร) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม ประมวลศิลป์ โภคสวัสดิ์ พรรคกิจสังคม จังหวัดมุกดาหาร ขอเสนอ
กรรมาธิการในสัดส่วนของพรรคกิจสังคม ๑ ท่าน คือ นายเชาวน์วัศ สุตลาภา
ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) :
ผู้รับรองถูกต้องครบ ต่อไปเชิญพรรคราษฎรและพรรคเสรีธรรมครับ

นายทนต์ศักดิ์ เล็กอุทัย (อุดรดิตต์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
ผม ทนต์ศักดิ์ เล็กอุทัย ผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรดิตต์ พรรคเสรีธรรม ขอเสนอ
คุณสุภาภรณ์ ศาคะมาน ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกรับรองถูกต้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องครบ ต่อไปเชิญสี่ส่วนของพรรคเอกภาพ
พรรคเสรีไทย พรรคพลังธรรมและพรรคไทย เทียบท่านเสกสรรค์ได้รับ

นายอ.สมศักดิ์ แสนภูมิ (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม เสด็จเสกสรรค์ แสนภูมิ ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสุรินทร์
พรรคเอกภาพ ใจดีขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการในสี่ส่วนของพรรค
เอกภาพ นายวันชัย ภาวนันท์มล ขอผู้รับรองด้วยครับ ขอขอบพระคุณครับ
(ไม่มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องครบ เทียบท่านเลขาธิการฯ อ่านรายชื่อ
คณะกรรมการวิสามัญครับ

นายวิรัช ไซมทิพย์ลาสน์ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญ
เพื่อพิจารณาว่าร่างพระราชบัญญัติจะเข้าที่ราชการกรุงเทพมหานคร

พ.ศ. ๑. นายธานี ศักดิ์เพชรบุรี ๒. นางทิพาวดี เมฆสวรรค์

๓. นายสุวิทย์ ด้งมาตย์ ๔. พลตำรวจตรี เกียรติศักดิ์ โสโหชะลาละ

๕. นายวิเศษ งามจินดา ๖. นายวิระกษา คำประภคณ ๗. พลอากาศเอก จรูญ

วุฒิกาญจน์ ๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวิรัตน์ ประจักษ์ปัจฉิม ๙. นายอัษฎางค์

ปานธิบุตร ๑๐. พลตำรวจเอก บุญชู วัชฌานนท์ ๑๑. นายสมพงษ์ หิริกุล

๑๒. นางมิลา พันธ์พันธ์ ๑๓. นางปราณีต ภาวน ๑๔. นายนิพนธ์ บุญญามณี

๑๕. นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ๑๖. นายสุวิรัช พะลัง ๑๗. นายมาโนชญ์ วิชัยกุล

๑๘. นายถวิล ไพรพันธ์ ๑๙. นายชาญชัย ศิลปอวยชัย ๒๐. นายวัฒนา เม็ล่งสุท

๒๑. นายวิเศษชัย เกษมทองศรี ๒๒. นายธรรมบุญ มงคล ๒๓. นายเรวัต สิริบุญกุล

๒๔. นายประเวศ ปานลักษณ์ ๒๕. นายชานันท์ สุดลาภา ๒๖. นางสุภาภรณ์

ศุภะมาน และ ๒๗. นายวันชัย ภาวนันท์ .

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญเสนอระยะเวลาปรญัตติครับ เทียบท่านรัฐมนตรีท่านใดรับ

นายธานี ศักดิ์เพชรบุรี (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) :

รัฐบาลขอเสนอปรญัตติตามข้อบังคับครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอันข้างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : รัฐบาลเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับภายใน ๗ วันนับแต่วัน
ที่สภาสมาชิกไม่เห็น เป็นอย่างอื่น ถือว่าที่ประชุมมีมติให้แปรญัตติภายใน
๗ วันนับแต่วัน

ต่อไปเป็นการพิจารณาในระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ท่านจะลา มี
มีละใบครบ เชิญครับ

นายจะลา มี โตะตาหยง (นราธิวาส) : ขออนุญาตท่านประธานนัดหนึ่ง
ในสัปดาห์ของพรรคประชาธิปัตย์ บรรณาธิการร่างพระราชบัญญัติสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ
ในสัปดาห์ของพรรคประชาธิปัตย์ ทอนกั๊ว เป็นนายวิรุฬ ฉัตรวณิชกุล แทน
นายพอล ปัทมะ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ที่ประชุมมีมติตั้งลงระดัยที่ เป็นไปตามที่เสนอครับ

เรื่องด่วนที่ ๑๓ ร่างพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอน
การกระจายอำนาจท้องถิ่น พ.ศ. . . . (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
เชิญท่านรัฐมนตรีท่านครับ

นายธานี หักดีเศรษฐี (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม ธานี หักดีเศรษฐี พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัด
นครศรีธรรมราช ในฐานะรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ขอร้องขอเสนอ
ร่างพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจท้องถิ่น พ.ศ.
โดยมีหลักการและเหตุผลดังนี้

หลักการ ให้มีกฎหมายว่าด้วยการกำหนดแผนและขั้นตอนการ
กระจายอำนาจท้องถิ่น

เหตุผล โดยที่ มาตรา ๗๘๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
ได้บัญญัติให้มีกฎหมายกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ เพื่อพัฒนา
การกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่นเพิ่มขั้นอย่างต่อเนือง โดยมีสาระสำคัญเกี่ยวกับ
การกำหนดอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะ และการจัดสรร
สัดส่วนภาษีและอากรขององค์กรปกครองท้องถิ่น และให้มีคณะกรรมการ
ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนของหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนขององค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น และผู้ทรงคุณวุฒิ มีจำนวนฝ่ายละเท่ากัน เพื่อกำหนดหน้าที่ดังกล่าว
จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

จึงเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร
เพื่อได้โปรดพิจารณา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ เนื่องจากท่านถวิล ไพรสณฑ์ และท่านนิพนธ์
บุญยามณี ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติในลักษณะท่านเองเดียวกัน ผมขออนุญาตนำมา
พิจารณารวมในคราวเดียวกันนะครับ

(ที่ประชุมไม่ติดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ที่ประชุมไม่ติดข้อง ก็ถือว่าที่ประชุมอนุญาตนะครับ เชิญท่านถวิล
ไพรสณฑ์ แถลงหลักการและเหตุผลครับ

นายอภิรักษ์ ไพรสงค์ (กรุงเทพฯนคร) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม อภิรักษ์ ไพรสงค์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพฯนคร
พรรคประชาธิปัตย์ กระผมและคุณนิพนธ์ บุญญามณี ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติ
การจัดระบบการกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.
โดยมีหลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้

หลักการ ให้มีกฎหมายว่าด้วยการจัดระบบการกระจายอำนาจ
การปกครองส่วนท้องถิ่น

เหตุผล เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐
กำหนดให้มีแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่น โดย
กำหนดให้มีคณะกรรมการที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการพิจารณาจัดระบบการบริการ
สาธารณะ จัดสรรภาษีและอำนาจระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
และระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง เพื่อให้ท้องถิ่นมีความเป็นอิสระ
ในการบริหารท้องถิ่นของตนเองตามรัฐธรรมนูญกำหนด จากกรณีดังกล่าว
จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเสนอเหตุผลเพิ่มเติมทีเดียว ก็คือว่า ในรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนั้นการกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่น ความสำคัญ ขึ้นอยู่กับกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งถือว่าเป็นหัวใจของการกระจายอำนาจการปกครอง ไปสู่ท้องถิ่นก็ว่าได้ เพราะตราบคดที่ยังไม่มีคณะกรรมการชุดนี้แล้ว การกระจาย อำนาจ การแบ่งหน้าที่การงานระหว่างส่วนกลางกับส่วนท้องถิ่น หรือระหว่าง ส่วนท้องถิ่นด้วยกันนั้นก็ไม่สามารถที่จะให้มีผลในทางปฏิบัติได้อย่างแน่ชัด และในขณะที่เดียวกันถ้าไม่มีคณะกรรมการชุดนี้ตามรัฐธรรมนูญแล้ว การจัดสรร รายได้เพื่อให้เพียงพอกับอำนาจหน้าที่ที่ส่วนท้องถิ่นจะต้องรับเพิ่มขึ้น ก็ไม่สามารถ ทำได้เช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นเมื่อรัฐธรรมนูญได้กำหนดให้มีการกระจายอำนาจ การปกครองไปสู่ท้องถิ่นโดยเพิ่มภารกิจให้กับส่วนท้องถิ่นมากขึ้นแล้ว ความจำเป็น ที่กรรมการชุดนี้จะต้องมีก็คือว่า คณะกรรมการชุดนี้จะต้องมานั่งพิจารณากันว่า มีงานอะไรบ้างในประเทศไทยที่จะต้องแบ่งกันชัดเจนระหว่างส่วนกลางกับ ส่วนท้องถิ่น และในระหว่างส่วนท้องถิ่นด้วยกัน ระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัด ระหว่างเทศบาล ระหว่าง อบต. นั้น เราจะแบ่งความรับผิดชอบกันอย่างไร ทั้งนี้เมื่อแบ่งงานไปให้ส่วนท้องถิ่นแล้ว ส่วนกลางจะเหลืองานอะไรบ้าง งานของ รพช. จะลดน้อยลงไปไหม งานของกรมพัฒนาชุมชนจะต้องลดน้อยลงไปหรือไม่ งานของกรมโยธาธิการจะต้องลดน้อยลงไปหรือไม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งราชการ ส่วนกลางนั้นควรจะทำหน้าที่เพียงเป็นผู้กำกับ และเป็นงานวิชาการเท่านั้นเอง ไม่ควรมาเป็นผู้ปฏิบัติ เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญก็ชัดเจนแล้วว่างานของ ราชการส่วนกลาง ไม่ว่าจะเป็นของกระทรวงเกษตรฯ ก็ดี กระทรวงศึกษาธิการก็ดี กระทรวงอุตสาหกรรมก็ดี กระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ ก็ดี ควรจะทำหน้าที่เป็นฝ่าย วิชาการมากกว่าที่จะเป็นฝ่ายปฏิบัติการ อย่างกรณี รพช. กระผมมีความเห็น เป็นส่วนตัวว่า งานของ รพช. นั้นน่าจะเป็นหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ไม่ใช่งานที่ของ รพช. งานของกรมพัฒนาชุมชนหลายสิ่งหลายอย่างซึ่งเป็น เรื่อง อบต. สามารถทำได้ เพราะเป็นงานเล็ก ๆ น้อย ๆ เท่านั้นเอง ไม่ควรจะเป็น เรื่องส่วนกลาง เพราะฉะนั้นความสำคัญของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ในส่วนที่ เกี่ยวกับการกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่นก็คือว่า จะต้องให้กรรมการชุดนี้มานั่ง พิจารณา แล้วแบ่งให้ชัดเจนว่าราชการส่วนกลางนั้นไม่ควรทำหน้าที่ปฏิบัติ งานโอเปอเรชั่น (Operation) ไม่ควรเป็นเรื่องของส่วนกลางอีกแล้ว งานโอเปอเรชั่นน่าจะต้องเป็นงานของส่วนท้องถิ่น แต่งานส่วนกลางนั้น

ก็เป็นงานที่มีความสำคัญระดับประเทศชาติ เช่นว่างานทางด้านความมั่นคง งานทางด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ งานทางด้านเศรษฐกิจและการคลัง หรืองานกิจการสาธารณูปโภคที่สำคัญ ๆ เช่นองค์การโทรศัพท์ฯ เป็นต้น หรืองานที่ต้องเสียค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนมาก อันนี้น่าจะเป็นหน้าที่ของส่วนกลาง แต่งานอย่างอื่นที่เป็นงานบริการประชาชน เป็นงานที่ต้องดูแลทุกข์สุขประชาชน เป็นงานที่ต้องมีภารกิจทำให้กับประชาชนเป็นปกติประจำวันนั้นควรจะ เป็นงานของท้องถิ่น เพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้จึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง

ในส่วนประการที่ ๒ ในเรื่องรายได้ของท้องถิ่นตามรัฐธรรมนูญ ก็กำหนดไว้เช่นกันว่า คณะกรรมการชุดนี้เป็นผู้พิจารณาว่าจะมีการจัดสรรภาษี ประเภทใดให้ไปกับท้องถิ่นมากบ้าง เพื่อให้สอดคล้องกับงานที่ต้องกระจาย ออกไป ผมเปรียบเทียบให้ท่านประธานได้รับทราบเลยนะครับว่าปัจจุบันนี้ รายได้ของท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็น กทม. เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล หรือ อบจ. ก็ดี รวมกันแล้วประมาณ ๖.๗ เพอร์เซ็นต์ของรายได้ของรัฐ รัฐมีงบประมาณรายจ่ายประมาณ ๘ แสนล้านบาท แต่ของท้องถิ่นมีประมาณ ๕๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท เท่านั้นเอง ถ้าเปรียบเทียบกับประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกแล้ว จะเห็นได้ชัดเจนว่างบของท้องถิ่นนั้นค่อนข้างจะน้อยมาก ประเทศใน สแกนดิเนเวีย ท้องถิ่นมีรายได้ประมาณ ๖๕ เพอร์เซ็นต์ เมื่อเปรียบเทียบ รายได้รวมของรัฐ ประเทศในยุโรปส่วนอื่นก็ประมาณ ๔๐ - ๕๐ เพอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นการที่ประเทศไทยเราให้ความสำคัญ หรือให้เงินไปกับท้องถิ่น น้อยมาก ทำให้ท้องถิ่นของเราไม่มีความเข้มแข็ง ทำให้รัฐบาลกลางต้องมา ทำงานเล็ก ๆ น้อย ๆ ตลอดเวลา ทั้ง ๆ ที่รัฐบาลกลางนั้นจะต้องทำงาน ที่มีความสำคัญ และก็เป็นงานยิ่งใหญ่มากกว่าที่จะต้องไปทำสะพานข้ามคลอง ไปจุดบ่อบาดาล หรือไปจุดสระน้ำเล็ก ๆ น้อย ๆ เหล่านี้ หน้าที่เหล่านี้ ควรจะเป็นเรื่องของท้องถิ่น เพราะฉะนั้นผมจึงเรียนท่านประธานว่า กฎหมายฉบับนี้มีความสำคัญมากสำหรับการกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่น ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสรชาติ

ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม (หนองบัวลำภู) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ กระผม สรชาติ สุวรรณพรหม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
พรรคความหวังใหม่ จังหวัดหนองบัวลำภู ผมต้องยอมรับว่ารัฐบาลชุดนี้ได้เห็น
ความสำคัญ ที่เห็นกฎหมายในมาตรา ๒๘๔ ซึ่งจะต้องกำหนด แต่ด้วยความเป็น
จริงแล้วในกฎหมายรัฐธรรมนูญนอกจากมาตรานี้มีอีกมาตราหนึ่งที่มีความสำคัญ
ซึ่งรัฐบาลเองจะละทิ้งออกไปไม่ได้ นั่นคือมาตรา ๗๗ รัฐธรรมนูญมาตรา ๗๗
นั้นกำหนดให้รัฐต้องจัดทำแผนพัฒนาทางการเมือง คือวัตถุประสงค์จริง ๆ แล้วนั้น
ก่อนที่จะมาถึงมาตรา ๒๘๔ ที่จะออกกฎหมายขั้นตอนว่าด้วยวิธีการกระจายอำนาจ
ทางการเมืองทั้งหมด มาตรา ๗๗ รัฐจะต้องไปจัดทำแผนพัฒนาทางการเมือง
ให้เห็นขั้นตอนที่ชัดเจนก่อนว่าจะทำอะไรเมื่อไรอย่างไร ว่าแผนพัฒนาทาง
การเมืองของรัฐนั้นจะไม่ใช่ของกระทรวงมหาดไทยอย่างเดียว จะต้องเป็นเรื่อง
ของทุกกระทรวง ทบวง กรม รวมเข้ามาเป็นแผนรวมของรัฐบาลชุดนี้ไปทำหน้าที่
จะพัฒนาทางการเมืองอย่างไร แน่นนอนในมาตรา ๗๑ นั้นรัฐธรรมนูญบอกว่า
รัฐจะต้องจัดทำ แต่ในขณะที่มาตรา ๒๘๔ นั้นผมอ่านให้ฟังครับท่านประธาน
การกำหนดอำนาจและหน้าที่ระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระหว่าง
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ โดยคำนึงถึงการ
กระจายอำนาจเพิ่มขึ้นให้แก่ส่วนท้องถิ่นเป็นสำคัญ เพื่อพัฒนาการกระจายอำนาจ
เพิ่มขึ้นให้แก่องค์กรท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง ให้มีกฎหมายกำหนดแผนและขั้นตอน
การกระจายอำนาจ ซึ่งอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้ (๑) (๒) (๓)
ความหนักแน่นมันอยู่ที่มาตรา ๗๗ ครับ มาตรา ๗๗ อ่านให้ฟังอีกครั้ง รัฐต้องจัด
ให้มีแผนพัฒนาทางการเมือง มันหลีกเลี่ยงไม่ได้หรอกครับ รัฐจะต้องจัดให้มี
แผนพัฒนาทางการเมือง แล้วมาต่อด้วยมาตรา ๒๘๔ ว่าด้วยแผนของการกระจาย
อำนาจไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นั่นเป็นแผนของกระทรวงมหาดไทย
แต่แผนของชาติ แผนของรัฐบาลจะต้องมีมาก่อนตามมาตรา ๗๗ เพื่อจะให้เห็น
ลำดับความสำคัญของการกระจายอำนาจทางการเมือง การพัฒนาทางการเมือง
ซึ่งจะต้องมีแผนของทุกกระทรวง ทบวง กรม เข้ามาสอดคล้องสอดคล้องกับการ
กระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่นไปสู่ท้องถิ่นทั้งหมด ดังนั้นถ้าเราไม่อ่าน
รัฐธรรมนูญให้มันต่อเนื่องกันแล้วเราจะมองว่ามาตรา ๒๘๔ นั้นมาก่อนมาตรา ๗๗

คงไม่ใช่รัฐบังคับให้รัฐต้องทำตามมาตรา ๗๗ เสียก่อน คือรัฐต้องจัดทำแผนพัฒนาทาง
การเมือง แล้วค่อยมาลงในเรื่องของการปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐธรรมนูญก็บัญญัติต่อไป
อีกว่า เมื่อมีแผนพัฒนาทางการเมืองแล้วนั้น กระทรวงมหาดไทยจะต้องกำหนด
ขั้นตอนของการกระจายอำนาจให้การปกครองส่วนท้องถิ่น ตามมาตรา ๒๘๔
ในขณะที่กระทรวงมหาดไทยก็มาทำขั้นตอนตรงนี้ก่อน ซึ่งตรงนี้เองผมต้องขออนุญาต
กราบเรียนว่า อย่างไรก็ตามแล้วแต่ในมาตรา ๗๗ ว่าด้วยรัฐต้องจัดทำแผนพัฒนา
ทางการเมือง ซึ่งตรงนี้เป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนาทางการเมืองมันต้องสอดคล้องกัน
เราจะออกแผนพัฒนาทางการเมืองมาตามหลังใช้ใหม่ครบกับกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งจะ
ต้องมีขั้นตอนของการกระจายอำนาจที่ชัดเจน ตรงนี้เองผมเป็นห่วง เราต้องรู้ว่า
กฎหมายรัฐธรรมนูญนั้นมาตราไหนรัฐให้ความสำคัญ รัฐธรรมนูญนั้นให้ความสำคัญ
อะไรก่อนหลัง ไม่อย่างนั้นแล้วเราก็จะกลายเป็นว่ารัฐธรรมนูญมาตรานี้ให้ทำ
อย่างโน้นอย่างนี้ก่อนโดยที่ไม่มองก่อนหลังที่เกิดขึ้น สิ่งที่สำคัญที่สุดในขณะนี้
ประชาชนทั้งประเทศ พี่น้องประชาชนในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยากจะรู้ว่า
แผนพัฒนาทางการเมืองที่จะกระจายอำนาจทางการเมืองสู่ท้องถิ่นจะเป็นทิศทาง
อย่างไรที่เกิดขึ้น ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๗๗ ต้องให้รัฐจัดทำแล้วก็แถลงต่อ
ประชาชนคนทั้งประเทศ ไม่ใช่บอกกับรัฐสภาเพียงแห่งเดียวเท่านั้นเอง -----

รัฐจะต้องจัดพิมพ์แผนพัฒนาทางการเมือง ตามมาตรา ๗๗ นั้นบอกประชาชน
ไปก่อนว่าจะทำอะไรเมื่อไร จะพัฒนาอะไรบ้างในทางการเมืองเพื่อกระตุ้น
ในการพัฒนาการเมืองให้เกิดขึ้นก่อน แล้วตามมาด้วยมาตรา ๒๘๔ มาตรา ๒๘๕
ว่าด้วยการปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งท้องถิ่นจะต้องเจริญเติบโตตามแผนพัฒนาทาง
การเมือง ตามมาตรา ๗๗ นั่นคือสิ่งที่ผมเองต้องกราบเรียนว่า ต้องชี้ให้เห็นตาม
เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ผมเห็นด้วยในหลักการซึ่งจะต้องให้มีกฎหมายว่าด้วย
การกระจายอำนาจส่วนท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง และการกำหนดแผนและขั้นตอน
การกระจายอำนาจที่ชัดเจน ถ้ารัฐธรรมนูญไม่กำหนดอย่างนี้แล้ว การกระจาย
อำนาจและขั้นตอนตรงนี้ก็เลยล่าช้าออกไป และมีแผนที่ชัดเจนที่แน่นอนที่เกิดขึ้น
อย่างน้อยที่สุดหน่วยงานในการปฏิบัติการนั้น ไม่ว่าจะเป็น อบต. อบจ. พร้อมทั้ง
จะรับโอนหน่วยงานในหลายงานซึ่งไปดำเนินการในท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง
แหล่งน้ำขนาดเล็ก ไม่ว่าจะเป็นถนนหนทางในท้องถิ่นที่เกิดขึ้นทั้งหมด ในรัฐบาล
กลางก็ทำหน้าที่ในการวางแผน ในการกำหนดแผนงานงบประมาณรายจ่าย
ไปสนับสนุนกับองค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัด แล้วโอน
หน่วยงานของข้าราชการส่วนภูมิภาคในขณะนี้ไปเป็นหน่วยงานขององค์การปกครอง
ส่วนท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานที่ปฏิบัติการในพื้นที่ก็แล้วแต่ ผมถึงกราบเรียนว่า
ในเมื่อกฎหมาย ๒ ฉบับ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นแล้วนั้น ต้องเปิดช่อง
ให้การโอนข้าราชการในส่วนกลางซึ่งเป็นของรัฐบาลกลางเดิมไปอยู่ส่วนท้องถิ่น
ไม่เช่นนั้นเรารับข้าราชการส่วนท้องถิ่นเพิ่มขึ้นมา ๆ ส่วนกลางไม่มีการโอนไป
รัฐบาลไทยก็ต้องเอาเงินไปจ่ายข้าราชการเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งแนวทางตรงนี้
ต้องเชื่อมโยงซึ่งกันและกัน รวมทั้งมาตรา ๒๘๔ นั้นจะต้องกำหนดให้มีแผน
และขั้นตอนที่เกิดขึ้น มาตรา ๗๗ ต้องเป็นแผนพัฒนาทางการเมือง เพื่อจะได้
เตรียมความพร้อมของข้าราชการทั่วประเทศว่า ในฐานะวันนี้ ณ วันนี้ เป็นรัฐบาล
ของรัฐบาลกลาง อนาคตข้างหน้าอีก ๑๐ ปี จะต้องเป็นข้าราชการของส่วนปกครอง
ส่วนท้องถิ่นที่เกิดขึ้นเมื่อไร แล้วงานในส่วนของถนน รพช. ท้องถิ่น งานในส่วน
ของโยธาธิการในท้องถิ่นก็แล้วแต่ จะถูกโอนไปเป็นของ อบต. เมื่อไร อบจ.
เมื่อไร มันเป็นขั้นตอนซึ่งแผนกำหนดชัดเจน ในรัฐธรรมนูญว่า มาตรา ๗๗
มาก่อนมาตรา ๒๘๔ แล้วมาตรา ๒๘๔ ก็ทำเป็นแผนงานและขั้นตอนตามต่อไปอีก
ทั้งหมด ตรงนี้คือหลักของการที่จะต้องออกตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ แต่ในขณะที่
ผมพยายามทวงถามกับรัฐสภาแห่งนี้ในมาตรา ๗๗ นั้น รัฐบาลก็ยังไม่เห็นแนวทาง

ยังไม่เห็นวิสัยที่จะออกแผนพัฒนาทางการเมืองตามมาตรา ๗๗ ซึ่งจะต้องมาก่อน
ตรงนี้ชัดเจนเกิดขึ้น ดังนั้นต้องฝากท่านรองนายกรัฐมนตรี ท่านพิชัยนี้ไปเร่งแผน
พัฒนาทางการเมืองตามมาตรา ๗๗ เพื่อให้ประชาชนได้เห็นการเปลี่ยนแปลง
ทางการเมืองที่ชัดเจนที่เกิดขึ้น อดีตที่ผ่านมาเราเคยมีแต่ว่าแผนพัฒนาเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติ แต่รัฐธรรมนูญฉบับนี้ต้องการให้มีแผนพัฒนาทางการเมืองด้วย
เพื่อให้ประชาชนได้เตรียมความพร้อมของการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองที่เป็นขั้น
เป็นตอนเป็นชัดเจนเข้าไปทั้งหมด นั่นเป็นสิ่งที่ผมเองต้องขออนุญาตกราบเรียนกับ
ท่านประธาน ในฐานะท่านประธานเป็นผู้คุมการอภิปรายในสภาแห่งนี้ แล้วก็อยาก
เห็นขั้นตอนของการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองเป็นไปตามระบบขั้นตอนที่เกิดขึ้น
ทั้งหมด ขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสุรพรครับ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม สุรพร ดนัยตั้งตระกูล พรรคความหวังใหม่จากจังหวัดร้อยเอ็ด ท่านประธาน
ร่างพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจท้องถิ่น ซึ่งเป็น
พระราชบัญญัติที่ต้องออกตามรัฐธรรมนูญที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๘๔ ผมได้ดูสาระ
ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้วไม่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ ผมต้องขออนุญาต
ฟังธงลงไปเป็นเบื้องต้น เนื่องจากทุกมาตราที่กำหนดโดยร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้นั้นทั้งหมดมีอยู่ ๒๓ มาตรา เป็นมาตราที่ว่าด้วยการจัดตั้งคณะกรรมการ
ซึ่งกรรมการคณะนี้เรียกว่า คณะกรรมการกระจายอำนาจท้องถิ่น ท่านประธานครับ
ถ้าจะดูสาระตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๘๔ บัญญัติไว้ว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ทั้งหลายย่อมมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบาย การปกครอง การบริหาร
การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเอง
โดยเฉพาะ ในวรรคสองเขียนไว้ว่า การกำหนดอำนาจและหน้าที่ระหว่างรัฐ
กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง
ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ โดยคำนึงถึงการกระจายอำนาจเพิ่มขึ้นแก่ท้องถิ่น
เป็นสิ่งสำคัญ สำคัญก็มาวรรคสาม ท่านประธานครับ เพื่อพัฒนาการกระจายอำนาจ
เพิ่มขึ้นให้แก่ท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง นี่ก็คือเจตนาของรัฐธรรมนูญวรรคนี้ เข้าหมาย
ก็คือ ให้มีกฎหมายกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ รัฐธรรมนูญกำหนด
ให้มีกฎหมายที่กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ซึ่งอย่างน้อยต้องมี

สผ ๓๕/๒๕๔๒ (ส. ทัวไป)

๑๕๑

กุนที่ ๖๒/๓

สาระสำคัญอยู่ ๓ วงเล็บ ท่านประธานครับ ตรงนี้คือจุดสำคัญที่จะบอกว่า
สาระของกฎหมายนั้น ที่จะต้องบัญญัติภายใต้รัฐธรรมนูญมาตรา ๒๘๔ นั้น
ต้องมีบทบัญญัติอย่างนี้ -----

- ๖๓/๑

คำว่า แผน ก็คือ การวางไว้ซึ่งขั้นตอนที่จะให้เกิดการกระจายอำนาจ โดยมีเป้าหมายว่าจะกระจายมากน้อยแค่ไหน ในระยะเวลาอย่างไร ใครเป็นผู้ได้รับการกิจหน้าที่ไป นั่นคือแผน สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรัฐธรรมนุญที่กำหนดไว้ว่า เพื่อให้มีการกระจายอำนาจเพิ่มขึ้นกับท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง และสาระสำคัญที่ต้องบัญญัติไว้ในกฎหมายนี้อย่างน้อยที่สุดต้องมี ๓ วงเล็บนี้ (๑) การกำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและระหว่างองค์กรส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง นี้สาระที่ ๑ ที่พึงต้องมีในกฎหมายนี้ (๒) การจัดสรรสัดส่วนภาษีและอากรระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยคำนึงถึงภาระหน้าที่ของรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง เป็นสำคัญ นี้ว่าด้วย เรื่องภาษีอากรที่ต้องจัดสรรกัน ส่วน (๓) ก็คือ การจัดให้มีคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งทำหน้าที่ตาม (๑) ก็คือมาทำหน้าที่ในการกำหนดหน้าที่ในการจัดระบบการบริการงานสาธารณะ และทำหน้าที่ในการจัดสัดส่วนภาษีอากร กรรมการนี้มีหน้าที่ในการไปกำหนดระบบบริหารบริการสาธารณะ และกำหนดการจัดสัดส่วนภาษี นี้คือสาระสำคัญที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ แต่ท่านประธานที่เคารพครับ ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กลับมีการตั้งคณะกรรมการชุดหนึ่งขึ้นมาในมาตรา ๓ ว่าด้วยคำจำกัดความขององค์กรที่จะเกิดขึ้นใหม่ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหมายความว่าอย่างไร คณะกรรมการ หมายความว่า คณะกรรมการกระจายอำนาจท้องถิ่น มีคำจำกัดความของคำว่า กรรมการ รัฐมนตรี มาตรา ๔ อำนาจการรักษากรเป็นของนายกรัฐมนตรี หมวดที่ ๑ คณะกรรมการกระจายอำนาจท้องถิ่นว่าด้วยเรื่องคณะกรรมการประกอบไปด้วยใครบ้าง มาตรา ๖ คุณสมบัติของกรรมการ มาตรา ๗ วาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการ มาตรา ๘ ว่าด้วยการพ้นจากตำแหน่งหน้าที่ มาตรา ๙ ว่าด้วยการพ้นจากตำแหน่งหน้าที่ไม่ปกติ มาตรา ๑๐ ว่าด้วยเรื่องการประชุม มาตรา ๑๑ อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ท่านประธานครับ อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ตามมาตรา ๑๑ คือพิจารณาปรับปรุงแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจ วันนี้กฎหมายมาเจียนให้ เป็นอำนาจของคณะกรรมการชุดที่จะต้องตั้งขึ้นมาตามร่างพระราชบัญญัตินี้ ให้มีหน้าที่ไปจัดทำแผนปฏิบัติการและกำหนดขั้นตอน ซึ่งในรัฐธรรมนูญนั้นกำหนดว่า อำนาจนี้นั้นต้องกำหนดไว้ในกฎหมาย ไม่ใช่กำหนดไว้ใน

อำนาจหน้าที่ของกรรมการ ตรงนี้คือความเพี้ยนไปจากเป้าหมายของรัฐธรรมนุญ
 ท่านประธานครับ ผมอภิปรายแต่ต้นว่าเกรงว่าจะขัดต่อรัฐธรรมนุญ เนื่องจาก
 เราไปดูพระราชบัญญัติคณะกรรมการการเลือกตั้ง ซึ่งมีในบทบัญญัติของ
 รัฐธรรมนุญมาตรา ๖๘ เรามีประสบการณ์กันมาแล้วว่าศาลรัฐธรรมนุญตีความว่า
 ขัดต่อรัฐธรรมนุญ มาตรา ๖๘ ได้บัญญัติไว้ว่า บุคคลมีหน้าที่ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง
 บุคคลซึ่งไม่ไปเลือกตั้งโดยไม่แจ้งเหตุอันควรที่ทำให้ไม่อาจไปเลือกตั้งได้
 ย่อมเสียสิทธิตามที่กฎหมายบัญญัติ ครั้งหนึ่งเราเคยกำหนดให้การเสียสิทธิ
 ในการไปเลือกตั้งนั้นเป็นอำนาจที่คณะกรรมการการเลือกตั้งจะไปเป็นผู้บัญญัติ
 ในกฎหมายกรรมการการเลือกตั้ง เมื่อเรากำหนดไปอย่างนั้น มีคนส่งพระราชบัญญัติ
 คณะกรรมการการเลือกตั้งไปให้ศาลรัฐธรรมนุญตีความ ศาลรัฐธรรมนุญตีความว่า
 การที่จะกำหนดให้บุคคลเสียสิทธิในการเลือกตั้งนั้นต้องบัญญัติไว้ในกฎหมาย
 ไม่ใช่ไปบัญญัติไว้ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ไม่ใช่ไปบัญญัติไว้
 ให้เป็นข้อบัญญัติที่เกิดจากคณะกรรมการที่เกิดโดยกฎหมาย-----

แต่ต้องไปบัญญัติไว้ในสาระของกฎหมายจึงจะถือว่าเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ
 ท้ายที่สุดพระราชบัญญัติฉบับนั้นต้องกลับไปแก้ไข วันนี้จึงต้องกลับมาบรรจุในระเบียบ
 วาระการประชุมของสภาผู้แทนราษฎร ที่คณะรัฐมนตรีเสนอเข้ามาว่าด้วย
 พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่จะต้องไปแก้ไขมาตรา ๒๓
 ของพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา เห็นใหม่ครับ
 ท่านประธานที่เคารพว่า สิ่งที่ผมนำเสนอต่อที่ประชุมในวันนี้ก็คือบทบัญญัติ
 แห่งรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๘ ที่กำหนดว่าการเสียสิทธิของผู้ไม่ไปใช้สิทธิ
 และไม่แจ้งด้วยเหตุอันควรนั้นต้องเป็นไปตามกฎหมายกำหนด ขณะเดียวกัน
 มาตรา ๒๘๕ ท่านประธานที่เคารพ มาตรา ๒๘๕ กำหนดไว้ในกฎหมายเท่านั้น
 ในวรรคสามที่จะเป็นตัวกำหนดถึงแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจและมี
 สาระ (๑) (๒) (๓) ในวงเล็บ ๓ วงเล็บ โดย (๓) นั้นให้กรรมการมีหน้าที่
 ไปปฏิบัติตาม (๑) และ (๒) แต่ไม่ได้มีหน้าที่ในการไปออกบทบัญญัติว่าด้วยแผน
 และขั้นตอนการกระจายอำนาจซึ่งต้องเป็นไปตามกฎหมาย ซึ่งรัฐธรรมนูญ
 มาตรา ๒๘๕ วรรคสาม กำหนดว่าต้องเป็นไปตามกฎหมายบัญญัติ ตรงนี้แหละครับ
 ท่านประธานที่เคารพ ในเมื่อกฎหมายฉบับนี้ไม่ได้กำหนดไว้เลยว่าแผนในการที่จะ
 กระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นมีลักษณะเช่นใด ขั้นตอน
 ในการที่กระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นมีอย่างไร เป้าหมาย
 ของแผนนั้นมีระยะเวลากี่ปี แต่ละปีนั้นจะกระจายในส่วนใดให้แก่องค์กร
 การปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการจัดระบบการบริการ
 สาธารณะว่าปีที่ ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ นั้นจะกระจายไปในส่วนใดบ้าง การจัดสรร
 ภาษีอากรว่าปีที่ ๑ จะจัดสรรไปที่เปอร์เซ็นต์ ปีที่ ๒ จัดสรรไปที่เปอร์เซ็นต์
 ปีที่ ๓ จัดสรรไปที่เปอร์เซ็นต์ อย่างนั้นจึงจะเรียกว่าเป็นแผนและขั้นตอน
 วันนี้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ได้กำหนดไว้ตามที่รัฐธรรมนูญกำหนด วันนี้รัฐบาล
 ได้กำหนดให้มีคณะกรรมการชุดหนึ่งคล้ายกับคณะกรรมการการเลือกตั้งที่มีอำนาจ
 ในการออกบทบัญญัติว่าด้วยการเสียสิทธิของผู้ไม่ไปแจ้งในการไม่ไปใช้สิทธิ
 ตรงนี้แหละครับ มันมีแบบอย่างที่จะพิจารณาและเทียบเคียงได้ มีความชัดเจน
 ในสาระแห่งรัฐธรรมนูญ มีความชัดเจนในการตีความของศาลรัฐธรรมนูญ
 มีความชัดเจนในขั้นตอนการตรากฎหมายและการกำหนดอำนาจหน้าที่ของ
 คณะกรรมการที่เทียบเคียงได้อย่างสมบูรณ์ที่สุด ผมเกรงว่ากฎหมายฉบับนี้
 ถ้าถูกผ่านไปแล้วนั้น ถึงวันที่จะใช้จริงเหมือนกฎหมายเลือกตั้งก็จะถูกนำไป
 พิจารณาและตีความกันอีกครั้งหนึ่ง จะทำให้เสียเวลาขาดองค์ประกอบที่สำคัญ

ในการที่จะใช้กฎหมาย อย่างเช่นกฎหมายการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และกฎหมายเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา ผมจึงเรียกร้องให้รัฐบาล โดยเฉพาะ ท่านรัฐมนตรีที่เสนอกฎหมายฉบับนี้นั้น ผมไม่ได้ขัดข้องในเรื่องหลักการของกฎหมาย แต่ผมขัดข้องในสาระที่ไม่ได้บัญญัติไว้อย่างที่รัฐธรรมนูญมีเจตนารมณ์ที่จะให้บัญญัติ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านทวิวัฒน์

นายทวิวัฒน์ ฤทธิธำชัย (สกลนคร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ทวิวัฒน์ ฤทธิธำชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสกลนคร พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานที่เคารพ เนื่องจากการเสนอกฎหมาย ในวันนี้เป็นไปอย่างรวดเร็ว ผมก็อาจจะติดตามไม่ทันบ้าง เพราะฉะนั้น ทั้งเป็นคำถาม ทั้งเป็นข้อสังเกตเพื่อความเข้าใจส่วนตัวของกระผมด้วย เพื่อไปดำเนินการต่อประสานสัมพันธ์สร้างความเข้าใจกับพี่น้องประชาชน โดยเฉพาะองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น กระผมเข้าใจว่าร่างพระราชบัญญัติ การจัดระบบการกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่นฉบับนี้ เป็นการร่าง ให้สอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ซึ่งได้มีการอภิปรายและผ่านการรับรองในชั้นรับหลักการไปแล้ว ในหลักการ และเหตุผลของร่างฯ ทั้ง ๒ ฉบับนี้ขออนุญาตย้อนนึกเดี๋ยวเท่านั้นเอง ได้เน้นถึงความอิสระในการปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็นองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดและองค์การบริหารส่วนตำบล อันนี้กระผมก็เห็นด้วย กระผม อยากจะตั้งข้อสังเกตว่า ในการกระจายอำนาจไปสู่จังหวัด ไปสู่ตำบลต่าง ๆ นั้น เรายังจำเป็นต้องยึดติดกับข้าราชการของกระทรวงมหาดไทย เป็นต้นว่า ปลัดจังหวัดและนายอำเภอ จะต้องไปมีบทบาทในการทำหน้าที่เป็นประธาน ในคณะกรรมการในระดับจังหวัดและในอำเภอก็ลงไปสู่ในระดับตำบล เช่นเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล นั่นก็เป็นความจำเป็นอย่างหนึ่ง-----

กระผมเพียงอยากจะท้วงติงเอาไว้ว่าทำอย่างไรเราจะให้เขามีอิสระกันอย่างจริง ๆ จัง ๆ และจะคลายอำนาจอันนี้ไปอีกในระยะที่ปีในโอกาสต่อไปข้างหน้า และเมื่อมาตุร่างกฎหมายที่ว่าด้วยการจัดระบบการกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่นนี้ โดยเฉพาะในมาตราที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งคณะกรรมการต่าง ๆ เช่นว่ามาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า คณะกรรมการองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งประกอบด้วย กระผมจะไม่อ่านทั้งหมดคือปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ ล้วนแล้วแต่เป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ในกระทรวง ทบวง กรม ต่าง ๆ จากส่วนกลางทั้งสิ้น แล้วขั้นที่ ๒ จึงไปถึงผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครหมายถึงส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมด้วยใน (๑) นั้นกระผมยังไม่เห็นความจำเป็นที่จะต้องมีหน่วยงานต่าง ๆ เข้าไปเกี่ยวข้องอย่างมากมาย แต่กระผมเห็นว่าควรจะต้องมีหน่วยงานจากท้องถิ่นเพิ่มจำนวนให้มากขึ้น เพื่อให้มีอิสระในการดำเนินงาน และเพื่อเป็นการเรียนรู้กันอย่างรวดเร็วอันจะเป็นการทำให้เขาได้มีโอกาสปกครองตนเองได้เร็วยิ่งขึ้นได้เรียนรู้งานยิ่งขึ้น กระผมก็อยากจะฝากเป็นข้อสังเกตเล็กน้อยไว้ในโอกาสนี้ด้วยท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านมนตรี

นายมนตรี ด่านไพบูลย์ (ล่าพูน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม มন্ত্রী ด่านไพบูลย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดล่าพูน พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานที่เคารพ สิ่งที่เพื่อนสมาชิกท่านสุรพร ได้นำเสนอนั้นมีเหตุผลและก็มีหลักการที่จะต้องตรวจสอบในข้อกฎหมายตามรัฐธรรมนูญ ผมคิดว่าการกำหนดอำนาจและหน้าที่ระหว่างรัฐกับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นกับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง เป็นการกำหนดโดยกฎหมาย เพราะฉะนั้นในการะตรงนี้ต้องตีตรงนี้ให้ชัดก่อนว่า อำนาจหน้าที่ เช่นอย่างกรณีของรัฐบางประเทศนั้น เขาจะกำหนดว่ารัฐกลางจะต้องทำหน้าที่อะไรบ้าง เช่นจะต้องมีหน้าที่ป้องกันประเทศ มีหน้าที่ในการดูแลเรื่องการค้าต่างประเทศ ในเรื่องของความมั่นคงและในเรื่องของระบบภาษีอากรส่วนกลางอย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นอำนาจของส่วนท้องถิ่นก็จะต้องกำหนดว่าจะต้องดูแลอะไรบ้าง ท่านถวิล ไพรสณฑ์ ก็อาจจะพูดถึงเรื่องๆ เมื่อถึงพูดถึงบทบาทในการดูแลท้องถิ่น เช่น เจาะน้ำบาดาล ถนนหนทางเล็ก ๆ อันนี้ก็คือการกำหนดที่จะต้องลงในกฎหมาย หน้าที่ของ

การปฏิบัติการจะต้องมีหน้าที่อย่างไรแบ่งสรรกันอย่างไร องค์การบริหาร
ส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล จะแบ่งสรรภาระหน้าที่
กันอย่างไร มันต้องกำหนดในข้อกำหนดแล้วคณะกรรมการจะต้องทำตาม
กฎหมายที่กำหนดนั้น เพราะฉะนั้นถ้าสมมุติว่าคณะกรรมการมาเป็นตัวรองรับตรงนี้
มันจะกลายเป็นว่าคณะกรรมการจะกลายเป็นคนกำหนดในอนาคตเอง ซึ่งตรงนี้
อาจจะไม่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญที่ได้กำหนดไว้ การดำเนินการในครั้งนี้นึกคิดว่า
คณะกรรมการวิสามัญที่จะเกิดขึ้นนี้คงจะต้องระดมความเห็นอย่างกว้างขวาง
และมากมายจากผู้รู้ที่นอกเหนือจากในส่วนของกระทรวงมหาดไทยเอง
เพราะฉะนั้นจะต้องเชิญนักวิชาการ สสร. บางท่านที่มีความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้
บางท่านจะต้องมาให้ทรรศนะ สิ่งเหล่านี้จะเป็นจุดที่สำคัญต่อการบริหารการปกครอง
ส่วนท้องถิ่น ในส่วนของพรรคความหวังใหม่เองนั้น ท่านหัวหน้าพรรคผม
พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ ก็ได้พูดถึงสัดส่วนของการกระจายอำนาจทางการเงิน
การคลัง ได้พูดถึงถึงเรื่องของการกระจายเม็ดเงินจากส่วนกลางไปสู่ส่วนภูมิภาค
และส่วนท้องถิ่นให้มากขึ้นที่จะต้องเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๗ ทุก ๆ วัน ทุก ๆ ปี
ที่ผ่านมาให้เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๑๐ ร้อยละ ๒๐ ร้อยละ ๓๐ นี้ก็คือสัดส่วน
ที่จะต้องกำหนดเกณฑ์ไว้ในอนาคตว่าอีกกี่ปี อีกกี่สิบปีจะไปถึงขั้นนั้น เพราะฉะนั้น
สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะต้องกำหนดโดยข้อกำหนด โดยไม่ใช่เป็นเรื่องของ
คณะกรรมการ เพราะฉะนั้นเมื่อกำหนดเป็นกฎหมายเป็นแผนงานการดำเนินการ
ไปแล้ว คณะกรรมการเหล่านั้นที่มีขึ้นมาตาม (๓) จะทำหน้าที่ดำเนินการตามแผน
ที่ได้วางไว้กำหนดไว้ในกฎหมาย ซึ่งเรื่องนี้มีผลละเอียดอ่อน คณะกรรมการ
ที่จัดตั้งขึ้นนั้นจะต้องไปช่วยกันพิจารณา ซึ่งผมคิดว่าในกรอบของการพิจารณา
อาจจะไม่ถึงแบบการแก้แบบเกือบทั้งร่างฯ แบบร่าง พ.ร.บ. การศึกษา
แต่ตัวนี้จะมีส่วนที่จะต้องแก้ไขมากที่สุด

เพราะฉะนั้นคณะกรรมการวิสามัญจะมีบทบาทสำคัญในการพิจารณาแก้ไข
 ผมก็คิดว่าเรื่องนี้ทั้งหมดนั้นรัฐบาลเองก็คงจะต้องยอมรับว่าถ้าข้อใดที่เรา
 จะต้องแก้ไขปรับปรุงก็คงจะต้องไปคุยกันในชั้นกรรมการเพื่อจะให้ข้อเสนอ
 ต่าง ๆ เหล่านั้นสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ เพราะรัฐธรรมนูญมันเป็นกติกา
 สำคัญที่ได้รับการยอมรับต่อสังคมไปแล้ว สิ่งที่เราจะดำเนินการต่อไปใน
 อนาคตนั้นก็คาดว่าเราจะมีความร่วมมือในการแก้ปัญหาตรงนี้เพื่อกระจาย
 อำนาจการปกครองไปสู่ท้องถิ่น และให้ท้องถิ่นมีบทบาทสำคัญในการดูแล
 ประชาชนที่ใกล้เคียงในส่วนของท้องถิ่นของตัวเอง ส่วนในส่วนของผู้แทนราษฎร
 ในอนาคตนั้นก็จะมีบทบาททางด้านนิติบัญญัติ ภาระหน้าที่จะต้องไปดูแลถนนหนทาง
 เรื่องของไฟฟ้าอะไรต่าง ๆ นี้ก็คงจะเบาลง ก็จะเป็นภาระที่ผู้แทนราษฎร
 ในอนาคตจะปรับตัวต่อไป อันนี้ก็คือสิ่งที่เราจะต้องดูทั้งระบบเพื่อจะให้
 โครงสร้างมันเป็นแนวทางที่ถูกต้องที่สุด ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านเกษมครับ

นายเกษม รุ่งธนเกียรติ (สุรินทร์) : ขอบคุณครับท่านประธาน
 กระผม เกษม รุ่งธนเกียรติ พรรคความหวังใหม่ จากจังหวัดสุรินทร์
 ท่านประธาน ผมจะรบกวนเวลาสักครู่หนึ่ง เพราะที่ผมเป็นกรรมการ
 วิสามัญชุดนี้ด้วยทางพรรคมอบหมาย ผมเรียนอย่างนี้ครับว่าข้อทักท้วงของ
 เพื่อนสมาชิกที่ลุกขึ้นไปกล่าวนี้เป็นเหตุผลที่น่ารับฟังครับ เรามาดูมาตรา ๒๘๔
 ของรัฐธรรมนูญเราจะเห็นชัดเจนว่าสาระสำคัญของกฎหมายต้องมีตาม (๑)
 (๒) (๓) วันนี้เราต้องยอมรับว่าเราเขียนกฎหมายอย่างนี้ เขียนกฎหมาย
 ตามที่ร่างฯ รัฐบาลเสนอมา เราต้องยอมรับความไม่กล้าหาญของนักการเมือง
 วันนี้รัฐธรรมนูญโดย สสร. คิดว่านักการเมืองเมืองไทยวันนี้ต้องกล้าหาญพอ
 แล้วกล้าหาญพอที่จะบอกท้องถิ่นว่าวันนี้อะไรคือภาระหน้าที่ของตัวเอง อะไรคือ
 ภาระหน้าที่ของสุขาภิบาล อะไรคือภาระหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด
 อะไรคือภาระหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล อะไรคือภาระหน้าที่ของ
 เทศบาล เราต้องบอกแล้ว งานบริการตรงไหนจะให้ อบจ. ทำ งานบริการ
 ตรงไหนจะให้ อบต. ทำ สาระสำคัญของรัฐธรรมนูญเขียนไว้ให้เราเขียน
 กฎหมายตาม (๑) เราจะต้องพูดอย่างนี้ครับ อย่างน้อย ๆ กฎหมายนี้

จะต้องมีสาระสำคัญตาม (๑) ตามที่ผมพูด จะต้องบอกแล้วว่า อบจ. คุณจะทำงานบริการประชาชนด้วยงานอะไร อบต. คุณจะทำงานบริการประชาชนด้วยพื้นที่ตรงไหนแล้วงานอย่างไร เราจะต้องกำหนดแล้วใน (๑) (๒) เราต้องกล้าหาญ กล้าหาญที่จะเขียนเลยว่าวันนี้เราจะให้ภาษีท้องถิ่นเท่าไร รัฐจัดเก็บมาส่วนกลางเท่าไร เราจะให้ท้องถิ่นเท่าไร บริหารเม็ดเงินอย่างไร ต้องเขียนแล้วถึงจะมาถึง (๓) เรื่องเจ้าพนักงานหรือเรื่องกรรมการที่จะไปทำตาม (๑) (๒) สาระสำคัญของกฎหมายตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘๔ ต้องชัดเจนอย่างนี้ ต้องมี (๑) (๒) (๓) แต่วันนี้เราเขียนเฉพาะ (๓) เพราะเราไม่กล้าหาญที่จะบอกท้องถิ่นว่าอะไรคือภาระท้องถิ่นที่เราจะให้เขา อะไรคือจำนวนเม็ดเงินที่เราจะให้เขา เราไม่กล้าหาญพอ เราจึงเขียนกฎหมายออกมา ๑๕ มาตราแบบนี้ เราเขียนโดยเอา (๓) มาเขียน เขียนกฎหมายเพื่อจะให้คณะกรรมการไปออกกฎหมายอีกทีหนึ่งซึ่งใช้ไม่ได้ และแน่นอนครับถ้าเราเขียนอย่างนี้ในที่สุดก็จะเกิดการตีความว่าเราขัดกฎหมายรัฐธรรมนูญหรือเปล่า แต่ท่านประธานครับ ผมว่าพอมาพิจารณาในหลักการเห็นเราเขียนหลักการกว้าง ๆ เราคิดว่ากรรมการวิสามัญที่จะได้รับการมอบหมายจากสภาชุดนี้เราสามารถทำกฎหมายนี้ให้ถูกต้องตามกฎหมายรัฐธรรมนูญได้ เพียงแต่ว่าเราจะต้องยอมรับกันว่าสาระสำคัญของกฎหมายต้องมี (๑) (๒) (๓) ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘๔ ถ้าเรารับหลักการในลักษณะอย่างนี้แน่นอนกรรมการวิสามัญทำงานแล้วออกมา ผมเชื่อครับว่ากฎหมายไม่ขัดรัฐธรรมนูญ แต่ถ้าเราไม่ยึดถือแนวนี้ เราไม่รับหลักการอย่างนี้ เราคิดว่าเรายังไม่กล้าหาญพอที่จะบอกท้องถิ่นเขาว่าอะไรคือภาระหน้าที่ของ อบจ. อะไรคือภาระหน้าที่ของ อบต. อะไรคือภาระหน้าที่ของสุขาฯ อะไรคือภาระหน้าที่ของเทศบาล ถ้าเรายังไม่กล้าหาญครับ แน่แน่นอนกฎหมายเราไม่กล้าเขียน เราไม่กล้าบอกเขาว่าภาษีจะแบ่งกันอย่างไร แน่แน่นอนครับขัดกฎหมายรัฐธรรมนูญแน่นอน ถ้าเรายังคิดว่ากฎหมายนี้จะอยู่แค่ (๓) ไม่ได้ครับ เพราะฉะนั้นเมื่อรับหลักการแล้วกรรมการวิสามัญจะต้องมั่นใจว่าสิ่งที่เราจะเข้าไปเราจะต้องเขียน (๑) ด้วย (๒) ด้วย (๓) ด้วย มันถึงจะถูกต้องตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘๔ ก็ฝากพวกเราว่าคนที่จะเป็น

กรรมวิธีการวิสำญต้องเอาประเด็นนี้ไปนึ่งคิดกันก่อน ถ้าเราไม่คิดตรงนี้
เราจะร่างกฎหมาย ๑๕ มาตรานี้ผิดพลาดไปหมด แล้วในที่สุดก็จะเกิดภาวะ
การตีความ ขอขอบคุณรับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านรัฐมนตรีชำนี

นายชำนี คักดิเศรษฐ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม ชำนี คักดิเศรษฐ์ พรรคประชาธิปัตย์ จากนครศรีธรรมราช ในฐานะรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ผมไม่มีอะไรโต้แย้งข้อคิดเห็นของเพื่อนสมาชิกที่ได้กรุณาให้ความเห็น เพราะผมถือว่ามันเป็นเพียงความเห็นหนึ่ง ซึ่งกรณีนี้รัฐบาลอยากจะเรียนชี้แจงครับว่า เราได้ออกกฎหมายนั้นครบตามเงื่อนไขของรัฐธรรมนูญ สภาพความเป็นจริงของการกระจายอำนาจไปสู่การปกครองในท้องถิ่นนั้น เป็นเรื่องที่เราไม่อาจคิดเอา และเป็นเรื่องที่เราไม่อาจตั้งใจเอา แต่มันต้องสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของการกระจายอำนาจด้วย และผมคิดว่าปัญหาของการกระจายอำนาจนี้ องค์กรไหนก็ตามอยากได้อำนาจมาก ส่วนราชการใดที่กุมอำนาจไว้ก็ไม่อยากกระจายอำนาจ นั่นเป็นสภาพความเป็นจริงที่ดำรงอยู่และเป็นเงื่อนไขอย่างหนึ่งที่เป็นอุปสรรคต่อการกระจายอำนาจของเราตลอดมา วันนี้ตามที่เราบอกได้ใหม่ว่าเราจะกระจายอำนาจอะไรบ้าง แน่แน่นอนครับ ถ้าพูดในเชิงหลักการเราพูดได้ แต่คำอธิบายต้องมีต่อไปอีกครับว่า ความพร้อมขององค์กรปกครองท้องถิ่นเหล่านั้นเขาอยู่ในสถานะอย่างไร ผมเรียนกับท่านประธานนิดเดียวครับว่า วันที่ผมมาเป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยและได้รับการกำกับดูแลงานของการปกครองท้องถิ่น รัฐบาลตั้งใจตั้งแต่วันแรกครับว่าขั้นตอนของการกระจายอำนาจและกฎหมายต่าง ๆ เรายังไม่มีรองรับ แต่สิ่งที่รัฐบาลทำได้ทันทีก็คือว่า เราจะถ่ายโอนงบประมาณที่อยู่ในความดูแลของส่วนราชการ โดยเฉพาะที่กระทรวงมหาดไทยกำกับอยู่นั้นนี้ให้กับองค์กรปกครองท้องถิ่นไปดำเนินการ โดยใช้มติของคณะรัฐมนตรีในการถ่ายโอนงบประมาณเหล่านี้ลงไป เราคิดงบประมาณได้เมื่อปี ๒๕๔๑ ในงบประมาณขณะนั้น เราคิดได้ถึง ๓๗,๐๐๐ ล้านบาท แต่พอถ่ายโอนงบประมาณเหล่านี้ไปสู่ท้องถิ่นได้จริง ความพร้อมขององค์กรปกครองท้องถิ่นก็คือว่า เราไม่มีบุคลากร เราไม่มีเครื่องมือ เราไม่ได้เตรียมความพร้อมให้องค์กรปกครองท้องถิ่นนั้นดำเนินการเลย ปรากฏว่ารัฐถ่ายโอนปีงบประมาณ ๒๕๔๑ ได้เพียง ๓๗,๐๐๐ ล้านบาทเท่านั้นครับท่านประธาน นี่คือข้อเท็จจริงที่ดำรงอยู่ ปัญหาต่อมาก็คือว่า ทำไมเราออกร่างพระราชบัญญัติแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่นในลักษณะอย่างนี้ ผมเรียนท่านประธานครับว่า เงื่อนไข ๓ ข้อตามรัฐธรรมนูญนั้นถูกบัญญัติไว้ใน

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว ท่านสมาชิกจะแก้ไขอย่างไร ปรับปรุงอย่างไรนั้น เป็นสิทธิอันดีของคณะกรรมการที่เราจะต้องร่วมกันทำงานด้วย เพราะว่า เราได้ผ่านขั้นตอนในการทำงานมาแล้วหลายฉบับ แต่กรณีนี้ผมอยากเรียน ท่านประธานครับว่า งานกระจายอำนาจนั้นที่ผมบอกว่าไม่ใช่เรื่องคิดเอาและทำได้ทันที งานกระจายอำนาจเป็นกระบวนการครับ เวลานี้ถามว่าอะไรบ้างที่ราชการ ส่วนภูมิภาคและราชการส่วนกลางถือแทนองค์กรปกครองท้องถิ่นอยู่ ถามว่าองค์กร เหล่านั้นเขาถือไว้ได้อย่างไร เวลานี้ไม่เพียงแต่เรื่องของกรมโยธาธิการของ รพช. หรือพัฒนาชุมชน อย่างที่ท่านถวิลได้พูดนะครับ เวลานี้ทุกส่วนราชการ ผมใช้คำว่า ทุกส่วนราชการ ได้ถืออำนาจแทนท้องถิ่นอยู่เป็นจำนวนมาก งานเหล่านี้ถึงเวลา จะต้องถ่ายโอนไปสู่ท้องถิ่นทั้งสิ้น ถามว่าการจัดการการศึกษาเวลานี้ทำไม กระทรวงศึกษาธิการถึงนั่งจัด กระทรวงศึกษาธิการถึงกว้างขวางมากมายขนาดนี้ ทั้ง ๆ ที่ควรเป็นอำนาจของท้องถิ่นด้วย เวลานี้เทศบาลกับ กทม. ก็เป็นคนได้จัด แต่ท้องถิ่นอื่นก็เป็นคนไม่ได้จัด ถามว่ากระทรวงศึกษาธิการถืออำนาจนั้นไว้ได้อย่างไร ก็เพราะมีกฎหมายให้กระทรวงศึกษาธิการเขาเป็นคนจัดการอย่างนั้น ถามว่าทำไม โยธาธิการจึงต้องงานตั้งแต่งานเล็กงานใหญ่แทนท้องถิ่นอยู่ ก็เพราะมีกฎหมายของ โยธาธิการให้อำนาจเขา รพช. กระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ กระทรวงอุตสาหกรรม การอนุรักษ์ธรรมชาติและ การจัดสรรใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมนั้น เป็นอำนาจของท้องถิ่น วันนี้กระทรวงวิทยาศาสตร์ฯ ถือไว้ ถือไว้ได้เพราะอะไร เพราะเขามีอำนาจตามกฎหมายให้ถือไว้ ตรงนี้เองครับท่านประธานครับ ที่เรา ไม่สามารถเขียนระบุลงไปกฎหมายทันทีทันใดว่าอะไร ถ่ายโอนอย่างไร แต่ก็เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการ คณะกรรมการเหล่านี้เราเอาบุคคลที่สำคัญ ที่เป็นหัวใจของการกุมอำนาจแทนท้องถิ่นไว้ อย่างเช่น ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข รวมทั้งคนที่จะมาดูแลกฎหมายให้ อย่างเช่น คณะกรรมการกฤษฎีกาเหล่านี้เป็นต้น

คนเหล่านี้ถืออำนาจแทนท้องถิ่นอยู่ทั้งสิ้น ครั้งหนึ่งผมเคยทำงานร่วมกับ พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ ขออนุญาตเล่าสั้น ๆ ให้ท่านฟังเท่านั้นเอง ผมเป็นรัฐมนตรี ช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย เมื่อปี ๒๕๓๕ ท่าน พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เราตั้งใจที่จะถ่ายโอนกิจกรรมจากภาครัฐ ไปสู่ท้องถิ่นกัน วันนั้นครับท่านครับ เราได้ตัดสินใจว่าลองดูสิรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทยจะทำจดหมายไปถึงทุกกระทรวงเลยว่า เราจะกระจายอำนาจ สู่ท้องถิ่นตั้งแต่ก่อนมีรัฐธรรมนูญฉบับนี้ด้วยซ้ำไป ว่าในหน่วยงานของท่านจะ ถ่ายโอนกิจกรรมของท่านไปสู่ท้องถิ่นอะไรได้บ้าง ท่านประธานครับ ตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ จนกระทั่งวันนี้ครับ ยังไม่ได้รับจดหมายตอบจากทุกกระทรวง ทบวง กรมเลย นั่นก็เพราะว่าอะไร เพราะว่าคนที่ถืออำนาจไว้แต่เดิมนั้นพยายามที่จะไม่กระจาย คนที่เป็นองค์กรปกครองท้องถิ่นพยายามจะ เรียกร้องกระบวนการและขั้นตอน ๒ ส่วนนี้ครับ จะมาพบกันโดยออกกฎหมายฉบับใดฉบับหนึ่งนั้นคงไม่เสร็จ แต่จะ เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการชุดนี้จะ เข้ามานั่งพิจารณา ไปเตรียมความพร้อม ขององค์กรปกครองท้องถิ่นแล้วออกกฎหมายมาบังคับ คณะกรรมการชุดนี้จะทำ หน้าที่ในการเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีว่า เรื่องอย่างนี้ต้องถ่ายโอน ต้องออก กฎหมาย เรื่องอย่างนี้ถ่ายโอนต้องออกเป็นมติคณะรัฐมนตรี เรื่องอย่างนี้ต้อง ออกเป็นระเบียบ กระบวนการในการทำงานอย่างนี้ครับเราจำเป็นต้องมีกฎหมาย แม่บท จำเป็นต้องมีกฎหมายหลักสักฉบับหนึ่งมาทำหน้าที่ปฏิบัติตามขั้นตอนเหล่านี้ นี่เป็นขั้นตอน นี่เป็นแนวความคิดในการทำงาน ซึ่งผมเข้าใจว่างานนี้เราคงได้ ถกเถียงกันในคณะกรรมการและทำความเข้าใจ และเป็นการปรับกระบวนการ บนพื้นฐานที่เราทุกคนต่างเป็นผลผลิตของรัฐธรรมนูญ เราต่างต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไข เหล่านี้ทั้งสิ้น การเปลี่ยนแปลงวันนี้หลายคนดีใจ การเปลี่ยนแปลงวันนี้หลายคน เจ็บปวด เราต่างเป็นผลผลิตของสิ่งนี้ทั้งสิ้น และเป็นภารกิจของเรา ร่วมกัน ในการที่จะกระจายอำนาจไปสู่การปกครองท้องถิ่น และในความเป็นจริงของ เราก็คือว่า องค์กรปกครองท้องถิ่นบ้านเรานั้นเยอะมากครับ เรามี อบต. ๙,๓๙๗ แห่ง เรามี อบจ. อีก ๗๕ แห่ง เรากำลังมีเทศบาล ๑,๑๓๐ แห่ง เรามี ๒ เมืองพิเศษ แล้วเรายังมีสภาตำบลตกค้างที่จะต้องเป็น อบต. อีก ๖๕๘ แห่ง องค์กรเหล่านี้เป็นองค์กรรองรับการถ่ายโอนอำนาจทั้งสิ้น การเตรียมความพร้อมให้องค์กรเหล่านี้รับการถ่ายโอนเป็นภารกิจที่สำคัญของเรา การกระจายอำนาจจากภาครัฐไปสู่องค์กรปกครองท้องถิ่นก็เป็นภารกิจของเรา

ท่านประธานครับ ทั้งหมดที่ผมพยายามกราบเรียนกับท่านนั้นเพื่อชี้ให้เห็นว่า ทั้งหมดนั้นเป็นกระบวนการ เป็นงานที่จะต้องทำกันอย่างรอบคอบและมีประสิทธิภาพ เราถึงสามารถแก้ไขปัญหาที่เป็นจริงของท้องถิ่นได้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสุรพรก่อน และก็ท่านเกษม ขอสั้น ๆ หน่อยนะครับ ขอบคุณครับ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ครับ จะพยายามครับ ท่านประธานครับ เนื่องจากว่าในวาระที่ ๑ นั้นเป็นเรื่องของกรอบแนวคิดในการที่จะต้องไปใช้ในการเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญของกฎหมาย เราพยายามที่จะพูดกันในเรื่องกรอบแนวคิดที่จะต้องให้มีกฎหมายตามรัฐธรรมนูญ เมื่อสักครู่พวกเราได้เสนอแนวคิดว่าการกฎหมายฉบับนี้นั้น ต้องเป็นกฎหมายที่กำหนดแผนและขั้นตอนไว้อย่างชัดเจน ไม่ใช่กฎหมายที่ตั้งคณะกรรมการขึ้นมาเพื่อไปเขียนแผนและขั้นตอนนี่คือวิธีคิดอย่างพวกเรา เหตุที่ต้องคิดอย่างนี้เพราะรัฐธรรมนูญบัญญัติไว้เช่นนี้ เหตุที่ต้องคิดเลยไปจนถึงขั้นว่าขัดรัฐธรรมนูญหรือไม่นั้น เพราะมีตัวอย่างกฎหมายที่ถูกต้องแล้วว่าขัดรัฐธรรมนูญ ผมได้ฟังรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยซึ่งผมเข้าใจว่าจะต้องไปเป็นกรรมาธิการคนหนึ่ง และอาจจะเป็นฐานะของประธานคณะกรรมการวิสามัญด้วย อานาจหน้าที่ของประธานคณะกรรมการวิสามัญซึ่งเกิดขึ้นจากเสียงข้างมากนั้น เป็นอิทธิพลที่ค่อนข้างจะสำคัญต่อการทำงานของกรรมาธิการ-----

กรอบแนวคิดที่ท่านนำเสนอต่อที่ประชุมว่าได้บัญญัติไว้อย่างครบถ้วนแล้วนั้น ถูกต้องครับ เป็นการครบถ้วนแบบข้าราชการประจำที่พยายามที่จะเลี่ยงกระบวนการในการถ่ายอำนาจ ที่ผมพูดเช่นนี้เพราะว่า ๑ ปีเศษเพิ่งมีกฎหมายฉบับนี้เข้าสภา เกือบ ๒ ปีหลังรัฐธรรมนูญใช้เพิ่งเข้ามาให้เราพิจารณากัน มันเป็นกระบวนการแห่งวิธีคิดอย่างหนึ่งเหมือนกัน ส่วนที่ ๒ ก็คือเรามาดูสาระสำคัญของกฎหมายฉบับนี้ข้างว่าในมาตรา ๕ นั้นได้กำหนดรูปแบบของคณะกรรมการซึ่งเป็นหัวใจของกฎหมายฉบับนี้ กฎหมายฉบับนี้มีหัวใจอยู่ที่คณะกรรมการ ไม่ใช่หัวใจอยู่ที่การกำหนดแผนและขั้นตอนของการกระจายอำนาจตามชื่อของร่างพระราชบัญญัติ ท่านประธานที่เคารพครับ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ชื่อว่า ร่างพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจท้องถิ่น ไม่ใช่ร่างพระราชบัญญัติการจัดตั้งคณะกรรมการกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่น เพราะฉะนั้นแล้วโดยชื่อเองนี้กำหนดอยู่แล้วว่าต้องมีวัตถุประสงค์อย่างน้อย ๓ ประการ ท่านเกษมได้อภิปรายแล้วว่าท่านกำหนดไว้เพียง ๑ ประการเท่านั้นคือ (๓) ของมาตรา ๒๘๔ และที่สำคัญครับ มันจะกระจายได้มากแค่ไหนครับท่านประธานครับ ถ้าไม่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ ตามที่ สสร. พยายามที่จะต้องมีบัญญัติไว้ในกฎหมาย เพราะเกรงเหลือเกินว่าจะถูกนำไปใช้ตีความในทางที่ผิด และการกระจายอำนาจจะไม่ได้เกิดขึ้นจริง วิญญูณของการกระจายอำนาจนั้นอยู่ที่ตัวบทของกฎหมายที่จะมากำหนดไว้ แต่วันนี้ท่านมอบให้คณะกรรมการชุดหนึ่งซึ่งมี ๓๑ คนครับ ๓๑ คนนั้น ๑. คือนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกฯ มอบหมายบวกด้วย ๒. อีก ๑๐ คนจากข้าราชการประจำ ก็คือประกอบไปด้วยบุคคลระดับปลัดกระทรวงและเลขาธิการสำนักงานที่สำคัญระดับนโยบาย ๘ คน และมีหัวหน้าสำนักงานคณะกรรมการกระจายอำนาจท้องถิ่น ซึ่งคนนี้ก็ต้องมาจากข้าราชการประจำอีก ๑ คน เป็น ๑๐ คน ส่วนที่ ๓ ครับท่านประธาน คือจำนวนของผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งมาจากใครครับ แน่นอนที่สุด ก็คือฝ่ายนโยบายมองเห็นว่าใครมีแนวคิดที่สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลต้องมาเป็นคณะกรรมการ และส่วนหนึ่งสุดท้ายก็คือตัวแทนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๑๐ คน ในจำนวน ๓๑ คนนี้ ท่านประธานที่เคารพ มาจากระบบปัจจุบันซึ่งถืออำนาจอยู่ตามที่รัฐมนตรีช่วยฯ ได้พูดไปแล้วเมื่อสักครู่ ๑๐ คน มาจากระบบพรรค ระบบการเมืองแต่งตั้ง ซึ่งคืออำนาจการเมืองปัจจุบัน

ซึ่งรวมศูนย์อยู่ ๑๐ คน อีก ๑๐ คนมาจากตัวแทนองค์กรส่วนท้องถิ่น ในคณะกรรมการ
ชุดนี้จะไปพูดกันอย่างไรในขั้นตอนทำแผนปฏิบัติการก็คงจะไม่มีประโยชน์เสียแล้ว
ถ้ากฎหมายฉบับนี้นั้นไม่ถูกนำมากำหนดอย่างชัดเจน ท่านบอกลำบากเหลือเกิน
ถ้าจะพูดกันในเชิงหลักการนั้นพูดกันได้ อภิปรายได้ แต่เวลาจะปฏิบัติจริง
ให้เป็นตัวกฎหมายนั้นเป็นเรื่องลำบากเหลือเกิน ท่านพูดว่าท่านเคยอยู่กับ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยที่ชื่อ พลเอก ชวลิต และพยายามที่จะให้
หน่วยงานราชการได้ตอบมาในการระดมความคิดที่จะกระจายอำนาจ ถึงวันนี้
ไม่มีแม้แต่หน่วยงานเดียวที่จะตอบหนังสือมา นั่นแหละครับคือข้อเท็จจริงที่ สสร.
เห็นว่าถ้าไปฝากปลาย่างไว้กับแมวแล้วนี้ ไม่มีทางหรอกรับที่จะหลุดจากอุ้งตีนแมว
ท่านประธานครับ ตรงนี้เอง สสร. จึงกำหนดให้แผนและขั้นตอนนั้นถูกบัญญัติ
โดยกฎหมาย บัญญัติอย่างไรครับ เขียนโดยฝ่ายบริหารเพียงลำพังใช้หรือไม่
เปล่าครับ จะต้องเกิดจากการระดมความเห็น การแสดงส่วนร่วมประชาพิจารณ์
สิ่งเหล่านี้ต่างหากคือที่มาของร่างกฎหมายในการที่จะดำเนินการทำแผน
และขั้นตอนในการกระจาย ไม่ได้กำหนดให้ท่านคิดฝ่ายเดียวหรอกรับ วันที่ท่านเป็น
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยครั้งแรกนั้น ผมเป็นกรรมการพิจารณากฎหมาย
สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล หน่วยงานที่มีปัญหามากที่สุดในการที่จะ
กระจายอำนาจเรื่องภาษี ก็คือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการจัดสรรภาษีอากร
ออกไปให้แก่ท้องถิ่น เราไม่เคยพบหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมเลยแม้แต่ ๑ ครั้ง
เราเจอเฉพาะเจ้าหน้าที่ระดับ ๖ ระดับ ๗ มาชี้แจง แล้วบอกว่าไม่มีอำนาจ
อธิบายขั้นตอนได้ แต่ตัดสินใจไม่ได้ -----

วันนี้ สสร: จึงบอกอย่างไรล่ะครับว่า ใน (๒) ต้องเป็นสาระสำคัญที่บัญญัติไว้ในกฎหมายที่ต้องมีแผนและขั้นตอน กระบวนการการกระจายเมล็ดเงินที่มาจากภาษีอากรว่าจะกระจายลงไปยังอย่างไร การเขียนกฎหมายฉบับนี้ในรัฐธรรมนูญนั้น มาตรา ๒๘๔ ไม่ได้เขียนขึ้นจากความรู้สึกของ สสร. แต่มาจากการศึกษาประวัติศาสตร์ของการกระจายอำนาจที่มีครั้งแล้วครั้งเล่า มีการบันทึกอยู่ในองค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน มีการบันทึกไว้ในสภาผู้แทนราษฎรเป็นประวัติศาสตร์มากมายหลายครั้ง สิ่งเหล่านี้คือข้อมูลที่ สสร. นำมาพิจารณาในการบัญญัติเป็นกฎหมาย ความไม่วางใจต่อระบบอำนาจข้าราชการประจำ ความไม่วางใจต่อระบบของอำนาจนักการเมือง จึงทำให้ สสร. ต้องบัญญัติมาตรานี้ไว้ในรัฐธรรมนูญ และให้กฎหมายลูกซึ่งออกมานั้นต้องมีสาระว่าด้วยแผนและขั้นตอนในการกระจาย ท่านเลือกทำเพียง (๓) วงเล็บเดียวครับ แล้วเอาขั้นตอนที่สำคัญที่ต้องบรรจุไว้ในกฎหมายฉบับนี้ไปบรรจุไว้ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการเสีย แล้วมาชี้แจงต่อสภาว่าได้ทำครบทุกกระบวนการของ (๑) (๒) (๓) และวรรคสามแล้ว ซึ่งถ้ากรอบแนวคิดของกรรมาธิการวิสามัญซึ่งมาจากเสียงข้างมากแล้วจะต้องไปเป็นประธานในกรรมาธิการ นี่เพียงแค่นี้เป็นเรื่องยากที่กรรมาธิการวิสามัญจะดำเนินการได้ นอกจากท่านจะเปลี่ยนแนวคิด ว่าง ๆ ผมจะส่งหนังสือเรื่องแผนและโปรเซสซึ่ง (Processing) ให้ท่านดูครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ ผมขออนุญาตเนื่องจากทราบว่าจะมีการตั้งกรรมาธิการวิสามัญอยู่แล้ว ผมคิดว่าเอาไว้กรรมาธิการวิสามัญได้พิจารณาก็ดีครับ จะขอความกรุณาว่าปิดอภิปรายรับหลักการ

นายเกษม รุ่งธนเกียรติ (สุรินทร์) : ท่านประธานครับ ผมสั้น ๆ ผมทำความเข้าใจนิดหนึ่ง เพราะว่าผมกับท่านรัฐมนตรีฯ ต้องทำงานร่วมกัน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ขอท่านเกษมเป็นท่านสุดท้ายนะครับ ขอบคุณครับ เชิญครับ

นายเกษม รุ่งธนเกียรติ (สุรินทร์) : ขอบคุณครับท่านประธาน กระผม เกษม รุ่งธนเกียรติ พรรคความหวังใหม่จากจังหวัดสุรินทร์ ท่านประธานครับ มูลเหตุที่ต้องลุกขึ้นมาพูดอีกทีหนึ่งก็เพื่อที่จะให้ผมกับรัฐมนตรีฯ ทำงานในฐานะกรรมาธิการวิสามัญด้วยความเข้าใจกันด้วยดี ผมเรียนท่านรัฐมนตรีฯ ว่าสิ่งที่ท่านรัฐมนตรีฯ ชี้แจงเป็นสิ่งที่ถูกต้อง

แต่ถูกต้องบนพื้นฐานของการมองในฐานะฝ่ายบริหาร ท่านต้องเข้าใจว่าวันนี้
 ท่านอยู่เป็นฝ่ายบริหาร ท่านมองเห็นความไม่พร้อมของท้องถิ่น ถูกต้องครับ
 แต่วันนี้เรากำลังทำหน้าที่นิติบัญญัติ เรากำลังจะออกกฎหมายกับท้องถิ่น
 พื้นฐานแนวคิดวันนี้ไม่ใช่อยู่ที่ว่าพร้อมหรือไม่พร้อม พื้นฐานวันนี้ต้องอยู่ที่แนวคิด
 ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๐๔ ตรงนี้คือกติกาของวันนี้ ตรงนี้คือแนวคิดที่เรา
 จะต้องเอามาคิดวันนี้ ถ้าเรายังไปคิดเรื่องความไม่พร้อม นั้นหมายความว่า
 เราจะไม่นำมาถึงมาตรา ๒๘๔ ในกฎหมายรัฐธรรมนูญ ท่านครับ วันนี้เรา
 ก็ต้องยึดถือมาตรา ๒๘๔ ของกฎหมายรัฐธรรมนูญ เพราะนี่คือกติกา นี่คือ
 กติกาที่ สสร. เขียนให้เรามาเขียนกฎหมาย เรารู้ครับว่าเราไม่พร้อม
 เรารู้ครับว่าเราต้องถ่วงเวลาโดยใช้กรรมการ (๓) เข้ามาถ่วงเวลา
 ที่จะไปพูดถึง (๑) (๒) เรารู้ครับ เรารู้เหมือนท่านรู้เพราะว่าท่านอยู่
 ฝ่ายบริหาร แต่วันนี้ท่านต้องยอมรับครับว่า กติกาที่เราจะไปเขียนกฎหมาย
 ในอนาคตในฐานะกรรมการวิสามัญต้องอยู่บนพื้นฐานของมาตรา ๒๘๔
 เราหนีตรงนี้ไม่ได้ เราปฏิเสธตรงนี้ไม่ได้ เราจะอ้างความไม่พร้อมเพื่อมา
 ปฏิเสธมาตรา ๒๘๔ ไม่ได้ เพราะอะไรครับ เพราะนี่คือกฎหมายรัฐธรรมนูญ
 กฎหมายรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศไทย แล้วกำหนดให้เรา
 มาเขียนกฎหมายกัน แต่ถ้าเราเอาพื้นฐานความคิดของฝ่ายบริหารที่เรามอง
 ท้องถิ่นว่าไม่พร้อม ซึ่งผมยอมรับว่านี่คือความจริง สิ่งที่ท่านพูดคือความจริง
 ความถูกต้อง แต่มันไม่ใช่พื้นฐานของการจะมาเขียนกฎหมายฉบับนี้ การจะเขียน
 กฎหมายฉบับนี้ต้องอยู่บนพื้นฐานของกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘๔ เพราะฉะนั้น
 ต้องทำความเข้าใจกันจุดนี้ ถ้าเรายอมรับว่าวันนี้เราต้องเขียนกฎหมายนี้
 ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘๔ เราจะเข้าใจครับว่า (๑) ต้องมี (๒) ต้องมี
 และ (๓) ต้องมี เราจะไม่เข้าใจว่าจะต้องมี (๓) วงเล็บเดียว ขอคุณครับ
 ท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : ผมขออนุญาตปิดอภิปรายนะครับ จะขอมติจากที่ประชุมนะครับ
 (ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : ผมขอความกรุณาเถอะครับ ท่านสสรชาติครับ ขอความกรุณาเถอะครับ

ขอบคุณมากครับ ขอขอบคุณสมาชิกทุกท่านนะครับ ผมขออนุญาตเรียนถามมติ
ที่ประชุมว่า จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอน
การกระจายอำนาจท้องถิ่น พ.ศ. หรือไม่ ถ้ารับหลักการกรุณากดปุ่ม
เห็นด้วย นะครับ ไม่รับหลักการกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย นะครับ ขอเชิญท่านสมาชิก
ใช้สิทธิลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เมื่อท่านสมาชิกลงคะแนนเรียบร้อยแล้วครับ เจ้าหน้าที่
รวมคะแนนได้ครับ ผลของการลงคะแนนครับ เห็นด้วย ๑๕๐ ท่าน
งดออกเสียง ๗ ท่าน เป็นอันว่าที่ประชุมรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจท้องถิ่น พ.ศ.

ต่อไปขอเชิญเสนอจำนวนกรรมาธิการ ท่านพิเชษฐมีอะไรครับ

นายพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :
ท่านประธานครับ ผม พิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล ขออนุญาตครับ ผมพยายามเสีย
แต่ไม่ติดครับ ผมเห็นด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ท่านพิเชษฐเห็นชอบก็เพิ่มอีก ๑ คะแนนครับ

เชิญท่านรัฐมนตรีชำนีครับ

นายชำนี คักติเศรษฐ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :

ขอเสนอคณะกรรมการวิสามัญ ๒๗ ท่านครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : รัฐบาลเสนอคณะกรรมการวิสามัญ ๒๗ ท่านนะครับ ไม่มีท่านสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่น เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติให้ตั้งกรรมการวิสามัญจำนวน ๒๗ ท่าน เชิญรัฐมนตรีชำนีเสนอครับ

นายชำนี คักติเศรษฐ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :

รัฐบาล ๕ ท่านครับ ๑. นายชำนี คักติเศรษฐ์ ๒. นายประมวล รุจนเสรี ๓. รองศาสตราจารย์ ดอกเตอร์สมคิด เลิศไพฑูรย์ ๔. นายสันติภาพ จินดาแสง ๕. นายอัชพร จารุจินดา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ต่อไปสัดส่วนของพรรคความหวังใหม่ เชิญครับ

นายธนเทพ ทิมสุวรรณ (เลข) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม ธนเทพ ทิมสุวรรณ จากจังหวัดเลย พรรคความหวังใหม่

ขอเสนอรายชื่อกรรมการในสัดส่วนของพรรคความหวังใหม่ดังต่อไปนี้ครับ

๑. นายโสภณ โภษุม ๒. ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม ๓. นายเกษม รุ่งธนเกียรติ ๔. นายสนั่น สบายเมือง ๕. นายอดิศร เพียงเกษ

๖. นายมนตรี ด่านไพบูลย์ และ ๗. นายอำนวย คลังผา ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องครับ ต่อไปเชิญพรรคประชาธิปไตยครับ

นายอิสสระ สมชัย (อุบลราชธานี) : กราบเรียนท่านประธาน

ที่เคารพครับ กระผม นายอิสสระ สมชัย พรรคประชาธิปไตยจากจังหวัดอุบลราชธานี ขอเสนอกรรมการวิสามัญในสัดส่วนของพรรคประชาธิปไตยดังต่อไปนี้ครับ

๑. นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ๒. นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย ๓. นายวิชัย

ตันศิริ ๔. นายถวิล ไพรสมณ์ ๕. นายมานะ มหาสุวีระชัย ๖. นายอลงกรณ์

พลบุตร ๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สกันธ์ วรรณวัฒน์ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องครับ ต่อไปเชิญพรรคชาติพัฒนา ท่านวีระเชิญครับ

นายวีระ บัณฑิตวิวัฒน์ (พิษณุโลก) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วีระ บัณฑิตวิวัฒน์ พิษณุโลก พรรคชาติพัฒนา ขอเสนอคณะกรรมการ ๓ ท่าน ๑. นายประทวน เจียวฤทธิ์ ๒. นายธวัชชัย กันนะพันธ์ ๓. นางเปรมฤดี ชามพูนท ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องครับ ต่อไปเชิญพรรคชาติไทยครับ

นายธีรพันธ์ วีระบุทธิวัฒน์ (อุทัยธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายธีรพันธ์ วีระบุทธิวัฒน์ พรรคชาติไทย อุทัยธานีครับ ขอเสนอกรรมการในสัดส่วนของพรรคชาติไทย ๒ ท่าน คือนายประเทือง วิจารณ์ปรีชา กับนายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องครับ เชิญพรรคกิจสังคมครับ

นางมุกดา พงษ์สมบัติ (ขอนแก่น) : กราบเรียนประธานสภาที่เคารพ ดิฉัน นางมุกดา พงษ์สมบัติ พรรคกิจสังคมจากขอนแก่น ในสัดส่วนของพรรคกิจสังคมขอเสนอ นายนพรัตน์ หนองหารพิทักษ์ ขอผู้รับรองค่ะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องครับ ต่อไปสัดส่วนพรรคราษฎรและพรรคเสรีธรรมครับ

นายสำเร็จ อัจฉริยะประสิทธิ์ (นนทบุรี) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม นายสำเร็จ อัจฉริยะประสิทธิ์ ขอเสนอคณะกรรมการคือ นายสุชาติ บรรดาศักดิ์ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปสัปดาห์ของพรรคเอกภาพ
พรรคประชากรไทย พรรคไท แล้วก็พรรคพลังธรรม เชิญครับ ท่านเสกสรรค์ครับ

นายเสกสรรค์ แสนภูมิ (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม เสกสรรค์ แสนภูมิ ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดสุรินทร์
พรรคเอกภาพ ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการในสัปดาห์ของพรรค ขอเสนอ
ท่าน ส.ส. ชัย ชิดชอบ ขอผู้รับรองด้วยครับ ขอขอบพระคุณครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องครับ เชิญท่านเลขาธิการฯ อ่านรายชื่อ
คณะกรรมการวิสามัญครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : รายงานคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจท้องถิ่น
พ.ศ. ๑. นายชานี คักติเศรษฐ์ ๒. นายประมวล รุจนเสรี
๓. รองศาสตราจารย์ ดอกเตอร์สมคิด เลิศไพฑูรย์ ๔. นายสันติภาพ จินดาแสง
๕. นายอัคร จารุจินดา -----

๖. นายโสภณ โกษุม ๗. ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม ๘. นายเกษม รุ่งธนเกียรติ ๙. นายสนั่น สบายเมือง ๑๐. นายอดิศร เพียงเกษ
 ๑๑. นายมนตรี คำนไพบูลย์ ๑๒. นายอำนวย คลังผา ๑๓. นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ๑๔. นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย ๑๕. นายวิชัย ตันศิริ
 ๑๖. นายถวิล ไพรสมถ์ ๑๗. นายมานะ มหาสุวีระชัย ๑๘. นายอลงกรณ์ พลบุตร ๑๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สกันธ์ วรรณวัฒนา ๒๐. นายประทวน เขียวฤทธิ์
 ๒๑. นายธวัชชัย กันนะพันธ์ ๒๒. นางเปรมฤดี ชามพูนท ๒๓. นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา ๒๔. นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ ๒๕. นายนพรัตน์ หนองหารพิทักษ์
 ๒๖. นายสุชาติ บรรดาศักดิ์ และ ๒๗. นายชัย ชิดชอบ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญกำหนดระยะเวลาแปรญัตติครับ เชิญท่านรัฐมนตรีชำนีครับ นายชานี คักดิเศรษฐ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ขอเสนอแปรญัตติภายใน ๗ วัน ตามข้อบังคับครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติภายใน ๗ วัน ตามข้อบังคับ ท่านสมาชิกไม่เห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติให้แปรญัตติภายใน ๗ วัน จะใช้ร่างฯ ใดเป็นหลักในการพิจารณาครับ

นายชานี คักดิเศรษฐ์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ใช้ร่างฯ รัฐบาลเป็นหลักครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : รัฐบาลขอใช้ร่างฯ ของรัฐบาลเป็นหลักในการพิจารณา วาระ ๒ นะครับ ไม่มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าที่ประชุมให้ใช้ร่างฯ ของรัฐบาล เป็นหลักการในการพิจารณา วาระ ๒ นะครับ

ต่อไปผมขออนุญาตที่ประชุมนำเรื่องด่วนลำดับที่ ๑๖ ร่างพระราชบัญญัติ ส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. แล้วก็ต่อด้วยร่างพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา (ฉบับที่ . . .) พ.ศ. นะครับ ที่ประชุมจัดข้อโหมครับ

(ไม่มีสมาชิกขัดข้อง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ที่ประชุมไม่ขัดข้องนะครับ ถือว่าได้อนุญาตให้นำร่างพระราชบัญญัติ
ส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ
ผมขอเอาลำดับที่ ๑๖ ขึ้นก่อนนะครับ แล้วก็ตามด้วยลำดับที่ ๑๘ ครับ เชิญท่าน
รัฐมนตรีสุวัจน์ครับ

นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) :
กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ผู้ทรงเกียรติทุกท่านนะครับ กระผม นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดนครราชสีมา พรรคชาติพัฒนา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม
คณะรัฐมนตรีขอเสนอร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
พ.ศ. โดยมีหลักการและเหตุผลดังนี้ครับ

หลักการ ให้มีกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง
และขนาดย่อม

เหตุผล โดยที่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมซึ่งเป็นกลุ่มวิสาหกิจ
ส่วนใหญ่ของประเทศและมีความสำคัญต่อกระบวนการการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
ยังขาดความสามารถในการประกอบการทั้งทางด้านเทคโนโลยี การผลิต การจัดการ
การตลาด และการเงิน ทำให้ไม่อาจแข่งขันกับวิสาหกิจขนาดใหญ่ได้ และประกอบกับ
ในสภาพการณ์ปัจจุบันประเทศไทยต้องเปิดเสรีทางด้านการลงทุน การบริการ
และการค้า จึงทำให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประสบภาวะที่ต้องแข่งขัน
กับกิจการค้าทำนองเดียวกันมากยิ่งขึ้นทั้งระดับภายในประเทศและระดับนานาชาติ
ดังนั้น เพื่อให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถพัฒนากิจการให้เกิดความ
เข้มแข็ง มีประสิทธิภาพ และเป็นตัวจักรสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ
จึงสมควรจัดให้มีกระบวนการการช่วยเหลือ ส่งเสริมและสนับสนุน และมาตรการ
ด้านสิทธิและประโยชน์ที่เหมาะสม นอกจากนี้ สมควรจัดตั้งสำนักงานส่งเสริม
วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นศูนย์กลางประสานระบบการทำงานของ
ส่วนราชการ องค์กรของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจที่มีหน้าที่ส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง
และขนาดย่อมเพื่อให้เกิดความต่อเนื่องและสอดคล้องในทิศทางเดียวกัน จึงจำเป็นต้อง
ตราพระราชบัญญัตินี้ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ เนื่องจากมีร่างพระราชบัญญัติท่านเองเดียวกัน
คือร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ.
ซึ่งเสนอโดยท่านสมชาย สหชัยรุ่งเรือง และท่านชาญศักดิ์ ชวดิตนิตธรรม
นะครับ ผมขออนุญาตที่ประชุมนำมาพิจารณาในคราวเดียวกันนะครับ ถ้าที่ประชุม
ไม่ขัดข้องก็ถือว่าให้นาร่างฯ ขึ้นมาพิจารณาด้วยกัน เชิญท่านสมชายครับ

นายสมชาย สหชัยรุ่งเรือง (ชลบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม นายสมชาย สหชัยรุ่งเรือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชลบุรี พรรคชาติไทย ซึ่งได้ร่วมกับท่าน ส.ส. ชาญศักดิ์ ชาลิตนิตธรรม ส.ส. ชลบุรี พรรคชาติไทยเช่นเดียวกัน ได้ร่วมกันเสนอกฎหมายสำคัญในวันนี้ด้วยนะครับ เช่นเดียวกับทางรัฐบาลก็คือ ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมนะครับ ความเป็นมาในช่วงเวลา ๑๐ ปีที่ผ่านมา เราคงจะเห็นได้ว่าในท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจที่มีความเจริญรุดหน้า สิ่งหนึ่งซึ่งเป็นตัวเสริมแล้วก็ครั้งสุดท้ายเป็นตัวจุดไปด้วยก็คือ เรื่องของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมซึ่งเป็นกลุ่มใหญ่ ดังนั้นในการที่ขณะนี้รัฐบาลก็ดี ในขณะที่เรากำลังมีความหวังในการที่จะแก้ปัญหาเศรษฐกิจของชาติ เรื่องของวิสาหกิจขนาดกลางและย่อมจึงเป็นกลุ่มปัญหาใหญ่ และจะเป็นเป้าหมายใหญ่ที่จะต้องทำให้เดินถูกทางในอนาคต ดังนั้นกระผมจึงได้เสนอร่างกฎหมายดังกล่าวนี้

หลักการ สมควรมีกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม

เหตุผล ในการประกอบธุรกิจที่เป็นวิสาหกิจทั้งขนาดกลาง และขนาดย่อมที่ผ่านมา ไม่ว่าจะเป็นกิจการด้านการผลิต กิจการการค้า และกิจการบริการ อันเป็นธุรกิจกลุ่มใหญ่ของประเทศ และมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อกระบวนการพัฒนาเศรษฐกิจ ที่ผ่านมามีความสามารถทำให้ก้าวไกลไปได้อย่างรวดเร็ว เพราะความสามารถในการประกอบการยังมิได้นำเอาเทคโนโลยีการผลิต การจัดการ การตลาด และการเงินมาใช้ เมื่อเผชิญกับการแข่งขัน จึงสมควรที่จะจัดให้มีกฎหมายว่าด้วยกระบวนการส่งเสริมและสนับสนุน และมาตรการจูงใจที่เหมาะสม โดยการจัดตั้งสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจทั้ง ๒ ประเภทเพื่อเป็นแกนประสานระบบการทำงาน เพื่อให้มีความต่อเนื่องและสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ผมอยากจะเรียนว่า เราหวังกันว่าการแก้ปัญหาวิกฤติทางเศรษฐกิจในคราวนี้กลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมซึ่งเป็นกลุ่มใหญ่ที่สุด และมีขนาดซึ่งจะกำหนดไว้ในกฎหมายฉบับนี้จะเอื้ออำนวยต่อการที่จะทำให้เราจัดกลุ่มในการที่จะส่งเสริมและแก้ปัญหาของกลุ่มวิสาหกิจซึ่งเป็นธุรกิจที่สำคัญ

ของประเทศในกลุ่มนี้ได้อย่างแน่นอน ความพยายามในการเร่งผลักดัน
ให้มีกฎหมายดังกล่าวนี้ไม่ว่าจากทางฝ่ายรัฐบาล ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้พยายาม
ที่จะพิจารณาร่างกฎหมายนี้ พร้อมกับได้ให้กฤษฎีกานั้นได้แก้ไขตรวจสอบแล้ว
ตรวจสอบแล้วนะครับ แล้วก็ประชาชนนั้นได้รอคอยร่างฯ ที่มีผมและท่าน
ส.ส. ชาญศักดิ์ เป็นผู้เสนอนี้ แม้จะมีความแตกต่างกับร่างฯ ของรัฐบาลอยู่บ้าง
แต่ก็เป็นสิ่งที่สามารถนำมาพิจารณาในคราวเดียวกันได้ ผมขอถือโอกาสนี้
แล้วก็ขอขอบพระคุณนะครับ ในการที่สภาฯ โดยท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร
และสมาชิกทุกฝ่ายนะครับ ได้ร่วมกันเห็นความสำคัญและเลื่อนมาพิจารณา
จนกระทั่งกันในสมัยประชุมนี้ นะครับ และคาดว่าในระหว่างปิดสมัยประชุม
ก็สามารถดำเนินการได้ ดังนั้น ในโอกาสนี้ผมขอกราบเรียนให้ทุกท่าน
ในการนำเสนอกฎหมายฉบับนี้นะครับ ให้ทุกท่านได้กรุณาให้การสนับสนุน
ให้ผ่านในวาระที่ ๑ และนำไปสู่การให้ความเห็นชอบในวาระที่ ๒ และวาระที่ ๓
เพื่อใช้เป็นกฎหมายช่วยเหลือผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
เพื่อประเทศชาติของเราสืบไปครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านทวิวัฒน์ครับ

นายทวิวัฒน์ ฤทธิฤชัย (สกลนคร) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ทวิวัฒน์ ฤทธิฤชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร
พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมเห็นด้วยครับ
กับกฎหมายส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมฉบับนี้นะครับ
นับว่าเป็นกฎหมายที่ออกมาทันกับเหตุการณ์ภาวะเศรษฐกิจของเราที่เป็นปัญหา
อยู่ในขณะนี้ และรอวันที่จะฟื้นคืนตัวขึ้นไปสู่สภาพปกติ ท่านประธานครับ
ในการที่เราจะส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ซึ่งเป็นกลุ่ม
วิสาหกิจส่วนใหญ่ของประเทศ และมีความสำคัญต่อกระบวนการพัฒนาเศรษฐกิจ
และสังคม แต่ยังขาดความสามารถในการประกอบการทั้งทางด้านเทคโนโลยี
การผลิต การจัดการ การตลาด และการเงินนั้นนะครับ ตามหลักการและเหตุผล
ของกฎหมายฉบับนี้ กระผมเห็นด้วยอย่างยิ่งดังที่กราบเรียนแล้วนะครับ แต่กระผม
ก็ยังข้องใจเหมือนกันว่าในทางปฏิบัตินั้น เมื่อกฎหมายฉบับนี้ออกไปแล้วนั้น จะสามารถ
ครอบคลุมธุรกิจขนาดกลาง ขนาดย่อมได้ทั่วถึงจริง ๆ หรือไม่ครับ หรือว่าเงินทุน
ที่เราตั้งเอาไว้ั้น เมื่อปฏิบัติจริง ๆ แล้วมันก็จะละลายหายไปนะครับ
ซึ่งไม่เกิดคุณค่าทางเศรษฐกิจและไม่ทำให้สภาพเศรษฐกิจของเราฟื้นตัวขึ้นมาได้
ในมาตรา ๓ ของร่างพระราชบัญญัตินี้ กระผมอ่านดูคร่าว ๆ คำว่า วิสาหกิจ
หมายความว่า กิจการผลิตสินค้า กิจการให้บริการ กิจการค้าส่ง กิจการค้าปลีก
หรือกิจการอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา และมีการขยายความ
วิสาหกิจขนาดกลางนะครับ ใน (๑) (๒) (๓) จนกระทั่งถึง (๕) นะครับ
อันนี้กระผมเห็นว่าถ้าดูคร่าว ๆ แล้วก็น่าจะครอบคลุมนะครับ กระผมอยากจะ
กราบเรียนท่านประธานว่าในการดำเนินกิจการต่าง ๆ ทั้งระดับกลาง และ
ระดับเล็กในขณะนี้นั้น มีธุรกิจประเภทหนึ่งซึ่งกำลังแพร่หลายขยายกันทั่วประเทศไทย
และในต่างประเทศขณะนี้ คือธุรกิจขายตรงนะครับ ซึ่งมีประเทศต่าง ๆ
มาตั้งกิจการในประเทศไทย ก็หลายบริษัท ทั้งที่ขายตรง ที่ถูกต้องตามกฎหมาย
และที่ตั้งขึ้นเองในประเทศ ผิดกฎหมายบ้างนะครับ หลอกหลวงประชาชนบ้าง
ขออนุญาตเอ่ยนาม อย่างที่ท่านพิเชษฐ พันธุ์วิชาติกุล เมื่อก่อนที่ท่านเคยดำรงตำแหน่ง
รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ถ้าผมจำไม่ผิดในช่วงก่อนนั้น ท่านเคย
ปราบปรามธุรกิจนอกกฎหมายที่ผิดกฎหมายไปแล้วธุรกิจหนึ่ง นั้นเป็นธุรกิจที่สร้าง
ความเดือดร้อนให้กับประเทศชาติและประชาชนอย่างยิ่ง ท่านประธานครับ

กระผมต้องกราบเรียนสั้น ๆ กับท่านประธานว่า ธุรกิจประเภทนี้กำลัง
เกิดความมั่นคงในหลายบริษัท ในประเทศไทย ขนาดเขาตั้งมาประมาณ
๑๐ กว่าปีก็สามารถทำรายได้ให้กับบริษัทเขาเป็นเงินถึงเกือบ ๕,๐๐๐ ล้านบาท
ในขณะที่บริษัทตั้งมาประมาณ ๑๐ ปีเท่านั้น ภาษีอากรที่รัฐบาลจะได้จาก
ธุรกิจประเภทนี้มีเยอะแยะมากมาย รวมตลอดถึงมีระบบการให้มีผู้จำหน่าย
การจัดจำหน่าย โดยเป็นธุรกิจอิสระ ใครที่เข้าสู่ธุรกิจนี้ แล้วก็ยังสามารถ
เป็นผู้จำหน่ายอิสระ มีรายได้ และเสียภาษีให้รัฐ เป็นขั้นเป็นตอนไป
ทุกเดือน ๆ และมีการประเมินภาษีสิ้นปีเหมือนกัน ทำรายได้จากการขายตรง
จากภาษีขายตรงนี้ เข้ารัฐมากมาย กระผมเองได้ศึกษาธุรกิจนี้พอสมควร
แล้วก็เห็นว่าถ้าธุรกิจอื่น ๆ นั้น ได้มีการจัดระบบเก็บภาษีเหมือนกับธุรกิจขายตรง
ประเภทต่าง ๆ เหล่านี้ ในประเทศเราก็จะทำให้รัฐได้ภาษีเป็นกอบเป็นกำ
กระผมจึงสงสัยว่าธุรกิจประเภทนี้จะเข้าข่ายที่จะได้รับการสนับสนุนเงินทุนต่าง ๆ
จากการดำเนินธุรกิจประเภทนี้หรือไม่ครับ แต่ละคนที่ดำเนินธุรกิจนั้น
ถ้าจะคิดถึงวงเงินที่เขาสร้างธุรกิจของเขาเองขึ้นมา บางคนเดือนหนึ่ง
เป็นร้อยล้านบาทนะครับ บางคนเดือนหนึ่งเป็น ๒๐๐ ล้านบาทนะครับ ถ้าหาก
เราเอาเม็ดเงินกระจายลงไปสู่คนเหล่านี้ซึ่งมีศักยภาพก็จะทำให้เกิดการสร้างงาน
กันทั่วประเทศไทย และสร้างภาษีอากร สร้างภาษีรายได้ให้กับรัฐอย่างมากมายทีเดียว

กระผมไม่มั่นใจว่าถ้ากฎหมายฉบับนี้ออกไปแล้วจะได้รับการสนับสนุน ส่งเสริม จากคณะกรรมการชุดนี้หรือไม่ เพราะปัจจุบันนี้กฎหมายขายตรงในประเทศไทยเรายังไม่มี ยังไม่เกิดความคุ้มครอง กระผมจึงขอพึ่งคณะกรรมการวิสามัญที่พิจารณากฎหมายฉบับนี้ได้พิจารณาถึงเข้าร่วมในหลักการ และให้ได้ประโยชน์จากกฎหมายฉบับนี้ด้วย กระผมจะอธิบายมากกว่านี้ก็เกรงว่า ท่านประธานอียัมให้ผมหลายครั้งแล้วนะครับ กระผมก็ขอยุติ และขอขอบคุณครับ ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ผมนึกว่าท่านทวีวัฒน์ เห็นด้วยก็จะขอมติเลย ท่านวราเทพ เชิญครับ

นายวราเทพ รัตนากร (กำแพงเพชร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม วราเทพ รัตนากร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดกำแพงเพชร พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานครับ ในส่วนของหลักการกฎหมายฉบับนี้ผมเข้าใจว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกท่าน รวมถึงในชื่อของฝ่ายค้าน เราคงไม่ขัดข้องในหลักการที่อนุมัติให้กฎหมายฉบับนี้ได้ประกาศใช้เพื่อจะแก้ไขปัญหา โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาสภาวะเศรษฐกิจที่เรากำลังดำเนินการอยู่ขณะนี้ แต่โดยหลักการที่เสนอมานี้ ผมไม่อยากจะเห็นกฎหมายฉบับนี้เสนอมานี้โดยความรู้สึกที่ต้องการจะให้มีความหมายเพื่อที่จะไปรองรับเท่านั้น แต่ผลของการดำเนินการตามกฎหมายแล้วจะปฏิบัติไม่ได้ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมท่านเข้ามารับตำแหน่งในรัฐบาลนี้ ท่านได้เริ่มพูดถึงธุรกิจนี้มาโดยตลอด ถึงวันนี้ก็ระยะเวลาหลายเดือนพอสมควร โดยหลักแล้วนี้ผมเข้าใจว่ากลไกที่มีอยู่ของรัฐบาลขณะนี้ หน่วยงานที่มีอยู่ของรัฐบาลขณะนี้ น่าจะดำเนินการได้มากกว่าที่เป็นอยู่ วันนี้เรามีปัญหาเรื่องธุรกิจขนาดกลางขนาดย่อม ซึ่งท่านรัฐมนตรีก็เคยออกมาพูดวิพากษ์วิจารณ์จนเป็นที่ท้วงติงของทางฝ่ายร่วมรัฐบาลด้วยกันเอง ผมอยากจะเรียนถามว่าถึงวันนี้การดำเนินการที่ผ่านมาก่อนจะออกกฎหมายฉบับนี้มารองรับนี้ ท่านรัฐมนตรีมีปัญหาติดขัดเรื่องอะไร เราทราบว่าเงินที่จะช่วยเหลืออยู่มาก เงินที่อยู่ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าฯ เงินอีกหลายส่วนที่จะดำเนินการแต่ไม่ได้ใช้เลย

X หน่วยงานรัฐบาลที่มีอยู่ บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อมสามารถผลักดันไปได้แค่ไหนกับการช่วยเหลือธุรกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม วันนี้เราจะมีกฎหมายหรืออนาคตอันใกล้เราจะมีกฎหมาย แต่กฎหมายฉบับนี้ถ้าไม่สามารถดำเนินการออกไปให้เป็นผลสัมฤทธิ์ของเจตนารมณ์ได้แล้วนี้ ผมว่าไม่มีประโยชน์ที่เราจะ

ออกกฎหมายไปแล้วก็เป็นเพียงเพื่อที่เราได้ทำกฎหมายแล้วเท่านั้น ในหลักการ เราเห็นด้วย มีเพียงบางข้อที่ผมอยากจะเรียนถามผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมก็คือว่า ในฐานะผู้ที่เสนอกฎหมายแล้วก็คงจะต้องเป็น ประธานคณะกรรมการหรืออย่างไรก็ตามนี่นะครับว่า ในการดำเนินการของการร่างกฎหมายฉบับนี้มีคณะกรรมการอยู่ ๒ - ๓ ส่วนด้วยกัน

ในส่วนแรกนี้ ผมคิดว่าการดำเนินการที่จะมีคณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจตามมาตรา ๕ นี่นะครับ จริง ๆ แล้วผมไม่เห็นด้วยที่จะให้นายกรัฐมนตรีเป็นประธานด้วยซ้ำ เพราะว่าขณะนี้ถ้าดำเนินการตามสายงานแล้ว ถ้าต้องการที่จะดำเนินการโดยตรงรวดเร็ว ผมว่าไม่มีความจำเป็นที่ท่านนายกรัฐมนตรีจะต้องเป็นประธานคณะกรรมการ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมที่ดูแลในเรื่องนี้ก็เป็นได้ ถึงแม้ว่าจะตั้งท่านนายกฯ เป็นประธาน ผมว่าถึงเวลาปฏิบัติจริง ๆ ท่านในฐานะรองประธานฯ ก็ไปดำเนินการอยู่แล้ว นี่คือจุดแรกที่ผมคิดว่าการร่างนี้เราคงคิดถึงหลักปฏิบัติจริง ๆ ว่าขณะนี้ที่มีกฎหมายลักษณะเดียวกันนี้ที่ท่านนายกรัฐมนตรีเป็นประธานมากเกินไป แต่ในทางปฏิบัติส่วนใหญ่ท่านก็จะไม่มีโอกาสและมีเวลาที่จะไปดูแล ผมอยากจะฝากเป็นข้อสังเกตให้ท่านกรรมาธิการวิสามัญจะลองไปช่วยพิจารณาว่าจะมีการปรับปรุงในเรื่องของกรรมการในส่วนนี้ได้หรือไม่

ส่วนในเรื่องต่อไปที่คิดว่าเป็นประเด็นสำคัญอีกอันหนึ่ง ในเรื่องของการที่จะให้เกิดการผลักดันกฎหมายฉบับนี้ไปใช้ได้ เป็นประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ก็คือในหมวด ๓ ว่าด้วยเงินทุนหรือว่ากองทุนที่จะจัดตั้งขึ้น ผมอยากทราบว่าตอนนี้รัฐบาลมีความคิดหรือว่ามีวัตถุประสงค์แรกเริ่มที่จะดำเนินการนี่นะครับ ตามมาตรา ๓๑ ว่า เงินทุนประเดิมที่รัฐบาลจะจัดสรรให้ ในขณะที่รัฐบาลคิดว่ามีประมาณเท่าใด และคิดว่าจะเพียงพอหรือไม่กับการที่จะแก้ไขปัญหาธุรกิจอยู่ขณะนี้ และในมาตรา ๓๑ ในเรื่องของเงินทุนประเดิมใน (๑) ก็มี (๒) เรื่องเงินอุดหนุน ตรงนี้สำคัญครับ เพราะว่าเงินอุดหนุนที่รัฐบาลจะต้องจัดสรรมาจากเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปี ซึ่งเป็นเงินที่จะต้องเฉลี่ยไปให้กับโครงการหรือว่าในหน่วยงาน กระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ตรงนี้จะมีมากน้อยเพียงใด และจะกระทบกระเทือนกับรายจ่ายงบประมาณประจำปีหรือไม่ครับ นั่นคือ ๒ ส่วนที่จะดำเนินการในการจัดตั้งกองทุน

และถัดไปก็คือเรื่องของการส่งเสริมหรือว่าการที่จะให้การสนับสนุน ตรงนี้สำคัญที่สุด เพราะว่าเมื่อเรามีเงินกองทุนแล้ว มีเงินที่จะให้ช่วยเหลือกับบริษัทที่จะมาขอการสนับสนุนแล้ว มาตรการในมาตรา ๔๑ นี้ น่าห่วงมากที่สุด เพราะว่ามันเป็น การดำเนินการอย่างไรที่โปร่งใสที่สุด แล้วก็ตรงสายงานที่สุดที่จะได้เงินไปสู่อบริษัทที่จะมาขอการสนับสนุนจากรัฐบาลได้ ผมจึงอยากฝากให้ท่านคณะกรรมการ วิสามัญได้ดำเนินการช่วยกันพิจารณาในประเด็นที่ผมได้เสนอไปแล้วครับ

กราบขอบพระคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ท่านสรชาติ เชิญครับ

ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม (หนองบัวลำภู) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม สรชาติ สุวรรณพรหม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดหนองบัวลำภู พรรคความหวังใหม่ครับท่านประธานครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเองต้องขออนุญาตกราบเรียนว่า คู่อ่านร่างกฎหมายฉบับนี้ไปทั้งหมดแล้วนั้น ก็ยังมองไม่เห็นว่าจะมาช่วยส่งเสริมสนับสนุนวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อมได้ดีไปกว่าในขณะนี้ก็แล้วแต่ ซึ่งตรงนี้ผมมองโดยตัวเองก็คือนโยบายของรัฐ นโยบายของกระทรวงอุตสาหกรรมที่จะไปดำเนินการได้โดยมิได้จำเป็นจะต้องมีกฎหมายฉบับนี้ด้วยซ้ำไปที่จะต้องไปทำหน้าที่ในสิ่งเหล่านั้น สิ่งที่เราอยากเห็นในขณะนี้ก็คือการนำไปสู่การปฏิบัติที่เป็นจริงขึ้นมา ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเองเห็นร่างฯ ฉบับนี้แล้วนะครับ ถ้าไม่นำไปสู่การปฏิบัติแล้วนั้น ก็ไม่สามารถที่จะแก้ไขอะไรได้ทั้งสิ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในมาตรา ๓ กำหนดให้มียกกองทุน ซึ่งในขณะนี้ไม่มีกฎหมายฉบับนี้ มีกองทุนได้ไหม ได้ มาตรา ๔ แผนปฏิบัติการถามว่าไม่มีกฎหมายฉบับนี้นั้นสามารถกำหนดแผนปฏิบัติการได้ไหม ได้ โดยที่กระทรวงอุตสาหกรรมสามารถที่จะดำเนินการส่งเสริมให้มีธุรกิจขนาดกลาง ขนาดย่อมนี้เกิดขึ้นทั้งหมด อย่างน้อยที่สุดในภาวะอย่างนี้ครับ ผมเองต้องขออนุญาตกราบเรียนว่าเราพูดคุยกันมานาน ไม่มีกฎหมายรองรับก็สามารถดำเนินการได้ ท่านประธานที่เคารพครับ แต่อย่างน้อยครับ เพื่อความสบายใจ ก็ขอว่ามีกฎหมายสักฉบับหนึ่งซึ่งจะต้องมารองรับในสิ่งเหล่านั้น มันก็ควรจะมีออกไป แต่อย่างไรก็แล้วแต่ครับ ถ้ามีกฎหมายออกไปแล้วนั้นไม่นำไปสู่การปฏิบัติ ไม่ไปส่งเสริมให้เป็นผลที่เกิดขึ้นจริง ๆ แล้วนั้น ก็สุดแล้วแต่กฎหมายก็ธรรมดา ๆ เท่านั้นเอง ซึ่งตรงนี้เองครับ

ผมเห็นแล้วภาคบังคับของกฎหมายนั้นแทบจะไม่มีประโยชน์อะไรเลยที่เกิดขึ้น แต่เป็นการแนะนำส่งเสริมที่จะต้องให้เกิดกระบวนการในการกระตุ้น ให้มีธุรกิจขนาดกลาง ขนาดย่อมที่เกิดขึ้นทั้งหมด ระบบเศรษฐกิจที่เรามีอยู่ ต่างหากครับ ซึ่งจะ เป็นส่วนที่จะต้องส่งเสริมให้มีธุรกิจขนาดกลาง ขนาดย่อมอยู่ได้ กระบวนการคลังทำอย่างไรอยู่กับนโยบายการเงินการคลังที่จะต้องมาส่งเสริม ในสิ่งเหล่านี้ที่เกิดขึ้น ถึงแม้ว่ามีกฎหมายฉบับนี้เกิดขึ้นแล้วนั้น ถ้าเกิดสภาวะ ยังเป็นขนาดนี้ ยังใช้นโยบายในกระบวนการคลัง นโยบายการเงินไปแก้ไข ปัญหาขณะนี้อยู่ มันก็ไม่สามารถที่จะทำให้ธุรกิจขนาดกลาง ขนาดย่อมมันเติบโต ขึ้นมาเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ เพื่อมีสภาพความคล่องตัวในการทำงาน มีเศรษฐกิจ ที่หมุนเวียนผ่านวิกฤติที่เกิดขึ้นไปได้ นั่นไม่ใช่สาระสำคัญของการมาแก้ไขปัญหา เศรษฐกิจในขณะนี้อย่างชัดเจนที่เกิดขึ้น แต่สำคัญยิ่งคือ ในเรื่องของการนำนโยบาย ไปสู่การปฏิบัติ ซึ่งเราสามารถที่จะกระทำได้ในขณะนี้ ซึ่งตรงนี้เองสภายากจะ เห็นฝ่ายบริหารไม่ต้องมามุ่งออกกฎหมายของนิติบัญญัติที่เกิดขึ้น แต่ฝ่ายบริหาร ใช้อำนาจที่ฝ่ายบริหารมีอยู่นั้นไปดำเนินการส่งเสริมอันแท้จริงกับธุรกิจขนาดกลาง ขนาดเล็ก ขนาดย่อมที่เกิดขึ้นทั้งหมด เพื่อให้ธุรกิจเหล่านี้ได้อยู่ได้ในสังคมในปัจจุบัน ตรงนี้ จะเป็นผลมากกว่ามาตรการที่จะต้องมาออกกฎหมายไปแล้วไม่มีการปฏิบัติ สิ่งที่เกิดขึ้น นั่นเป็นสิ่งที่ผมเองต้องขออนุญาตกราบเรียนไปยังรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงอุตสาหกรรม ที่อย่างน้อยที่สุดในขณะนี้กฎหมายยังอยู่ในขั้นตอนอีกมาก ที่จะออกไปจนกว่าจะไปสู่วาระที่ ๑ วาระที่ ๒ วาระที่ ๓ วุฒิสมาชิกแก้ไข อีกมากมายกลับมาอีก ยังมีโอกาสที่จะใช้อำนาจของฝ่ายบริหารในขณะนี้ที่มีอยู่ ไปทำหน้าที่ในการส่งเสริมให้ธุรกิจขนาดเล็ก ขนาดย่อมที่เกิดขึ้นในขณะนี้มัน ได้ฟื้นคืนชีพขึ้นมา ไม่ให้ธุรกิจขนาดใหญ่เอาเปรียบขนาดเล็กที่เกิดขึ้นอย่าง ปัจจุบันที่เกิดขึ้นตรงนี้ นั่นเป็นสิ่งที่ผมเองต้องฝากกับท่านประธานไปยัง ฝ่ายบริหารที่ยังคิดจะ ออกกฎหมายฉบับนี้เกิดขึ้นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ ผมคิดว่าเราจะต้องตั้งคณะกรรมการวิสามัญอยู่ ผมขอหารือว่าควรปิดอภิปรายนะ ครับ ถ้าท่านสมาชิกไม่ขัดข้องก็ถือว่าปิดอภิปรายนะ ครับ ท่านรัฐมนตรีมีอะไรที่จะสรุปไหมครับ ผู้เสนอญัตติมีไหมครับ ไม่มีนะ ครับ ผมจะ ขอมติที่ประชุมนะ ครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณาให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผมขอเรียนถามท่านสมาชิกว่าจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
ส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. ทั้ง ๒ ฉบับหรือไม่ครับ
ถ้าท่านรับหลักการกรรณการดปุ่ม เห็นด้วย ไม่รับหลักการกรรณการดปุ่ม ไม่เห็นด้วย นะครับ
ขอเชิญท่านสมาชิกใช้สิทธิลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกใช้สิทธิลงคะแนนเรียบร้อยแล้วครับ เจ้าหน้าที่
รวมคะแนนได้ครับ ผลของการลงคะแนนนะครับ เห็นด้วย ๑๕๗ ท่าน ไม่เห็นด้วย
๑ ท่าน งดออกเสียง ๑ ท่าน ไม่ลงคะแนนเสียง ๒ ท่าน เป็นอันว่าที่ประชุม
มีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
พ.ศ. ทั้ง ๒ ฉบับนะครับ

ต่อไปเชิญเสนอจำนวนกรรมการครับ เชิญท่านรัฐมนตรีสุวัจน์ครับ
นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) :
ขอเสนอคณะกรรมการวิสามัญ ๒๗ ท่านครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : รัฐบาลขอเสนอคณะกรรมการวิสามัญ ๒๗ ท่านนะครับ
ถ้าท่านสมาชิกไม่เห็นเป็นอย่างอื่น ก็ถือว่าที่ประชุมมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ
๒๗ ท่าน เชิญรัฐบาลเสนอ ๕ ท่านครับ

นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) :
รัฐบาลขอเสนอคณะกรรมการวิสามัญในสัดส่วนของรัฐบาล ๕ ท่านนะครับ

- ๑. นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ ๒. นายมนู เลียวไพโรจน์ ๓. นายเกียรติพงศ์ น้อยใจบุญ
- ๔. นายอินทัย เตชะมนตรีกุล และ ๕. นายสุธรรม อยู่ในธรรม ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ต่อไปสัดส่วนพรรคความหวังใหม่ เชิญท่านอำนวยการ คลังผา ครับ

นายอำนวยการ คลังผา (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
กระผม นายอำนวยการ คลังผา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดลพบุรี พรรคความหวังใหม่
ขอเสนอรายชื่อกรรมการดังนี้ครับ ๑. นายสัมพันธ์ เลิศนุวัฒน์ ๒. นายวีระกร
คำประกอบ ๓. นายไพจิต ศรีวรขาน ๔. นายชจิตร์ ชัยนิคม ๕. นายกรีฑ กงเพชร
๖. นายสุพร ดนัยตั้งตระกูล ๗. นายอรรถสิทธิ์ ทริพย์สิทธิ์ ขอผู้รับรองครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปเชิญพรรคประชาธิปไตยครับ

นายอิสสระ สมชัย (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม นายอิสสระ สมชัย พรรคประชาธิปไตยจากจังหวัดอุบลราชธานี ขอเสนอ
กรรมการในสัดส่วนของพรรคประชาธิปไตยดังนี้ครับ ๑. นายประเสริฐ
พงษ์สุวรรณศิริ ๒. นายประวิช นิลวัชรเมธี ๓. นายนิพนธ์ บุญญามณี ๔. นายสืบแสง
พรหมบุญ ๕. นายตรีพล เจาะจิตต์ ๖. นายประกอบ จิรกิติ ๗. นางสาวรัตนา
อนันต์นาคินทร์ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องครับ ต่อไปเชิญพรรคชาติพัฒนาครับ ท่านวีระ เชิญครับ

นายวีระ ปัทมสิริวัฒน์ (พิษณุโลก) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม วีระ ปัทมสิริวัฒน์ พิษณุโลก พรรคชาติพัฒนา ขอเสนอกรรมาธิการ
 ๓ ท่านครับ ๑. นายวุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย ๒. นายสนธิ์ จุลพงษ์ศรี
 ๓. นายปรีชา เลาหพงศ์ชนะ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องครับ ต่อไปเชิญพรรคชาติไทยครับ
 ท่านธีรพันธ์ เชิญครับ

นายธีรพันธ์ วีระยุทธวัฒน์ (อุทัยธานี) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม นายธีรพันธ์ วีระยุทธวัฒน์ พรรคชาติไทย อุทัยธานีครับ ขอเสนอ
 กรรมาธิการในสัดส่วนของพรรคชาติไทย ๒ ท่านครับ คือ นายสมชาย
 สหชัยรุ่งเรือง กับ นายชาญศักดิ์ ชวลิตนิตินทรรม ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องครับ ต่อไปเชิญพรรคกิจสังคม เชิญท่านมุกดาครับ
 นางมุกดา พงษ์สมบัติ (ขอนแก่น) : กราบเรียนประธานสภาที่เคารพ

ดิฉัน นางมุกดา พงษ์สมบัติ พรรคกิจสังคมจากจังหวัดขอนแก่น ในสัดส่วนของ
 พรรคกิจสังคม ขอเสนอ นายกมลพล สภาวาส ขอผู้รับรองค่ะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องครับ ต่อไปสัดส่วนของพรรคราษฎรและ
 พรรคเสรีธรรม เชิญท่านสำเร็จครับ

นายสำเร็จ อัจฉริยะประสิทธิ์ (นนทบุรี) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
 กระผม นายสำเร็จ อัจฉริยะประสิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนนทบุรี
 พรรคราษฎร ในสัดส่วนของพรรคราษฎรและพรรคเสรีธรรม ขอเสนอ
 นายวรพร อิศวเหม ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปสัดส่วนของพรรคเอกภาพ พรรคประชากรไทย
 พรรคพลังธรรม และพรรคไท เชิญท่านชัยครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธาน พรรคเอกภาพ
ขอเสนอคณะกรรมการวิชาการวิสามัญ คือคุณเสกสรรค์ แสนภูมิ ขอผู้รับรองครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องครับ เชิญท่านเลขาธิการฯ อ่านรายชื่อ
คณะกรรมการวิชาการวิสามัญครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : รายงานคณะกรรมการวิชาการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ.
๑. นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ ๒. นายมนู เลียวไพโรจน์ ๓. นายเกียรติพงศ์ น้อยใจบุญ
๔. นายอโนทัย เตชะมนตรีกุล ๕. นายสุธรรม อยู่ในธรรม ๖. นายสัมพันธ์
เลิศนวัฒน์ ๗. นายวีระกร คำประกอบ ๘. นายไพจิต ศรีวรขาน ๙. นายชจิตร
ชัยนิคม ๑๐. นายกรีช กงเพชร ๑๑. นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล ๑๒. นายอรรถสิทธิ์
ทรัพย์สิทธิ์ ๑๓. นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ ๑๔. นายประวิช นิลวัชรเมธี
๑๕. นายนิพนธ์ บุญญามณี ๑๖. นายสืบแสง พรหมบุญ ๑๗. นายตรีพล เจาะจิตต์
๑๘. นายประกอบ จิริกิติ ๑๙. นางสาวรัตนา อนันต์นาคินทร์ ๒๐. นายวุฒิชัย
สงวนวงศ์ชัย ๒๑. นายสุนัย จุลพงศธร ๒๒. นายปรีชา เลาหพงศ์ชนะ
๒๓. นายสมชาย สหชัยรุ่งเรือง ๒๔. นายชาญศักดิ์ ชวลิตนิตินธรรม
๒๕. นายกมลพล สภาวสุ ๒๖. นายวรพร อัครเวม และ ๒๗. นายเสกสรรค์ แสนภูมิ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ต่อไปเชิญเสนอระยะเวลาแปรญัตติครับ เชิญท่านรัฐมนตรีสุวัจน์ครับ
นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) :
เสนอขอแปรญัตติตามข้อบังคับ ๗ วันครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติภายใน ๗ วันนะครับ ถ้าท่านสมาชิก
ไม่เห็นเป็นอย่างอื่น ก็ถือว่าที่ประชุมอนุมัติให้แปรญัตติภายใน ๗ วัน ท่านวราเทพ
มีอะไรเชิญครับ

นายวราเทพ รัตนากร (กำแพงเพชร) : ผมขออนุญาตท่านประธาน
ขอเป็น ๑๕ วัน เพราะว่ามีหลายมาตราและจำนวนมากเหลือเกิน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านรัฐมนตรีสุวัจน์ว่าอย่างไรครับ

นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) :
ไม่ขัดข้องครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ไม่ขัดข้องนะครับ ถือว่าที่ประชุมมีมติให้แปรญัตติภายใน ๑๕ วัน
จะใช้ร่างฯ ใดเป็นหลักในการพิจารณาครับ เชิญท่านรัฐมนตรีสุวัจน์ครับ

นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม) :
ขอเป็นร่างฯ รัฐบาลนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : รัฐบาลขอใช้ร่างฯ ของรัฐบาลเป็นหลักในการพิจารณา
วาระ ๒ นะครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ถ้าท่านสมาชิกไม่เห็นเป็นอย่างอื่น ก็ถือว่าที่ประชุมมีมติให้
ใช้ร่างฯ ของรัฐบาลเป็นหลักในการพิจารณา วาระ ๒ นะครับ ท่านอิสสระ สมชัย
มีอะไรเชิญครับ

นายอิสสระ สมชัย (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายอิสสระ สมชัย พรรคประชาธิปัตย์จากจังหวัดอุบลราชธานี

กรรมการวิสามัญติดตามการใช้จ่ายงบประมาณโครงการเงินกู้จากต่างประเทศ ซึ่งได้มีการแต่งตั้งจากสภาผู้แทนฯ ไปเมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคมแล้วนะครับท่านประธาน ขณะนี้ยังไม่มีการประชุม และก็ยังไม่มีการแต่งตั้งตำแหน่งในคณะกรรมการ พรรคประชาธิปัตย์อยากจะขอปรับเปลี่ยนกรรมการวิสามัญ ผมจะขออนุญาต เสนอตอนนี้จะได้ไหมครับท่านประธาน เพราะยังไม่มีการแต่งตั้ง ยังไม่มีการประชุมครั้งแรกเลยครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ที่ประชุมไม่ขัดข้องก็ตั้งได้ครับ

นายอิสสระ สมชัย (อุบลราชธานี) : ถ้าเช่นนั้นกระผมขอเปลี่ยน นายอลงกรณ์ พลบุตร ออก และขอเสนอแต่งตั้ง นายบุรินทร์ย์ สมุทรักษ์ แทน ขอผู้รับรองครับ ขอขอบคุณครับท่านประธาน

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านมีอะไรครับ ท่านสุรพรเชิญครับ เดี่ยวฟังนิดหนึ่ง ขอโทษครับ

นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานครับ ผม สุรพร ผมเกรงว่าประเพณีนี้จะเสียหาย เนื่องจากถ้าเราตั้งกรรมการ ไปแล้ว บุคคลที่ถูกแต่งตั้งไม่อยู่ในสภา เกิดวันหนึ่งมีสมาชิกลุกขึ้นร้องขอที่จะเปลี่ยน โดยไม่เห็นใบลาของบุคคลที่ถูกแต่งตั้งไปก็จะเกิดปัญหา ผมทราบว่าในที่ประชุมแห่งนี้ ท่านประธานได้วางกติกาไว้ว่า ต้องยื่นใบลาก่อน ถ้ากรณีที่เป็นกรรมการทำงานแล้ว ยื่นต่อประธาน ในกรณีนี้ยังไม่มีการเลือกประธานหรือกรรมการของกรรมการ ก็คงต้องยื่นต่อท่านประธาน เพื่อจะเป็นความชัดเจนว่า บุคคลผู้ได้รับการแต่งตั้งนั้น ยินดีสละสิทธิของตนเอง เพราะตรงนี้ถ้าหากว่าเราไม่พิจารณาอย่างละเอียดนั้น จะมีประเด็นปัญหาต่อเนื่องในทางปฏิบัติซึ่งจะเป็นประเพณี ถ้าในอนาคตเกิด กรรมการท่านใดถูกแต่งตั้งไปแล้วไม่ทำงานตามแนวทางที่ได้รับมอบหมาย อาจจะถูกเปลี่ยนได้ในสภา โดยเฉพาะบุคคลที่เป็นกรรมการจากภายนอก ขอความกรุณาท่านสมาชิกเถอะครับ รออีกสัปดาห์หน้า ยังไม่ปิดครับ ยื่นใบลาก่อน เพื่อจะได้ไม่เสียระเบียบปฏิบัติที่เราเคยทำกันมา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา คนที่หนึ่ง) : คืออย่างนี้ครับ ท่านอิสสระ สมชัย เดี่ยวครับ ท่านสุรพร ที่เสนอมาก็ขอขอบคุณ ก็มีเหตุผล แต่ทั้งนี้ก็อยู่ที่มติของพวกเขา ถ้าเราตกลงกันได้

ก็ไม่มีปัญหาอะไร ท่านอิสสระว่าอย่างไรครับ

นายอิสสระ สมชัย (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม อิสสระ สมชัย พรรคประชาธิปัตย์ จากจังหวัดอุบลราชธานี ความจริงแล้ว
คุณลงกรณก็ยื่นใบลาออกครับ เป็นใบลาซึ่งอยู่ในมือผมนี้ แต่ยื่นต่อคณะกรรมการ
ประสานงาน เนื่องจากว่ายังไม่มีการแต่งตั้งประธานเลยไม่รู้จะไปยื่นกับประธาน
ได้อย่างไร เพราะฉะนั้นก็อยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า ๑. เจ้าตัว
แสดงความจำนงขอลาออกอยู่แล้วนะครับท่านประธาน กระผมถึงได้หารือ
ท่านประธานก่อนอย่างไรครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผมขอบคุณท่านสมาชิกทุกท่านนะครับ ความจริงก็อยู่ที่พวกเราครับ
ถ้าที่ประชุมมีมติไม่มีอะไรขัดข้อง ขอนะครับ ให้ตั้งก่อน ท่านวราเทพขอผ่าน
ได้ไหมครับ

นายวราเทพ รัตนากร (กำแพงเพชร) : ได้ครับท่านประธาน
แต่ว่าคงต้องพูดกันเล็กน้อยว่า จริง ๆ แล้วในระเบียบวาระวันนี้ก็มีการกำหนด
ในเรื่องของการที่จะพิจารณาเลือกตั้งซ่อมคณะกรรมการอยู่แล้ว แต่ท่านสมาชิก
ได้ลุกขึ้นมากระตุ้นระหว่างการเสนอร่างพระราชบัญญัติต่อเนื่องกัน ผมว่าท่านประธาน
ไม่สมควรอนุญาต จริง ๆ ผมจะท้วงติงตั้งแต่นั้นแล้ว ก็คิดว่าท้วงติงแล้วไม่ทัน
ท่านประธานได้อนุญาตไปแล้ว น่าจะรอให้ถึงในช่วงของระเบียบวาระนั้นเสียก่อน
เรากำลังพิจารณากฎหมายกันอยู่เป็นเรื่อง ๆ อยู่ ๆ ก็เอาเรื่องนี้ขึ้นมา แล้วผม
เห็นด้วยกับท่านสุพรว่า เมื่อเราตั้งไปแล้วถึงแม้จะยังไม่มีการเลือกตั้งประธาน
ก็ตาม ท่านสมาชิกท่านนั้นหรือว่าผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการวิสามัญ
ก็เข้าประชุมเสียนัดหนึ่งแล้วก็ลาออก หรือไม่เข้าประชุมแล้วทำหนังสือต่อเมื่อ
มีประธานแล้ว ผมว่าไม่น่าจะเสียหายอะไร ไม่น่าจะเร่งรีบครับท่านประธาน
ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ผมขออนุญาตด้วยความเคารพทุกท่าน ความจริงวันนี้ผมต้องเรียนว่าขอบคุณทุกท่านที่ได้ร่วมกันพิจารณาด้วยดี สิ่งซึ่งผมคิดว่าถ้าเราประนีประนอมกันอย่างนี้ได้ไหมครับ ผมขออนุญาตว่าคราวนี้ขอก่อน แต่คราวหน้าต่อไปไม่ได้ อย่างนี้ได้ไหมท่านสุรพร ขอก่อนได้ไหมครับ เชิญครับ

นายสุรพร คณบดีตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานครับ ผมเพียงที่จะแสดงเหตุผลรักษาสีทิวของบุคคลภายนอก ซึ่งในอนาคตก็คงจะถูกแต่งตั้งอีกมากบ่อยครั้ง ถ้าหากว่าไม่มีใบลาที่ชัดเจนนั้น สิทธิอันนี้ก็จะเป็นสิทธิของบุคคลไปโดยสิ้นเชิง หลังจากที่แต่งตั้งไปแล้ว เพราะฉะนั้นถ้าเราเกิดไม่ปกป้องสิทธิของบุคคลไว้โดยอาศัยเพียงว่าสภาอนุมัติโดยไม่สอบถามเจ้าตัวนั้นก็เกิดความเสียหายได้ แต่ถ้าหากว่าท่านประธานบอกว่าครั้งนี้ โอ.เค. เพราะว่าทางคุณเองลงกรณ์เองซึ่งเป็นบุคคลภายนอกได้ยื่นหนังสือแสดงเจตนาอาจจะไม่ต่อท่านประธาน ผมก็คิดว่าทางประธานวิปของฝ่ายรัฐบาลคงจะทำหนังสือปะหน้าถึงท่านประธานได้อีกครั้งหนึ่งก็คงจะเป็นไปตามสิ่งที่ควรจะเป็นขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : ขอบคุณท่านสุรพรที่ให้ผม ขอบคุณมาก ก็ถือว่าที่ประชุมได้มีการเปลี่ยนแปลงกรรมวิธีการ ท่านอาจารย์มีอะไรไหมครับ เชิญครับ

นายสกุล ศรีพรหม (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม สกุล ศรีพรหม มีประเด็นอย่างเดียวกัน กระผมขออนุญาตปรึกษาและขออนุญาตด้วย คือในการที่เราตั้งกรรมวิธีการวันนี้หลายคณะไปแล้ว บังเอิญว่ามี การเสนอชื่อผิดพลาดในกรรมวิธีการเกี่ยวกับเรื่องของระเบียบบริหารงานส่วนบุคคล กระผมอยากจะขออนุญาตท่านประธานว่า ในการเสนอชื่อของกรรมวิธีการของพรรคชาติพัฒนานั้นผิดไป ๑ คน จะขอแก้ไขให้ถูกต้องจะขออนุญาตไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : คณะอะไรครับท่านอาจารย์สกุล

นายสกุล ศรีพรหม (นครราชสีมา) : ระเบียบบริหารงานบุคคล ส่วนท้องถิ่น พ.ศ.

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ที่ตั้งไปแล้วไซ้ไหมครับ

นายสกุล ศรีพรหม (นครราชสีมา) : ตั้งวันนี้ในอันดับที่ ๑๑ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : เพิ่งตั้งไซ้ไหมครับ

นายสกุล ศรีพรหม (นครราชสีมา) : เพิ่งตั้งครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านสุรพร เพิ่งตั้งไปไม่เป็นไรนะครับ ขอขอบคุณท่านสมาชิกครับ
เชิญเสนอเปลี่ยนแปลงที่ผิดไปครับ

นายสกุล ศรีพรหม (นครราชสีมา) : ผมขอเสนอเปลี่ยนแปลง
ดังนี้ครับ ชุดที่เสนอไปนั้นมี ท่านบุทร อังกินันท์ ท่านเปรมฤดี ชามพูนท
และท่านภัทรารุณี พุกภิบูลย์ ขอแก้ ๑ ท่านครับ ท่านภัทรารุณี พุกภิบูลย์ นั้น
แก้เป็น ท่านศักดิ์ชัย เตชะเกรียงไกร ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้อง ที่ประชุมอนุญาตก็เปลี่ยนแปลงได้ครับ

ต่อไปเป็นการพิจารณาเรื่องด่วนที่ ๑๘ ร่างพระราชบัญญัติประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา

(ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ เชิญท่านรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
 ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 กรุงเทพมหานคร พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
 คณะรัฐมนตรีขอเสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้ง
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. โดย
 มีหลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ
 เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา เพื่อกำหนดการเสียสิทธิ
 ของผู้ไม่ไปเลือกตั้ง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๓)

เหตุผล โดยที่มาตรา ๖๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
 บัญญัติให้บุคคลมีหน้าที่ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง และถ้าบุคคลใดไม่ไปเลือกตั้งโดย
 ไม้แจ้งเหตุอันสมควรที่ทำให้ไม่อาจไปเลือกตั้งได้ย่อมเสียสิทธิตามที่กฎหมายบัญญัติ
 ฉะนั้น เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญที่ต้องการให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
 ทุกคนต้องไปปฏิบัติหน้าที่ในการไปเลือกตั้ง สมควรกำหนดมาตรการบังคับทำให้
 เกิดผลแก่การที่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งจะไม่ละเลยต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ
 โดยการตัดสิทธิบางประการที่จะพึงมีสำหรับผู้มีสิทธิเลือกตั้งนั้น จึงจำเป็นต้อง
 ต้องตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสมาชิกอภิปรายครับ เชิญท่านสรชาติครับ

ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรหม (หนองบัวลำภู) : กราบเรียน
 ท่านประธานที่เคารพครับ ด้วยเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญนั้น กระผม สรชาติ
 สุวรรณพรหม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองบัวลำภู พรรคความหวังใหม่
 ด้วยเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญนั้นต้องการที่จะให้ตัดสิทธิของผู้ที่ไม่มาใช้สิทธิ
 ในการเลือกตั้งการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยเฉพาะอย่างยิ่งของ
 พี่น้องประชาชนหรือประชาชนผู้จะใช้สิทธิ คือต้องการอยากจะทำให้ทุกท่านมา
 ใช้สิทธิในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาท้องถิ่นอื่นใดก็แล้วแต่
 แต่เมื่อมาดูการแก้ไขเพิ่มเติมในมาตรา ๒๓ แล้วนั้น แทบจะบอกว่าเป็นการแก้ไข
 ส่งเสริมไม่ให้มีการไปใช้สิทธิมากยิ่งขึ้นครับท่านประธาน สิทธิที่จะตัดออกไปนั้น

(๑) เป็นสิทธิในการร้องขอให้รัฐสภาพิจารณากฎหมายตามมาตรา ๑๗๐

นั่นก็คือ เขาไม่อยากจะใช้สิทธิเลือกผู้แทนฯ เขาคงไม่อยากจะใช้สิทธิตรงนี้อยู่แล้ว นั่นก็คือสิทธิตามรัฐธรรมนูญที่เข้าชื่อ ๕๐,๐๐๐ คนมาเสนอกฎหมายที่เกิดขึ้น สิทธิออกเสียงประชามติตามมาตรา ๒๑๔ นั่นก็คือในเมื่อเขาสละสิทธิในการเลือกผู้แทนฯ ทำไมเขาจะต้องมาออกเสียงประชามติด้วยก็เหมือนกับเป็นการแก้ไขให้กับสิทธิตรงนี้ให้ในทางที่ดีขึ้น เพราะเขาไม่อยากจะใช้สิทธิเลือกตั้งผู้แทนฯ อยู่แล้ว เขาก็คงไม่อยากจะใช้สิทธิตรงนี้เกิดขึ้น ในส่วนที่ (๓) นั้น สิทธิเข้าชื่อร้องขอให้ถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่งตามรัฐธรรมนูญในมาตรา ๓๐๔ ซึ่งจะเป็นสิทธิในการถอดถอนผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกท้องถิ่นทั้งหมดที่ออกกฎหมายตามมาตรา ๓๓ ทั้งหมด ก็ในเมื่อเขาไม่อยากจะใช้สิทธิในการเลือกตั้งอยู่แล้ว สิทธิตรงนี้เขาก็คงไม่อยากจะ เสริมหนึ่งว่าเราออกกฎหมายตรงนี้เพื่อไปแก้รัฐธรรมนูญให้มีความรู้สึกว่าคุณไม่ต้องมาใช้สิทธินั้นก็ เป็นผลดีก็ไม่ต้องมาใช้สิทธิอย่างอื่นด้วยเลย ซึ่งตรงนั้นก็กลับกลายเป็นว่าเราน่าที่จะให้เปิดโอกาสว่าคุณไม่มาใช้สิทธิเสียสิทธิอย่างอื่นเขาไปอีกบ้างนอกจากสิ่งที่ต้องมาบัญญัติที่อยู่ ๓ - ๔ ข้อ ตรงนี้ที่เกิดขึ้น ไหน ๆ จะแก้ทั้งที่ในมาตรา ๒๓ ตรงนี้ผมจึงอยากจะแก้ไขในส่วนอย่างอื่นซึ่งอยากให้เห็นว่าเป็นการลงโทษบ้าง แต่กลับกลายเป็นว่าการแก้ไขใน ๔ ข้อตรงนี้ เป็นสิทธิยื่นคำร้องคัดค้านตามมาตรา ๙๔ ซึ่งเขายกข้อว่าถ้าเขาไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งแล้ว เขาคงไม่อยากจะ มีสิทธิตามมาตรา ๙๔ อยู่แล้ว เหมือนกับเป็นการส่งเสริมให้คนเหล่านั้นไม่ต้องมาใช้สิทธิในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพราะถ้าใช้สิทธิแล้วนั้นจะต้องมาทำหน้าที่ในสิ่งเหล่านี้ในหลายส่วนที่เกิดขึ้น สิทธิเหล่านี้ตามรัฐธรรมนูญที่เกิดขึ้นใน (๑) (๒) (๓) ตามมาตรา ๒๓ ที่จะมาใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญที่เกิดขึ้น ตรงนั้นก็กลับเสริมหนึ่งว่าส่งเสริมให้เขาไม่ต้องมาใช้สิทธิ แทนที่จะเป็นการลงโทษเพื่อให้ใช้สิทธิขาดสิทธิอย่างอื่นที่เกิดขึ้น แต่กลับกลายเป็นสิทธิที่เขาเสียไปกลับกลายเป็นสิ่งที่เขาไม่อยากจะใช้ตามรัฐธรรมนูญอยู่แล้ว เขาไม่อยากจะ มีสิทธิเหล่านั้นอยู่แล้ว เหมือนกับว่าสิทธิอย่างอื่นตามกฎหมายอันยังมีเหลืออยู่ตลอดเวลา จะขาดหายไปก็เฉพาะสิทธิในการร้องขอให้สภาพิจารณากฎหมายตามมาตรา ๑๗๐ ของรัฐธรรมนูญ สิทธิในการออกเสียงประชามติตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๑๔ สิทธิในการเข้าชื่อร้องขอให้ถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่งตามมาตรา ๓๐๔ แห่งรัฐธรรมนูญ รวมทั้งสิทธิในการยื่นคำร้องคัดค้านการเลือกตั้งตามมาตรา ๙๔ ในเมื่อเขาไม่ใช้สิทธิในการเลือกตั้งสิทธิเหล่านี้เอง

เขาก็ไม่ได้ตามมาอยู่แล้วในการออกกฎหมายเพราะเขาไม่อยากจะอยู่แล้ว
 ดังนั้นก็คือเปิดโอกาสให้คนซึ่งไม่มาใช้สิทธิในการเลือกตั้ง ซึ่งผมมองดูแล้วน่าจะ
 จำกัดกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญที่เกิดขึ้น รัฐธรรมนูญต้องการให้คนที่เสียสิทธิ
 เสียไปมากกว่านี้ก็คือว่าน่าจะเป็นการลงโทษคนซึ่งไม่มาใช้สิทธิ ออกแค่นี้
 เสียสิทธิแค่ ๓ - ๔ ประการตรงนี้ ก็ยิ่งเปิดโอกาสให้กับคนไม่มา
 ใช้สิทธิเลือกตั้งก็คงเหมือนเดิมคงจะเป็นการนอนหลับทับสิทธิไม่มาใช้สิทธิ
 เหมือนเดิม ซึ่งตรงนี้ผมเองต้องขออนุญาตกราบเรียนกับท่านประธาน
 ที่เคารพว่าเสียเวลาสภาเปล่า ๆ ที่จะออกกฎหมายอย่างนี้ แล้วก็เหมือนกับ
 การให้สิทธิของคนที่ไม่ใช้สิทธิเลือกตั้งด้วยซ้ำไป นั่นเป็นสิ่งที่ผมกราบเรียนกับ
 เพื่อนสมาชิกตรงนี้ใน ๓ - ๔ ข้อ ตามกฎหมายในมาตรา ๒๗ ที่ขอแก้ไขมา
 ท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านวราเทพครับ

นายวราเทพ รัตนากร (ก้ำแพงเพชร) : กราบเรียนท่านประธาน
 ที่เคารพครับ กระผม วราเทพ รัตนากร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัด
 ก้ำแพงเพชร พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานครับ วันนี้ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร
 ของเราได้พิจารณากฎหมายฉบับนี้จากการที่ศาลรัฐธรรมนูญได้ตีความว่ากฎหมาย
 ที่เราได้ออกไปนั้นขัดต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ซึ่งในวันนั้นผมเข้าใจว่าการที่
 สภาผู้แทนราษฎรได้ออกกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและ
 สมาชิกวุฒิสภา เราได้ออกกฎหมายไปลักษณะที่เราไม่กล้าที่จะตัดสินใจว่าเราจะ
 ดำเนินการอย่างไร มาตรา ๒๗ เราทิ้งให้เป็นภาระหน้าที่ของคณะกรรมการ
 การเลือกตั้ง ให้คณะกรรมการการเลือกตั้งไปดำเนินการที่จะจำกัดสิทธิของ
 ผู้ไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง และวันนี้ผลปรากฏออกมาก็คือว่าเมื่อยื่นต่อศาลรัฐธรรมนูญ
 ในจำนวนของการพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญจำนวน ๑๓ ท่าน ๑๑ ท่านเห็นว่า
 ขัดรัฐธรรมนูญ วันนี้จึงเป็นที่มาของการที่เราจะต้องมาแก้ไขกฎหมายซึ่งเราได้
 ออกไปแล้ว ซึ่งจริง ๆ ถ้าวันนั้นเราได้ดำเนินการไปที่สามารถจำกัดสิทธิชัดเจนแล้ว
 คงจะไม่ต้องมาดำเนินการแก้ไขในวันนี้ -----

แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อได้ดำเนินการมาถึงวันนี้แล้ว ผมยังมีความเห็นว่าคณะรัฐมนตรีได้เสนอร่างฯ แก่ไขเข้ามา ได้พิจารณาจากความเห็นของศาลรัฐธรรมนูญบ้าง มากน้อยเพียงใดหรือไม่ เพราะนั่นจะนำไปสู่ปัญหาที่จะต้องตีความกันอีกหรือไม่ ในอนาคตว่า ในการแก้ไขมาตรา ๒๓ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โดยการเปลี่ยนแปลง ประเด็นในเรื่องของการเสียดสิทธิของผู้ไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๔ ประเด็นด้วยกันนั้น มีประเด็นที่ท่านตุลาการศาลรัฐธรรมนูญได้วินิจฉัยไว้แล้ว ซึ่งผมอยากจะยกมาเพื่อประกอบการพิจารณาว่า การที่จะกำหนดหรือจำกัดสิทธิของผู้ไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งนั้น ศาลรัฐธรรมนูญได้มีความเห็นไว้ท่านหนึ่งว่า การจะจำกัดสิทธินั้น จะต้องเป็นสิทธิที่ไม่ใช่เป็นสิทธิพื้นฐานที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ แต่วันนี้ ๓ ประเด็นด้วยกันก็คือ สิทธิในเรื่องของการเข้าชื่อร้องขอในมาตรา ๑๗๐ ของรัฐธรรมนูญ สิทธิในเรื่องของการออกเสียงประชามติ ตามมาตรา ๒๑๔ ของรัฐธรรมนูญ สิทธิในเรื่องของการเข้าชื่อร้องขอให้ถอดถอนบุคคล ตามมาตรา ๓๐๔ ตามรัฐธรรมนูญ ๓ ประเด็นนั้นเป็นสิทธิที่กำหนดหรือรองรับไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญ ซึ่งคณะกรรมการตุลาการศาลรัฐธรรมนูญได้ชี้แจงหรือได้มีคำวินิจฉัยในคำพิพากษาว่า น่าจะเป็นสิทธิที่นอกเหนือจากการกำหนดไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญ นี้เป็นประเด็นที่ผมอยากจะตั้งข้อสังเกตไว้ว่าเรากำลังแก้กฎหมาย แต่จะเป็นกฎหมายที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญอีกครั้งหนึ่งหรือไม่ เพราะว่า ๓ ประเด็นนั้นเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของรัฐธรรมนูญกำหนดไว้ ผมก็พยายามมองหาเหลือเกินว่าทำอย่างไรเราจะมีสิทธิที่จะมากำหนดไว้ในกฎหมายฉบับนี้ แต่เราก็ไม่ทราบว่าจะดำเนินการของสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญที่กำหนดในเรื่องนี้ ในเรื่องของการทำให้เป็นหน้าที่ของผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้งจะจำกัดสิทธิเพียงใด แล้วเพื่ออะไร เราคิดกันว่าเพื่อให้ประชาชนนั้นมีส่วนร่วมในการไปเลือกตั้ง เพื่อให้ผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้งมากขึ้น แต่ถ้ามีการแก้ไขลักษณะนี้แล้ว ผมว่าวัตถุประสงค์ในเรื่องของการที่จะให้ประชาชนไปใช้สิทธิเลือกตั้งมากขึ้น น่าจะไม่สามารถสัมฤทธิ์ผลได้ จากลักษณะเดิมก็คือว่า ผู้ไม่ไปใช้สิทธิก็จะไม่ไปใช้สิทธิเหมือนเดิม เพราะถือว่าตนเองไม่มีผลกระทบ นั้นเป็นประเด็นหนึ่งที่เป็นประเด็นในเรื่องของการที่จะให้กฎหมายรัฐธรรมนูญมีผลให้ประชาชนมีส่วนร่วม แต่ประเด็นสำคัญที่ผมหยิบยกไปตอนต้นก็คือว่า สิทธิที่จะจำกัด ๔ ประการนี้ คณะรัฐมนตรียังมีความเห็นว่าสามารถจะจำกัดได้หรือไม่ ถ้ามีผู้หยิบยกกฎหมายฉบับนี้ผ่านเป็นกฎหมายประกาศใช้ หรือว่ากฎหมายที่นำไปใช้บังคับแล้ว มีผู้หยิบยกให้ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยอีก ถ้าวินิจฉัยออกมาว่า

เราออกกฎหมายอย่างนี้ไม่ได้ เพราะว่าไปจำกัดสิทธิขั้นพื้นฐานที่มีการรองรับไว้แล้ว ไม่ว่าจะด้วยเรื่องการเข้าชื่อเสนอกฎหมายหรือถอดถอน ๓ ประการที่ผมได้กล่าว เราจะทำอย่างไร วันนี้คณะรัฐมนตรีคิดรอบคอบเพียงพอแล้วหรือไม่ เพียงใด ในการที่จะแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ ผมอยากฟังความคิดเห็นว่าผู้ร่างที่ร่างมานั้น มีความประสงค์อย่างใดในเรื่องของการที่จะจำกัดสิทธิทั้ง ๓ ประการที่ผมได้อ่านไปตอนต้นนะครับ ส่วนในเรื่องของสิทธิการคัดค้านการเลือกตั้ง ผมคิดว่าในเมื่อเขาไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งก็น่าจะจำกัดได้ว่าไม่น่าจะมีสิทธิในเรื่องของการคัดค้าน ในประเด็นที่ ๔ อาจจะเห็นด้วยแต่ใน ๓ ประการแรก ก็คือ (๑) (๒) (๓) นี้ ผมยังไม่เห็นด้วย เพราะว่ายังขัดกับแนวที่ศาลรัฐธรรมนูญได้วินิจฉัยไว้แล้วครับ กราบขอบพระคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาคนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสำเร็จครับ

นายสำเร็จ อัจฉริยะประสิทธิ์ (นนทบุรี) : ท่านประธานสภา
 ที่เคารพ กระผม นายสำเร็จ อัจฉริยะประสิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 จังหวัดนนทบุรี พรรคราษฎร ตามที่รัฐบาลเสนอแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติ
 ประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา
 โดยที่มาตรา ๖๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้บุคคล
 มีหน้าที่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งและถ้าบุคคลใดไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งโดยไม่แจ้งเหตุ
 อันสมควรที่ทำให้ไม่อาจไปเลือกตั้งได้ย่อมเสียสิทธิตามที่กฎหมายบัญญัติ จะ
 เห็นได้ว่าเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญต้องการให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งทุกคนต้อง
 มีหน้าที่ไปเลือกตั้งเพื่อไปแก้ไขปัญหาการซื้อสิทธิขายเสียง โดยหวังว่า
 ถ้าประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งทุกคนไปใช้สิทธิเลือกตั้ง แน่เอนผู้ที่ซื้อสิทธิ
 ขายเสียงก็ย่อมไม่สามารถซื้อสิทธิซื้อเสียงได้อย่างทั่วถึง สภาที่จะได้ผู้แทน
 ที่ไม่ซื้อสิทธิขายเสียง ไม่ซื้อสิทธิเข้ามาเป็นตัวแทนของปวงชนชาวไทย
 เป็นที่พึงที่หวังของประชาชนได้ รัฐธรรมนูญฉบับนี้จึงได้กำหนดให้บุคคลที่
 ไม่ไปเลือกตั้งและไม่แจ้งเหตุอันสมควรไม่อาจไปเลือกตั้งได้ ย่อมเสียสิทธิ
 ตามที่กฎหมายบัญญัติ แต่ตามที่รัฐบาลเสนอมานี้ให้กำหนดให้ผู้ที่ไม่ไปเลือกตั้ง
 เสียสิทธิเพียง ๔ ประการนั้น ตามที่ทราบกันอยู่แล้วว่า (๑) เสียสิทธิเข้าชื่อ
 ร้องขอให้รัฐสภาพิจารณากฎหมายตามมาตรา ๑๗๐ ของรัฐธรรมนูญ
 (๒) เสียสิทธิการออกเสียงประชามติตามมาตรา ๒๑๔ ของรัฐธรรมนูญ
 (๓) เสียสิทธิเข้าชื่อร้องขอให้ถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่งตามมาตรา ๓๐๔
 ของรัฐธรรมนูญ และ (๔) เสียสิทธิยื่นคำร้องคัดค้านการเลือกตั้งตามมาตรา ๙๔
 และการเสียสิทธิตามวรรคหนึ่ง ให้มีกำหนดห้าปีนับแต่วันเลือกตั้งครั้งที่ผู้นั้น
 ไม่ไปใช้สิทธิ จะเห็นได้ว่าการกำหนดเสียสิทธิเพียงแค่นี้ไม่อาจกระตุ้น
 หรือทำให้ผู้ที่ไม่สำนึกในหน้าที่ไปใช้สิทธิได้อย่างทั่วถึง เพราะบุคคลที่ไม่สนใจ
 การเลือกตั้งอยู่แล้วก็ไม่เกรงกลัวที่จะเสียสิทธิตามร่างพระราชบัญญัตินี้เ็นครึบ
 เพราะเขาไม่เดือดร้อนอยู่แล้วถ้าถูกตัดสิทธิดังกล่าว ถ้าร่างพระราชบัญญัตินี้
 ประกาศออกไป ถ้ามีการเลือกตั้งหลาย ๆ ครั้งแทนที่จะทำให้ผู้มีสิทธิไป
 ใช้สิทธิเลือกตั้งมากขึ้น ผมคิดว่าผู้มีสิทธิเลือกตั้งจะน้อยลงไปทุกที ๆ เพราะว่า
 คนที่ไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง อาจจะไม่มีเวลาไปเลือกตั้งก็เสียสิทธิเลือกตั้งไป
 ๕ ปี คนที่ไม่สนใจหรือนอนหลับทับสิทธิก็ไม่สนใจอยู่แล้วก็ทำให้ผู้ไปใช้สิทธิ
 เลือกตั้งลดน้อยถอยลงไปโดยลำดับนะ ครับ ส่วนผู้ที่เป็นนักประชาธิปไตย

อยากจะไปใช้สิทธิเลือกตั้ง เขาก็ต้องไปใช้สิทธิเลือกตั้งอยู่แล้วนะครับ เพราะฉะนั้น จะเห็นได้ว่าถ้าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ประกาศใช้ออกไป ผมมั่นใจอย่างยิ่งว่า คนที่จะไปใช้สิทธิกลับลดน้อยถอยลง เพราะว่าไม่มีผลอะไรต่อผู้ที่นอนหลับทับสิทธิ และไม่สนใจที่จะกลัวเสียสิทธิตามที่กฎหมายบัญญัตินี้ ๔ ประการ เพราะฉะนั้น ถ้าหากจะให้ผู้ที่นอนหลับทับสิทธิมาสนใจในการใช้สิทธิอย่างทั่วถึงนะครับ ผมก็อยากฝากคณะกรรมการต่อไปว่า ท่านต้องกำหนดมาตรการเสียสิทธิให้มากกว่านี้ ท่านต้องกล้าหาญให้กำหนดมาตรการอะไรที่จะทำให้ประชาชนที่ไม่สนใจการบ้าน การเมืองและไม่สนใจการมาใช้สิทธิใช้เสียง ผมก็อยากเสนอแนะไว้ให้ท่าน ไปลองพิจารณาดูนะครับ เช่น ให้เสียสิทธิการทำนิติกรรมที่กฎหมายกำหนดว่า ต้องไปทำที่หน่วยงานของรัฐ เช่น การทำนิติกรรมซื้อขายอสังหาริมทรัพย์ ซื้อขายบ้านเรือนหรือนิติกรรมอื่น ถ้ากรณีบัญญัติเช่นนี้ได้ ผมมั่นใจว่าคนไปใช้สิทธิ แน่นนอนมากมายเลยครับ เพราะทุกคนกลัวเสียสิทธิในการทำนิติกรรม ๒. อาจจะมี เสียสิทธิการลดหย่อนภาษีหรือเสียสิทธิการลดหย่อนค่าน้ำค่าไฟ หรือเสียสิทธิอื่น ๆ ตามที่รัฐกำหนด

ถ้าหากว่าคณะกรรมการและรัฐบาลถ้ากำหนดมาตรการที่เข้มแข็ง เพื่อให้คนที่
ที่ไม่ใช้สิทธิใช้เสียงเกรงกลัว ผมมั่นใจว่าถ้าร่างพระราชบัญญัตินี้ประกาศ
ออกไปจะสมดังเจตนารมณ์ของกฎหมายของรัฐธรรมนูญที่ต้องการให้ผู้
ใช้สิทธิใช้เสียงอย่างทั่วถึง ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านรัฐมนตรีชี้แจง เชิญครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
อยากจะขออนุญาตกราบเรียนถึงการดำเนินการ เพื่อที่จะปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๖๘ เพราะว่าเรื่องนี้อย่างที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้อภิปรายไปก็คือ
มีที่มาจากกรณีที่สภาได้ผ่านร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ
เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาออกไป แล้วก็ไปกำหนด
เรื่องนี้ว่าให้เป็นเรื่องที่ทางคณะกรรมการเลือกตั้งจะไปประกาศ ซึ่งต่อมา
ก็มีการส่งตีความและศาลรัฐธรรมนูญได้วินิจฉัยว่า จำเป็นจะต้องกำหนดการเสีย
สิทธิไว้อย่างชัดเจนในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้ง
หรือในกฎหมายนะครับ กราบเรียนว่าประเด็นที่หลายท่านได้หยิบยกขึ้นมา
เป็นประเด็นซึ่งความจริงว่าไปแล้วผู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ตั้งแต่ต้นได้พิจารณา
อย่างมากและมีปัญหาในแง่ของความหลากหลายทางความคิด รวมทั้งปัญหาใน
เรื่องของข้อกำหนดด้วย ผมกราบเรียนเบื้องต้นก่อนว่าในแง่ของความหลากหลาย
ทางความคิดก็คือว่า ถ้าอยากจะให้มาตรการในลักษณะที่เป็นกฎหมายมีผลจริง
ทุกคนมองค่อนข้างตรงกันครับ ว่าคงจะเป็นเรื่องของข้อกำหนดโทษมากกว่า
การเสียสิทธิ เพราะว่าอันนั้นจะเห็นได้ชัดเจนว่าใครไม่ไปใช้สิทธิเลือกตั้งโดย
ไม่มีเหตุอันควรนั้นจะมีโทษบางประการ แต่ว่าโดยข้อจำกัดของมาตรา ๖๘
ของรัฐธรรมนูญเอง และมีการสอบถามมีการตรวจสอบบันทึกการประชุมของ
สมาชิกสภาว่าร่างรัฐธรรมนูญ การที่รัฐธรรมนูญใช้ถ้อยคำว่าย่อมเสียสิทธินั้น
เป็นการแสดงเจตนาว่าไม่ประสงค์จะให้มีการลงโทษ ฉะนั้นหลายเรื่องนะครับ
ซึ่งมีหลายฝ่ายพูดขึ้นมาก่อนหน้านี้ว่าจะ เป็นโทษปรับหรือโทษอะไรก็ตาม คงจะ
ไม่สามารถกระทำได้ เมื่อเป็นเช่นนี้ก็ต้องมาดูว่าจะให้เสียสิทธิในลักษณะไหน
อย่างไร กราบเรียนว่ามี ๒ แนวความคิดครับ แนวความคิดที่ ๑ ก็เป็นอย่างไร
สมาชิกผู้ทรงเกียรติได้อภิปรายไปว่าเอาสิทธิที่จะทำให้เขามีความรู้สึกสูญเสีย

เกี่ยวกับการดำรงชีวิตในบางเรื่อง เช่นท่านก็ยกตัวอย่างมานะครับ ว่าไปทำ
 นิติกรรมเรื่องของภาษีหรือเรื่องของค่าน้ำ ค่าไฟ อย่างนี้เป็นต้น ก็มีปัญหาอยู่
 ๒ ด้านครับ ด้านที่ ๑ ก็คือการเสียสิทธิลักษณะดังกล่าวนั้นอาจจะไป
 กระทบกระเทือนกับสิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งถูกกำหนดอยู่ในหมวด ๓
 ของรัฐธรรมนูญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งแม้รัฐธรรมนูญจะให้มีการตรากฎหมาย
 จำกัดสิทธิในด้านเหล่านั้นได้ แต่ก็เขียนเอาไว้ชัดเจนว่าต้องไม่กระทบกระเทือน
 สาระสำคัญของสิทธิก็จะมีการโต้แย้งโต้เถียงกันที่ว่า แค่นั้นคือเป็นการไป
 กระทบกระเทือนหรือไปจำกัดสิทธิในลักษณะที่กระทบกระเทือนสาระสำคัญของสิทธิ
 ประการที่ ๒ ต้องยอมรับความเป็นจริงเหมือนกันครับว่า ถ้าไม่ไปตัดสิทธิในลักษณะ
 ทัวไป แต่ไปตัดสิทธิในเชิงสวัสดิการหรือประโยชน์ที่รัฐหยิบยื่นให้ นั้น ประการแรก
 มีอยู่ไม่มีสิทธิที่ประชาชนทัวไปได้รับนะ ครับ ในลักษณะที่ตัดทอนแล้วเกิดความ
 เป็นธรรม ประการที่ ๒ ในความเป็นจริงถ้าไปตัดสิทธิในเรื่องสวัสดิการต่าง ๆ
 นั้นเราเห็นว่าที่สุดแล้วก็ไปจะกระทบกระเทือนผู้มีรายได้น้อย เพราะว่าผู้ที่มี
 รายได้ปานกลาง ผู้ที่มีรายได้สูงในบ้านเมืองของเรานั้นความจริงไม่ค่อยได้สนใจ
 กับสิทธิในด้านสวัสดิการต่าง ๆ ที่รัฐจัดให้ ฉะนั้นถ้าเขาไม่ไปเลือกตั้งเขาไม่
 เตือดร้อน แต่ว่าผู้ที่มีรายได้น้อยคนยากคนจนกลับจะมีปัญหามากขึ้นยิ่งไป ประกอบ
 ข้อเท็จจริงที่ว่า ผู้ที่มีมักจะ ไม่ไปใช้สิทธิในอดีตที่ผ่านมามักจะ เป็นผู้ที่อยู่ในเมือง
 และผู้ที่มีรายได้ค่อนข้างดี เราก็มีความรู้สึกว่าจะไม่ค่อยตรงกับเจตนารมณ์และจะ
 เกิดปัญหาความเป็นธรรมขึ้นมา กราบเรียนว่าสิทธิถ้าเราไปตัดในลักษณะนั้น
 ผมคิดว่าจะทำให้เกิดความเตือดร้อนมากและจะมีข้อสงสัยที่ตามมาอีกประการหนึ่ง
 ก็คือว่าสิทธิเหล่านั้นสัมพันธ์อย่างใดกับการที่เขาไม่ใช้สิทธิทางการเมือง นั่นคือ
 ข้อเท็จจริงของแนวคิดหนึ่งซึ่งผมกราบเรียนว่า การพิจารณาในการทำงานไม่ได้
 ปฏิเสธโดยสิ้นเชิงครับ แต่เห็นข้อจำกัดข้อยุ่งยากและข้อถกเถียงซึ่งพยายาม
 ปรึกษาหารือกับหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องกับการให้สิทธิต่าง ๆ เหล่านี้พบว่า
 ในทางปฏิบัติมีน้อย เรื่องหรือแทบไม่มีเรื่องใดเลยครับที่จะปฏิบัติได้-----

เมื่อเป็นเช่นนั้นก็ย้อนกลับมาในเรื่องสิทธิทางการเมือง ตรงนี้ก็ก็เป็นปัญหาที่ตามมาครับ เพราะว่าสิทธิทางการเมืองก็จะมีลักษณะอย่างที่ท่านสมาชิกได้ทักท้วงเช่นเดียวกันว่า ในเมื่อเขาไม่สนใจไปใช้สิทธิทางการเมืองอยู่แล้วไปตัดสิทธิทางการเมืองจะเหมาะสมหรือ แต่ในอีกแง่หนึ่งก็มีคนมองครับว่า ถ้าใครก็ตามไม่ไปใช้สิทธิในการเลือกตั้ง เขาก็ไม่ควรที่จะมีสิทธิตาม (๑) (๒) (๓) (๔) เพราะได้ปฏิเสธการมีส่วนร่วมของตัวเอง นั่นก็เป็นเหตุผลที่ผมคิดว่าเป็นหลักคิดอันหนึ่งซึ่งนำมาของการเสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญในลักษณะนี้ แต่ประเด็นที่เป็นปัญหาสำคัญว่านั่น เป็นประเด็นที่ท่านสมาชิกได้หยิบยกขึ้นมาว่า ถ้าบัญญัติอย่างนี้จะมีปัญหาการขัดรัฐธรรมนูญหรือไม่ ผมกราบเรียนว่าเรื่องนี่ถกเถียงกันมากครับ และเป็นความกังวลเช่นเดียวกันของทั้งคณะทำงานที่จัดทำร่างฯ นี้ ทั้งของคณะรัฐมนตรี จึงได้มีการปรึกษาหารือไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาในการตรวจพิจารณาว่า ถ้าสิทธิเหล่านี้จะถูกจำกัดนั้นจะถือเป็นการจำกัดสิทธิขั้นพื้นฐานตามรัฐธรรมนูญหรือไม่ ผมกราบเรียนว่ามีข้อพิจารณาซึ่งเป็นคำตอบกลับมาว่า

ประการแรก สิทธิขั้นพื้นฐานตามรัฐธรรมนูญนั้นมีการมองว่าน่าจะเป็นสิทธิของชนชาวไทย ก็คือสิทธิในหมวด ๓ ของรัฐธรรมนูญ แต่สิทธิทั้งหลายที่ปรากฏอยู่ในนี้จะพบว่าไม่ใช่สิทธิของชนชาวไทย แต่เป็นสิทธิของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ซึ่งอาจจะเป็นการสะท้อนว่าตีความได้ว่า ไม่ใช่สิทธิขั้นพื้นฐานตามรัฐธรรมนูญ

ประการที่ ๒ ที่น่าสนใจก็คือว่า ความจริงความเห็นของสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญที่เราพยายามสอบถามนั้นก็มีความหลากหลาย แต่เป็นที่น่าสังเกตว่าตอนที่สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งฯ เหมือนกับเป็นตุ๊กตา แล้วในที่สุดเป็นฉบับที่ทางรัฐบาลชุดที่แล้วด้วยข้อจำกัดทางเวลานำเสนอต่อสภานั้น เขาคิดจะไปตัดสิทธิในการเลือกตั้งครั้งต่อไป ซึ่งก็น่าคิดครับว่า ถ้า สสร. เองคิดว่าการตัดสิทธิเลือกตั้งสามารถกระทำได้ สิทธิเหล่านี้จะกระทำได้หรือไม่ เพราะว่าถ้าดูไปแล้วเป็นสิทธิที่เกิดขึ้นมาจากการเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ฉะนั้นผมก็กราบเรียนว่าได้มีการหารือครับ และก็ในการพิจารณาเรื่องนี้ได้ขอเป็นพิเศษประธานกรรมการกฤษฎีกาทุกคณะได้ร่วมประชุมกัน แล้วก็มองว่าการจำกัดสิทธิที่รัฐธรรมนูญบัญญัติให้กระทำได้ตามมาตรา ๖๘ ก็จะเป็นสิทธิในทำนองนี้ อย่างไรก็ตามผมกราบเรียนนะครับว่า รัฐบาลตระหนักดีว่าความเห็นทางกฎหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการตีความในเรื่องรัฐธรรมนูญนั้น องค์กรที่มีอำนาจวินิจฉัยเด็ดขาด

คงเป็นเพียงศาลรัฐธรรมนูญเพียงองค์กรเดียว และนั่นท่านสมาชิกจะกรุณาสังเกตครับ
ว่าเราได้เขียนหลักการเอาไว้กว้างครับ ไม่ไปจำกัดเลย เพราะทราบว่า
สภาคงจะต้องถกเถียงกัน ผมกราบเรียนว่าได้ตรวจสอบครับว่าขั้นตอนการทำงานของ
ของสภาในรอบที่แล้วที่มีกฎหมายฉบับนี้เสนอเข้ามานั้น อย่างที่ผมกราบเรียน
เริ่มต้นจากการบัญญัติให้เสียบสิทธิการเลือกตั้งครั้งต่อไป เมื่อเข้าสู่คณะกรรมการ
ก็มาปรับแก้โดยเป็นสิทธิที่ปรากฏอยู่ใน (๑) ถึง (๓) ครับ แต่ว่าพอมาพิจารณา
ในวาระที่ ๒ ก็มีการเปลี่ยนแปลงไปให้คณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นผู้กำหนด
ซึ่งในที่สุดก็คือจุดที่มาของการส่งตีความรัฐธรรมนูญ ผมกราบเรียนว่าข้อสังเกต
ทั้งหลายทั้งปวงนั้นล้วนแล้วแต่เป็นข้อพิจารณาซึ่งรัฐบาลตระหนักดีและไม่ปิดกั้นครับ
ถ้าในชั้นกรรมภาคนั้นเราสามารถที่จะมีรูปแบบแนวทางที่จะเสนอเพิ่มเติม
หรือจะไปตัดทอนสิ่งใดที่คิดว่าจะมีผลทำให้ประชาชนไปใช้สิทธิในการเลือกตั้ง
มากขึ้น และมั่นใจว่าไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญนั้นพร้อมเสมอครับที่จะให้มีการปรับปรุง
ในกระบวนการของฝ่ายนิติบัญญัติต่อไป ขอกราบขอบพระคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกครับ ผมคิดว่าเราคงช่วยกันโน้มน้าปรับทัศนะครับ
ผมขอปิดอภิปรายนะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) มีสัญญาณให้สมาชิกทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผมขออนุญาตเรียนถามมติที่ประชุมว่าจะรับหลักการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
และสมาชิกวุฒิสภา (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอหรือไม่
ถ้ารับหลักการกรุณาจดปุ่ม เห็นด้วย ไม่รับหลักการกรุณาจดปุ่ม ไม่เห็นด้วย
ขอเชิญท่านสมาชิกใช้สิทธิลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกได้ทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านสมาชิกใช้สิทธิลงคะแนนเรียบร้อยแล้วครับ เมื่อสมาชิก
ใช้สิทธิลงคะแนนเรียบร้อยแล้ว เจ้าหน้าที่ร่วมคะแนนได้ครับ ผลการลงคะแนน
เห็นด้วย ๑๘๑ ท่าน ไม่ลงคะแนน ๑ ท่าน เป็นอันว่าที่ประชุมรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

ต่อไปขอเชิญเสนอกรรมาธิการ เชิญท่านอภิสิทธิ์ศรีรับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :

ขอกรรมาธิการวิสามัญ ๒๗ ท่านครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ท่านรัฐมนตรีในฐานะรัฐบาลขอเสนอกรรมาธิการวิสามัญ
๒๗ ท่าน ไม่มีสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าที่ประชุมให้ตั้งกรรมาธิการวิสามัญ
จำนวน ๒๗ ท่านนะครับ เชิญรัฐมนตรีเสนอ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :
ขอเสนอ ๑. นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ๒. รองศาสตราจารย์มนตรี รูปสุวรรณ
๓. ศาสตราจารย์บรรศักดิ์ อูวรรณโณ ๔. ศาสตราจารย์วิชญ์ เครื่องงาม และ
๕. นายอัคร จารุจินดา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ต่อไปเชิญพรรคความหวังใหม่ เชิญชนเทพครับ

นายชนเทพ ทิมสุวรรณ (เลบ) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม ชนเทพ ทิมสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเลย
พรรคความหวังใหม่ ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการในสัดส่วนของ
พรรคความหวังใหม่ดังต่อไปนี้ครับ ๑. นายสรอรรถ กลิ่นประทุม
๒. นายสุพร ดนัยตั้งตระกูล ๓. นายเอกพร รักความสุข ๔. นายวราเทพ
รัตนากร ๕. ร้อยโท กุเทพ ไสกระจำจ ๖. ว่าที่พันตรี สรชาติ สุวรรณพรม
และ ๗. พันตำรวจโท ไวพจน์ อภรณ์รัตน์ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปเชิญพรรคประชาธิปัตย์ครับ

นายสุชาติ แก้วนาโพธิ์ (ชุมพร) : ท่านประธานที่เคารพ
ผม สุชาติ แก้วนาโพธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชุมพร พรรคประชาธิปัตย์
ในสัดส่วนของพรรคประชาธิปัตย์ ๗ ท่าน ๑. นายนพดล ปัทมะ ๒. นายวิทยา
แก้วภราดัย ๓. นายถาวร เสนเนียม ๔. นางอัญชลี วานิช เทพบุตร
๕. นายแก้วสรร อติโพธิ ๖. รองศาสตราจารย์สุพล นิธิไกรพจน์ และ
๗. นายทิวา เงินยวง ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องครับ ต่อไปเชิญพรรคชาติพัฒนาครับ
นายทวีศักดิ์ สุภาศรี (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ทวีศักดิ์ สุภาศรี พรรคชาติพัฒนา ขอเสนอชื่อส่วนของพรรคชาติพัฒนา
๓ ท่าน ๑. นายปิยะ ปิตุเตชะ ๒. นายพงษ์อุดม ตรีสุโขทัย และ
๓. ดอกเตอร์วัลลภ สุปรียศิลป์ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปเชิญพรรคชาติไทยครับ
นายธีรพันธ์ วีระบุทธิวัฒน์ (อุทัยธานี) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายธีรพันธ์ วีระบุทธิวัฒน์ พรรคชาติไทย จังหวัดอุทัยธานี ขอเสนอ
กรรมาธิการในสัดส่วนของพรรคชาติไทย ๒ ท่าน คือ นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์
กับนายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวรรักษ์ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปเชิญพรรคกิจสังคมครับ
นายประมวณศิลป์ โภคสวัสดิ์ (มุกดาหาร) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ประมวณศิลป์ โภคสวัสดิ์ พรรคกิจสังคม
จังหวัดมุกดาหาร ขอเสนอกรรมาธิการในสัดส่วนของพรรคกิจสังคม ๑ ท่าน
คือ นายณรงค์เลิศ สุรพล ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องครับ ต่อไปสัดส่วนของพรรคราษฎร และ
พรรคเสรีธรรม เชิญครับ

นายสำเร็จ อัจฉริยะประสิทธิ์ (นนทบุรี) : ท่านประธานสภา
ที่เคารพ ผม นายสำเร็จ อัจฉริยะประสิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดนนทบุรี พรรคราษฎร ในสัดส่วนของพรรคราษฎรและพรรคเสรีธรรม
ขอเสนอ นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องครับ ต่อไปสัดส่วนของพรรคเอกภาพ
ประชากรไทย พลังธรรม พรรคไทย เชิญท่านช่วยครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานครับ ขอเสนอ
คุณสุมิตร สุนทรเวช เป็นคณะกรรมการวิสามัญ ขอผู้รับรองครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) :- ผู้รับรองถูกต้องนะครับ ขอเชิญท่านเลขาธิการฯ อ่านรายชื่อ
คณะกรรมการวิสามัญครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (ผู้ช่วยเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่แทน
 เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : รายงานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
 ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 และสมาชิกวุฒิสภา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ๑. นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ
 ๒. รองศาสตราจารย์มนตรี รูปสุวรรณ ๓. ศาสตราจารย์บวรศักดิ์ อุวรรณโณ
 ๔. ศาสตราจารย์วิชฌุ เครื่องาม ๕. นายอัคร จารุจินดา ๖. นายสรอรรถ
 กลิ่นประทุม ๗. นายสุรพร ดนัยตั้งตระกูล ๘. นายเอกพร รักความสุข
 ๙. นายบรรณเทพ รัตนากร ๑๐. ร้อยโท กุเทพ ไสกระจำง ๑๑. ว่าที่พันตรี สรชาติ
 สุวรรณพรหม ๑๒. พันตำรวจโท ไหวพจน์ อารมณ์รัตน์ ๑๓. นายนพดล ปัทมะ
 ๑๔. นายวิทยา แก้วภราดัย ๑๕. นายถาวร เสนเนียม ๑๖. นางอัญชลี
 วานิช เทพบุตร ๑๗. นายแก้วสรร อติโพธิ ๑๘. รองศาสตราจารย์สุรพล
 นิติไกรพจน์ ๑๙. นายทิวา เงินยวง ๒๐. นายปิยะ ปิตุเตชะ ๒๑. นายพงษ์อุดม
 ศรีสุชี ๒๒. นายวัลลภ สุปรียศิลป์ ๒๓. นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์ ๒๔. นายสุรสิทธิ์
 นิติวุฒิวรวัชร ๒๕. นายณรงค์เลิศ สุรพล ๒๖. นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์
 และ ๒๗. นายสุมิตร สุนทรเวช

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : ขอเชิญกำหนดระยะเวลาแปรญัตติ เชิญท่านรัฐมนตรี
 อภิสิทธิ์ครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) :

๗ วัน ตามข้อบังคับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
 คนที่หนึ่ง) : รัฐบาลขอแปรญัตติภายใน ๗ วันนะครับ ไม่มีท่านสมาชิก
 เห็นเป็นอย่างอื่น ก็ถือว่าที่ประชุมมีมติให้แปรญัตติภายใน ๗ วัน

ท่านสมาชิกครับ เนื่องจากผมได้รับคำหาหรือจากท่านสมชาย
 สหชัยรุ่งเรือง เกี่ยวกับเรื่องตั้งกรรมาธิการ แล้วถ้าหากพรรคการเมืองใด
 จะมีการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่คลาดเคลื่อนก็เชิญเสนอมาย่อยครับ ท่านสมชาย
 จะเสนอเปลี่ยนแปลงอย่างไรคะไหน เชิญครับ

นายสมชาย สหชัยรุ่งเรือง (ชลบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภา
 ที่เคารพครับ ในสัดส่วนกรรมาธิการวิสามัญของร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจ

ขนาดกลางและขนาดย่อม ในสัดส่วนของพรรคชาติไทยจำนวน ๒ ท่านนั้น ในส่วน
ของตัวกระผม นั้น ขอเปลี่ยนแปลงจากตัวกระผมเป็น นายเดช บุญ-หลง ครับ
ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ ที่ประชุมไม่ขัดข้องนะครับ ก็ถือว่า
ท่านเดช บุญ-หลง มาแทนท่านสมชาย มีท่านสมาชิกพรรคใดจะมีการเปลี่ยนแปลง
ไหมครับเกี่ยวกับเรื่องกรรมาธิการ เชิญครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
คนที่หนึ่ง) : ไม่มีนะครับ ขอขอบคุณครับ ขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๒๑.๒๕ นาฬิกา